

CRASH

Konu: Küçük bir tartışma kocaman bir değişikliğe sebep olduğunda...
Derece: R / NC - 17
Tarih: 17.08.2006

Yıl 3012, Old York..

“bu tartışma burada sona erdi brono!”

chloe dellanger çalışmaya başladığı ilk günden beri düzenli olarak tartışmayı, istemese de, bir adet haline getirdiği iş arkadaşı marco bronoyla yine hararetli bir tanesinin ortasında, daha fazla dayanamayacağını anlayarak ofisten ayrılmak üzeredir. Chloe odadan çıkacakken genç adamın parmaklarının küçük bir hareketiyle sihirli kilitler kapanır. Chloe kapının kolunu zorlar ama bir sonuç alamazken gözlerini devirerek arkasını döner

“egonun yaralandığının farkındayım ama bunu tartışmanın anlamı yok-“

“tartışmaları ben bitiririm dellanger-“

“ah, ne zamandan beri bronoy!”

“senin patronun olduğumdan beri-“

“sen benim patronum değilsin-“

“senden daha yüksek bir mevkiideyim-“

“bu seni benim patronum yapmaz bron-“

“senin küçük dağ tilkilerinin soyu tükenen kürklerine özgürlüklerini verecek imza benim elimden çıkacak..”

chloe susarken dişlerini sıkıyordu

“vermeyeceğin bir imza için tartışmak boş bronoy..”

“vermeyeceğimi nerden biliyorsun dellanger?”

marco kaşını kaldırıp o kendine has gülümseyişini dudaklarına yerleştirirken chloe genç adamın kendine yaklaşmasıyla derin bir nefes alır ve tam kapıyı boşverip ofisine cisimlenecekken marconun kolunu tutmasıyla ağzından çıkan kısık feryadın yarım kalması ve ikisinin de bir anda yok olarak ofisin boş kalması bir olur...

Bilinmeyen bir yıl, bilinmeyen bir yer..

uçsuz bucaksız gibi görünen masmavi toprakların kapladığı alanda, ufukta parlak kırmızı-beyaz, alacalı bir ışık ortalığı aydınlatıyordu. Tek tük etrafta olan ve daha önce bilinen hiçbir bitkiye benzemeyen garip tonda bir yeşile sahip olan, odunumsu ve dikenli bitkiler görülürken alçalı parlak ışığa rağmen derinlerde simsiyah olan gökyüzünde uzun kuyruklarıyla daha önce hiçbir gözün görmediği kadar yakın ve büyük yıldızlar sıklıkla kayıyordu...

marco chloeye dönüp genç kadının yüzündeki dehşet ifadesini gördüğünde kaşlarını çatır

“tanrı aşkına, bizi nereye getirdin dellanger?”

chloe yüzünde kesinlikle neler olduğunu bilmediğini gösteren bir ifadeyle genç adama dönerken marco, bakışlarını genç kadının arkasından onlara yaklaşan büyük kalabalığa çevirir ve endişe dolu bir fısıltı çıkarır

“tanrım..”

chloe de o tarafa döndüğünde kalabalığı görür ve birkaç adım gerileyerek marcoya çarparken genç adam refleks olarak genç kadının omuzlarını kavıyordu..

“bu tarafa geliyorlar!”
“görüyorum dellanger, sakın ol..”
“nasıl sakın olabilirim bronoy!? Ya bizi öldüreceklerse?”
“daha kim olduğumuzu bile bilmiyorlar-“
“o yüzden öldürebilirler!”

kalabalık büyük bir hızla iki genç insana yaklaşırken marco kaşlarını çatarak chloeyi kolundan kavrayarak arkasına geçirir. kısa bir süre sonra iyice yaklaşmış kalabalığın arasından sapsarı saçları dalgalanan genç bir kadın fırlayarak hızla onlara koşmaya başlarken üzerindeki uzun turuncu elbisenin tül etekleri havalanıyordu. Marco biraz daha dikleşirken, chloenin tuttuğu kolunu biraz daha arkaya itiyordu. Marco ve chloe temkinli bir şekilde yerlerinde dururken koşan genç kadın sonunda tam önlerine gelmiş, heyecanlı bir ifadeyle ellerini birleştirir ve yumruğunu öperken başını havaya kaldırır

“ulu Luslo adına! Şükürler olsun!”
genç kadın tekrar önündeki iki şaşkın gence bakarak gülümser
“kaptan Crash! Prenses Latty!”

sarışın kadın bir adım atarak kollarını açarken marco chloeyle birlikte geriler, genç kadın ellerini derhal indirerek büyük bir suç işlemişçesine geri bir iki adım atar ve dizleri üzerine çökerek ellerini tekrar birleştirirken başını eğerek ve konuşur
“ah efendim çok özür dilerim, ancak affedin, o kadar uzun zaman oldu ki sizi bir daha göremeyeceğimizi düşünüyorduk!”
genç kadın başını kaldırırken gözleri dolmuştur
“Ben hizmetkarınız Shansha ve bütün Luplex halkı sizi saygıyla karşılıyor efendim!”

genç kadın eliyle gerideki büyük kalabalığı gösterirken, rengarenk giysiler içinde adeta bir bayram gösterisini andıran kalabalıktan herkes bir anda sesli iç çekişlerle sarışın genç kadın gibi eğilir ve ellerini birleştirerek başlarını eğerken chloe dehşetle olup biteni izliyordu, fısıldar

“tanrı aşkına bronoy, korkuyorum..”

chloe kıllarını bile kıpırdatmadan onları eğilerek selamlamaya devam eden insanlara bakarken marco bir adım atar ve önünde eğilen shanshaya bakar
“kalkabilirsin shansha..”
chloe dehşetle marcoya bakarken yine arkasına geçer
“ne yapıyorsun!?”
marco cevap vermezken shansha yavaşça doğruluyordu, yüzünde hala aynı mutlu ifade varken marcoya bakar
“ah kaptan.. çok yorulmuş olmalısınız? Prenses iyi mi?”
chloe sesini çıkarmadan kaşlarını çatarken marco göz ucuyla ona bakar
“gayet iyi, ama yolculuk onu sarsmış olmalı..”
shansha hızla başını sallarken
“evet efendim, tabii.. sizi hemen Oreon’a götürmeleri için talimat vereceğim, dinlenmeniz gerek..Herkes orada sizin gelmenizi bekliyor..”
chloe ses çıkarmadan öylece beklerken, shansha arkasını dönüp kalabalığa işaret verir ve en öndeki gençlerden bir kaçı arkalarını dönerek kalabalıkta kaybolur, birkaç saniye sonra kalabalığı ikiye ayırarak büyük bir topu andıran bembeyaz bir araç havada süzülerek hızla gelirken shanshanın hemen önünde durur ve sol yanı tamamen yere doğru açılarak bir platform oluştururken shansha tekrar chloe ve marcoya döner
“aracınız hazır efendim..”
marco başını sallarken bir adım atar ama o anda chloe genç adamın kolunu yakalarken
“aklını mı kaçırdın bronoy!”
marco, şaşkınlıkla onları izleyen shanshaya döner
“bize bir dakika izin verir misin shansha?”
genç kadın başını eğerek ve selam vererek uzaklaşırken marco öfkeden köpüren chloeye döner ve genç kadının sırtını kalabalığa çevirerek mırıldanır
“beni dinle dellanger-“

“onlarla gitmiyorum!”

“sakin ol.. görmüyor musun bize hizmet etmeye çalışıyorlar, onların efendileriyiz.”

“ben kimsenin efendisi falan değilim bronoy-“

“sen olmayabilirsin ama prenses latty öyle ve görünüşe göre sen osun..”

“değilim!”

marco gözlerini devirirken derin bir nefes alarak genç kadına yaklaşır ve omuzlarını tutarak sakince konuşur

“bana güven dellanger, daha önce de yanlış yerlere cisimlendim-“

“ben de öyle ama bu farklı bronoy! Burası.. burası dünya bile değil!”

“olmayabilir.. şimdi sakın olup gerçekten nerede olduğumuzu öğrenmemiz gerek ama bu senin deliler gibi bağırma devam etmenle mümkün olmayacak..”

“biraz daha burda kalırsam gerçekten delireceğim ve o zaman nasıl bağırduğımı görmek istemeyiz..”

marco, endişeli genç kadına bakarken başını sallar

“bana güven.. bir şey olmayacak.. şuraya bir baksana..”

chloe yavaşça arkasını dönüp bu sefer ayakta ama başları hala eğik, çıt bile çıkarmadan bekleyen kalabalığa bakar, bir an sonra marconun sesiyle yine genç adama döner

“bu kadar saygının bir sebebi olmalı dellanger, zekanı kullan..”

chloe iç çekerek marconun en az kendi kadar zeka dolu grilerine bakar ve başını sallar

“pekala.. ama eğer gerekli yetkim varsa gittiğimiz her neresiyse, oraya vardığımızda seni öldürmelerini emredeceğim..”

“peki ya benim yetkim varsa?”

“ben prensesim bronoy..”

marco gülümser

“güzel..”

chloe gözlerini devirirken arkasını döner, marco da onun yanında bir adım atarken herkes gibi başını eğmiş shanshaya yaklaşır

“gidebiliriz..”

genç kadın başını kaldırıp hızla aracın girişine ilerler ve eliyle içeriye işaret ederken marco chloeyle birlikte ilerler ve platformun önüne geldiklerinde chloe bir adım atar ama marconun arkada durduğunu gördüğünde kaşlarını çatır

“şimdi ne var bronoy?”

shansha kaptan ve prensesin birbirlerine seslenişlerini sorgulamadan başını eğerken marco bir an ona bakar, sonra chloeye dönerek başını iki yana sallar

“hiçbir şey..”

genç adam da tedirgince metal platforma adımını atıp chloeyi takip ederek araca girerken chloe dışardan görüldüğünden çok daha geniş olan aracın içindeki açık gri, geniş ve rahat koltukların birine oturmuş, hiçbir şeye dokunmamaya çalışarak marcoyu bekliyordur, genç adam da gelip yanına oturduğunda platform tekrar kapanır ve parlak ama nereden geldiği belli olmayan bir ışıkla gün kadar aydın olan araç belli belirsiz hissedilen ama aslında akıl almayacak kadar büyük bir hızla hareket eder...

“geldik prenses..”

Bir anda platformun tekrar açılmasıyla ikisi de o tarafa dönerler, marco yerinden kalkıp platforma ilerlerken chloe de derin bir nefes alarak onu takip ediyordur. marco platformdan iner inmez etrafında gördükleriyle bir an yerinde dururken arkasından gelen chloe de en az onun kadar şaşkın, etrafına bakıyordur..

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

Marco ve chloeyi getiren beyaz araç tam kendi boyutunda olan bir boşluğu doldurmuş ve platformunu açmışken iki genci, önlerinde uzanan geniş, ve yarım küreyi andıran, göz alabildiğine yüksek beyaz tavanıyla Oreon karşıliyordur. Girişin iki yanında upuzun, tavana kadar uzanan gür yapraklı bitkiler biraz önceki arazidekilere hiç benzemezken, yer tamamen şeffaf bir maddeyle kaplı, uçsuz bucaksız bir karanlığı ve zaman zaman kayan yıldızları ayaklar altına sererken o karanlığa rağmen oreon gün kadar aydınlık ve ferahdır..

Platformun iki yanından başlayarak rengarenk giysileriyle bir çok kadın ve erkek başlarını eğmiş uzun zamandır bekledikleri konuklarını karşılarlarken onların en başından tanıdık bir yüz, shansha, platformun ucunda etrafına bakan marco ve chloeye yaklaşıyordur

“Oreon’a hoşgeldiniz efendim..”

genç kadın selam vererek tekrar başını kaldırırken gülümser

“kaptan Calis, elçi Flasler ve yüksek kurul başkanı Cuslov dört gözle sizi bekliyor efendim, lütfen beni takip edin..”

marco ve chloe göz ucuyla etrafı izlemeye devam ederek shanshayı takip ederken genç kadın bir süre sonra iki kanatlı bir kapıyı açıp bu sefer tamamen şeffaf olan bir kabini gösterir
“buyrun efendim..”

marco ve chloe tereddütle kabine adım atarken cam bile olmayan şeffaflığın sertliğini ayakları altında hissederler, shansha da onlarla beraber kabine girdiğinde iki kanatlı kapı kapanarak şeffaflaşırken shansha sağındaki gümüş rengi düğmelerden en üsttekine basar ve kabin hızla yukarı çıkarken chloe derin bir nefes alarak yanındaki marcoya bakar..

genç adam dikkatle etraflarını saran parlak yıldızlara bakıyordur, elini uzatıp şeffaf duvara çarptığında kaşını kaldırarak geri çeker ve chloeye göz göze gelirken kabin durur, şeffaf kapılar iki yana açılır ve bu sefer her tarafı göz alıcı şekilde bembeyaz olan ve en az giriş kadar geniş ve yüksek tavanlı bir odaya girerken karşılarında ikisi erkek biri kadın, mutlulukla gülümseyen üç kişi görürler.

Shansha kabinden çıkarak hemen yana geçer ve başını eğerek marco ve chloenin çıkmasını beklerken üç kişiden biri olan, uzun boylu, kumral genç bir adam öne çıkar ve gülümseyerek

“Prenses latty..”

genç adam ellerini birleştirerek hafifçe başını eğerek ve tekrar gülümseyerek chloeye bakarken yavaşça ona yaklaşır, genç kadının ellerini tutarak öper ve gözlerine bakarken

“umutlarımız tükenmek üzereydi..”

chloe yutkunarak sessiz kalırken yavaşça marcoya döner, genç adam dikkatle chloeye sevgisini ve özlemine gösteren adamı incelerken hemen yanında duyduğu sesle başını o tarafa çevirir

“kaptan crash, flasleri affedin.. prensese duyduğu özlem bazen önceliklerini karıştırmasına sebep oluyor.. hoşgeldiniz efendim, kaptan calis emrinizde..”

en az flasler kadar uzun boylu ama ondan daha güçlü ve olgun görünen sarışın bir adam, kaptan calis başını eğerek marcoyu selamlarken onun hemen arkasından elçi flasler chloenin ellerini nazikçe bırakmış, marcoyu selamlar ve iki genç adamın arasından güzeller güzeli bir kadın, Cuslov, ikisine yaklaşıırken kollarını kaldırır ve üzerindeki bembeyaz elbisenin kolları akarak havada süzülürken, ipek gibi bir sesle konuşur

“prensese.. onu geri getirmeyi başaracağınızı biliyordum kaptan. Oreon ve bütün Luplex halkı size minnetar..”

genç kadın gülümseyerek marconun ellerini tutarken bir an sonra yüzündeki ifade söner ve ellerini yavaşça çekerken

“ama..siz..”

chloe derin bir nefes alırken marco duruşunu bozmadan Cuslov’un ne diyeceğini merak ediyordur, genç kadın endişeli bir sesle mırıldanır

“bizi hatırlamıyorsunuz..”

cuslov chloeye döner ve elini onun alnında hafifçe dolaştırırken chloe kaşlarını çatarak genç kadına bakıyordur, cuslov elini indirerek kalbine götürür

“Luslo aşkına...varlık özleriniz o kadar zayıf ki..shansha, derhal ikisini de yeşil üsse götürün, onlarla ilgilenmesi için Wusla’yı yollayacağım..”

cuslov, marco ve chloeye dönerken chloe bir adım atar

“bakın, biz-“

“ah prenses.. her şey yoluna girecek..en korktuğumuz şey olmuş, zihninizle oynanacağından her zaman korktuk ama şimdi buradasınız ve özünüz hala sizinle.. zihninizdeki her boşluğu tekrar dolduracağız, herşey eskisinden bile güzel olacak söz veriyorum..”

chloe ağzını açacakken marconun koluna dokunmasıyla ona döner, genç adam başını sallarken chloe iç çekerek susar ve endişeyle ona bakan cuslov ve yanındaki shanshaya döner
“pekala, gidelim..”

shansha ikisine de yolu gösterip uzun, beyaz koridorda ilerlerken chloe marconun yanında, arkasını döner ve endişeyle onlara bakarak konuşan üç insana bakarken iç çekerek ona bakan marcoya döner ve shanshanın arkasından yürümeye devam ederken Oreon uzun zamandır kayıp olan prensesleri Latty ve saygıdeğer kaptanları Ewan Crash’in gezegen LupeX’e geri dönmesiyle hummalı bir çalışmaya başlıyordur...

chloe ve marco shanshanın ardından buz yeşili bir odaya girdiklerinde istisnasız her eşya tavan ve yerle eş renkte, yüksek bir silindir şeklindeki odanın duvarlarıysa şeffaf, uçsuz bucaksız uzayı gözler önüne seriyordur..

shansha marco ve chloe içeri girdikten sonra kapıya yönelir
“Wusla efendimiz birazdan burada olacak efendim..”

chloe başını sallarken shansha selam vererek odadan çıkar ve kapıyı kapatırken chloe iç çekerek etrafı inceleyen marcoya bakar
“şimdi ne yapacağız?”
“bilmemiz gereken her şeyi öğreneceğiz..”
genç adam önünde durduğu yüksek raftan aldığı mermere benzer beyaz bir taşla bakarak
“en önce bunun ne olduğunu sormak istiyorum..”
chloe marconun elindeki taşla bakarak
“sadece bir süs olabilir..”

marco başını iki yana sallayarak taşı chloeye verir ve genç kadın beyaz taşı tutar tutmaz içine garip bir gücün olduğunu hissederken yutkunarak marcoya bakar
“önce bu..”

genç adam gülümseyerek taşı alır ve yerine koyarken hemen arkalarında, az önce shanshanın çıktığı kapıdan en az cuslov kadar güzel bir başka genç kadın giriyordur, koyu renk saçları omuzlarından akarak dökülürken üzerindeki beyaz ipek gömlek ve bembeyaz pantolonuyla marco ve chloeye bakar
“sizi tekrar görmek büyük bir mutluluk...”

iki genç de sessizce başlarını sallarken genç kadın onlara odanın bir ucundaki geniş koltuğu gösterir
“oturun lütfen..”

marco ve chloe otururken genç kadın da gülümseyerek onların karşısındaki bir başka koltuğa oturur

“beni hatırladığınızı biliyorum ve bir çok şeyi en baştan öğrenmeniz gerektiğinin de farkındayım ama bu sizi korkutmasın.. küçük adımlarla başlayacağız ve umuyorum ki bir süre sonra bizim yardımlarımız olmadan bir çok şeyi hatırlamaya başlayacaksınız..”

marco ve chloe sessiz kalırken genç kadın devam eder
“ben wusla, Oreon yüksek kurulu başkan yardımcısıyım, bir ruh özü uzmanıyım ve tarih bilimciyim. Başkanımız az önce de tanıştığınız Cuslov, o da bir ruh özü uzmanı. Elçi Flasler kraliyet elçisi ve gezegenler arası ilişkiler uzmanı, sizin yokluğunuzda kendisi sizi temsil ediyordu prenses latty. Kaptan calis, luplex ordusu fahri başkomutanı, o da kaptan crashin yokluğunda onun görevini devralmıştı..”
“ordu komutanı mıyım?”
wusla gülümseyerek başını sallır

“evet, hatta kurucusu desek daha doğru olur. Luplex şu andaki durumunu size borçlu kaptan..”
marco kaşlarını çatarken bakışlarını raftaki beyaz taşla çevirir

“her şeyden önce, o nedir?”

wusla marconun gösterdiği yere bakar ve tekrar genç adama dönerken

“o bir ruh özü tılsımı.. içinde bulunduğumuz oda oreon’un ruhani bir üssü. Tılsım odada bulunanların özüne güç katmak için en yüksek yerde durur..”

marco başını sallarken chloe wuslaya bakar

“oreon tam olarak nedir?”

“oreon Luplex gezegeninin kraliyet karargahı prenses.. siz ve gezegenin yüksek mevkiilerdeki üyeleri burda yaşıyor, halksa Luplex’in geri kalan bölümünde...”

chloe başını sallarken onların yaşadığı zamanda da dünya tek gezegen değildir, ama bilinen bir Luplex gezegeni ve Oreon gibi bir kurum da yokken genç kadın konuşur

“pekala, ben prensessem bir de kral ve kraliçe olmalı..”

“teknik olarak ikisi de sizsiniz..”

chloe kaşlarını çatarken wusla üzüntüyle başını sallar

“siz gittikten kısa bir süre sonra kral ve kraliçe savaş sırasında hayatlarını kaybetti..”

“savaş?”

wusla marcoya döner

“evet kaptan.. prenses latty, şu anda evrenden silinmiş olan Cartela gezegeniyle başlayan savaş sırasında kaçırıldı. Savaş bittiğinde siz prensesi bulmak için bir keşif seferine çıkma kararı aldınız ve sizin zamanınızla 72 yıl, Luplex zamanıyla 24 yıldır uzaktaydınız...”

chloenin gözleri büyürken marco kaşlarını çatır

“benim zamanım?”

“dünya zamanı efendim.. dünya 312 Luplex yılı önce Cartela, Satürn ve Lupoba gezegenlerinin birliğinden oluşan bir ordu tarafından yokedildi. Siz mars birlikleri tarafından kurtarılan tek dünyalısınız..”

marco kaşlarını daha da çatarken chloe dehşetle wuslanın ağzından çıkanları sindirmeye

çalışıyordur, genç kadın devam eder

“...Savaş sonrası evrende kalan sadece iki gezegen vardı. Biri Mars, biriyse Cartela. Cartela Marsla savaşı sürdürürken azınlıklar, bizim atalarımız, yeni bir gezegen arayışına girdiler. Luplex bu sayede kuruldu. Mars tamamen yok edildikten son savaşa kadar Luplex ve Cartela arasında bir barış paktı sağlandı. Cartela paktı bozduktan sonra son savaşını da 24 Lupex yılı önce sizin başında olduğunuz orduyla kazandı ve Cartela yok edildi..”

chloe kaşlarını kaldırarak marcoya bakarken genç adam gözlerini kısarak

“dünyanın 312 luplex yılı önce yokedildiğini söylediniz.. bu dünya zamanıyla tam üç katı kadar zaman eder.. ben nasıl yaşadım sorabilir miyim?”

wusla gülümseyerek başını sallar

“Atalarımız sizi kurtardıklarında sadece küçük bir çocuktunuz ve hiçbir Luplexli şu anda görüldüğü gibi değildi. Biz çok üstün yaratıklarız kaptan. İnsan ırkından yüz yıllarca önde giden teknolojilerimiz ve 5 insanın kompleksliğinde çalışan bir beynimiz var. Fakat Luplex ilk kurulduğunda hiçbirimiz bu görüntümüze sahip değildik. Kompleks sistemimize uyacak kusursuz görüntüyü sizin sayenizde elde ettik ve size bir teşekkür olarak sıradan bir Luplexliden bile daha uzun yaşamanız için gerekli olan gen kodlamalarını yaptık.. Luplex halkının gördüğü en güzel dünyalı, Ewan Crash’ın genleriyle yüzyıllar boyunca gelişip evrimleşerek sonunda bu hale geldik..”

chloe ve marco karşısındaki kadının kusursuz güzelliğini izlerken şu ana kadar gördükleri her yüzün aslında ne kadar kusursuz olduğunun farkına varırırlar, o sırada wusla bakışlarını chloeye çevirir

“ta ki siz doğana kadar prenses..”

chloe kaşlarını çatarak gerilerken wusla gülümser ve sevecen bir tonla anlatır

“siz Luplex’in gördüğü en kusursuz bireysiniz. Muhteşem bir zekanız, harika çalışan bir metabolizmanız ve insani özelliklerin tümünü, hatta olması gereken kusurlarını bile taşıyan en başarılı varlıksınız..”

chloe bir anda üzerine yüklenen bu kadar olumlu sıfat altında ezilmiş, yutkunurken wusla anlatmaya devam ediyordur

“şu ana kadar Luplex halkı en kusursuz bireylerden oluştu.. Hiçbirimiz hayatımızda bir kez bile hastalanmadık. Ortalama ömrümüz 225 Luplex yılı.. Bazılarımızın özel güçleri var, mesela ben bir ruh özü uzmanıyım. Herkesin ruhuna ulaşabilir, özlerini inceleyebilirim.. Cuslov da öyle.. size gelince.. siz şu ana kadar Oreonun olmasını istediği en insancıl ama aynı zamanda en mükemmel Luplex bireylerinden birisiniz. Oreon’un en önemli tılsımlarını üzerinizde taşıyorsunuz ve Kaptan’ın genlerinin mükemmel bir dizilimle size sunduğu insancıl özellikleri kusursuzca barındırıyorsunuz. Hayatınızda sadece bir kere hasta oldunuz ve inanın ne kadar korkunç görünse de, ne kadar bir zayıflık gibi algılansa da sizi diğerlerinden ayıran bir özellik olduğuna emin olun. Kaptan Crash sizin sayenizde hayatta..”

marco chloeye dönerken chloe kaşlarını kaldırarak, gülümseyerek ikisini izleyen wuslaya bakar, genç kadın başını sallar

“Kaptan siz doğduktan bir süre sonra çok ağır bir hastalığa yakalandı.. Oreon ne kadar çalıştıysa da hiçbir şekilde bir tedavi geliştiremedik çünkü insan metabolizmasının hastalıklarla savaşan antikorlarını Luplex üzerinde hiçbir birey yaratamazdı, Kaptanı bir şekilde yaşatmaya devam ediyorduk ama çok zordu ve umutlar tükeniyordu, ta ki siz 5 yaşına bastığınızda hafif bir hastalık geçirene kadar.. İnsan metabolizmasını en iyi şekilde siz taşıdığınız için sizin ürettiğiniz antikorlar Oreon laboratuvarlarında üzerinde oynanarak kaptanın hayatını kurtardı..”
“tebrikler dellanger..”

chloe gözlerini devirirken wusla marcoya döner
“prensese neden dellanger şeklinde seslendiğiniz ayrı bir konu kaptan.. bu tip ayrıntıların sizin üzerinizdeki etkilerini ve yokluğunuzla olan bağlantılarını araştırmamız gerek..”

marco sessizce arkasına yaslanıp kollarını kavuştururken başını sallar, chloe wuslaya dönerek
“pekala, bir sorum olacak.. büyü yapabiliyor muyum?”
“evet efendim, doğdunuzdan beri büyü yapabiliyorsunuz..”
chloe başını sallarken marcoya gösterir
“peki ya o?”

wusla başını iki yana sallar
“Kaptan crash her ne kadar üstün bir Luplex’i gibi yaşasa da hiç büyü yapamadı efendim.. kendisi ne olursa olsun ölümlü bir dünyalı..”

chloe kaşlarını çatarken marcoya döner, genç adam beyninden vurulmuşa dönerken wusla ikisini izliyordur sessizce...

“bu burda olduğum sürece hiçbir şekilde büyü yapamayacağım anlamına mı geliyor?”

wusla kaşlarını çatarken
“böyle bir şey sizin özünüzde yok, daha önce büyü yapabildiğinizi mi düşünüyorsunuz kaptan?”
“düşünmüyorum, yapıyordum. sizin mükemmel gezegeninize kaptan crash denen adamın yaptıklarına saygı duyuyorum ama üzgünüm, ben o değilim..”

wusla endişeyle karşısındaki kızgın adama bakarken chloe marconun kolunu tutar
“sakin ol bronoy..”
“sakin olamam dellanger! Özümün bozulmadığı zırvalarını dinlemek istemiyorum.. ben bir büyücüym ve özüm asıl burada bozuluyor!”

marco bir an sonra gözleri kapanarak koltuğa yığılırken chloe telaşla genç adamı tutar
“marco!”

“sakin olun prenses.. bu odada öfkeye izin verilmez.. kaptan daha önce de bu tip şeyler yaşadı..”
wusla gülümseyerek derin bir uykuda olan genç adama bakar
“crash öfkesini çoğu zaman kontrol edemez..”
chloe endişeyle marcoya bakarken genç adam huzurlu bir ifadeyle sadece uyuyordur..

“şimdi ne olacak?”
wusla chloenin sorusuyla ona döner
“büyük bir travma geçirdiğiniz açık prenses.. sizin zihninizi oturturken-“
“bakın.. bayan wusla..”
“wusla..”
“wusla, pekala, bizim ikimizin de zihnimizi oturtmaya ihtiyacımız yok.. çok büyük bir yanlışlıkla kendi dünyamızdan buraya düştük.. ikimiz de büyücüyüz ve geri dönmenin bir yolunu bulmamız gerek.. prenses latty ve kaptan crash’in kim olduklarını ya da nerde olduklarını bilmiyorum ve çok üzgünüm ama biz onlar değiliz..”

wusla başını sallarken chloe kaşlarını çatar
“buradan gitmemize yardım edecek misiniz?”
“eğer gerçekten bunu isterseniz, evet.”
“istiyoruz..”
“şimdi istediğinizin farkındayım, sadece bize biraz zaman tanımanızı istiyorum. Her şeyi öğrendikten sonra *hala* gitmekte ısrar ederseniz bizim yapacağımız bir şey yok..”

chloe dudağının içini kemirirken marcoya bakar, eğer uyanık olsaydı onun da bu fikre hayır demeyeceğini düşünürken aslında böylece her şeyi görüp neleri kullanabileceklerini de anlamış olmayı umuyordur, sessizce başını sallarken wuslaya döner
“önce onu uyandırın..”

wusla gülümseyerek başını sallar ve tek bir el hareketiyle marco yorgunca gözlerini açarken chloe ona döner
“marco, iyi misin?”

genç adam başını sallarken gözlerini bir an daha kapatır ve tekrar açarken hala aynı yerde olduğunu görünce yavaşça doğrulur
“gitmiş olmayı umuyordum..”
“henüz değil..”

marco chloeye bakarken kaşlarını çatar
“aklında ne var dellanger?”
“wusla çok mantıklı bir teklif sundu..”

marco kaşını kaldırarak wuslaya bakar, daha sonra chloeye dönerek
“nedir o?”
“bize Luplex, Oreon, Crash ve Latty hakkındaki her şeyi göstermeyi istiyor, eğer ondan sonra *hala* gitmek istersek bize yardım edecekler..”
“bu sadece bir zaman kaybı-“
“şu an en iyi şansımız bu bronoy-“
“beynimizi yıkamalarına izin verme-“
“beyninizi yıkamak gibi bir niyetimiz yok..”

ikisi de wuslaya dönerken genç kadın devam eder

“asla böyle bir şey yapmayız. Yapacak güç ve ekipmanımız tabii ki var, ama sizin için geçerli değil.. Bizim gerçek Latty ve Crashe ihtiyacımız var ve siz gerçekten onlarsanız beyninizin yıkanmasına gerek kalmadan bize döneceksiniz, aksi takdirde size yardım edeceğimize emin olabilirsiniz..”

chloe başını sallayarak marcoya dönerken genç adam wuslayı bir kez daha süzer ve başını sallarken chloe gülümser, wusla da başını sallayarak ikisine bakar

“sizden tek bir şey rica edeceğim.. Bu anlaşmamızdan Luptex halkının haberi olmayacak, onlar sizi gerçek Prenses ve Kaptan olarak görüyor.. onları bir kez daha hayalkırıklığına uğratamayız.. gezegenin her yerinde büyük kutlamalar başladı.. bu sadece sizin ve Oreonun sırrı olarak kalacak..”

chloe ve marco başlarını sallarken wusla gülümser
“pekala, öyleyse başlayalım..”

wusla, chloe ve marco her zamanki asansör kabinlerinin birinde, gerçekte kaç kat olduğunu bilmedikleri oreonun bir başka katına çıkarken kapılar kısa bir süre sonra açılır ve wusla çıkarak koridorun ortasında durur, sağ ve solunu göstererek
“sağ taraf prenses, sol taraf kaptanın..”

chloe ve marco ters taraflara ilerler ve ikisi de kendi kapılarından girerken hayatlarına görmedikleri kadar büyük iki odayla karşılaştıklarında chloe kaşlarını kaldırır, diğer odadan marco’nun hayret dolu sesi duyulurken chloe hızla soluna döner ve bir duvarın tamamen marconun odasına baktığını görünce kaşlarını çatar

“odalarımızın ayrı olduğunu sanıyordum?”

bronoy hiç oralı olmamışken wusla gülümseyerek chloenin arkasından geliyordu

“ayrı.. fakat siz bir prenses olarak bu tip bir lükse sahipsiniz..”

“bron-yani kaptanı gözetleme lüksüne mi?”

“tam olarak gözetleme sayılmaz, kaptana ihtiyacınız olduğu anda onu görebilirsiniz, ki şu an ihtiyacınız olmalı..”

chloe kaşlarını çatarken şeffaf duvar bir anda cisimleşir ve wusla gülümserken
“ya da olmamalı..”

chloe wuslaya aldırmadan odada dolaşırken tam bir prenses yatağı olan büyük, bembeyaz yatağa ilerler ve otururken gülümser
“latty çok şanslı olmalı..”
“öyle..”

chloe yataktan kalkarken şeffaf bir duvarın önündeki geniş masaya ilerler ve üzerindeki incelemeye başlar..

daha önce hiç böyle görmediği ama bir bilgisayar olduğu tahmin ettiği bir alet, bir kaç kağıt ve hesap makinesine benzer küçük bir başka alet-

chloe küçük aleti eline alıp incelerken wusla ona yaklaşır
“günüğünüz..”

chloe wuslaya bakarken aletin nasıl açıldığını bilmiyordu
“nasıl-oh..”

elindeki alet bir bip sesiyle açılırken chloe ekrandaki dili anlamadığını farkeder
“Luptex dili falan mı?”

“sizin diliniz.. bu gezegende herkesin kendine ait bir dili vardır, bu da sizinki..”
“harika..ama anlayamıyorum..”

wusla aletin üzerindeki bir tuşa basarken yazılanlar dünya diline döner, chloe başını sallarken wusla gülümser
“günüğü sadece sizin sesiniz açabildiği için benim tuşa basmama aldırmayın, orda yazılanları ben şu anda anlayamıyorum..”
chloe keyifle gülümserken dönerken yanında bunlardan bir tane alıp alamayacağını düşünüyordu..

wusla ve chloe turlarını bitirmiş odadan çıkarken marco kendi kapısını açıp kapatıyordu, chloe kaşlarını çatarak genç adama bakar
“ne yapıyorsun bronoy?”
“hiçbir şey.. bitti mi?”

chloe başını sallarken marco odadan çıkarak ikisinin yanına gelir, wusla onlara dönerek
“şimdi kurul üyeleriyle öğlen yemeğine gideceğiz..”
“ne zaman öğlen oldu?”
“henüz..”
“nasıl anlıyoruz?”
wusla gülerek marcoya bakarken genç adam mantıklı bir soru sorduğuna emindir, wusla kolundaki ince bandı gösterir
“bu size günün hangi zamanınızda olduğunuzu söyler..”
“bunun gibi mi?”
chloe kolundaki saati gösterirken wusla heyecanla ona bakar
“hiç gerçeğini göreceğimi düşünmezdim.. ve evet, onun gibi ama buna bakmanıza gerek yok, aklınızdan geçirmeniz yeterli..”
chloe gülümserken marco chloeninkinden de, wuslanın saatinden de hazzetmemiş etrafına bakar
“yemek?”
wusla başını sallar
“yemekten önce hazırlanmanız gerek..”
chloe ve marco üzerlerindeki cübbelere bakarken karşılarındaki asansör kapısı açılır ve bir kaç görevli içeri girerken wusla başını sallayarak kabine girer
“işiniz bittiğinde döneceğim..”
kabin kapıları kapanırken chloe ve marco görevliler tarafından odalarına yönlendiriyorlardır..

chloe ve marco kısa bir süre sonra görevlilerin ardından odalarından çıkarken chloe gülümseyerek genç kızlara teşekkür eder ve hepsi kabine girerek kapılar kapanırken chloe karşısında beyazlar içinde duran marcoya bakar
“yakışmış..”

marco kaşını kaldırırken karşısında chloe değil de, bir prensesin durduğunu görüyordur, başını hafifçe eğerek selam verirken
“siz de fena değilsiniz *prenseler*..”

chloe gözlerini devirirken üzerindeki bembeyaz elbisenin uçuşan eteklerini düzeltir, şimdi daha da uzun olan ve hayatında olmadığı kadar yumuşak saçlarını kontrol ederken kabinin kapıları açılır ve kumral, genç bir adam çıkarken chloe ve marco ona bakıyordur, genç adam neşeyle konuşur

“ah prenses, kaptan.. wuslanın küçük bir işi çıktı ve sizi almam için beni yolladı.. ben colm..”

chloe gülümseyerek başını sallarken marco genç adamı süzüyordur, colm marcoya dönerek
“aslını isterseniz ben sizin sağ kolunuzum efendim.. hatırlamamanız çok üzücü..”

marco kaşlarını çatarken colm iç çekerek kenara çekilir ve ikisini kabine yönlendirirken onların arkasından kendisi de girdiğinde kapılar kapanır..

marco ve chloe, colmun arkasından büyük bir salona girdiklerinde olağanüstü ferah bir çiçek kokusu onları karşılar. colm bembeyaz salonun sonundaki bir kapıyı daha açar, marco ve chloe genç adamı takip ederek içeri girerken yine bembeyaz, uzun bir masanın etrafında oturan beş kişi de bir anda onlara döner ve gülümseyerek ayağa kalkarken chloe de gülümsüyor, marco her zamanki gibi hepsini teker teker süzmeyi tercih ediyordur..

“geri gelemediğim için üzgünüm ama oreon’da işlerin ne zaman yakanıza yapışacağı belli olmuyor..”

chloe önemli olmadığını söylerken wusla ikisini de masada onlar için ayrılmış olan iskemlelere götürüyordur. Chloe masanın en başına otururken marco genç kadının sağında, kaptan calis’in hemen yanındaki iskemleye oturarak genç adama selam veriyordur, wusla masanın diğer ucunda Cuslovun solundaki iskemlesine otururken herkes tekrar yerlerine yerleşmiş, cuslov gülümseyerek iki gence bakıyordur

“tekrar hoşgeldiniz.. ne kadar üzücü olsa da anlaşmanızdan haberimiz var.. ve prenses, bütün kalbimizle bizimle kalmayı seçeceğiniz günü bekliyoruz..”

chloe başını sallarken

“ne kadar uzun süren bir bekleyişte olduğunuzun farkındayız ama yine de umutlarınızı yıkmak istemeyiz..”

cuslov başını sallarken masada oturan arkadaşlarına bakar

“bugün sizi Oreon yüksek kurul asil üyeleriyle tekrar tanıştırmak istiyorum..”

Chloe ve marco sessizce masada oturan altı farklı insana bakarken cuslov hemen sağında oturan genç adamı gösterir

“Flasler Wesva, kraliyet elçisi ve gezegenler arası ilişkiler uzmanı..”

flasler hafifçe başıyla selam verirken gülümser, cuslov genç adamın yanındaki colm’u göstererek

“Colm Pulvu, savaş teknikleri uzmanı ve yüksek teknolojiler departmanı başkanı..”

genç adam zekayla parlayan gözleriyle gülümserken cuslov colmun hemen yanında, chloenin sol tarafında oturan kumral genç kadını gösterir

“Vien Dapufu, genetik tıp uzmanı ve sağlık departmanı başkanı..”

güzel kadın zarifçe başını eğerek selam verirken cuslov marconun yanında oturan calise döner

“kaptan Nagel Calis, Luplex ordusu ikinci komutanı, savunma teknikleri geliştirme uzmanı..”

genç adam başını eğerek selam verirken sert bakışlarının arkasında kalan bir gülümsemeyle beraber cuslovun işaretiyle yanında oturan wuslaya döner

“Wusla Liharo, Oreon yüksek kurul başkan yardımcısı, ruh özü uzmanı ve tarih bilimci..”

genç kadın içtenlikle gülümseyerek selam verirken chloe de gülümsüyor, marco başını sallıyordur, cuslov onlara dönerek

“ben Cuslov Nobes, Oreon yüksek kurul başkanı ve aynı zamanda bir ruh özü uzmanıyım.. Prenses Latty Flacil, Kaptan Ewan Crash, Oreon’a hoşgeldiniz..”

chloe ve marco sakince gülümserken cuslov yerine oturuyor ve genç kadının işaretiyle odanın dört bir köşesinde bekleyen hizmetkarlar ellerindeki uzun ince cam şişelerden şarapları servis etmeye başlıyordur...

cuslov beyaz şarabını yudumlarken marcoya döner

“wusla bize sizin büyüün yapabildiğinizden bahsetti kaptan..”

genç adam başını sallar

“Kaptan crash’in aksine ben, Marco Bronoy, bir büyücüyum ve Old York’ta, dünya’da yaşıyorum-dum. Prenses latty sandığınız chloe dellanger ve ben hatalı bir cisimlenme sonucu buraya düşene kadar..”

cuslov ve diğerleri *cisimlenme* kavramını duyduklarında dikkatle genç adama dönerken marco tedirginlikle ona dönen bakışlara karşılık veriyordur, cuslov sorar

“buraya cisimlenerek mi geldiniz?”

marco ve chloe başını sallarken wusla sorar

“hanginiz cisimleniyordu?”

marco chloeyi gösterirken wusla başını sallar

“ve siz de onun gücünden faydalanarak-“

“faydanlanmadım.. aynı güç bende de var-“

“anlıyorum fakat siz prensesin cisimlenmesi sırasında onunla temas etmiş olmalısınız..”

marco kaşlarını çatarak başını sallarken chloe wuslaya döner

“siz bunu nerden biliyorsunuz?”

wusla gülümseyerek colm’a bakar, genç adam da keyifle gülümseyerek chloeye döner

“bu kaçış planını bizzat ben ve kaptan crash planladık.. kullanabilmiş olmanıza sevindim kaptan..”

chloenin gözleri büyürken marco dişlerini sıkarak neler olduğunu kafasında tartmaya uğraşıyordu..

“bu bir plan değil-“

colm başını iki yana sallayarak

“siz sadece hatırlamıyorsunuz kaptan.. siz keşif gezisine çıkmadan önce Cartela’nın esir boyutlarını inceledik. Prensес latty’nin savaş süresince yok olduğunu göze aldığımızda kendisinin zihninin çoktan ele geçirildiğini tahmin ediyorduk, sonuçta eğer güçlerini akli başında bir şekilde kullanabiliyorsa çoktan geri dönmüş olurdu değil mi?”

kurul üyeleri başlarını sallayarak colm’u dinlemeye devam ederken marco ve chloe dehşetle, birazdan onlara bütün hayatlarının bir uydurma olabileceğini söylemek üzere olan genç adama bakıyordu, colm devam eder

“sizi savaş sırasında geliştirdiğimiz özel bir araçla bu boyutlar arasında bir keşif gezisine yolladık ve amacınız prensesi bulduğunuzda, doğru an geldiğinde onun güçlerini odaklayarak Luplex’e geri dönmektir.. Bunu sadece siz yapabildiniz çünkü prenses ve sizin özünüz gezegendeki herkesten daha ortak.. Fakat uzun yıllar geçtikçe ve biz Cartela’nın esir boyutlarının kontrolünü yitirdikçe ikinizin de artık dönmeyeceğini düşünüyorduk ama şimdi gerçekten başarmış olduğunuzu duymak çok büyük mutluluk-“

“ben Luplex adında bir gezegenin varlığından bile haberdar değildim ve neden bahsettiğinizi bilmiyorum..”

“sadece hatırlamıyorsunuz kaptan-“

“ben kaptan değilim-“

chloe sessizce marconun koluna dokunurken genç adam dişlerini sıkarak ona döner ve sakın bakışlarla karşılaştığında sertçe arkasına yaslanır ve kolunu çekerken chloe colm’a döner
“buraya ilk düştüğümüzde tekrar geldiğim yere cisimlenmeye çalıştım, eğer böyle bir yeteneğim varsa geri dönebilmiş olmam gerekmez miydi?”

colm başını iki yana sallar

“hayır prenses.. Cartela’nın esir boyutları tekrar geri dönebileceğiniz yerler değildir.. zaten günümüzde kontrolünü kaybettiğimiz çok az esir boyutu var, siz onlardan birindeydiniz ve şu anda o esir boyutunun kapandığına emin olabilirsiniz..”

chloe neredeyse gözleri dolarak colma bakar

“orası bir boyut değil, orası benim, bizim evimiz..”

colm üzüntüyle benliğini unutmış prensesine bakarken cuslov genç kadına döner

“eviniz burası prenses..sadece tekrar hatırlamanız, hissetmeniz gerekiyor-“

“hayır! Hayır, burası benim evim değil.. benim evim- marco?”

chloe gözlerinden yaşlar süzülerek yanındaki genç adama bakarken marco masadan kalkarak chloeye elini uzatır, genç kadın tutarak doğrulurken marco masadakilere döner

“izinizle..”

chloe marconun elini tutmuş, büyük yemek odasından çıkarken marco bütün gücüyle dişlerini sıkarak az önce duyduğu zırvaların aklına girmesini engellemeye çalışıyordu...

dışarı çıktıklarında çiçek kokulu salonun ortasında chloe marconun elini çekerek dururken dolmuş gözlerle genç adama bakar

“inanmak istemiyorum..”

“inanmayacaksın..”

“ama doğru söylüyorlar bronoy, geri dönemiyoruz-cisimlenemiyoruz, sen büyü bile yapamıyorsun!”

“şimdilik dellanger.. vazgeçmeyeceksin değil mi?”

chloe başını iki yana sallarken yaşlar yanaklarından süzülüyordur, marco da başını sallarken bir anda genç kadının ona sarılmasıyla ne olduğunu şaşırır ama genç kadının boşuk hıçkırıklarını duyduğunda o da sarılarak sessizce prensesin saçlarını okşar...

chloe ve marco bir süre sonra odalarına dönmek istemiş ve shansha onlara eşlik ederek istedikleri yere götürmüştür. İkisi chloe’nin odasında otururken neler olmuş olabileceğini düşünmeye çalışıyorlardır..

“ofisten nereye cisimlenecektin dellanger?”

“eve..bütün gün seninle uğraştığım için başımı dinleyecek bir yere ihtiyacım olduğunu düşündüm..”

marco başını sallarken chloe iç çeker

“diğerlerinin söylediğine bakılırsa zaten evime döndüm..”

“diğerlerinin söylediğine bakmıyoruz dellanger..”

“ne yapmamı bekliyorsun bronoy? Bizim dünyamızın yok olduğunu söylüyorlar- hangi yıldayız?”

marco bilmediğini söylerken chloe kalkarak masanın üzerindeki dijital günlüğü alır ve bir şeyler mırıldanırken alet açılır, chloe wuslanın bastığı düğmeyi bularak anlayabileceği bir dile çevirirken marco genç kadının arkasından gelerek neye baktığına bakıyordur

“nedir o?”

“lattyinin günlüğü..”

“anlıyor musun?”

“ben anlıyorum, sen anlayamıyorsun.. o şekilde geliştirilmiş ve şu anda.. tanırım.. 7052 yılındayız...”

marco kaşlarını çatarken chloe iç çekerek yazılanlara göz gezdirmeye devam ediyordur...

bir süre sonra chloe yatağa uzanmış, marco hemen yanındaki koltukta otururken chloe günlükten parçalar okuyordur..

“savaş olacağını söylüyorlar, korkuyorum..babam ve ewan her ne kadar kötü bir şey olamayacağını söylese de hissediyorum.. bunu atlatabilecek miyiz?”

marco chloeye bakarken mırıldanır

“kız geleceği görebiliyor muymuş?”

“gerçekten görebilse engellemek için bir şeyler yapardı, şunu dinle..gün boyu tek bir yüz bile görmedim, sanki kendimle savaşıyorum.. annemin ve babamın ne yaptığından bile haberim olmuyor.. ya ewan? Yaşadığını hissediyorum ama her şey o kadar karanlık ki, bir gün gerçekten göremezsem diye korkuyorum..latty crashe aşık olmalı..”

“olmaması için bir sebep yok, adamın sayesinde orda...”

“aslında tam tersi, crash latty sayesinde yaşama dönmüş..”

“o zaman birbirlerine bir borçları yok..”

“bu borç meselesi değil bronoy.. onlar bağılılar..”

marco yerinden doğrularak yataktaki chloeye bakar

“kendini kaptırma dellanger..”

“kaptırmıyorum..sadece anlamaya çalışıyorum.. eğer gerçek kaptan ve prenses bir yerlerdeyse-“

“bizi ilgilendirmez.. bizim geri dönmemiz gerekiyor, eğer onunla ilgili bir şey yazmıyorsa o aleti hemen bırak..”

chloe iç çekerek günlüğü yatağa koyarken genç kadınla temasını kesen alet hemen kapanır, chloe yataktan kalkarken marco sessizce karanlığı izliyordur

“bizi aramaya başladıklarından eminim..”
“umarım..”

marco yanındaki chloeye döner

“eminim dellanger. Sadece, zamanda ve mekanda aynı anda kaybolmuş büyücüleri bulmak sandığımızdan çok daha uzun zaman alır..”
“hatta imkansızdır-“
“dellanger-“
“ben de bu işlerin nasıl olduğunu biliyorum bronoy, belki de senden daha iyi. Bizi bulmaları için onları bekleyemeyiz, sonsuza kadar sürebilir.. onların da bir sınırı olduğunu biliyorsun.”
“o halde geri dönmeye çalışmalıyız..”
“yapamıyoruz- yapamıyorum. Ne kadar odaklansam da, ne kadar denesem de geri dönemiyorum, sanki öyle bir yer yok..”

chloe sessizce başını karanlık uzaya çevirirken marco onu izler bir an ve arkasını dönüp odadan çıkarken chloe gözlerini kapatarak başını görünmez duvara dayıyordur sessizce...

chloe saatler sonra rahatsız bir uykudan gözlerini açıp kendini prensesin odasında bulduğunda iç çeker ve yataktan kalkarken oda onun için yavaşça aydınlanıyordur..

genç kadın odaya ilk girdiğinde marconun odasını gösteren şeffaf ama şimdi sıradan bir duvara bakarken bir an sonra tekrar genç adamın odasını görebildiğinde yavaşça oraya yaklaşır..

marco her şeyin uçuk bir metalik gri olduğu odadaki yatağına oturmuş sessizce bildiği büyüleri mırıldanıyordu, ama hiçbirisi bir işe yaramıyorken genç adam bir an sonra ellerini saçlarından geçirirken yerinden kalkar, chloenin duvarları gibi şeffaf olan duvarlara ilerler ve bir an dışarı baktıktan sonra hızla arkasını dönüp odadan çıkarken chloe kaşlarını çatır, bir süre sonra kapısında duyduğu tıklamayla arkasını dönerken duvar tekrar cisimleşiyor, marco kapıyı açarak içeri giriyordur..

“şu esir boyutlarıyla ilgili daha çok şey bilmemiz gerekiyor..”
“bizimkinin kapandığını söylüyorlar-“
“fark etmez.. nedir, nasıl olmuşlar, ne için kullanılıyorlar bilmemiz gerek, belki o zaman bir bağlantı kurabiliriz..”

chloe başını sallarken marco odadan çıkar, genç kadın onu takip ederken ikisi kabinin önüne gelirler ve etrafta bir düğme göremezken chloe kaşlarını çatır, marco ona bakarak

“nasıl açılıyor bu kahrolası?”

genç adamın susmasıyla kapılar iki yana açılırken chloe kaşını kaldırır

“gereksiz öfken ilk defa işe yaradı bronoy..”

marco gözlerini devirirken ikisi kabine girerler, kapılar kapanırken chloe sağ tarafındaki düğmelere bakıyordur

“hangisi?”
“herhangi birine bas, nasılsa prensessin..”
“o ne demek oluyor bronoy?”
“gittiğimiz yerde istediğimiz kişiye istediğimiz her şeyi yaptırırız demek oluyor, bas..”

chloe kaşlarını çatarken marco gözlerini devirerek rastgele düğmelerin birine basar ve kabin hareket ederken chloe kollarını kavuşturarak bekliyordur, bir an sonra kapılar açılırken chloe ve marco

önllerinde uçsuz bucaksız gibi görünen sıra sıra masalar ve devamlı konuşan, bir şeyler yazan insanlar gördüklerinde şaşkınca oldukları yerde dururken kabinden çıkarlar

“pek doğru bir yere gelmedik sanırım..”

marco da başını sallarken etrafına bakıyordu, o sırada önlerinden geçen kısa boylu bir adam bir an sonra durarak arkasını dönerken yüzünde kocaman bir gülümsemeyle marco ve chloeye yaklaşıp

“prens! Kaptan crash! Sizi burada görmek ne mutluluk, hiç uğramazsınız sanıyorduk..”

“aslında amacımız buraya gelmek değildi, kaybolduk..”

“oh..”

kısa boylu adam hemen arkasını dönerek elini sallar ve uzaktaki masalardan birinde birisi kalkıp hızla o tarafa gelirken kısa boylu adam tekrar chloeye döner

“ben Voc, oreon denetleme komitesi başkanım ve ne zaman isterseniz emrinizdeyim..”

o sırada uzaktaki genç adam yanlarına gelmişken voc ona döner

“bu Zemi, sizi oreonda istediğiniz yere götürür..zemi, prenses ve kaptana küçük bir tur yaptır..”

“ah bizim tura ihtiyacımız yok-“

“eninde sonunda olacak efendim, Oreon sandığınızdan daha büyük bir yer, küçükken de çok kaybolurdunuz..”

voc geçmişe özlem duyan bakışlarla chloeye bakarken genç kadın marcoya döner ve hemen sonra çaresizce başını sallarken voc zemiye öne iter

“acele et..”

genç adam hızlı adımlara marco ve chloeye yolu gösterirken voc gülümseyerek onlara kısa bir süre eşlik eder ve sonra selamlayarak uzaklaşırken marco önlerinde küçük ama hızlı adımlarla ilerleyen zemiye bakarken genç adam bir anda arkasını döndüğünde iki genç bir adım geriler, zemi hemen yanındaki kapıyı gösterir

“bu çok amaçlı bir geçittir efendim.. Özel korumalı katlar haricinde Oreonun 43 noktasında bu geçitten bulunur. Asansör kabinlerinin aksine hiçbirşey gerektirmeden sizi istediğiniz kişi ve yere götürür. Denemek ister misiniz?”

marco ve chloe başlarını sallarken zemi kapının önünden elini geçirir ve kapı açılırken aynı bir asansör kabinine benzeyen şeffaf odaya girerler, zemi de arkalarından girerken sorar

“kimi görmek istersiniz?”

“colm..”

zemi marcoya bakarak başını sallarken oda çoktan istedikleri yere ulaşmış, kapılar açılıyordu, bir uyarı sesi duyulur

“yüksek teknolojiler laboratuvarı, faz 23.”

Zemi başını eğerek chloe ve marcoya yol verirken ikisi de odadan çıkarlar ve etraflarına bakarken geniş koridorun iki yanında küçük masalar ve onların başında oturan ve çok meşgul görünen insanlar vardır, ara sıra masalarının altından değişik parçalar çıkarıp ellerinden bırakırlar ve parçalar havada süzülüp yukarı çıkarken masadakiler bilgisayarlarına bir şeyler giriyordu. Chloe ve marco parçaları takip ederek başlarını kaldırdıkları yüzlerce metre yükseklikteki tavanda kocaman bir fabrikanın işlediğini gördüklerinde gözleri büyüyerek etraflarına bakıyorlardı. Binlerce kol ve ışık, masalardan gelen parçaları bilgisayarlardan gelen komutlarla birleştiriyordu. Chloe ve marco bu yoğun çalışmayı izlerken tam önlerinden gelen bir sesle başlarını indirirler

“beni aradığınızı duydum..”

marco ve chloe, gülümseyerek onlara bakan colmu gördüklerinde marco başını sallar

“esir boyutlarıyla ilgili bilgi almamız gerek..”

colm ikisine bakarken başını sallar

“tabii, beni takip edin..”

marco ve chloe genç adamı takip ederken çalışanlar büyük bir hızla işlerine devam ediyordur..

colm bir süre sonra büyük bir ofisin kapısını açıp içeri girerken chloe ve marco onu takip ediyordur, genç adam yüksek tavanlı, daire şeklindeki odaya girdiğinde arkasını döner ve etrafını inceleyen marcoya dönerek

“burası sizin ofisiniz kaptan..”

marco bir an colm’a bakar sonra sessizce ofisi dolaşmaya başlar..

kapıdan girildiğinde odanın en ucunda uzun ve geniş bir çalışma masası ve masanın üzerinde üç farklı bilgisayar vardır, masanın arkasındaki geniş duvar tamamen şeffafken masanın solundaki duvarda onlarca ödül ve plaket asılı duruyordur, hemen karşısındaki duvar ekranlarla kaplıdır, Oreon ve Luplexin önemli noktalarını dönüşümlü olarak gösteren ekranların olduğu duvarın yanında çok amaçlı bir geçit kapısı dururken hemen karşısında büyük, kilitli bir dolap duruyordur..

“bu dolapta neler var?”

“açıp bakabilirsiniz, sizin..”

marco dolabın karşısına geçip iki kapağın kapandığı yerde, tam ortada duran ve üzerinde tuşlar olan küçük dikdörtgen kutuya bakar

“ne yapmam gerekiyor?”

“şifre girmeniz..”

“şifreyi bilmiyorum.”

“yine de bir deneyin..”

marco iç çekerek önündeki kutuya döner ve bir an düşündükten sonra tuşlara basar ve kırmızı ışık yeşile dönerken colm keyifle gülümser, marco şaşkınlıkla, açılan dolap kapılarından bir adım geri atarak uzaklaşırken, chloe genç adamın arkasından dolabın içinde ne olduğuna bakıyordur, marco colm’a döner

“ben şifreyi bilmiyordum..”

“bilmeseydiniz açamazdınız kaptan.. ne girdiniz?”

“625369”

colm söylenen tuşlara tekrar bakarak başını sallar

“harfleri kullandığınızı düşünün, *oakfox*. uzay aracınızın adı ve bana inanın, şifrelerinizi sizden sonra tek bilen benim.”

Marco elini saçlarından geçirirken sinirle güler

“saçmalık..”

“bulunduğunuz yerdeki bir şeyle bağdaştırmanız normal..zihniniz bilgiyi atmamış, sadece eş değeriyle değiştirmiş..”

marco odanın içinde dönerken chloe dolaba bakıyordur, bir astronot üniformasına benzeyen ama çok daha ince ve hafif bir tulum görür ve incelerken colm genç kadına döner

“bunu kaptan için özel geliştirdik. Biz uzay içinde oksijene ihtiyaç duymadan çok uzun süre yaşayabiliriz fakat kaptan maalesef aynı yetiye sahip değil. Dnyalıların kullandıkları korunma giysisini biraz değiştirdik, çok daha hafif ve kullanışlı hale getirdik..”

chloe giysisinin boynundan gördüğü turuncu astara bakarken colm gülümser

“astarı turuncu yapmak sizin fikrinizdi.. kaptan her ne kadar ciddiyetten uzak olduğunu düşünse de sizi kıramadı..”

chloe hafifçe gülümserken arkasını dönüp masasının üzerindeki garip bilgisayarla ilgilenen marcoya gördüğünde kaşlarını çatar ve giysiyi colm’a vererek o tarafa ilerler

“bunları kullanabildiğini bilmiyordun-“

“ben de bilmiyordum! Ama hepsini aabiliyorum ve tanrı aşkına, hayatımda dokunmadığım bir aleti şimdi kullanabiliyorum.”

Marco klavyeyi ittirerek doğrulurken hızla colma ilerleyip geç adamı yakalarından yakalar, chloe telaşla o tarafa koşarken colm nefes almaya çalışıyordur, marco öfkeyle, dişlerinin arasından konuşur

“aklımla oynuyorsunuz..”

colm boynundaki sıkı tutuşun acısıyla başını iki yana sallarken boğuk bir sesle konuşmaya çalışır

“hayır efendim-hepsini-kendiniz yapıyorsunuz-boynumu kıracaksınız..”

“bronoy bırak onu!”

marco colmu hızla bırakırken geç adam bir an dengesini toplayamaz ve sendelerken chloe onu kolundan tutarak iyi olup olmadığını soruyordur, colm iyi olduğunu söyleyerek doğrulurken çenesini sıvazlayarak bilgisayarlara bakan marcoya döner

“prensesten daha kısa süre orada kaldığınız için hafızanız daha çabuk dönüyor, cuslov ya da wusla’yla görüşmemiz gerek..”

“kimseyle görüşmeme gerek yok, kahrolası esir boyutlarıyla ilgili bilgiler nerede?”

“Cartela klasörünün içinde bulabilirsiniz..”

marco colm’a bir an bakıp daha sonra bilgisayarın başına geçerken bir taraftan küfür ediyor, bir taraftan da aslında neyin nerde olduğunu çok iyi bildiğini hissettiği bilgisayarı akıcılıkla kontrol ediyordur, chloe endişeyle onu izlerken derin bir nefes alır ve her şeyin bir an önce yoluna girmesini diler...

“kendini hayvan sandığın bir boyut mu?”

colm başını sallayarak marconun yanında oturduğu koltukta, sağındaki chloeye döner

“cartela yıllar boyunca bu tür boyutlar geliştirip esirlerinin akıllarıyla oynadı.. bunların binlercesini savaş sonrasında yok etmeyi başardık-“

“içindekiler?”

“bir çoğunu kurtarmayı başardık ama prenses, öyle korkunç boyutlar var ki geri dönenlerin çoğu asla yaşama ayak uyduramadı ve kısa zamanda hayatlarını kaybettiler, tabii kurtulan da bir o kadar birey oldu.. bazı boyutları Cartela kendisi imha etti, sizin de imha edilenlerden birinde olduğunuzdan korkuyorduk..”

chloe üzüntüyle başını sallarken marco konuşmadan, hızla önüne gelen belgeleri inceliyordur, colm bir an geç adama baktıktan sonra tekrar chloeye döner

“sizin bulunduğunuz boyut hakkında da bilgi almamız gerek.. siz geri dönmeden dakikalar önce koordinatlarını elde edebildik ama içinde barındırdıkları hakkında bir bilgi alamadan kendi kendini imha etti..”

chloe *imha etme* kavramıyla içten içe titrerken bir an marcoyla göz göze gelir ama genç adam tekrar bilgisayara dönerken chloe colm'a bakar

“3012 yılında Old York denen bir şehirde yaşıyoruz. Sihir kullanabiliyoruz ve tek gezegenli bir sistemde değiliz, ama Luplex'i daha önce hiç duymadık..”
“özünüze yakın bir boyutta olmanız büyük şans-“
“o boyutun koordinatlarına ihtiyacım var..”
“ama kaptan o boyut yok-“
“yok olup olmaması beni ilgilendirmez, koordinatların ayarlanıp bizi o adı herneyse o makineyle tekrar yollamanızı istiyorum..”
“kurula danışmamız-“
“eğer siz yapmazsanız ben yaparım, nasılsa nasıl yapılması gerektiğini hatırlıyorum..”
“hatırlıyor musunuz?”

marco sessizce başını sallarken chloe kaşlarını çatarak ona bakıyordur...

kısa bir süre sonra marco ve chloe colmun arkasından sabah geldikleri çiçek kokulu koridora girerken bu sefer hemen karşılarındaki değil, soldaki kapıdan içeri girdiklerinde yer ve duvarları tamamen şeffaf olan ve geri kalan eşyaların tamamen cam olduğu bir odada kurul üyeleri onları bekliyordur, yuvarlak, cam bir masanın etrafında oturduklarında cuslov marcoya döner

“bunu yapmak istediğinize emin misiniz kaptan?”
marco kararlılıkla başını sallar, cuslov sessizce wuslaya bakarken genç kadın başını sallar, cuslov marcoya dönerek

“pekala kaptan, ama önce sağlık kontrollerinden geçmeni-“
“hiçbir kontrol istemiyorum-“

bunun üzerine cuslovun yanındaki vien araya girer

“bu konuda çok sıkı kanunlarımız var kaptan, hiçbir oreon üyesi sağlık kontrolünden geçmeden uzaya çıkamaz.”
“aklımla oynamanıza yeteri kadar göz yumdum-“
“eğer karşı gelerseniz sizi üzülerek bir hücreye kapatmak zorundayım kaptan..”

chloe endişeyle marcoya dönerken genç adam hiç hoşlanmamasına rağmen başını sallar, vien başını sallayarak diğer üyelere bakar ve yavaşça ayağa kalkar

“lütfen benimle gelin..”

marco ve chloe vienin arkasından onu takip eder ve bir kabine girip kapılar arkalarından kapandığında cuslov kaptan calise döner

“crash'ın bu şekilde tek başına gitmesine izin vererek ikinci bir risk alamayız. Siz de gizli ekiplerle takip edin kaptan..”

kaptan calis başıyla selam vererek yerinden kalkar ve gerekli düzenlemeleri yapmak için çıkarken colm cuslova döner

“herşeyi hatırlıyor, şifrelerini, bilgisayarını ve söylediğine göre nasıl seyahat edeceğini..”

cuslov başını sallar

“prenses latty?”

colm başını iki yana sallarken, cuslov wuslaya döner

“bu iş bittikten sonra prensesin de birkaç teste sokulmasını istiyorum.. crash'ın özünün güçlendiğinin ben de farkındayım.. prenses için zor olsa da onun da başaracağını biliyorum..”

wusla başını sallarken cuslov geride kalanlara selam vererek yerinden kalkar ve odadan çıkar...

marco ve chloe vien'in ardından büyük bir laboratuvara girerken çoğu çok hassas makinelerden oluşan ve tek tük önlüklü çalışanların ellerindeki küçük bilgisayarlara bir şeyler girdiği koridordan ilerlerken vien onları koridordun sonundaki bir çok kapıdan birini açarak içeri davet eder

“şurdaki koltuklara oturabilirsiniz.. sadece biraz kana ihtiyacım olacak..”

vien büyük beyaz odanın solundaki duvarı boydan boya kaplayan dolaplardan iki tane ince tüp alırken chloe ve marco büyük ve rahat beyaz koltuklara otururlar, vien önce marcoya yaklaşarak “kolunuzu açın kaptan..”

genç adam beyaz gömleğini sıyrarak kolunu viene uzatır, genç kadın tüpün kapalı gibi görünen ağzını damarın üzerine dikkatlice yerleştirirken biraz bastırır ve bir anda tüp marconun damarından çıkan kanla dolmaya başlarken genç adam sessizce izliyordur, vien yeteri kadar aldığından emin olduğunda tüpü hafifçe kaldırır ve kan akışı dururken genç kadın marconun kolunun üzerinde hafifçe elini gezdirir, az önce açılan minicik delik de bir anda kaybolurken vien diğer tüple chloeye ilerler, genç kadının kanını da aldıktan sonra ikisine bakar

“bir süre burada beklemeniz gerek.. sonuçları alır almaz geri döneceğim..”

ikisi de birşey söylemeden başlarını sallarken vien gülümseyerek odadan çıkar ve kapıyı arkasından kapatırken chloe hiç dokunulmamış gibi duran kolunu inceliyor, marco yerinden kalkarak karşı duvardaki dolaplara ilerliyordur...

marco raflardaki küçük şişeleri alıp üzerini okuyarak tekrar yerine bırakırken chloe genç adama yaklaşır

“gerçekten her şeyi hatırlıyor musun bronoy?”

marco başını sallarken dolaplardan birinin kapağını açarak içindeki irili ufaklı tüplere baktıktan sonra kapatır ve başka bir rafa dönecekken chloenin kolunu tutmasıyla ona döner

“neleri hatırlıyorsun?”

“herşeyi dellanger..”

“ama dellanger ve bronoyu da hatırlıyorsun..”

marco başını sallarken chloe üzülerek ona bakar

“peki dellanger ve bronoyu unutacak mısın?”

“hayır, çünkü geri dönüyoruz..”

“ya dönemezsek..”

“öyle bir seçenek şu an için yok dellanger. Oraya gittiğimizde bir şeyler olacağını biliyorum..”

chloe başını sallarken marco hala ona bakıyordur, chloe gözlerini kaçırırken odanın kapısı açılır ve kapıdaki genç kadın marcoya bakarak

“doktor vien sizinle görüşmek istiyor efendim..”

chloe kaşlarını çatarken

“bir sorun mu var?”

“hayır.. rutin kontrollerin bir parçası sadece..”

chloe başını sallarken marco kapıya ilerler

“hemen dönerim..”

“dikkat et..”

marco başını sallayarak çıkarken chloe iç çekerek tekrar beyaz koltuğuna dönüyordur..

marco genç kadının arkasından takip ederken vienin odasının önüne gelirler, marco genç kadına dönerek

“teşekkürler shade, gerisini ben hallederim..”

“iyi günler kaptan..”

genç kadın gülümseyerek uzaklaşırken marco kapıyı açar ve içeri girerken vien gülümseyerek onu karşılar

“bu sefer *gerçekten* hoşgeldin crash..”

“hala yaşlanamamışsın vien..”

vien gülerken marco ona bir adım atar ve genç kadına sıkıca sarılırken vien yıllardır görmediği dostunun sarılışıyla, keyifle gözlerini kapatır...

vien genç adamdan ayrılırken gülümseyerek tekrar ewanın yüzünü inceler

“bir an koruyucu tılsımların işe yaramadığından korktum..”

“wuslayla yüzlerce kez üzerinden geçtiniz, yaramaması gibi bir şey söz konusu değil.. ne kadar oldu?”

“bir gün bile olmadı..”

ewan gülümserken vien sorar

“latty’i ne yapacağız?”

“cuslov ne diyor?”

“hala özünün yeterince kuvvetlenmediğini söylüyor ve bu kadar hasardan sonra bir anda üzerine yüklenmek de istemiyor, aklını kaçıranları gördükten sonra..gerçi sen geri dönmeseydin daha sıkı önlemler almaktan çekinmezdi, şimdi daha sakın..”

ewan başını sallarken vienin masasına dayanır

“bir süre daha marco gibi davranabilirim.. o zaman içinde kendi kendine hatırlamasını bekleriz..”

“çok uzun sürebilir, ayrıca önceğinize dair ona söz verdin..”

ewan yüzünü buruştururken başını sallar

“biliyorum ama o kısmı siz halledebilirsiniz diye düşünüyorum..”

vien başını sallar

“ama hayalkırıklığıyla sen ilgileneceksin..”

“ben ilgilenseydim kolay olabilirdi ama bronoy ilgilenecek..”

vien gülümserken sorar

“nasıl bir adam bu bronoy? Bir hayli sinir bozucu bir tipe benziyor..”

“tahmin bile edemezsin.. ama çok zeki bir adam ve dellangerdan hoşlanıyor..”

vien kaşını kaldırırken ewan gülümser

“pekala.. başlayalım..”

“peki bay bronoy.. buyrun..”

ewan gülümseyerek odadan çıkarken vien de keyifle onu takip ediyordur..

chloe vien ve marconun odaya girmesiyle yerinden hızla doğrulur
“nerde kaldınız?”

vien gülümseyerek elindeki küçük bilgisayarı açar

“kaptan uzay aracını kullanacağı için bir kaç küçük kontrolden daha geçmesi gerekiyordu..”

chloe başını sallarken marcoya döner, genç adam keyifsiz bir yüz ifadesiyle ayakta beklerken vien chloeye döner

“test sonuçlarında herhangi bir problem yok.. gerekli hazırlıklar yapıldıktan sonra yola çıkabilirsiniz..”

chloe başını sallarken marco sessizce, sadece dinliyordur. Vien bilgisayarında bir düğmeye basıp kapattıktan sonra odanın kapısı açılır ve az önceki genç kadın, shade, içeri girerken vien, marco ve chloeye döner

“shade sizin hazırlık için uçuş üssüne gitmenize yardım edecek.. umarım hepimiz için olumlu sonuçları olan bir sefer olur..”

chloe sessizce marcoya bakarken genç adam başını sallar ve chloeye dönerek
“gidelim dellanger..”

genç kadın marcoyu takip ederek shade’in arkasından odadan çıkarken vien derin bir nefes alarak odasına gidiyor ve gerekli düzenlemelerin yapılması için colm’a ulaşıyordur..

marco özel üniformasını görevlilerin yardımıyla giyerken chloe sadece yanıcı olmayan bir maddeden yapılmış, vücudunu saran bir tulum ve botlarla otururken genç adamı izliyordur, görevliler marcoya başlığını da uzatırken genç adam kaşlarını çatarak görevliye bakar, genç adam başlığı marconun elinden alıp genç adamın başına takar ve sağlam durduğundan emin olduktan sonra başıyla selam vererek uzaklaşır, marco chloeye döndüğünde hemen yanlarındaki büyük metal kapı açılarak uzaya doğru açılan uzun bir platformun sonundaki uzay aracı ikisini karşılıyordur, araçtan inen colm gülümseyerek marcoya yaklaşır

“aracınız hazır kaptan, iyi yolculuklar..”

genç adam orduya özel selamını vererek chloeye dönerken

“umarım her şey istediğiniz gibi olur prenses..”

chloe sessizce başını sallarken colm gülümseyerek uzaklaşır, marco chloeye bakıp, tedirgin adımlarla araca doğru ilerlerken chloe de yutkunarak onu takip ediyordur, ikisi geçici bir süre yer çekiminin sağlandığı geniş metal platformda yürürken chloe etrafını saran boşluğu hissettiğine yemin edebilirdir, marco aracın solundaki açık platforma adım atarken chloe genç adama cesaret verircesine gülümser ve onu takip ederken aracın kapısı yavaşça kapanır, marco kontrol panelinin başına oturduğunda derin bir nefes alır ve bir kaç saniye önünde duran yüzlerce düğme ve onlarca küçük ekranı izledikten sonra solundaki panel bölmesinden büyük bir tuşa basar ve chloenin anlamadığı bir kaç düğmeye basarak bazı değerler girerken hemen sonra genç kadına bakar ve gülümseyerek önünde U şeklinde duran kolu kendine çektiğinde araç yavaşça havalandırarak platformdan ayrılır ve akıl almaz bir hızla boşluğa ilerlerken Oreon istasyonunun ağır kapıları kapanıyordur..

kısa bir süre sonra araç uzay boşluğunda bir yerde dururken chloe marcoya döner

“geldik mi?”

“koordinatlara göre, evet..”

chloe başını sallar

“şimdi ne yapıyoruz?”

“hayatında hiç odaklanmadığın kadar güçlü odaklanmanı istiyorum dellanger. Son şansımız..”

chloe üzüntüyle kaşlarını çatarak derin bir nefes alır ve marconun metalik renkte bir eldivenle kaplı elini tutar ve gözlerini kapatarak odaklanmaya çalışırken marco sessizce iç çekerek onu izliyordur, chloe derin bir nefes daha alarak biraz daha dikleşirken genç adam elinin tersini çevirir ve chloenin elini kavarken genç kadın yutkunarak gözlerini biraz daha kapatır, saniyeler geçtikçe chloenin ifadesi hüzünle karışarak gevşerken bir süre sonra gözlerini açar ve önünde uzanan karanlık boşluğa bakarken yanındaki genç adam onu izliyordur, chloe gözleri dolarak ona döner ve başını iki yana sallarken bir an sonra yaşlar yanaklarından süzülüyordur, marco iç çekerek genç kadının tuttuğu elini sıkarken olduğu yerde dönerek chloeyi kendine çeker ve sarılırken chloe artık kendini bırakmış, hıçkırarak ağlıyordur..

kısa bir süre sonra marco ve chloe Oreona geri dönmüş colm'un endişeli bakışları arasında üsse girerken genç adam onlara ilerler
“çok üzgünüm..”
chloe sessiz kalırken marco colm'la gözgöze gelir ve genç adam görevlilere haber verip araçla ilgilenmelerini söylerken tekrar marcoya döner
“sizi odanıza götürmeme izin verin..”
marco başını sallarken chloe güçsüzce marconun koluna tutunur, genç adam bir an için durup ona bakarken chloe bir şeyler mırıldanır ve bir anda yere yığılırken marco hızla onu tutuyor, colma dönüp yardım getirmesini söylüyordur..

prensesin odasında, yatakta yatan genç kadının başında vien kontrollerini yaparken cuslov sessizce bir şeyler mırıldanarak yatağın başına bir ruh özü tılsımı koyar ve odanın diğer ucunda bekleyenlere döner
“iyi olacak..”
ewan yataktan kalkan viene döner
“testlerde bir sorun olmadığı söylemiştin..”
“yoktu..sadece boşu boşuna cisimlenmeye odaklanmasından kaynaklanıyor..”
ewan üzüntüyle genç kadına bakarken cuslov genç adamın yanına gelir ve elini tutarken gülümser
“ikiniz de iyi olacaksınız..”
ewan cuslova dönerek hafifçe gülümserken vien'in ardından hepsi odadan çıkar, ewan yatağa ilerleyerek prensese bakarken yavaşça saçlarını okşar ve gülümserken eğilerek alnından öper
“döndüğünde seninle daha eğlenceli gezilere çıkacağız, söz..”
genç adama hiçbir tepki gelmezken kaptan crash sessizce uyuyan prenses lattynin odasından çıkıyordu..

ertesi sabah chloe garip bir vızırdamayla gözlerini açtığı anda başındaki ağrıya yavaşça doğrulur ve ortalıkta dolaşan kısa boylu bir kadını gördüğünde kaşlarını çatır, küçük kadın telaşla elindekileri bırakıp prensese selam verirken chloe yataktan çıkar
“neler oluyor?”
“temizlik efendim, rahatsız ettiysem özür dilerim efendim-“
o sırada içeri giren marcoyla chloe o tarafa dönerken küçük kadın eşyalarını toplayarak hızla kaptan crashe selam vererek odadan çıkar, chloe genç adama ilerleyerek
“iyi misin?”
marco başını sallar
“sen nasılsın?”
“başım ağrıyor..”
“vien birazdan geleceğini söyledi..”
chloe başını sallarken marcoya bakar
“neden dönemedik?”
genç adam derin bir nefes alarak chloenin elini tutar, genç kadın ellerine bakarak
“bunu son zamanlarda çok yapmaya başladın bronoy-“
“ewan..”
chloe kaşlarını çatarak bakışlarını genç adama kaldırırken ewan başını sallar
“kaptan ewan crash, prenses latty..”
chloe gözleri büyüyerek ellerini çekerken dehşetle gerileyerek uzaklaşıyordu
“tanrım..marco yalvarırım yapma..”
“sakın ol lat-“
“hayır! Hayır, sakın o ismi kullanma! Sakın bana prenses ya da latty deme!”
chloe telaşla ellerini saçlarından geçirirken ewan kapıyı kapatarak ona doğru ilerliyordur
“pekala, dellanger.. önce sakın olmalısın, beni dinlemeni istiyorum-“
“dinleyecek bir şey yok! Senin aklını ele geçirmişler.. tanrım burdan çıkmamız gerek..”
chloe telaşla bir şeyler mırıldanırken kapılar kilitleniyor, dolaptan buraya gelirken giydiği giysiler eline uçuyordu..
“nasıl bu kadar çabuk yapabildiler..senin bile içine girebildilerse bana ne yapacaklarını tahmin bile edemiyorum..gitmeliyiz-“
chloe kapıya ilerleyecekken ewan genç kadının kolunu tutarak kendine çevirir
“beni dinle.. yalvarırım..”

chloe dehşetle karşısında yıllardır tanıdığı ama şimdi zerre kadar tanıdık gelmeyen adama bakar, genç adam marconun parlak gri gözleriyle ona bakarken sakince konuşur
“sadece rahatlamam gerek, bırak gerçek olan neyse o yolunu bulsun.. chloe..”
chloe gözleri dolarak başını iki yana sallarken yutkunur
“yapma..daha dün gece bana odaklanmamı söyle-“
“yine bendim, ewan..”
chloe dehşetle kolunu kurtarmaya çalışırken genç adam ona sakin olması için adeta yalvarıyordu, chloe boştan kalan eliyle ewan’ın suratına bir yumruk patlatarak kolunu kurtarır ve odadan hızla çıkıp kabine ilerler
“açıl kahrolası.. açıl!”
kabin açıldığı anda chloe içeri girer ve bir kaç tuşa birden basarken kapıların kapanmasıyla titreyerek bir köşeye çöker..

kapılar tekrar açıldığında chloe telaşla ayağa kalkar ve daha önce görmediği boş bir odaya girerken etrafta bir başka kapı arıyordu, büyük odada gözlerini gezdirirken arkasındaki kabin kapısı açılarak ewan ve colm çıktığında chloe hızla odanın sonundaki çok amaçlı geçit kapısına koşar ve girdiği gibi kapıyı kapatırken şeffaf kapıyı tüm gücüyle itiyordu, nefes nefese nereye gitmek istediğini düşünürken kabin birden hareket etmeye başlar ve kısa bir süre sonra durduğunda chloe tedirgince kapıyı açar, etrafta kimse görünmezken chloe yavaşça dışarı bir adım atarak hayatında gördüğü en değişik bahçeye girer..

SOUNDTRACK / Mandy Moore - Only Hope

her yanda rengarenk yapraklarla yüzlerce çiçek türü vardır, yer masmavi incecik kumlarla kaplıyken büyük yapraklı bitkilerin arasından ilerde camdan bir bank görünüyordur, chloe yavaşça oraya ilerler ve bankın hemen karşısında uzanan uçsuz bucaksız karanlığa ve sık sık kayan belki de evrenin en parlak yıldızlarına bakarken farkında olmadan nefesi kesilmiştir, bir adım daha atarak biraz daha yaklaşmak isterken arkasında duyduğu sesle irkilerek o tarafa döner
“dikkat et, kumlar kaygandır..”
ve karşısında marc-ewan’ı gördüğünde yutkunarak cam bankı biraz daha sıkı tutarken genç adam ona yaklaşıyordu, chloe elini kaldırarak
“yaklaşma!”
“sana zarar vermeyeceğim, söz veriyorum..”
“döneceğimize de söz vermiştin..”
genç adam iç çekerken chloe gözleri dolarak ona bakar
“ben.. ben sizin kim olduğunuzu bilmiyorum, marcuya ne yaptığınızı da bilmiyorum, evime, arkadaşlarıma da öyle.. ama beni rahat bırakın, yalvarırım..”
“onlar gerçek değil-“
“HAYIR! Hayır.. aklımı kaçırmak üzereyim.. yapma..nolur, rahat bırak beni, bırak geri döneyim.. ben sizin prensesiniz değilim, onu arayın-“
“o olmasan burda olamazdın..”
chloe sessiz kalırken gözleri yine dolmuştur, ewan etrafını göstererek
“burası lattynin özel bahçesi, buraya ben ve ondan başka kimse giremez.. onun özünü taşımıyorsan burada olamazdın.. geçit seni bilerek buraya getirmiş olmalı, latty ne zaman gerçekten yalnız kalmak istese buraya gelirdi..”
chloe dişlerini sıkarak göz yaşlarını yutmaya çalışırken ewan devam eder
“görünüşe göre hala da geliyor.. hiç farklı bir şey hissetmiyor musun?”
chloe cevap vermezken ewan artık iyice genç kadına yaklaşmıştır
“şu an aklının çok karışık olduğunu biliyorum ama bana güvenmelisin prenses-“
“sana bana öyle seslenmemeni söylemiştim..”
ewan başını sallayarak
“özür dilerim.. ama bana güvenmen gerekiyor, ben senin bir parçanım, sen de benim..bir adım atabilirsen her şey daha iyi olacak, söz veriyorum..”
chloe başını iki yana sallarken ewan elini genç kadının yüzüne uzatır, chloe hızla geri çekilirken ayağının altındaki kumlar kayarak dengesini kaybettirir ama son anda ewan onu tutarken chloe sıkıca genç adamın kollarına tutunarak derin bir nefes alır, genç adam ona bakarken chloe yutkunur

ve bir an sonra ewanın ona eğilmesiyle nefesini tutarken iki eş ruh ama aynı zamanda iki yabancı beden, kayan yıldızlar altında sessiz bir öpücüğü paylaşıyordur...

ewan yavaşça chloeden ayrılırken genç kadın gözlerini açarak ona bakar

“neden yaptın bunu?”

“bir sebebi yok..”

chloe genç adamı kendinden iterken dikkatlice kollarından sınırlarak ondan uzaklaşır

“bir sebebi olmadan tanımadığın birini öpemez-“

“ben seni tanıyorum-“

“beni değil, prensesini tanıyorsun ve onu öpmek istiyorsun beni değil..”

“ben prensesi hiç öpmedim..”

chloe ona bakarken ewan devam eder

“..ama sen marcoyu öptün..”

chloe sessiz kalırken ewan sorar

“onun gibi miyim?”

“sen marco değilsin..”

“sen de chloe değilsin.”

Chloe arkasını dönerek hızla geçit kapısına ilerlerken ewan onu takip ediyordu

“ne kadar da itiraz etsen, bir gün gelecek ve her şeyi hatırlayacaksın.. o zamana kadar kendine sadece acı vereceksin, neden işini kolaylaştırmıyorsun?”

chloe kapıyı açıp içeri girerken

“bu saçmalıkları daha fazla dinlemek istemiyorum!”

ewan onun arkasından geçite girerken kapı kapanır

“saçmalık dediğin şeyler senin hayatın-“

“benim hayatım iki gün önce *kendi kendini imha etti!*”

ewan sessiz kalırken kabin kesinlikle hareket etmiyordu, chloe genç adama bakarak titreyen bir sesle konuşur

“hiçbir yere ait değilmişim gibi hissediyorum ve aklımı kaçırmak üzereyim.. şu uzay kadar boşum! Neye inanmam gerektiğini bilmiyorum! Tek destek aldığım insan da şu anda karşımda, ilk geldiğinde deliler gibi karşı çıktığı yalanın şimdi hayatım olduğunu söylüyor! Ne yapmamı bekliyorsun!? Bir anda her şeyi kabullenip prensesçilik oynamamı mı? Yapamam. Yapmak için bir sebebim yok. Geri de dönemiyorum, ileri de bakamıyorum..o boyut dediğiniz şeyle ben de yok olmuşum.. beni bulabilir misin? Bunu yapabilir misin?”

genç kadın sessizce ağlayarak ewan’a bakarken genç adam onun gözlerinden akan yaşları izliyordu ve bir an sonra kabin hareket ederken chloe iç çekerek yere çöker ve başını şeffaf duvara yaslayıp gözlerini kapatarak sessizce yokluğa için ağlamaya devam eder...

geçit kapısı açılıp chloe gözlerini açtığı anda ewan’ın ofisine geldiklerini görür ve ayağa kalkarken genç adam kapıda onu bekliyordur, elini uzatır, chloe tutarak içeri girerken karşısında wusla ve vien’i gördüğünde derin bir nefes alır...

“bir süre yalnız kalmak istiyorum..”

vien başını sallayarak chloeyi odasına götürürken wusla ewan’a döner

“kriz geçirip aklını kaçırmadığı için şanslıyız..”

ewan masasına ilerlerken wusla onu takip eder ve genç adam masasına oturduğunda ona döner

“aslında geçirmek üzereydi..”

“ve sen ne yaptın?”

ewan sessiz kalırken wusla masaya eğilir

“ne yaptın crash?”

“onu öptüm..”

wusla iç çekerek doğrulurken ewan ona bakar

“o anda olan bir şeydi! Düşünmedim-“

“ama düşünmen gerekirdi.. hem chloenin hem de lattynin zaafından faydalandın..”

“ama hiçbir işe yaramadı..”

“işe yaramamasından öte apayrı bir şok yaratabilirdin.. daha söylemenin zamanı gelmediğini söylemişti-“

“o kıza yalan söyleyemem wusla, o ağlarken hiçbiriniz yanında değildiniz..buraya geldiğinde acılarının dinmesi gerekiyordu, ama şimdi her zamankinden daha çok acı çekiyor..”
wusla genç adamın yanına giderek omuzlarını kavrar ve gülümseyerek
“latty güçlüdür, çok az kaldı..”
ewan başını sallarken mırıldanır
“latty güçlü olabilir ama chloe değil..”

chloe vienin ona verdiği ilaçlarla biraz daha sakinleşmiş, sessizce yatağında uzanırken başını yana çevirmiş, kayan yıldızları izliyordur.. gerçekten o genç adamın dediği gibi bir şeyler hatırlaması gerekiyor mudur? Marco hatırlamışsa- marco hiç varolmadı mı? Chloe gözlerini kapatarak düşünceyi kafasından atmaya çalışırken bir süre sonra doğrulur ve ewan’ın odasını görebilmek için karşı duvara bakarken duvar bir türlü şeffaflaşmıyordur.. ama chloe neden olduğunu biliyordur ve bilmekten nefret ediyordur.. o duvarın arkasından marcoyu görmeye ihtiyacı vardır ama marco artık orda olmadığından duvar ona hiçbir şey göstermiyordur.. marco bronoy yok olmuştur, tıpkı chloe dellanger gibi...

ertesi sabah chloe odasında dolaşan vızıltıları tekrar duyduğunda bu sefer yanında bir kaç da fısıldaşma duyuyordur
“sana daha sonra gelmeni söyledim mewo..”
“ama efendim temizlik-“
“şimdi temizliğe ihtiyacımız yok prenses uyuyor..”
“ama efendim prenses temiz olmadan-“
“prensес temizliği düşüncekte durumda değil, inan bana mewo.. şimdi git lütfen.. ben sana geleceğın zamanı söylerim..”
“pekala crash efendim, hemen efendim..”
küçük kadın eşyalarını olabildiğince sessiz bir şekilde toplar ve odadan çıkarken ewan onun arkasından kapıyı kapatır ve gözleri açık, yan dönmüş ona bakan chloeyle göz göze geldiğinde sessizce ellerini ceplerine sokar...

“uyandırdığımız için üzgünüm-“
“önemli değil, dün yeteri kadar uyudum..”
ewan başını sallarken chloe yatakta doğrulur ve bir an sonra beyaz çarşafların arasından çıkarak şeffaf duvara ilerler
“burada hiç sabah olmuyor..”
ewan onunla beraber karanlığı izlerken chloe ona döner
“gece de olmuyor, hiçbir şey olmuyor..”
“yılđa 4 kez Navis yıldızı Luplexin çok yakınından geçer, işte o zaman 2 hafta boyunca bu gördüğün karanlık alacalı bir turuncu rengini alır..”
chloe genç adamı dinleyerek karanlığa dönerken ewan ona bakar
“ve sen yılın o zamanlarını çok seversin..”
chloe sessizce iç çekerken önünden kayıp giden bir yıldızla takılır gözleri...

chloe banyosundan çıkmış, yatağının sol yanındaki büyük dolaba ilerlerken kapılar çoktan onun için açılmış içindeki rengarenk giysisileri gözler önüne sermiştir, genç kadın elini yumuşak kumaşlardan geçirirken ewan sorar
“kahvaltını odana getirtmemi mi istersin?”
“latty ne yapardı?”
chloe dolaptaki giysilerin birini çekerek incelerken ewan bir an onu izler
“latty kahvaltısını her zaman cuslovun yemek odasında, bizimle beraber yapar..”
“ben de öyle yapıyorum o zaman.. bunu nasıl giyiyo-oh..”
chloe elindeyken bir an sonra üzerine oturan turuncu elbiseye bakarken iç çeker ve ewan’a bakarken “hazırım galiba..”
genç adam gülümseyerek başını sallarken odanın kapısını açar, chloe açık kapıdan çıkarak arkasında prensesin kokusunu bırakırken kaptan crash derin bir nefes alarak onu takip ediyordur..

chloe çiçek kokulu salondan büyük yemek odasına geçerken o girmeden önce masadan gelen sesler bir anda susarken genç kadın tedirgince oturanlara bakar, flasler hızla yerinden kalkıp masa başındaki koltuğu çekerken chloe ewan'ın onu belinden desteklemesiyle o tarafa doğru ilerler ve otururken cuslov gülümseyerek genç kadına bakar

“günaydın prens- oh-“

“nasıl istiyorsanız öyle seslenebilirsiniz..”

cuslov başını sallarken vien genç kadında döner

“iyi uyuyabildin mi?”

chloe başını sallarken teşekkür eder, görevlilerden biri genç kadının bardağını en az elbisesi kadar turuncu bir sıvıyla doldururken colm chloenin şüpheli bakışlarını yakalar ve gülümseyerek

“Luplex portakalları..”

chloe kaşlarını kaldırırken bardağı alır ve hafifçe koklar, gerçekten portakal kokuyordur, genç kadın bir yudum alarak tadının da aynı olup olmadığına bakar, ne tatlı ne ekşi, taze ve ferahdır, kısacası olması gerektiği gibidir, sadece.. biraz fazla turuncudur, prenses turuncuyu ne kadar seviyordur-

“bugünkü planlarınız neler prenses?”

chloe flaslere döner

“bir plan yapmadım.. yapmalı mıyım?”

genç adam başını iki yana sallarken

“tabii ki hayır.. ne isterseniz onu yapabilirsiniz..”

chloe başını sallarken ewan'a döner

“belki kaptan crash beni Luplex’de bir tura götürebilir..”

ewan fincanını indirerek chloeye bakar ve hafifçe gülümseyerek başını sallarken chloe de başını sallar ve tabağındaki binbir çeşit meyvelerden en turuncusunu ağzına atarken gülümseyerek wuslayla göz göze gelir ve tekrar portakal suyuna uzanır...

chloe kahvaltıdan sonra colm ve ewanla beraber uçuş üssüne giriyordur, colm ewan'a dönerek

“hangisini istersiniz kaptan?”

“oakfox’u hazırla.. prensese güzel bir yolculuk yaşatalım..”

colm keyifle başını sallayarak uzaklaşırken ewan etrafını inceleyen chloeye döner, genç kadın ona bakarak

“bu sefer özel giysi yok mu?”

“Luplex’e gitmek için özel giysiye ihtiyaç yok, özel bir tünelden geçiyoruz..”

chloe başını sallarken yüksek tavanlı, tamamı metal uçuş üssünde bir duvarı kaplayan dolapların olduğu yere ilerler

“hangisi sizin kaptan?”

“üzerinde yarısı kopmuş bir yıldız olan.. ve ewan..”

chloe üzerinde yarısı kopmuş bir yıldız çıkartması olan dolaba ilerler ve elini kapağın önünden geçirirken hiçbir şey olmaz, genç kadın kaşlarını çatarken ewan ona yaklaşıp ve gülümseyerek bakarken

“benim dolaplarımı siz açamazsınız prenses..”

“neden? Ben prenses- hatta kraliçe değil miyim? Her dolabı açıyor olmam gerek..”

“benimkileri değil..”

chloe hemen yandaki dolabın önünden elini geçirdiğinde dolap ardına kadar açılır

“bronoy, eski bronoy..”

ewan genç kızın kendi kendine mırıldanmasını duymamış, ona bakarken chloe dolabın üzerindeki yarısı kopmuş yıldızı gösterir

“ben mi yaptım?”

“anlaması zor değil sanırım..”

“ben tam olarak sizin neyiniz oluyorum kaptan?”

genç adam sessizce düşünürken chloe onu izliyordur..

“çok zor bir soru olduğunu düşünmemiştim..”

“değil..”

“ama cevap veremiyorsunuz..”

“vermiyorum..”

“neden?”

“senin bulmanı istiyorum da ondan..”

chloe sessiz kalırken colm'un seslenmesiyle ikisi de o tarafa ilerler..

chloe daha önce bindiği iki uzay aracına da hiç benzemeyen daha geniş ve daha sıcak birinin içindeyken ewan sanki bir oyuncakmış gibi durmadan düğmelere basıyor, bazen garip bir dilde bir şeyler söyleyerek aracı kullanıyordu..

“sizi en önce Luplexin alışveriş merkezine götürüyorum..”

“koca gezegende sadece bir tane mi alışveriş merkezi var..”

“bu pek sizin bildiğiniz türden bir alışveriş merkezi değil..”

chloe sessizce önünde daha da yaklaşan mavi toprakları izlerken ewan yine bir şeyler söyleyerek aracı toprağa indirir ve o anda ayaklarının altından araca bir şey kenetlendiğini hissederken ewan chloeye döner

“Luplex alışveriş cennetine hoşgeldiniz prenses..”

chloe kaşlarını kaldırarak yerinden kalkarken ewan oakfoxtan inmiş, chloeye yardım etmek için platformun başında elini uzatıyordu, chloe tutarak ayağını mavi toprağa basarken önünden uzanan büyük otopark- uzay aracı parkına bakar ve onun sonunda hayatında görmediği kadar yüksek ve geniş bir bina uzanırken chloe derin bir nefes alarak ginny bunu görseydi- genç kadın bir an duraklarken ewan ona bakar

“gidelim?”

chloe başını sallarken nerden geldiği belli olmayan bir yürüyen platform önlerine gelir, ewan chloeye üzerine çıkmasını söylerken chloe bir adım atar ve ewan da hemen arkasından gelirken genç adam kolunu solundaki görünmez bariyere yaslamıştır, chloe de eliyle yoklayarak bariyeri hissederken platform uzay araçlarının etrafından dolaşarak büyük binaya doğru gidiyordu, chloe ewana bakarak

“prensес halkın arasında bu kadar rahat mı dolaşıyordu?”

“halk latty’e bayılır.. prenesten çok herkes onu kardeşi ya da kızı gibi görür..”

“sevgilisi gibi görenler yok mudur?”

ewan gülümseyerek ona bakarken kaşlarını kaldırır

“bilmiyorum, görse de göstermeyenler olabilir..”

chloe başını sallarken platform iki yana açılan kapılardan ilerleyerek alışveriş merkezine girer ve göz alabildiğine yüksek binada binlerce insan, yüzlerce kat alışveriş merkezinde çalışan bir karınca sürüsü gibi ordan oraya hareket ediyordu...

chloe kalabalık içinde yürürken her gören sevinçle bir şeyler söylüyor, küçük çocuklar kaptan crashin paçalarına yapışarak onları da oakfox’a bindirip bindirmeyeceğini soruyor, genç kadınlar manalı bakışlarla iç geçiriyorlardır, yaşlı bayanlar prensese kendi dillerinde dua ediyor, ellerindekilerden minik hediyeler veriyordu..

chloe bir genç adamdan daha bir çiçek alırken elindekileri artık taşıyamaz hale geldiğinde ewan’a döner

“bakacağına yardım et malfo- kaptan..”

“küçült..”

“oh..”

chloe içinden bir *reducio* mırıldanırken elindeki paketler ve çiçekler küçülerek iki avcunu doldurur, chloe gülümseyerek hepsini şeker dolu bir torbaya çevirirken ewan ona bakıyordu

“yaratıcı..”

chloe başını sallayarak küçük şeker torbasını koluna takar ve etraftan gelen gülücük ve selamlara karşılık verirken ewan sessizce prenses latty’i izliyordu..

chloe 13. kata geldiklerinde artık mecali kalmamış, kolundaki şeker torbalarını ewan’a uzatır “gidelim..”

genç adam rengarenk şeker torbalarını alırken gülümser

“latty en azından 15’e çıkardı..”

“latty olmadığımı tekrarlamak istemiyorum..”

genç adamın gülümsemesi silinirken chloe derin bir nefes alır ve etrafına bakarken

“kimseye görünmeden gidebileceğimiz bir yol yok mu?”

“cisimlenebilirsin..”

chloe hızla genç adama bakarken ewan da elindeki torbalarla ona bakıyordu

“oakfox..”

chloe ewanın kolunu tuttuğu anda kendilerini oakfox’un içinde bulurlarken genç kadın kaptanın kolunu bırakarak yerine oturur

“oreona dönelim..”

ewan torbaları bir kenara koyup panelin başına geçerken chloe sessizce önünü izliyor, ewan da aynı sessizlikle aracı tekrar oreona döndürmek için koordinatları giriyordur..

chloe elindeki şeker torbalarıyla oakfoxtan iner ve uçuş üssüne girerken colm o tarafa geliyordur
“erken döndünüz?”

“ben prenses kadar dayanıklı değilim anlaşılan..”

colm kaşlarını çatarak arkadan gelen ewana bakarken chloe başka bir şey söylemeden kabinlerin birine girerek artık hangisi olduğunu öğrendiği düğmeye basar ve kapılar kapanırken ewan colma yaklaşır

“prensес olmadığınızı kanıtlamaya çalışıyor..”

iki genç adam üssün içlerine ilerlerken ewan ona uzatılan bir kaç çizelgeye göz gezdirip geri veriyordur, colm genç adama bakarak

“işe yarıyor mu peki?”

ewan başını iki yana sallarken

“kendini görse ne kadar işe yaramadığını anlardı..”

colm gülümserken ewan ona döner

“işine dön colm..”

genç adam başını sallayarak uzaklaşırken ewan ona uzatılan küçük bilgisayarlara şöyle bir bakıp bazılarına onay verirken çok amaçlı geçitlerin birine girerek kısa yoldan ofisine ulaşmak istiyordur..

ewan ofisindeki ekranların birinden colmun ofisine ulaşırken genç adama bakar

“derhal buraya gelip 12. fazın dökümanlarını da yanında getir.. her şey mahvolmuş..”

colm yüzünü buruşturarak odadan çıkarken ewan masasına ilerler ve bilgisayara bir şeyler girerken bir kapı tıklatılır

“kapıyı çalarak zaman kaybetme, gir colm..”

odanın kapısı değil de çok amaçlı geçitinki açılıp chloe içeri girerken ewan başını kaldırıp genç kadına bakar

“bir şey mi oldu lat-chloe?”

chloe daha önce hiç duymadığı ve bilmediği bir dilde bir anda akıcı bir şekilde soruya *evet işte bu oldu!* şeklinde bir cevap verirken ewan kaşını kaldırarak dikkatini tamamen genç kadına verir

“ne zaman fark ettin?”

“günlüğümü hiçbir şey yapmadan okumaya başladığım zaman-ve sen bu dili anlıyor musun?”

“oreonda herkes birbirinin dilini bilir..”

chloe başını sallar ve kendi dilinde *kahrolası* derken ewan gülümser ve o da kendi dilinde *o kadar da kötü sayılmaz* derken chloe şaşkınlıkla genç adama bakar

“bir de başkalarını anlıyorum!”

ewan gülümseyerek işine dönerken chloe dudağını kemirerek koltuklarını birine oturur ve onu izler sessizce...

“yıllardır uzaktasın, tekrar işe adapte olmak zor olmuyor mu?”

ewan colm’a bir mesaj daha atarken chloeye döner

“gitmeden önce kendi işlerimde uzak gelecek için bütün planları yapmıştım.. şu an yaptıklarımız ne kadar karışık görünse de Luplex’de işler çok tutarlı devam eder..”

“beklenmedik bir şey olduğunda?”

“beklenmedik bir şey olacağını çoğu zaman önceden biliriz..”

“öyle bir şey olamaz..”

ewan gözlerini devirirken colm kendi bilgisayarından bir düğmeye basar, ewan o anda kendi ekranında beliren dökümanlara bakarken

“bende bu belgeler yok..benim sistemim en son ne zaman güncellendi?”

colm sessizce kendi bilgisayarından hızla bir şeyler girer ve bir kaç saniye sonra gülümser

“tam olarak şimdi.”

ewan gülümseyerek başını iki yana sallarken chloe sessizce ikisini izliyordur, kaşlarını çatarak

“ben lattyim.”

Ewan ve colm hızla ona dönerken genç kadın yutkunarak onlara bakıyordu..

“colm’un her sabah bu ofise gelip seninle sistemi güncellediğini ve 2 haftada bir oakfox’un bakımı için beraber çalıştığını, bir de colmun sabahları saçlarından nefret ettiğini bildiğimi fark ettim..” colm elini refleks olarak saçlarına götürürken ewan gülümser, chloe kaşlarını çatarak onlara bakar “siz mi yaptınız?”

ewan başını iki yana sallar

“en önce bizim sana hiçbir şey yapmadığımıza inanman gerekiyor, o zaman daha çok şey hatırladığının farkına varacaksın.”.

“sen öyle mi yaptın?”

“benim üzerimde yüksek seviyede bir koruma büyüğü vardı..”

“benim yok mu?”

“sen kaçırıldın prenses..”

chloe derin bir nefes alır

“çaresizim..”

ewan ve colm sessizce genç kadına bakarken chloe devam eder

“yalnızım ve çaresizim... etrafımda ne dönerse dönsün ben istemesem de kendimi bırakıyorum-“ etrafında bir şey dönmüyor..”

chloe colm’a bakarken genç adam gülümser

“saçlarımdan sabahları gerçekten nefret ediyorum ve *etrafında bir şey dönseydi* sanırım ilk hatırladığın ayrıntı olarak bunu seçmezlerdi..”

chloe elinde olmadan gülümserken colm başını sallar

“ve yalnız değilsin, oreondasın, evindesin...”

chloe iç çekerek iki genç adama bakar

“wuslayla konuşmam gerek..”

ewan başını sallayarak wuslaya haber verirken chloe kalkarak çok amaçlı geçite gidiyordu, colm genç kadının arkasından

“yardıma ihtiyacın-“

“artık halledebilirim sanırım..”

genç adam gülümserken chloe de hafifçe gülümseyerek geçite girer ve kapılar arkasından kapanırken colm gülümseyerek ewan’a döner

“dönüyor..”

ewan da gülümserken colm bilgisayarlara dönerek 12. fazdaki iş akışını çıkarmaya başlıyordu...

chloe açılan geçit kapısından içeri girdiğinde wuslayı buz mavisi bir ofiste, kendi kendine konuşurken gördüğünde kaşlarını çatır ama genç kadın gülümseyerek ona döner ve oturması için masasının karşısındaki koltuğu gösterirken konuşmaya devam ediyordu

“yeni bir koloni için en az 6 haneye ihtiyaçları olduğunu biliyorlar flasler, anayasada bunun açık açık belirtmişiz! Hala neden ısrarcı olduklarını anlamıyorum.. hayır, kesinlikle geçici bir izin dahi verilmesini istemiyorum..güzel..”

wusla masasına dönerken gülümsüyordu

“crash benimle konuşmak istediğinizi söyledi prenses..”

chloe başını sallar

“evet..bir anda çok fazla şey hatırladığının farkına vardım, mesela sen bana hiç prenses demeysin wusla, her zaman latty dersin..”

genç kadın bir duraklar ve hemen sonra gülümserken başını sallar

“doğru.. ama kabul etmelisin ki sen bizi ne kadar yabancı görüyorsan aynı his az da olsa bizde de vardı.. seslenişlerdeki farklar bu yüzden ve hatırlaman çok güzel bir gelişme.. artık bazı şeylerin gerçekliğine inandığını düşünüyorum..”

chloe başını iki yana sallarken

“hala gerçekten latty olduğumu düşünmüyorum.. benim asıl benliğim chloe dellanger, en azından ben öyle hissediyorum ama latty sanki..”

“fazlasıyla gerçek bir rüya gibi..”

chloe başını sallarken wusla gülümser

“tahmin edebiliyorum.. bu durumda senin bir seçim yapman gerekiyor, yapacağın seçim eninde sonunda olacak şeye daha çabuk ya da yavaş ulaşmanı sağlayacak.. biz senin latty olduğunu biliyoruz, ruhun da öyle, sadece zihnin karmakarışık.. ona yol gösterecek olan sensin..”

“bunu yapmak istediğimden emin değilim..”

wusla sessiz kalırken chloe devam eder

“ama yapmamam için de bir sebep göremiyorum ve bu canımı yakıyor.. marconun nasıl izin verdiğini tahmin edebiliyorum ve gerçekten mantıklı olduğunu düşünüyorum ama ben onun kadar çabuk mantıklı olan yolu seçemiyorum sanırım..”

wusla başını sallarken iç çeker

“zor olduğunu biliyorum ama etrafından sana inanan ve destekleyen bu kadar insan varken-“

“chloeyi silmenizi istiyorum..”

wusla genç kadına bakakalırken chloe sessizdir..

“daha önce yaptığınızı hatırlıyorum..”

“bu, durumu çok umutsuz olan ve aklını kaçırmak üzere olan esirlere ya da gerçekten artık zihnini oturtabilmiş bireylere uyguladığımız bir yöntem, ama sen şu anda senin yerine karar vermemizi istiyorsun..”

“eninde sonunda kabullenmek zorunda kalmayacak mıyım? Şimdi acı çekiyorum.. iyilik yapmış olacaksınız.”

Wusla başını iki yana sallar

“senin durumunda bunu yapmamam, yapmam.”

Chloe sessiz kalırken wusla masaya yaklaşarak devam eder

“dünyalılardan kutsal kitaplarında araf olarak tanımladıkları bir yer vardır.. cennetle cehennem arasında kalan ve ruhani dünyada hiç gerçek bir yer edinememiş yer demektir.. sen şu anda kendi arafındasın ama ruhun sana acı vermeyecek yolu biliyor, zihninse arafta kalmayı seçiyor-“

“zihnim aynı zamanda bana senin yardım edebileceğini de söylüyor wusla...”

“hayır, bunu ben yapmamam.. iki benlikte içinde aynı güçte varolurken zihninden bir tanesini çekip çıkarmak diğerine zarar verir.. sana sadece yol gösterebiliriz..”

iki genç kadın da bir süre sessiz kalırken wusla chloenin dalgın bakışlarıyla karşılaşırken

“belki de acı ve yalnızlığını dindirmek için hiçbir şey yapmadığın için bu kadar kararsızsın..”

chloe wuslanın cam gibi berrak gözlerine bakarken bir an sonra ayağa kalkar

“anlıyorum..”

wusla ayaktaki genç kadına bakarak

“kaçmak yerine öğrenmeye çalışmalısın..”

chloe sessiz kalırken arkasını dönerek yine geçite ilerlerken wuslaya döner

“sağol wusla..”

genç kadın gülümser

“her zaman..”

chloe geçite girip kapılar kapanırken wusla arkasına yaslanarak bilgisayarındaki bir düğmeye uzanır

“crash, buraya gelebilir misin?..”

“aç mısın?”

chloe ewan’ın sesiyle arkasını dönerken genç adam odanın kapısından başını sokmuş, gülümsüyordur.

Chloe iç çekerek hafifçe başını sallarken ayağa kalkar, ewan ona yol verirken prenses çıktığında odanın kapısı kapanır..

chloe ewan’ın arkasından kocaman bir mutfağa girerken kaşını kaldırır

“bütün gezegenin yemekleri buradan çıkıyor galiba..”

“hayır sadece benim..”

chloe genç adama bakarken ewan gülümser

“oreon’un ana mutfağı burası..”

genç adam arı gibi çalışan görevlilere bakar ve bazılarına selam verirken chloe ordan oraya taşınan kocaman tepsilere ve korkunç derecede büyük fırınlara bakarak dudağını kemiriyordur, ewan bir an sonra bir kapıyı açıp tutarken

“burası da benim mutfağım..”

chloe gülümseyerek içeri girerken ewan da onu takip ederek kapıyı kapatır..

genç kadın etrafındaki gayet normal mutfak eşyalarını incelerken geniş odanın ortasındaki tezgahda duran kıpkırmızı elmalardan birini alır ve ne kadar parladığına hayret ederken sorar

“her istediğimizi yapan bir alet falan yok mu?”
ewan büyük buzdolabının düğmesine basarak sürgülü kapakları açarken güler
“küçükken ben de öyle bir şey olmasını isterdim ve var ama bu mutfakta değil... savaş sırasında bozdu sanırım..”
chloe gülümser ve elmadan aldığı ısırganın inanılmaz derecede lezzetli sularını hissederken lokmasını yutarak ewan’a döner
“kaç sene önce küçüktün?”
genç adam cam şişe içindeki sudan bir yudum alır
“söylersem korkmanı istemem..”
chloe gülümser
“ben kaç yaşındayım onu söyle o zaman önce..”
“103..”
“ortalama 225 yıl olduğunu düşünürsek, yaşlanmışım..”
ewan gülerken chloe elmasından bir ısıruk daha alıyordur
“diğerleri kaç yaşında? Cuslov, wusla?”
ewan tezgaha yaslanırken şişenin içindeki suyu çeviriyordur
“cuslov benden sonra en yaşlı olan, 197 yaşında.. wusla 132, vien 126..”
“çıtı pıtı görünüyor zaten..”
ewan gülümserken devam eder
“colm 130, flasler 152 ve calis 183 yaşında..”
chloe başını sallarken yarısı yenmiş elma elinde duruyordur, etrafına bakarak oturmak için tezgahın üstünü seçerken bir an ewan’a bakar
“sakıncası yok değil mi?”
“rahatına bak..”
chloe tezgaha yerleşip tekrar elmasını incelerken ewan’a döner
“cuslov senden yaşlı olduğuna göre-“
“ah geçştirememişiz..”
chloe kaşlarını kaldırarak gülümser
“312 yıl önce küçük bir çocuksan-“
“8 yaşındaydım..”
“24 yıldır kayıpsak-dünya yaşını hesaplamıyorum bile..”
genç adam gözlerini devirirken chloe bir an daha düşünür
“tam 344 yaşındasınız kaptan crash, yoksa büyükbaba crash mi demeliyim?”
genç adam gülümserken elindeki şişeyi bir kenara bırakır
“istediğini diyebilirsin... sana gelince benim sabit bir ismim yok zaten..”
chloe başını sallar
“nasıl sesleniyorum sana?”
“neden bu kadar soru?”
“kaçmak yerine öğrenmem gerekiyor..”
ewan ciddiyetle başını sallarken chloe gülümser, genç adam da onun yanında tezgaha otururken chloe elmasından bir ısıruk daha alır, ewan ona bakarken chloe elmayı ona uzatır, ewan gülerek
“hayır, sen keyfine bak..”
“lakaplarınız kaptan?”
“pekala.. kaptan, crash, ewan, moruk-“
chloe bir kahkaha atarken ewan ona dönerek gülümser
“bunu ona ben öğrettim aslında..”
“neden?”
“okul projesi için.. konusu eski dünyalılarnın kullandıkları bilindik kelimelerdi-“
“ve sen de ona moruğu öğrettin..”
“bir sakıncası mı var?”
“hayır, tabii ki yok.. doğru söze ne dedir..”
“hey! yaşlıya saygı genç bayan..”
chloe sırtırken ewan gözlerini devirir, chloe ona bakarak
“içinde marco olduğu için mi böylesin, yoksa gerçek ewan crash de mi böyle çok bilmiş?”
genç adam kaşını kaldırırken
“bunu bir iltifat olarak algılıyorum ve şu an tamamen ewan crash olarak karşıındayım..”
chloe gülümser
“güzel..”
genç adam da ona bakarken sorar
“ya sen?”

chloe omzunu silker

“bilmiyorum.. şimdilik sadece öğreniyorum..”

ewan başını sallarken chloe elindeki elma çöpüne bakar ve etrafına bakarak bir çöp ararken hemen önündeki tezgahın altından bir bölme çıkar, chloe o tarafa dönerken

“bu beynimi okuma işine alışmam zaman alacak..”

genç kadın elindeki çöpü metal kutuya fırlatıp tam hedefi isabet ettirdiğinde gülümser

“basket..”

ve tezgahın üzerinden inerken

“oreon turumuzu tamamlayamamıştık, bu sefer zemi yerine sen tur rehberi olabilirsin..”

ewan gülümseyerek tezgahtan inerek kibar bir selamla prensesine yolu gösterir...

“...ama efendim bunlar yıllardır bekliyorlar, bir saniyenizi ayırırsanız-“

“şimdi meşgulüm Voc.. ofisime bırakabilirsiniz..”

“bir 25 yıl daha beklemesi için mi?”

ewan kısa boylu adama bir bakış atarken voc iç çekerek başını sallar

“tabii kaptan, siz nasıl isterseniz..iyi eğlenceler prenses latty..”

chloe gülümserken ewan uzaklaşan kısa boylu adamın arkasından bakar

“sinirlerimi bozuyor..”

“yaşlıya hiç saygı kalmamış..”

ewan gözlerini devirirken chloe gülerek geçitlerin birine giriyordu..

geçitin kapısı açılırken vien gülümseyerek ewan ve chloeye bakıyordu

“hey.. nereye böyle?”

“oreon turu yapıyoruz ve burası...”

vien ağzını açacakken ewan ona susmasını işaret eder, genç kadın gülümseyerek beklerken chloe yüzünü buruşturur

“kokusu tanıdık ama başka bir şey yok..”

ewan gülümserken vien genç kadına bakar

“kütüphane..”

chloenin gözleri parlarken ewan gözlerini deviriyordu

“adamına göre boyut vermişler..”

vien kaşlarını çatarken ewan ona döner

“chloe kitaplara bayılır, latty de öyle..”

ve chloeye dönerek

“burası pek senin bildiğin türden kitapların olduğu bir kütüphane değil..”

chloe başını sallayarak sadece 4 duvardan ve bir de geçit kapısından oluşan geniş beyaz odaya bakar

“raf bile yok..”

“ne okumak istersin?”

chloe vien’e dönerek

“bilemiyorum, ünlü klasiklerinizden bir tanesi-hey!”

chloe hemen önüne inen uzun rafa bakarken başını yana eğerek değişik dillerde yazılmış küçük plakalara bakıyordu

“şu olsun, marsta isyan yılları- doğru çevirdim değil mi?”

vien gülümserken başını sallar ve plakaya dokunduğunda aslında kapak olan plaka açılır ve içinden

küçük bir hap çıkarken vien alarak chloeye uzatır, genç kadın elindeki hap şeklindeki çipe bakar

“ilaç gibi kitap mı içiyoruz?”

vien evrenin en doğal şeyiymiş gibi başını sallarken chloe yüzünü buruşturarak elindeki hapa bakar

ve omzunu silkip ağzına atar, bir kerede yutarken ewan ve vien onu izliyordur, chloe kısa bir süre

için onu izleyen ewan ve viene bakar, daha sonra gözlerini kısarak

“ağır bir dili varmış, bir kaç yerini anlamadığımı itiraf etmem gerek..”

“tekrar okumak ister misin?”

chloe gülerek başını iki yana sallarken vien de gülümser

“benim Luplex’e gitmem gerekiyor..”

“bir problem mi var?”

vien ewan’a bakarak

“bu sabah wuslanın koloni isteğini reddettiği grup küçük çapta bir isyan çıkarmış.. hastaneye uğramam gerekiyor..”

chloe üzüntüyle ona bakarken ewan başını sallar, vien ikisine de selam vererek geçite girerken chloe ewana bakar
“cidden ağır bir kitapmış..”
genç kadın karnını sıvazlarken ewan gülerek tekrar açılan geçit kapısını gösteriyordur..

ewan ve chloe açılan kapıdan lattynin gizli bahçesine girerken chloe gülerek
“adamı utandırmak zorunda değildin! Dolaptakileri zaten biliyordum..”
ewan gülerek omzunu silker
“colm rastgele ortaya çıkan iç çamaşırlarına alışkındır..”
“aha.. 92. yaşgününde aldığın ipek çamaşırıla başladı her şey..”
ewan genç kadına dönerken chloe cam banka oturur
“daha çok şey hatırlıyorum ve işin güzel yanı diğer anılarımı unutmadığımı fark ettim..”
genç adam başını sallayarak onun yanına otururken chloe derin bir nefes alarak önünden akan yıldızları izliyordur, mırıldanır
“vien’le mi berabersin?”
ewan yıldızları izleyen chloeye dönerken genç kadın da hafif bir gülümsemeyle bakışlarını ona çevirir..

“kolay bir soru sordum.. ayrıca cevap vermesen de birazcık hatırlıyorum..”
ewan başını sallar
“evet.. yani sayılır..”
“sayılır?”
genç adam sessiz kalırken yıldızlara döner
“birliktelikle neyi kasettiğine bağlı..”
“marcoya sor..”
ewan gülümserken chloe de başını karanlığa çevirir, genç adam sessizliğe eşlik eden bir tonda konuşur
“vien benim için özel, evet..”
“genlerini ona emanet ediyorsun, büyük bir şey..”
genç adam gülümserken chloe önünden kayan bir yıldız daha bakıyor ve içine oturan kalp kırıklığıyla hafifçe kaşlarını çatıyordur..

ikisi bir süre daha sessizce oturmaya devam ederken chloe gözlerini kısarak ilerde hızla hareket eden bir yıldız gösterir
“o nedi-“
genç kadının sözünü bitirmesine fırsat vermeden ewan onu kendisiyle beraber yere çekerken chloe çığlık atarak mavi kumlara düşer ve o hızlı yıldız büyük bir gürültüyle bahçenin ortasına gömülürken chloe gözleri büyüyerek üzerinde dumanlar tüten kayaya bakıyordur...

ewan ve chloe yavaşça doğrulur ve o anda geçit kapısından colm ve bir kaç görevli girerken chloe yutkunarak hızla kayayı inceleyen ve yüksek sesle bir şeyler söyleyen adamlara bakıyordur, colm onları geçip ikisine ilerlerken endişeyle sorar
“neler oluyor?”
ewan kaşlarını çatmış chloeyi omuzlarından tutarken
“oreonun güvenlik duvarlarının hepsinin şu anda denetimden geçirilmesini istiyorum-“
“ama kapt-“
“şimdi dedim colm..”
Genç adam başını sallayarak uzaklaşırken chloe yavaşça arkasını döner
“crash?”
genç adam bakışlarını chloeye çevirirken genç kadın gözleri dolarak arkasını döner ve genç adama sımsıkı sarılırken kulağına bir şeyler mırıldanıyordur, ewan bir anda ifadesi değişerek genç kadını sarmalarken başını öperek gözlerini kapatır
“latty..”

“iyi misin?”
genç kadın ewan’ın yüzünü incelerken genç adam gülümser
“iyiyim.. çok iyiyim..”
latty yaşlı gözlerle gülümserken tekrar genç adama sarılır
“dönmek için o kadar çok uğraştım ki..”
ewan onun saçlarını okşarken latty derin bir nefesle ondan ayrılır
“her şeyden önce bu koca kaya bahçemde ne arıyor?”
genç adam asıl problemlerini hatırlamış, o tarafa dönerken latty bir an daha artık soğumak üzere olan kayaya bakar ve ewan’ı elinden tutarak görevlilerden sıyrılıp geçite götürür..

ikisi kısa bir süre sonra toplantı odasına girdiklerinde cuslov telaşla ewan’a döner
“o duvarı nasıl aşabildiğini anlamıyordun-“
“ben biliyorum..”
herkes chloeye dönerken wusla kaşlarını çatar, cuslov da aynı anda ifadesi değişerek genç kadına yaklaşıırken
“latty..”
latty başını sallayarak cuslova sarılırken wusla gülümsüyor, o sırada içeri giren vien ve colm neler döndüğünü anlayamamış wuslaya soruyorlardır, colm haberi alır almaz gözleri büyüyerek cuslovdan ayrılan genç kadına ilerler
“KÜÇÜK FLACIL!”
latty gülerken büyük bir heyecanla ona sarılan colma karşılık veriyordur
“bir saat önce prenses diye eteklerimi öpüyordun! Nerede saygı!?”
“kaya ezdi..”
colm kollarındaki genç kadını biraz daha sıkarken latty gülerek onu ittiriyordur, vien de ona yaklaşıp sarılırken latty ayrılarak onlara döner
“flasler ve calis nerede?”
vien ona bakarak
“Luplexte bir karmaşa var onun başındalar.. ben duyunca geldim, iyisiniz değil mi?”
latty başını sallar
“benim yüzümden oldu..”
herkes genç kadına bakarken latty devam eder
“zihnimin oturması sırasında güvenlik kalkanında bir kopma olmuş olmalı, sonuçta orası benim özel alanlarımdan biri, ben bir an için yok olmuşsam kalkan da yok olmuştur..”
cuslov başını sallarken
“yine de ewan’ın istediği gibi denetlemeler yapılınsın..”
colm başını sallar
“başladı bile..”
“güzel..”
herkes başını sallayarak bir an sessizleşirken latty onlara bakarak kaşlarını çatar
“nerdeyim? Tanrı aşkına, bronoy!?”
ewan gözleri büyüyerek genç kadına dönerken latty bir an daha ona bakar ve sonra bir kahkaha atarken genç adam gözlerini devirir
“komik değil, gerçekten..”
latty awwwlar, o sırada colm genç kadını kolundan çektiği gibi geçite götürürken latty mutlu bir çığlık atar
“tekrar chloe olmayı talep ediyorum!”
colm onun ağzını kapatarak geçite sokarken latty kapanan kapıların arkasından geride kalanlara el sallar..

latty colmla beraber gülerek yüksek teknolojiler laboratuvarlarının bir tanesine girerken colm genç kadının gözlerini kapatır, latty genç adamın ellerini tutarken güler
“yine neler karıştırdın ben yokken?”
genç adam bir şey söylemeden lattyi ilerletirken bir kaç adım sonra durur ve tek eliyle gözleri kapatmaya devam ederken bilgisayarına uzanmaya çalışıyordur, latty onun elini tutarak
“gözümü çıkaracaksın colm, çek elini ben kendim kapatırım..”
“kapatmazsın..”
“peki..”

genç adam sonunda halletmiş, gülümseyerek tavandan inen şeye bakarken bir süre sonra hazır olduğunu gördüğünde genç kadının gözlerini açar
“işte.. ünlü faz 2 projesi, Levia.”
Latty gözlerini açtığı anda karşısında gördüğüyle ağzı açılır
“bitirmişsin.. colm, yüce luslo-Levia..”
latty elini ağzına kapatarak önünde duran uçuk turuncu, oakfox’un bir eşi olan uzay aracına bakarken gözleri dolar ve yaklaşarak yavaş adımlarla etrafını dolaşırken aracın platformu yavaşça açılıyordur, latty colma bir bakış atarak içeri girerken aydınlıkla karşılanıyordur, genç kadın komuta koltuğuna oturup panele göz gezdirirken colm içeri girerek yanındaki koltuğa oturur
“oakfox’un bir üst modeli.. sendeki oksijen bariyerinin gücünden alarak yön sensörlerine bir iki numara daha ekledim, kaybolma riskin eksilerde..”
latty kocaman gülümserken kumanda kolunu kavrayarak dudağını ısırır ve colma dönerek sarılırken genç adam da gülere gülere ona karşılık veriyordur, latty ayrılırken sorar
“crash biliyor mu?”
colm başını iki yana sallar
“sadece faz 12’deki baştan savma istatistiklerimi gördü..”
latty yüzünü buruşturur
“bunun için mi kaytardın?”
“iyi bildiniz majestleri, kıymetini bilin..”
“biraz kullanır atarım, nasılsa çok dayanmaz..”
colm *hah!* larken latty sırtır
“oakfox’dan bir üst modelde demiştin değil mi?”
colm gözlerini devirerek başını sallarken latty keyifle arkasına yaslanır
“evimi özlemişim..”

latty odasına döndüğünde vien’dan yanına uğraması için bir mesaj almış, sağlık departmanına gelmiştir, gülen bakışlarla karşılanırken vienin ofisinin kapısını çalarak içeri girerken genç kadın masasından başını kaldırarak gülümser
“gel latty.. hemen kontrollerini yapıp seni rahat bırakacağım..”
latty gülümseyerek koltukların birine oturur ve kolunu açarken vien geçen sefer kullandığı tüplerden birini çıkararak genç kadının kan örneğini alır ve yarayı iyileştirirken latty kolunu düzelterek ona bakar
“ne kadar zaman oldu?”
vien örneği etiketleyip metal bir kutuya koyarken lattye döner
“wuslayla konuşmalarınızı hatırlamıyor musun?”
“hayal meyal..”
“24 yıl oldu..”
“oh..”
latty dudağını kemirirken başını yere eğip, bir an sonra tekrar viene dönerken
“nasıl öldüler?”
vien üzüntüyle genç kadına bakarken latty mırıldanır
“ben gittikten kısa bir süre sonra olduğunu biliyorum.. hissettim. Ama nasıl oldu?”
vien iç çekerek lattynin yanındaki koltuğa otururken prenses yokluğunda yarım kalan parçaları, en acısından başlayarak birer birer tamamlamaya başlıyordur...

bir kaç saat sonra vien ve latty büyük yemek salonuna girerken flasler ve calis dönmüş, prensesi selamlıyorlardır..
latty, flasler nazikçe elini öperken gülümser, genç adamın arkasından kaptan calis gelirken latty ona sarılır
“nasılsınız kaptan?”
“ben çok iyiyim prenses, sizi tekrar görmek çok güzel..”
“sizi de öyle..”
latty gülümseyerek masaya döner ve her zamanki yerine geçerken wusla genç kadına bakar
“her şey yolunda mı?”
vien başını sallar
“bütün değerler tutarlı, gerçekten latty..”
wusla keyifle gülümserken cuslov, latty ve ewan’a döner
“hazır olduğunuzda silme işlem-“

“hayır..”
cuslov sessiz kalırken latty gülümser
“hayır, chloeyi silmek istemiyorum..”
wusla genç kadına dönerek
“ama bu sabah-“
“o ben değildim, korkmuş bir chloeydi.. istemiyorum-sen marcoyu sildin mi yoksa ewan?”
genç adam lattynin itham eden tonuyla bakışlarını ona çevirir ve başını iki yana sallarken latty gülümser
“güzel..onlar bizi yaşatan benlikler, neden içimizden atmak isteyelim, değil mi?”
wusla gülümserken başını sallar
“yine de bir problem-“
“olmayacak, gerçekten..”
genç kadın gülümseyen lattye bakarak başını sallar, şarabına uzanır ve masadaki herkes keyifle kadehlerini kaldırırken latty, luplex’in kalbi Oreon’a bakarken gülümser...

latty güzel bir akşam yemeği ve uzun bir sohbetten sonra odasına çekildiğinde büyük bir rahatlıkla kendini yatağına atar ve beyaz örtülerin tanıdık kokusu onu karşılar. genç kadın bir an gözlerini kapatır, sonra açarak başını yana çevirir ve karanlığını bile özlediği, minik parıltılarla dolu uçsuz bucaksız boşluğa bakarken yavaşça doğrulur, hemen karşısında, çoktan şeffaflamış duvara bakarken boş odanın kapısı açılıyor, ewan içeri giriyordur, genç adam esneyerek yatağına otururken boynunu gerer ve kendini öylece yatağa bırakırken latty gülümseyerek odadan çıkıyordur...

ewan kapısının tıklanmasıyla gözlerini açarken boğuk bir *girin* mırıldanır, latty kafasını sokarken gülümser
“izin var mı?”
“olmasa gidecek misin?”
latty gözlerini devirerek içeri girer ve kapıyı kapatırken ewan gülümseyerek gözlerini kapatıyordur, latty genç adamın yanında yatağa oturup bacağına vurur
“böyle olcağını bilsem biraz daha chloe taklidi yapardım..”
“ben de bronoy olur seni takmazdım..”
“o biraz zor..”
ewan gözlerini açarken latty sırtır
“geçmişimizi hemen unuttunuz kaptan..”
ewan gözlerini devirirken latty iç çeker
“sıkıldım..”
ewan uykulu bir sesle mırıldanır
“ne yapmak istersin?”
“senin uyanmanı isterim..”
“uyumuyorum..”
“bal gibi uyuyorsun.. sesin bile zor çıkıyor...”
ewan *hmml*arken latty gözlerini devirerek yataktan kalkıyordur ama bir anda kolundan çekilerek genç adamın yanına düşerken ewan onu sarmalıyor ve genç kadının boynuna sokulup *mmml*ayarak uykuya hazırlanıyordur, latty karnındaki elleri tutar ve sıkıntıyla tavana bakar, bir süre sonra öylesine gözlerini yumarken nerden geldiği belli olmayan sıcak bir uyku onu esir alır...

SOUNDTRACK / Michelle Branch - You Get Me

You’ve seen my secret garden diyor aww :x:x

ertesi gün latty büyük yatakta sağına dönerken yüzünü sert bir şeye çarptığında gözlerini açar ve ewanın dirseğiyle karşılaşırken gözlerini devirerek başını genç adamın göğsüne koyar
“kalk, beni dirsekledin..”
genç adam oralı olmadan uykusuna devam ederken latty onu dürter
“sabah oldu..”
ewan homurdanarak
“burada sabah olmaz, gece de olmaz.. hiçbir şey olmaz.. sus..”

latty sessizce gülümserken genç adamın uykusunu izler bir an, sonra yataktan doğrulurken çünkü giysileriyle olduğunu farkederek odasına gitmek için genç adamın odasından çıkar...

latty banyodan çıkıp sessiz bir büyüyle saçlarını kurutup şekle sokarken esneyerek gardrobunun önüne geçer ve rastgele bir tane giysi seçerek üzerine giyerken masasına ilerler, günlüğünü açıp şöyle bir göz atarken en son giriş yaptığı tarihe bakar, yaklaşık 24 yıl öncesini gördüğünde yüzünü buruşturarak aleti bir köşeye koyar ve colmdan yeni bir bellek istemeyi aklının bir köşesine yazarken başını duvara çevirir ve şeffaf duvardan yan odaya vien'in girdiğini görünce başını çevirir ve duvar cisimleşirken latty kahvaltı için yemek salonuna gidiyordur...

latty colmla beraber bir dijital teknoloji dergisini incelerken latty neleri istediğini gösteriyor, colm isterse 2 dakikada aynısını yapabileceğini söylerken latty gözlerini deviriyordur, ikisi dergiye bakmaya devam ederken ewan ve vien gülümseyerek içeri giriyordur, latty başını kaldırıp ikisine bakarken colm dergiye kapatıp cebine atıyordur
“her zamanki gibi teknoloji modasını 3 adım ilerden takip ediyorum..”
“ne demezsin..”
colm vien'e ölümcül bir bakış atarken genç kadın lattynin yanındaki yerine oturuyor, ewan da vienin yanına otururken latty önündeki kızarmış ekmeği hırsıyla ısıırıyordur..

kahvaltıdan sonra latty colm'un sessiz yalvarışlarına rağmen ewana döner
“sana bir sürprimiz var-“
“benim yok,onun var!”
latty gözlerini devirirken colm aldığı bir çağrıyla yerinden kalkar ve kapıya ilerlerken
“bak, benim süprizim olsa gitmem! Onun var..”
latty elini sallayarak genç adamın arkasındaki kapıyı ardına kadar açar ve gözüyle nazikçe defolup gitmesini işaret ederken colm sırtarak çıkar, ewan hala bir cümle kurulmasını beklerken latty gülümser
“işin bitti mi?”
“sürprize bağlı..”
“seni bir sözlük okumaya davet ediyorum kaptan..”
vien gülerken ewan gözlerini devirerek elindeki fincandan büyük bir yudum alarak yerinden kalkar, latty de gülümseyerek ayağa kalkarken ewan kapıyı gösterir
“görelim bakalım süprizinizi..”
genç adamın ses tonuyla lattynin yüzü düşerken
“morukluk yapma ewan..”
“chloeyi değil ama o kelimeyi sildirmeye karar verdim..”
latty sırtırken ewan eğilerek vieni hafifçe öper ve çoktan kapıdan çıkmış olan lattyi takip ederken yemek salonunda yalnız başına günün haberlerini alan vien, kahvesini yudumluyordur..

latty ewanın gözlerini tıpkı colm'un onunkileri kapattığı gibi kapatmış, faz 2ye sokarken genç adam bir şeyler homurdanır, latty bilgisayara bir kaç komut girip levianın süzülerek yere inmesini izlerken ewan sorar
“neler oluyor latty?”
“görürsün..”
“birilerini öldürecek miyim?”
latty gülerken ewan homurdanır
“öldüreceğim..”
levia yeterli seviyeye ulaştığında durur ve latty ellerini çekerken ewan gözlerini açar
“neler olduğ- oh...”
“tadaa!”
“bu..”
latty gülümseyerek sadece kendinin olan uzay aracına gider
“evet! Levial!”
ewan da genç kadının yanına giderken büyük turuncu araca bakıyordur
“bitirmiş..”

latty başını sallarken
“nasıl?”
ewan incelemeye devam ederken mırıldanır
“güzel..”
ve açılan platformdan içeri girerken latty onu takip ediyordur
“colm yön sensörlerini güçlendirdiğini söyledi..”
ewan panele göz atarken başını sallar
“isabet olmuş.. bir daha seni uzayın derinliklerinde aramak istemiyorum..”
“nasılsa her seferinde buluyorsun..”
genç adam gülümseyen lattye dönerken ayağa kalkar ve genç kadının yüzünü elleri arasına alarak burnunun ucuna bir öpücük kondururken latty burnunu buruşturur, ewan sırtarak geri çekilirken
“bir daha kaybolursan, bir daha bulurum..”
ewan ellerini indirirken latty kaşını kaldırarak gülümser
“oakfox’un bir üst modeliymiş..”
ewan gözlerini devirirken latty keyifli bir kakhaha atar..

“ölümüne hazırlan teknisyen parçası!”
colm ewanın sesiyle dikleşip derhal yolunu değiştirirken latty gülerek genç adamın arkasından bakıyordur, ewan gülümseyerek colmun geçite girme rekoru kırmasını izlerken latty genç adama döner
“güvenlik bariyerlerinden ne çıkmış öğrendin mi?”
“her şey yolunda, senin teorin çok büyük ihtimalle doğru ama yine de gizli bahçenin güvenlik algoritmasını değiştirttim..”
latty başını sallarken
“bugün yapacak işin var mı?”
“benim her zaman yapacak işim var..”
o sırada bir görevli elindeki bilgisayarı genç adama uzatırken ewan gözüyle bilgisayarı işaret eder ve gösterilen şeyi inceleyip tek seferde reddederken görevli yüzünü buruşturarak bilgisayarı geri alır ve selam vererek uzaklaşırken latty sorar
“levia’yı küçük bir tura çıkarmak istiyorum..”
“yalnız gidemiyor musunuz prenses?”
“yaşlılara saygım var kaptan, siz de azcık insan yüzü görün istedim..”
ewan sırtırken latty gözlerini devirir
“her seferinde neden lafı dolaştırıyorsun ki, gelirim de bitsin gitsin.. yürü, hadi..”
latty öne düşerken ewan da onu takip ederek uçuş üssüne gidiyordur..

latty colma el sallayıp leviaya biner ve panelin başına otururken ewan da yanına oturur
“yolcu olmaktan nefret ediyorum..”
“neler yaşıyorum anla, biz buna empati diyoruz..”
ewan başını sallarken latty platformu kapatarak koordinatları girer ve levia ilk uçuşu için uçuş üssünden ayrılırken latty keyifle gülümser..

“sağa yalpalıyorsun..”
“yalpalamıyorum!”
“düzlem bile kendini kaybetti görmüyor musun latty?”
“senin yüzünden, susmak bilmedin..”
ewan gözlerini devirirken latty sakince luplexe giden tünelde ilerliyordur, bir an sonra derin bir nefes alırken ewan ona döner
“iyi misin?”
“hıhım..”
genç adam önüne dönerken latty gözlerini kırıştırır ve bir anda midesine gelen bir bulantıyla yüzünü buruştururken tekrar derin bir nefes alır, ewan kaşlarını çatarak ona dönerken latty panelde bir düğmeye basar
“sen geç..”
ewan bir şey sormadan lattynin kalktığı koltuğa otururken paneldeki düğmeye tekrar basarak kontrolü ele alırken latty midelerini tutuyordur, ewan ona bakarak

“geri dönüyoruz..”

latty itiraz etmeden başını sallarken gözlerini kapatarak bulantının geçmesi için derin nefesler alıyordu..

ewan levia’yı üsse geri sokup platformu açarken latty elini uzatır, genç kadın kısacık yolculukta bile altüst olmuş, acı bir ifadeyle araçtan inerken colm onlara doğru geliyordu

“levia mı bozuldu?”

“hayır, ben bozuldum-ah kusmak üzereyim..”

latty gözlerini kapatarak ewan’ın elini tutar ve bir an sonra banyosuna cisimlenirken klozete eğilerek içini boşaltır, ewan derhal genç kadının başına eğilip saçlarını toplarken kaşlarını çatar

“neler oluyor?”

“bir bilsem-“

latty tekrar eğilirken bir süre sonra derin bir nefes alarak doğrulur, tuvalet hızla kendi kendini temizlerken ewan suyu açarak lattyi lavaboya yaklaşıtıyordu

“sabah yediğin bir şey-“

“her zaman yediğim şeyler-“

“24 senedir Luptex yiyecekleri yemiyorsun..”

latty yüzünü yıkarken ewan ona bir havlu uzatır, genç kadın yüzünü kurulayarak havluyu geri uzatırken bitkince yatağına ilerliyordu, kendini beyaz örtülerin üzerine bıraktığında ewan onun yanına oturur ve bir taraftan viene bir çağrı bırakırken latty derin nefeslerle midesini sakınleştirmeye çalışıyordu..

vien kısa bir süre sonra latty’i kontrole gelmiş ve rutin testler için sadece bir damla kanını almışken genç kadın bacaklarını kendine çekerek kıvrılmış, uyumaya çalışıyordu, vien tekrar içeri girerken ewan genç kadının yüzündeki ifadeyi gördüğünde kaşlarını çatar

“neler oluyor vien?”

genç doktor elindeki küçük bilgisayara bakarak kaşlarını kaldırır ve bir an süren sessizliğini bozup yatakta kıvrılmış latty’e bakar

“latty.. o, hamile..”

ewan’ın gözleri büyürken hiçbir şekilde gelmeyen uykusu bir anda bölünerek gözleri faltaşı gibi açılan latty nefesini tutuyordu..

ewan hareket etmeden duran latty’e bakarak viene yaklaşır ve fısıldayarak

“böyle bir şey nasıl mümkün olabilir vien?”

“çocukların nasıl olduğunu sana anlattığımızı sanıyor-“

“dalga geçmenin sırası değil..”

“dalga geçmiyorum ewan.. başka bir açıklaması yok-“

“ama o..”

vien başını sallar

“demek ki değilmiş..”

ewan dişlerini sıkarken latty yavaşça yatakta doğruluyordu, vienin bakışları ona döndüğünde ewan da arkasını döner ve genç kadının yanına giderken

“iyi misin latty?”

latty başını sallarken viene bakar

“babası kim?”

“ben.. babalık testi yapmadım, senin bilmen-“

“ben bilmiyorum vien, senin bulman gerekecek..”

vien gözlerini kırptırırken ewan lattyi izliyordu

“yani kimseyle beraber olmadığını mı söylüyorsun?”

“olsam babasının kim olduğunu bilirdim değil mi?”

“evet, tabii..ama-“

“marco..”

ewan ve latty şokla onlara bakan viene döndüklerinde genç kadın başını sallayarak hızla odadan çıkar ve babalık testi için laboratuvara giderken latty dehşetle ewana bakıyordu...

“ben hatırlamıyorum!? Sen hatırlıyor musun?”
ewan başını iki yana sallarken latty odada dört dönüyordur
“gerçi daha başka bir açıklaması olamaz.. doğa üstüyüm ama o kadar da değil.. yani kendi kendimi hamile bırakmış olamam değil mi? Hermoafrodit!”
ewan şu an hiçbir şey bilmediğini hissederken başını iki yana sallar, latty derin bir nefes alırken dudağının içini kemirerek genç adama bakar
“sen cuslova ben wuslaya gidiyorum... silmediğimiz hatıralar bir işe yarasın..”
latty ewanı kolundan çekerek yataktan kaldırırken genç adam hiç kendinin olmamış hafızasının derinliklerini zorluyordur..

latty wuslanın ofisine girerken genç kadın ona döner
“ne diyeceğimi bilmiyorum-“
“bir şey söylemene gerek yok wusla, chloe bronoyla yatmış mı onu bulmanı istiyorum sadece..”
wusla başını sallarken odanın bir köşesindeki rahat koltuğu işaret eder, latty oda gibi buz mavisi olan koltuğa uzanırken wusla genç kadının baş ucunda, bir ruh özü tılsımını alarak bir şeyler mırıldanır ve lattynin gözleri kapanırken wusla sessizce büyüü fısıldamaya devam ediyordur...

“aklını rahat bırakman gerek ewan.. bu şekilde ulaşmam imkansız..”
genç adam yerinde dikleşirken cuslova bakar
“nasıl rahat bırakabilirim?! Varolmayan bir benliğin bir hayli gerçek çocuğunun babasıyım..”
cuslov ewanı omuzlarından iterek koltuğa yatırırken ruh özü tılsımını alır
“aklını rahat bırak..”
ewan bir şeyler homurdanırken cuslov büyüü mırıldanmaya başlar ve ewanın homurtuları kesilerek gözleri kapanırken cuslov rahatlayarak büyüü yapmaya devam ediyordur..

wusla ruh özü tılsımını elinden bırakarak lattye odaklanırken genç kadının içinde gittikçe derinlere gömülen ve aslında ona ait olmayan hatıraları bulmaya çalışıyordur..

cuslov kusursuz bir trans içinde ewanın marcoya ait içinde tuttuğu tüm anıları rahatlıkla hissederken bulduğu bir tanesiyle kaşlarını çatarak odağını o hatıra üzerinde yoğunlaştırıyordur..

wusla kısa bir süre sonra aradığını bulmanın rahatlığıyla gücünü lattynin- chloenin gücü hepsinden farklı olan bir hatırasına odaklarken hissettikleriyle derin bir nefes alarak gözlerini açar ve ruh özü tılsımı usulca parlayarak lattyi huzurla bir uykuya götürürken wusla sessizce odadan çıkıyordur..

wusla toplantı odasında onu bekleyen cuslovun yanına gider
“nasıl böyle bir şey olduğunu aklım almıyor..”
“hatıralarını saklamak istiyorlardı..”
“ama bu bir can..”
“boyutun laneti bu olmalı..”
wusla başını sallarken cuslov ona bakar
“sadece bir kez olmuş.. ama ben hayatımda hiç bu kadar güçlü bir şey hissettiğimi hatırlamıyorum, ewan fazlasıyla güçlü olduğu için korkusundan bu hatırayı bastırıyor..”
“lattyse acı çektiği için.. chloe bu çocuğu doğurmamaya karar vermiş..”
cuslov sıkıntıyla iç çekerken wusla dudağının ısırarak bir çıkış yolu olup olmadığı düşünüyor..

latty kısa bir sonra gözlerini açtığında hala wuslanın ofisinde olduğunu görür ve yavaşça doğrulurken ruh özü tılsımı da parıltısını yitirmiştir, genç kadın ayağa kalkıp ellerini saçlarından geçirir ve derin bir nefesle odadan çıkarken başka bir ofiste genç bir adam da sessizce yattığı yerden yüksek tavanı izliyordur..

latty cuslovun odasına girdiğinde ellerini karnında birleştirmiş, sessizce tavanı izleyen ewan’ı gördüğünde oraya ilerler ve genç adamın baş ucundaki bir iskemleye otururken ewan bakışlarını ona

çeviriyordur, bir şey söylemeden sadece bakarken latty derin bir nefes alır ve genç adamın ellerine uzanırken ewan sessizce genç kadının elini tutuyor ve yavaşça yerinden doğrularak onunla yüzyüze geliyordu, genç kadın nefes bile almadan karşısındaki koyu grilere bakarken genç adam yavaşça ona uzanarak dudakları birleşiyordu..

latty ewan'ın dudaklarını hissettiğinde gözlerini kapatırken nefes almıyor, hatta kalbinin hızından attığını bile duyumsamıyordu, genç adam dikkatlice, vaktini alarak genç kadının dudaklarına adeta nefesiyle dokunurken latty bir ömür gibi gelen saniyelerden sonra kısa bir nefes alarak dudaklarını aralıyor, ewan'ın ellerinde hapsolmuş elini kaldırarak genç adamın yüzünü kavıyordu.. latty oturduğu yerde ewan'a biraz daha yaklaşıırken genç adam boş kalmış elleriyle genç kadının belini kavıyor ve kendine çekiyordu, latty küçük bir sesle genç adamın tenini kavrayan elini saçlara götürürken ewan derin bir nefesle öpüşü olduğundan daha da derinleştiriyordu, latty derinlerde bir yerde çok iyi bildiği ama aslında ilk defa karşılatığı tadla titrerken genç adam bütün tadını, kokusunu, hissini ve benliğini dudaklarından karşısındaki genç kadına hediye ettiği bir andan sonra ayrılır ve gözleri hala kapalı, alnı lattynin alnına dayalıyken usulca mırıldanır “özür dilerim..” genç kadının kapalı gözlerinden bir damla yaş düşerken aslında hiç özür dileyen adamın benliğine sahip olmamış genç bir adam, o benliğin yaraladığı genç kadından af diliyordu..

latty derin bir nefes alarak başını geri çekerken ewanın gri gözleri de sakinlikle onu izliyordu, genç kadın mırıldanır “gidip cuslov ve wuslayı bulmalıyız..” genç adam bu sefer kendisi olarak başını sallarken latty tek kelime daha etmeden yerinden kalkıp odadan çıkıyordu..

latty iki ruh özü uzmanının nerede olacaklarını önceden biliyor, toplantı odasına girerken önlerindeki büyük kitaplardan ve karmakarışık kağıtlardan başlarını kaldıran iki genç kadın kapıya döner “latty..” latty kaşlarını çatmış masadakilere bakarken “onlar nereden çıktı?” wusla önündeki kitabı kapatırken ayağa kalkar “geçmiş kaynaklara ihtiyacımız olabileceğini düşündük..” latty başını sallarken dikleşir “artık gerek yok..” cuslov da kaşlarını çatarak ayağa kalkarken latty başını sallar, o sırada ewan genç kadının arkasından toplantı odasına girmiştir, latty devam eder “bebek yok..” “yok?” “evet yok.. chloe bebeği doğurmak istemiyordu, değil mi? O yüzden artık bebek yok..” “ben... anlayamıyorum latt-“ “anlaşılmayacak bir şey yok wusla, chloe bebeği aldırды ve ben şu anda içimde bir varlık olduğunu hissetmiyorum, aksine..” latty içindeki büyük boşluğu tanımlamaktan o anda vazgeçerken devam eder “şu anda hamile olmadığımı eminim.. isterseniz vien'e tekrar test yapmasını söyleyebilirsiniz..” cuslov başını sallarken latty genç kadına bakar “pekala, sağlık departmanına uğrayıp kan örneği veriyorum.. daha sonra odamda olacağım..” cuslov ve wusla başını sallarken ewan sessizce lattyi izliyordu, genç kadın kaptandan sıyrılarak kapıdan çıkarken ewan karşısındaki iki genç kadına bakar...

bir süre sonra vien de toplantı odasına girerken içerdeki 3 kafa o tarafa döner, genç kadın ewan'ın yanına otururken iç çeker “haklı.. bebek yok..” Wusla kaşlarını çatarken “nasıl olur? Tamamen fizyolojik bir şey nasıl bir anda yok olur?”

cuslov bir süredir içinde tutuğu belli, iç çekerek masaya yaklaşır
“chloe ve marconun hatırlarını silmedik..”
wusla soru dolu bakışlarla genç kadına dönerken cuslov başını sallar
“biliyorum, geride kalan anıların problem yaratmadığı bir sürü kişi gördük ama bu sefer durum farklı olmalı.. boyutun geride bıraktıklarını araştırmamız gere-“
cuslovun lafını kesen sesle herkes ewan’a dönerken genç adam bir anda kıvranarak yere düşer ve tarif edilemez bir acıyla dişlerini sıkarak inlerken vien hızla ona eğiliyordur...

“EWAN! Ewan sakın ol! Beni duyabiliyor musun-birisi bir sedye getirmelerini söylesin-“
“cisimle-“
“şimdi olmaz! Sedye!”
wusla hızla sağlık departmanından bir sedye getirilmesini söylerken ewan acıyla titreyerek yerde kıvranıyor, vien onun saçlarını okşayıp diğer eliyle destek olarak sakinleşmesini sağlamaya çalışıyordur..
Toplantı odasından içeri havada asılı duran bir sedyeyle sağlık görevlileri girerken yerde acıyla boğuşan genç adamın gözlerinden yaşlar süzülüyordur..

bembeyaz bir yatakta, yıldızların arkadaşlığında bir genç kadın sessizce oturmuş, uçsuz bucaksız karanlığı izlerken küçük ışıkların ona göz kırpmasına hiç bu kadar aldırmadığını hatırlamıyordu... hiç varolmamış bir şeyin yokluğu nasıl bu kadar canını acıtıyordu?
Lattynin elleri bilinçsizce karnına giderken gözleri yavaşça kapanır, saatler önce orada hissettiğine yemin ettiği varlığın yerinde şimdi kocaman bir boşluk vardır..
Genç kadın kendi kendini dinlerken kapının vurulmasıyla gözlerini açar
“girin..”
colm içeri girip lattyi arkası dönük yatakta otururken bulduğunda iç çeker ve genç kadına yaklaşırken
“latty... cuslov ve vien seni görmek istiyor..”
latty başını o tarafa çevirmeden karanlığa bakarken mırıldanır
“daha şimdi vienin yanıdaydım-“
“ewan bir kriz geçirdi..”
latty hızla genç adama dönerken colm elini kaldırır
“sakın ol, şimdi gayet iyi, uyuyor ama cuslov sizin geldiğiniz boyutun hala etkisini sürdürdüğünü düşünüyor, o yüzden seni kontrol etmek istiyorlar..”
“nasıl bir kontrol?”
“bilmiyorum latty.. ama gitsek iyi olur..”
latty başını sallayarak yataktan kalkar ve colmun önünden hızla odadan çıkarken genç adam onu takip ederek kapıyı arkalarından kapatıyordur..

latty colmla beraber sağlık departmanına girerken vien elindeki raporlarla onları karşılıyordur
“latty senin de-“
“ewan’ı görmem gerek..”
“şimdi daha iyi gerçekten seni-“
“EWAN’I GÖRMEM GEREK DEDİM!”
genç kadın adeta çıldırmış, bir anda vieni iterek odaların olduğu koridora giriş yaparken görevliler şaşkınlıkla koşan prensese bakıyor, vien elindeki bilgisayarı colma uzatıp hızla latty’i takip ediyordur..

latty ewan’ın yattığı odadan içeri girerken genç adamın yüzündeki ezik ve yara izlerini gördüğünde dudaklarını ısırarak canının yandığını hissediyordu..
genç adamın bembeyaz teninde acı verici morluklar ve henüz taze kesikler vardır. Latty büyük ve ferah odada varolan tek eşyaya, hasta yatağına ilerlerken yatağın başucundaki küçük bir gösterge, yeşil bir ışıkla, derin bir uykuda olan genç adamının hayati değerlerinin normal olduğunu gösteriyordu..
latty elini uzatıp ewan’ın güçsüz parmaklarına kendininkileri geçirirken gözlerinden yaşlar süzülüyordu

“özür dilerim..”

vien sessizce izlediği odanın kapısında lattynin içinde tutmaya çalıştığı hıçkırıkları duyarken kaşlarını çatır, yanına gelen colma döner ve genç adamı hızla kolundan tutarak koridordaki boş bir odaya sokarken colm kaşlarını çatır

“hey!?”

vien colmu bırakıp kapıyı kapatarak bir ses duvarı çekerken genç adam kaşlarını kaldırır

“oh..”

“latty latty değil, değil mi?”

“ben bile kim olduğumu bilmiyorum, bu soruyu nasıl cevaplayabilirim?”

“ewan lattye aşık değildi, değil mi?”

colm sessiz kalırken vien’in ifadesi değişiyordur

“colm..”

genç adam omzunu silker

“bilmiyorum.. cidden.”

“biliyorsun. Evet mi hayır mı?”

genç adam arkasındaki yatağa otururken küçük gösterge derhal genç adamın hayati değerlerinin

normallliğini belirten yeşil ışığını yakar, colm aldırmadan viene döner

“prensesin kaptan için çok özel olduğunu herkes biliyor-“

“ben luplexin kafasında kurduğu destanı istemiyorum colm, gerçeği istiyorum ve sen biliyorsun..”

“sen bilmiyor musun?”

“hayır.”

“emin misin vien?”

genç kadın sessiz kalırken dişlerini sıkıyor ama gözleri yine de karışık aklına ve sıkılan dişlere inat doluyordur, mırıldanır

“hayır.”

Vien dudaklarını ısırarak başını başka tarafa çevirirken colm yataktan kalkar ve genç kadına sarılırken yatağın başındaki yeşil ışık ışının bittiğini belirten minik bir ses çıkararak kapanıyordur...

prenses kısa bir süre için odasına döndüğünde bir an için olanları sindirmeyi umarak derin bir nefes alır, zoraki sakinleşmenin ardından önünde uzanan karanlığa ilerler, yatağının baş ucuna yakın bir köşede eğilip karanlığa elini uzattığında şeffaf camlar onun geçişine izin verirken genç kadın bir şeyler mırıldanarak uçsuz bucaksız karanlığın içinden parlak, küçük bir kutu çıkarır. Genç kadın yatağına dönüp otururken prensesin doğduğundan beri anılarını tuttuğu bu minicik kutu şimdi lattye ait olmayan ama onun bir parçası olan anılarla dolmak için sihirli bir dokunuşu bekliyordur...

“salvus recordatio..”

Latty derin bir nefesle kutuyu kapatırken sadece bir kaç saniye sürmesine rağmen başının ağrıdığını hissediyordur. Genç kadın kutuyu tekrar karanlık boşluktaki özel yerine koyar ve odadan çıkıp asansöre giderken kapılar açılır ve colm çıkarken lattyi görünce gülümser

“seni bekliyorlar..”

latty başını sallayarak asansöre girerken colm onu izleyerek

“iyi misin latty?”

genç kadın şeffaf kabinden genç adam bakarken gülümser

“iyiyim colm, daha iyi olacağım..”

genç adam anlayışla gülümserken latty eli düğmelere giderken durur

“sen beni beklediklerini söylemek için gelmedin değil mi?”

“hayır..kaptanın bir kaç özel eşyasını almam gerek.. vien bir süre daha gözetim altında kalmasını istiyor..”

“hafızası temizlendi mi?”

“eskisinden bile iyi oldu..”

latty gülerken colm da sırttır

“bir kaç istek bile yaptım..”

genç adam tekrar somurtur

“... ama doğal olarak cuslov kabul etmedi..”

latty başını iki yana sallarken colm omzunu silkerek lattye son bir kez selam verir ve ewan'ın odasına ilerlerken asansörün kapıları kapanıyordu..

“pekala, gözlerini açabilirsin latty..”
latty uzandığı büyük beyaz koltukta, uzun süren bir seanstan sonra cuslovun izniyle gözlerini açarken cuslov gülümser
“nasıl hissediyorsun?”
“yorgun..”
cuslov başını sallarken elindeki ruh özü tılsımını yerine yerleştiriyordu
“chloe'yi hatırlıyor musun?”
latty yavaşça dikleşirken başını salları
“72 yıl önce kaçırıldığım boyuttaki geçici kimliğim.. bir de ewan'ın da aynı boyutta marco bronoy olarak yaşadığını hatırlıyorum, aynı okulda ve iş yerindeydik.. başka bir ayrıntı yok..”
“peki ya yokluğunda luplex'in durumu?”
“Cartela yok edildi ve şu an evren içindeki bir kaç özerk topluluk haricinde diğer küçük gezegenler Luplex yönetimi altında- ve tabii ki evrendeki tek büyük gezegen Luplex. Değişen düzenlemeler konusunda da bilgi sahibiyim..”
cuslov memnuniyetle gülümserken başını salları
“güvenliğiniz için bu kadarı yeterli..”
“sağol cuslov..”
latty hemen yanındaki küçük cam masada duran bir bardak suyu alırken sorar
“annem ve babamdan sonra yeni yönetim düzenlemeleri ne zaman yapılacaktır?”
cuslov genç kadının asıl ilgilenilmesi gereken konulara dönmesiyle bir an duraklarken lattynin gözlerindeki acıyı görerek iç çeker
“ewan'ın kendini toparlamasını beklemeliyiz.. kurul toplantısını Kaptan crash olmadan yapamayız..”
latty başını sallarken bardağı iki eliyle kavramış içindeki suyun onun nefes alışlarıyla dalgalanışını izliyordu...

Üç gün sonra her şey eski düzenine girme yolundayken latty genel yönetimi henüz elinde bulundurmadığından flaslerle demokratik işlerin yürümesini sağlıyor, cuslov prenses ve kaptanın yokluğunda alt katmanlarda yapılan zorunlu rütbe değişikliklerini tekrar düzenliyor, wusla flasler ve lattynin verdiği acil durum kararlarının çabuklaştırılması için bürokrasi zinciriyle ilgilenirken colm teknik departmanda işlerin aksamaması için uğraş veriyordu. Diğer tarafta vien ewan'ın çok daha iyi olduğunu gözlemlemiş, sonunda genç adamın da istediği gibi işlerinin başına dönmesine izin vermişti. Ewan sistem güncellemelerin yapılmasından sonra calisle değişen düzenler ve politikalar hakkında küçük bir toplantı yapmış, şimdi ise Oreon'un uzun zamandır beklediği genel kurul toplantısı için hazırlıklarını yapıyordu..
“bu hafta seminer için vaktim olacağını sanmıyorum...tabii ben de çok isterdim ama-girin- dediğim gibi oreon'da yapılması gereken çok şey var...”
ewan masa başında, gözü ekranda, kulağındaki küçük bir alıcıyla konuşmaya devam ederken latty elinde bir dosya ve bilgisayarla içeri girer, dosyayı masaya bırakıp arkasındaki koltuklardan birine oturur ve bilgisayarında bir şeylere göz atarken ewan telefonu kapatıp ona döner
“nedir bu?”
latty gözünü ekrandan ayırmadan cevaplar
“kurul toplantısı öncesi evrensel kayıtların bir kopyası..etrafta bu kadar bilgisayar varken hala en önemli güvenlik önlemimiz şu kağıtlar..”
“büyülemesi daha kolay..”
“doğru..”
ewan dosyayı alıp ayağa kalkar ve duvarda daha önceden belirlenmiş bir noktaya bakarken kısa ve çabuk bir retina testi sonrasında duvardan bir kapak açılır, genç adam özel kasasına elindeki dosyayı yerleştirdikten sonra kapağı kapatır ve duvar eski haline dönerken latty gülümseyerek ekrana bakıyordu, ewan genç kadının arkasından eğilip ekrana bakarken gülümser
“hala şu eski sohbet programını kullandığına inanmıyorum..”
latty sırtırtırken
“sen de denemelisin! bak, şu anda colm, ben ve wusla aynı anda konuşabiliyoruz..”
ewan bu *yüksek teknolojiye* gözlerini devirirken latty colmun az önce gönderdiği bir surat ifadesine kahkahalarla gülüyor ve hemen ardından ewan'a bakarak
“hazırsan toplantıya gidebiliriz..”

ewan başını sallayarak bilgisayarına şifresini girer ve bekleme konumuna alırken
“gidelim..”

latty sohbet arkadaşlarına ayrıldıklarını haber verirken ewan kaşını kaldırarak ona bakar, latty ekranı kapatıp bilgisayarla ayağa kalkarken

“gitmeden önce gittiğini söylemek kibarlıktır.. her yerde..”

ewan *tabii*leyleyerek başını sallarken latty elindeki bilgisayar masanın üzerine bırakarak genç adamın kolundan tutarak odadan çıkar...

uzun süren bir kurul toplantısı sonunda latty önündeki bilgisayara onay kodunu girer ve başını kaldırıp toplantı masasının etrafındakilere bakarak

“kraliçe oldum sanırım..”

cuslov gülümseyerek başını sallarken lattynin yüzünde buruk bir gülümseme vardır. Cuslov bütün onayların alındığına emin olduktan sonra alt katman departman temsilcilerine ayrılacaklarını söyler, kısa bir süre sonra toplantı odasında sadece oreon’un en üstleri olan yedi kişi kalırken cuslov masadakilere bakar

“pekala..”

herkes sessizce başını sallarken latty derin bir nefes alarak dikleşir, bütün başlar o tarafa dönerken genç kadın gülümser

“bunun için bir kutlama olduğumu sanıyordum..”

herkes gülümseyerek başını sallarken oreon’un sıradaki görevi yeni kraliçeleri için geleneksel kraliyet balosunu düzenlemek olmuştur...

gece çok geç saatlerde oreonun 24 saat çalışan departmanları dışında üst katlarda bütün ofisler sessizken sadece büyük kütüphanede, genç bir kraliçenin başının etrafında küçük ışık hüzmeleri uçuşuyordu..

latty savaş sırasındaki kayıtlara ve anne babasının bıraktığı not ve şifrelere göz atarken bunun zamanının şu an olmadığını bilincinde ama yine de yarının çok geç olacağını düşünerek düzenli bir şekilde yukarı inip çıkan platformlardan gerekli kayıtları alıyordu. Görüntü kayıtlarının olduğu uzun platform önüne inerken kütüphanenin kapısı açılır, genç kadın arkasını dönüp ewan’ı gördüğünde tekrar platforma dönerek tarihlere göz atarken mırıldanır

“burada olduğumu nasıl anladın?”

genç adam normal zamanlar asla oreonda giymeyeceği siyah bir tshirt ve eşofman altıyla lattye yaklaşır

“odanda değildin..”

latty platformun yükselmesiyle alttaki tarihlere de bakarken gülümser

“o kadar tahmin edilebilir bir kızım..”

ewan da gülümserken genç kadının üzerindekiyle bakar

“hiç odana uğramamışsın..”

latty sonunda aradığını bulmuş, küçük bir çipi kutusundan çıkarırken

“okuyacak ve göreceğim çok şeyim var..”

latty elindeki çipin boş kutusunu ewan’a uzatıp kütüphanenin en sonundaki platforma ilerlerken genç adam elindeki kutu üzerinde yazan tarihe bakar ve lattye dönerken

“sana istediklerini ben anlatabilirim...”

latty platformun yanında durup önüne gelen ekrana yeni kraliyet kodunu girer

“hafızanın o kadar kuvvetli olduğunu sanmıyorum crash..”

ewan genç kadının yanına giderken ekran kodu kabul ettiğini gösteren bir uyarıyla yukarı çıkıyor, platformun iki yanındaki sensörler harekete geçiyordu, latty tam adımını atacakken ewan hafifçe kolundan tutar

“görmek istemezsin..”

latty ona bakarken tekrar platforma döner, kolunu ewan’dan çekerek genç adamın elini tutar

“istiyorum.. ama yalnız değil..”

“latt-“

“ewan, lütfen..”

genç adam çaresiz, başını sallayarak kraliçenin isteğini kabul eder ve genç kadınla beraber platforma çıkarken az önceki onay ekranına verilmiş çip numarasıyla iki genç 74 luplex yılı gerideki bir güne giderek savaş sonrası en önemli uğurlamayı tekrar yaşamak için derin bir nefes alır..

SOUNDTRACK - Craig Armstrong - In My Own Words

Luplex'in Oreon'dan sonra en önemli kraliyet üslerinden biri olan ve Oreon'un aksine Luplex'in içinde inşa edilmiş Maynard'da, gezegen halkı ve özerk gezegen vatandaşları büyük bir savaşın ardından en büyük kayıplarını uğurlamak ve onların anılarını yüceltmek adına toplanmışlardır.. Evrende var olan iki büyük güçten biri olan Cartela'nın da yok edilmesiyle tek başına kalan Luplex, savaş sonunda kendi büyük güçlerini kaybetmiş, Kral ve Kraliçe Flacil hayatını yitirmiş ve Prenses Flacil bilinmeyen bir esir boyutunda tutuluyorken Oreon'un şu anda geride kalan en yetkili üyesi Cuslov Nobes halka seslenmek için büyük beyaz merdivenlerin sonundaki kraliyet tabutlarının arkasında kurulan özel kürsüye çıkıyordu..

"Bugün Luplex'in en önemli iki bireyini uğurlamak ve onlara son bir kez saygımızı sunmak için toplandık.."

Maynard'da gerçek anlamda bir ölüm sessizliği sürerken simsiyah bir elbise içinde, uzun sarı saçları omuzlarından dökülen cuslov konuşmasına devam eder.

"Büyük bir savaşın ardından ödenecek en büyük bedeli ödedik ama özgürlüğümüz ve huzurumuzu halkın ve şu anda aramızda olmayan Kral Nestor Flacil ve Kraliçe Lara Flacil'in cesurluğuyla geri aldık. Bugün her ikisini de uğurlarken son isteklerini yerine getirmek ve halkımız için en az kraliyet ailesi kadar önemli olan, savaşın sonuna konan imzanın sahibi Kaptan Ewan Crash'i onur armasını alması için buraya davet etmek istiyorum.."

Maynard'ın sessiz ama minnettar bakışları ve dualarıyla Ewan kürsüye ilerlerken cuslov elindeki armayı oreon'un son güç tılsımıyla büyüler ve ewan bugüne özel simsiyah ordu uniformasıyla cuslovun karşısında dururken, siyah apolet ve ordu armalarının arasında gümüş onur arması hüznü bir parıltıyla göz alıyordur. Cuslov hafifçe gülümseyerek başını sallar ve kürsüyü Ewan'a bırakırken genç adam dimdik duruşu ve siyahların arasından en az gümüş kadar parlayan saçlarıyla kalabalığa döner..

"Bir savaşı kazanmak onu kaybetmek kadar acıdır. Kazanılan bir savaşın sonunda kazandıklarınızın gururu yerine kaybettiklerinizin acısı daha büyüktür. Kaybedilenlerden geri dönemeyecek olanlara son vedayı etmek ne kadar zorsa geri dönebilecek olanı getirememenin çaresizliği o kadar acı vericidir.."

Maynard'daki sessizliğin havası kaptan crash'in kelimeleri arasındaki çaresizlikle daha da derinleşirken ewan devam ediyordu..

"..Bir orduyu yönetmek bir çok söz vermeyi gerektirir. Bugün verdiğim sözlerden birini tuttuğum için bu armayı onurla göğsümde taşıyor, ama en büyük sözlerimden birine arkamı döndüğümü gördüğüm içinse üzüntümü dile getirmek için kelimeleri bulamıyorum..."

genç adamın gözleri önündeki tabutlarda bir saniye için dolaşıp tekrar kalabalığa dönerken

"Luplex ordusu adına kral ve kraliçeyi son kez selamlarken Prenses Latty Flacil'in geri dönmesi için Oreon'un son gücüne kadar çalışacağını hatırlatmak istiyorum.."

Maynard sessizliğin arasında kaybolmuş bir umutla kürsüdeki genç adama bakarken, büyük bir savaş sonunda buruk zaferi dışında elinde belki de hiçbir şeyi olmayan o genç adam, her şeyi geri alabilecek bir kararlılıkla selam vererek kürsüden ayrılır ve beyaz merdivenlerden inerek oduya ayrılmış özel bölüme dönerken her şeyi geri alabilecek planı düşünüyordu..

Latty ewan'ın konuşmasından sonra dua ederek merdivenlere ve tabutların etrafına elindeki küçük hediyeleri ve tılsımları bırakan luplexlileri izlerken etraflarında dönen üç boyutlu kayıt bitmek üzeredir..

Genç kadın gözleri o andaki ewan'ın üzerinde onun sessizce tabutlara bakmasını izlerken bir an sonra yanındaki Ewan'a döner ve genç adamın yanağına uzanıp parmaklarıyla hafifçe dokunurken mırıldanır

“yanağındaki yara izi kaybolmuş..”

ewan genç kadına dönerken latty elini çekmeden onu izliyordur, genç adam lattynin elini tutarken gülümser

“senden başka kimsenin görebileceği kadar derin değildi..”

latty elini okşarcasına çekerken etraflarındaki görüntü yavaşça kayboluyor ve platformun sensörleri kapanıyordur

“üzgünüm..”

latty ewan'a dönerken iç çeker

“ben de üzgünüm ama devam etmemiz-devam *etmem* gerek..”

genç kadın platformdan inerken ewan onu takip ediyordur

“istediğin kadar zamanın olabilir latty bu kadar çabuk-“

“ne kadar çabuk olursa o kadar kolay olacak ewan..”

latty elindeki çipi eski yerine yerleştirirken konuşur

“öğrenmem gereken milyonlarca şey olduğunun farkındayım ama çocukluktan beri içindeyim ve bir gün böyle bir anın geleceğini bilerek büyüdüm. Şimdi daha fazla zaman istemek mantıklı gelmiyor..”

platform yukarı çıkarken ewan lattynin yanına gelmiştir

“çok yorulacaksın ve durmadan dert yanacaksın, var olan şeyleri sevmeyeceksin ve olmayacak şeyleri oldurmak isteyeceksin, zora gelemiyorsun ve gelmeyi zor yoldan öğreneceksin..”

latty kaşlarını çatır

“çok yardımcı oldun..”

ewan gülümser

“her zaman..”

genç adam lattynin alnını öperken latty gülümser ve ewan genç kadını omzundan kavrayarak kendine çekerken çıkışa ilerler

“aslında sadece mutfağa gidiyordum..”

“yolunuzdan çıkmanızı istemem kaptan crash..”

Ewan gülümserken ikisi geçit kapılarından birine girerek zamansız çalışma saatinden sonra zamansız bir atıştırma için özel bir mutfağa giderler..

“ew! Ewan korkunç!”

ewan ekmeğine sürdüğü fıstık ezmesinin üzerine bir de çilek reçeli sürerken latty elindeki tropik meyve aromalı yoğurduyla yüzünü buruşturuyordur, genç adam kocaman bir ısırk alarak zevk dolu bir ses çıkarırken latty gözlerini devirir

“bir gün öyle kocaman olacaksın ki oakfox'un kapısından sığmayacaksın..”

“levia'yı alırım..”

“rüyanda görürsün..”

genç adam bir kahkaha atarken latty de gülümser..

aradan yıllar geçmesine rağmen hiçbir şey olmamışçasına, sadece ikisi, ewan'ın özel mutfağında saçma sapan şeyler yiyip, saçma sapan konularda konuşabiliyordur-

“hey..”

latty arkasını dönüp kapıdan girene bakarken ewan lokmasını yutarak büyük beyaz tezgahın üzerindeki peçetelerden birine uzanıyordur, vien genç adamın yanına gelip otururken dağılmış sarı saçları düzeltir ve gülümseyerek latty'e dönerken etrafa dağılmış binbir çeşit yiyeceğe bakar

“çok acıkmış gibisiniz..”

ewan gülümseyerek etrafın dağınıklığına bakarken başını sallır

“bir şeyler ister misin?”

“hayır...gittiğini duymadım..”

latty bir kaşık daha yoğurt alırken kaşık bir an ağzında kalır ama hemen sonra kendini toparlarken ewan'ın vien'ı bırakıp onun yanına gelmesini nasıl açıklayacağını dinler

“çok sessizdim..”

vien başını sallarken ewan da ekmeğini tekrar eline alır, vien başka bir soru sormadan latty'e dönerken latty ikisinin arasındaki sessiz anlaşımdan nefret ettiğini hisseder ve kendi sorusu cevapsız kalmışçasına rahatsız olurken vien sorar

“heyecanlı mısın latty?”

latty önündeki yoğurdu karıştırırken omzunu silker

“bilmiyorum..aslında her şeyi az çok biliyorum ve o yüzden bilmiyorum..”

vien gülümserken latty bir kaşık yoğurdu daha ağzına götürürken yapmacık bir şekilde gülümser ve bir an ekmeğine odaklanmış ewan’a bakıp sonra tekrar vien’e döner ve kaşığı yoğurdun içine bırakıp “uzun bir gün oldu.. yarın sabah görüşürüz..”

vien gülümseyerek iyi geceler dilerken latty de ikisine el sallayarak dışarı çıkar, kapı kapandığında vien ewan’a dönerek ekmeğin üzerindeki ilginç renkli fıstık ezmesi ve reçel karışımını gösterir

“bu garip şey nedir ewan?”

genç adam dudaklarını yalayarak gülümser ve ekmeği vien’e uzatır ama genç kadın başını iki yana sallayarak genç adamın elini ittirip dudaklarına uzanırken ewan ekmeği tezgaha bırakıp vien’i biraz daha kendine çekiyordur...

SOUNDTRACK - Bon Jovi - Captain Crash and the Beauty Queen from Mars

“ne demek benim onayım gerekiyor colm!? Daha az önce departmandan gelen milyonlarca şeyi okuyup onayladım... hayır!?! kov!.. kovarım, kraliçeyim ben...bilmiyorum.. önemli değil, gönder..aldım ama onaylamam uzun sürer önce güvenliğin raporlarına bakmam gerek..tamam.. görüşürüz..”

latty kulağındaki alıcıyı çıkarıp bir kenara atarken ekranında beliren raporu inceliyordur dikkatle..

genç kadın eliyle colm’un yarattığı sektör numaralarını ekranın diğer yarısındaki listeye karşılaştırırken kapı çalınır ve latty dalgın bir *girin* mırıldanırken wusla içeri girer ve lattynin kısılmış gözlerle dikkatini toplamış ekrana bakışını gördüğünde gülümser

“çalışmanı bölmüyorum umarım..”

latty başını iki yana sallarken başını yana eğer ve çizelgeyi bir de öyle anlamaya çalışırken yüzünü buruşturarak wuslaya döner

“keşke birisi gelip çalışmamı bölebilse..otursana..”

wusla masanın önündeki koltuklardan birine oturduğunda bir an etrafına bakar..

fazlasıyla büyük bir odanın ortasında yarım daire şeklinde büyük beyaz bir masa vardır ve yarım dairenin merkezinde duran konforlu koltukta latty oturarak iki yanındaki bilgisayarlardan durmadan gelen rapor ve çizelgeleri inceleyip onaylarken kullanılmasına pek gerek kalmayan ama lattynin sadece sevdiği için kullandığı rengarenk kurşun kalem de bir kalemliğin içinde duruyordu.. genç kadın kalemlerden birini alıp rastgele topladığı saçlarına takarken gülümseyerek wuslaya bakar “nasıl gidiyor?”

“son bir nokta kaldı.. davetli listesini yolladım..”

wusla bilgisayarı işaret ederken latty yüzünü buruşturur

“umarım çok uzun değildir..”

wusla *uzunluk* kavramına kaşlarını kaldırırken latty iç çekerek listeyi açar ve tek tük gözüne çarpan tanıdık isimlerin yanında, kimisi yıllar içinde sıfatı değişmiş, kimisi de tamamen yeni olan isimler gördüğünde başını sallar ve wuslaya dönerek

“pekala.. hemen hallederim..”

wusla gülümseyerek başını sallarken bir an genç kadının saçındaki parlak yeşil kaleme bakar sonra tekrar lattye bakarken genç kadın göz ucuyla listedeki isimleri okumaya devam ediyordur...

“senin için nasıl gidiyor latty?”

latty tüm dikkatini wuslaya verirken gülümser

“gayet iyi wusla.. gerçekten..etrafımda bana yardım etmek için 24 saat hazır bekleyen insanlar var, siz varsınız..ne olursa olsun eve dönmek güzel..”

wusla bu cevapla tatmin olmuş, başını sallarken telefon çalar, latty alıcısını tekrar kulağına takarken colm ondan çizelgeleri geri istediğini söylüyordur, latty yüzünü buruşturarak hızla koltuğunu bilgisayara çevirirken wusla gülererek kalkar ve el sallayarak dışarı çıkarken latty de gülümseyerek onun arkasından bakar ve hemen sonra tekrar bilgisayara döner...

“seni sektör isimlendirmesinden alıkoymayı düşünüyorum!”

colm gözlerini devirirken lattyle beraber güvenlik departmanının uzun kordidorlarında yürüyorlardı..

“...en temel modeli bile anlamak için yarım saatimi harcadı- kaptan!”

latty hemen önlerinde çok amaçlı geçitlerden birinden çıkan kaptan calis’i gördüğünde hızla o tarafa ilerler, calis gülümseyerek genç kadını beklerken latty genç adamın koluna girerek koridorda ilerlemeye devam eder

“nasılsınız kaptan?”
“iyiyim majesteleri siz?”
latty bir kahkaha atarken calis lattynin kolundaki elini tutar ve gülümseyerek yürümeye devam ederken sorar
“nasıl gidiyor prenses?”
latty babasının çok değer verdiği ve ailesinden biri gibi gördüğü nagel calis’le beraber ilerlerken omzunu silker ve yanındaki colm’a bir bakış atarak
“çok yoruyorlar beni..”
calis başını eğerek genç adama bakarken colm kaşlarını kaldırır, calis lattye dönerek
“istersen Dugan’a sürdürebilirsin..”
colm gezegenin en karanlık köşesine sürülme iddiasına hey!lerken latty hiç fena bir fikir olmadığını savunuyor, calis içten bir kahkaha atarken üçü büyük ofislerin olduğunu geniş salona giriyorlardır...

calis, latty ve colm güvenlik departmanının büyük toplantı odasında, masanın üzerindeki üç boyutlu Maynard planına bakan ewan’ın yanına geldiklerinde calis masadaki plana bakarak
“bir problem mi var kaptan?”
ewan başını iki yana sallarken hemen karşısında onunla beraber planı incelemeye başlamış calise bakar
“hayır, her şey yolunda..”
ewan masanın yanındaki bir düğmeye basarak planı yok ederken latty genç adamın hemen yanında gülümseyerek ona bakar
“aç mısınız?”
ewan lattynin gülümsemesine karşılık elinde olmadan gülümserken başını sallar, latty memnun, önüne dönerken
“kaptan calis? hala burda kalmakta kararlı mısınız?”
kaptan calis başını sallarken
“iki gün sonra büyük bir tören var prenses, hiçbir şeyi gözden kaçırmak istemeyiz..”
latty başını sallarken iç çeker
“pekala.. yine stresle doldum.. yemeliyim..”
ewan gözlerini devirirken lattyi kapıya döndürür ve genç kadın calis’e el sallayarak çıkarken colm da ona selam vererek ewan ve latty’i takip eder...

colm ve ewan bir kaç saniyelik asansör yolculuğunda bile teknik şeylerden konuşurken latty kollarını kendine dolamış, kapının açılmasını bekliyordur, sonunda kapılar açılırken genç kadın gülümseyerek çıkar, ewan ve colm onu takip ederken bir an sonra nereye geldiklerini anlayarak lattye seslenirler
“hey!”
“latty!”
genç kadın bir anda duyduğu iki sesle sırtarak arkasını dönerken ewan sorar
“uçuş üssünde ne arıyoruz latty?”
latty omzunu silker
“yemeğe dışarı gidiyoruz..”
genç kadın hızla arkasını dönüp giderken ewan kaşlarını çatıyor, colm genç adamı geçerek hızla lattyi takip ederken ewan’a sesleniyordur..

latty uçuş için levia’nın hazırlanmasını beklerken colm iki arada bir derede önüne getirilen raporlara bakıyor, ewan latty’nin yanında kollarını kavuşturmuş, bekliyordur
“her istediğinde kalkıp yemeğe dışarı çıkamazsın..”
latty kaşlarını kaldırarak yanında konuşan genç adama döner
“nedenmiş o?”
ewan latty’e döner
“sen artık kraliçesin latty. Aklına eseni yaparsan bir gün tekrar bir boyuta kaçırılman işten değil-“
“levia hazır efendim.”
latty ve ewan o sırada gelen görevliye dönüp teşekkür ederken görevli selam vererek uzaklaşır, latty gülümseyerek ewan’a döner
“artık kraliçe olduğuma göre bütün güvenlik önlemlerini en iyi şekilde ayarlamış olmalıyım değil mi?”

ewan cevap veremedi latty colmun önünde beklediği leviaya girer, colm yavaş adımlarla genç kadını takip eden ewana bakar ve hemen onun arkasından içeri girerken levianın kapıları yavaşça kapanıyor, luptex giriş platformu açılıyordu..

bir kaç saat sonra ewan ve colm yemekten güvenli bir şekilde dönmüş, koridorda lattynin elindeki şekerlemeleri onlara paylaşmasını beklerken colm lattynin elindekilere uzanıyor, genç kadın gülerek onu iterken ewan gözlerini devirerek daha yapacak bir dolu işi olduğunu hatırlatıyor ama dinlenmiyordu. Bir an sonra üçlünün yanından elindeki bilgisayara bir şeyler giren ve telaşla, durmadan kulağındaki alıcıya konuşan bir görevli hızla geçip koridorun sonundaki cuslovun odasına girer. latty kaşlarını çatarak elindeki şekerlemelerin hepsini ewana uzatır ve görevliyi takip ederek cuslovun odasına girerken colm ve ewan sessiz bakışlarla birbirlerine ne olduğunu soruyorlardı...

“cuslov.. neler oluyor?”
cuslov görevlinin uzattığı bilgisayarı almış, ekrana göz atarken lattynin içeri girmesiyle başını kaldırır
“dugan birlikleri geri dönmek için izin istiyorlar..”
lattynin yüzü bir anda aydınlanırken cuslov da gülümser, telaşlı görevli, iki kadın arasındaki konuşmanın önemiyle ilgilenmiyor, luptex’in en korunaklı bölgesinden, böyle bir zamanda, en önemli bölüğün geri dönüş isteğini sindirmeye çalışırken kulağındaki alıcıdan gelen bilgiyi cuslova iletir ve sakın bir baş sallayışla azad edilirken latty görevliye yol vererek cuslovun yanına gelir
“izin vereceğiz değil mi?”
cuslov bilgisayara bir şeyler girerken latty ona bakıyordu
“hemen onay verebilirim.. hem dugan conrad’ın birliği olmadan da bir süre idare edebilecek kadar dengede..”
cuslov başını sallarken bilgisayarın ekranını indirerek lattye döner
“conrad’ın şu an düşünerek hareket ettiğini sanmıyorum latty. Kraliçenin dönüş haberi en son Dugan’a ulaştı ve conrad güvenlik derecesi yüksek haberleri ne kadar gecikmeli aldığının farkında, buraya dönmek için vakit kaybetmek istemediğine eminim..”
latty umutla gülümserken cuslov da hala küçük bir kız olabilen kraliçelerine gülerek bilgisayarını tekrar açar
“onay için sana yolluyorum.. geride kalanlarla ben ilgilenirim..”
lattynin yüzü gülümsemesiyle aydınlanırken genç kadın hızla odadan çıkar ve kapının önündeki colm ve ewan’ı geçerek ofisine giderken iki genç adam içerde kendi kendine gülen cuslova bakıp bir cevap aramak için içeri girer ve kapıyı arkalarından kapatırlar..

“efendim!?”
vien wuslanın ona getirdiği haberle elindeki tüpleri bir kenara bırakmış, şaşkınlıkla wuslaya bakıyordu
“geri dönemezler..”
“istediklerinde dönme izinleri var vien. Dugan ordu için bir hapishane değil..”
vien iç çekerken az önce bıraktığı tüpleri dikkatle tekrar yerlerine koyarken mırıldanır
“conrad’ın bölüğüyle ilgilenmeyi oreon yıllar önce bıraktı wusla.. şimdi bana kalkıp bölük eve dönüyor ve sağlık kontrolleri için zaman ayarla diyorsun..”
“görevini yapacaksın vien..”
vien wuslaya bir bakış atarken wusla kararlıdır
“işte tam da bu bakışı göreceğimi bildiğim için bunu sana söylüyorum vien. conrad’ın senin damarına basacağını biliyorum-“
“damarıma basmaktan fazlasını yapacak wusla..”
wusla şimdi söyleyeceği şeyi bir kez daha kafasında tartarken vien ona bakıyordu
“söyle wusla..”
“bazen acaba yapılanları haketmiyorum diye kendine soruyor musun vien?”
vienin ifadesi donuklaşırken wusla iç çeker
“seni kırmak için söylemediğimi biliyorsun vien. seçimlerini asla eleştirmedim, yaşamak istediğin senin hayatın ama kalbi kırılanların da bazen kalp kırmaya hakları olur..”
vien bir şey söylemezken wusla bu konuda üstün olmayı hiç sevmemiş, rahatsızca devam eder
“conrad’a kişisel olarak nasıl yaklaşacağına ben asla karışmam ama bir doktor olarak ne olursa olsun bütün ordu mensuplarına eşit şekilde davranılmasını istemek zorundayım..”

vien anlayışla başını sallarken wusla gülümser
“çok uzun zaman oldu vien, kendini suçlamaktan vazgeçersen daha kolay olacak..”
vien sinirle güler
“bu kadar şeyi söyledikten sonra mı?”
“asıl *bu kadar şeyi söyledikten sonra* kendini affedebiliyorsan o zaman işe yarar..”
vien iç çekerek önüne dönerken mırıldanır
“kontrol çizelgesini birazdan hazırlarım wusla, erken haber verdiğin için sağol..”
wusla başını sallayarak laboratuvardan çıkarken vien kendi kendine düşünüyordur...

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

dugan’a dönüş izni gönderildikten bir kaç saat sonra kraliçeye bölüğün oreona girdiği haberi verilmiş, latty bunun üzerine heyecanla onların ilk geldiklerinde karşılandıkları büyük salona inerken çok amaçlı geçit kapısı salona geldiğinde duruyor ve kapıları açılıyorken özel geçite kenetlenmiş simsiyah bir ordu aracından arkasında 3 adamıyla dugan bölük komutanı conrad lysander iniyordur. Genç adam uzun boylu, simsiyah saçları, koyu renk gözleri ve sert mizacını daha da vurgulayan sakallarıyla siyah araçtan inerken resmi ordu üniformasıyla aynı renk olan siyah deri eldivenlerini çıkararak kapıdaki görevlilere selam verir ve hemen ardından tam karşısındaki çok amaçlı geçitten çıkan yüzü gördüğünde karanlık bakışları bir anda aydınlanır. latty geçitten çıktığı anda yıllardır görmediği ve ewandan sonra hayatındaki iki erkek olan ama bunu sadece sayılı insanların bildiği conrad’ı gördüğünde ışıldayan gülümsemesi ve uçuşan etekleriyle hızla komutana ilerler ama resmi bir ast ve üs karşılaşmasının tam aksine, genç kadın siyahlar içindeki komutanın boynuna sarılırken conrad keyifle gülüyor ve kraliçeye ordu içinde bu kadar yakın olabilecek sayılı adamlardan olduğunu gösteriyorken latty gözleri dolmuş, keyifli bir kahkahayla conrad’dan ayrılarak genç adamın yüzünü inceliyordur
“hiç değişmemişsin! hala her şeyi öldürecek gibi duruyorsun..”
conrad kaşını kaldırarak karşısında bambaşka parlayan genç kadına bakıyordu
“bundan sonra yeni kraliçe sen olduğuna göre hareket eden her şeyi öldürmek zorunda kalacağım zaten..”
latty gözlerini devirirken conrad sırtıyordu, o sırada dugan bölüğünü karşılamak için oreon baş komutanı ewan crash de büyük salona gelmiştir
“oreona hoşgeldiniz komutan lysander..”
conrad ve latty ewan’ın sesiyle o tarafa dönerken az önce aydınlanan bakışlar tekrar kararmış ve bu sefer resmi bir ordu selamlamasıyla iki genç adam karşılaşırken latty neşesinden özellikle hiçbir şey kaybetmemeye çalışarak ewan’a bölüğün dönüşünden duyduğu zevki belirtmek için ağzını açar ama o anda arkasından gelen bir çığlıkla lafı bölünürken latty şokla o tarafa döner. Belli ki dugan bölüğünün adamları henüz son bulmamış, girişe başka bir ordu aracı yaklaşmıştır, bu aracın içinden inen sarı saçları siyah üniformasının içinde altın gibi parlayan ve lattyyle yaşıt olan genç bir kadın, delora nobes, uzun zamandır en iyi arkadaşı ama ilk defa kraliçesi olan lattyi şen çığlığıyla karşılıyordu.
latty delora’yı gördüğü anda gözleri büyüyerek genç kadına koşarken iki *genç kız* birbirlerine sarılıyor ve gülüşerek savaştan önceki anlardaki gibi birbirlerine derhal alışıyor. O sırada çok amaçlı geçit kapısından çıkan cuslov ikisinin seslerini duyduğunda kaşlarını çatarak conrad’a bakar ama genç adam bunda kendisinin hiçbir suçu olmadığını belirtircesine ellerini kaldırırken cuslov latty ve deloranın yanına giderek küçük kız kardeşine hoşgeldin diyordur
“delora...”
delora lattyte tek nefese anlatmaya çalıştığı hayat hikayesine bir saniye için ara vermiş, ablasına dönerken kocaman gülümser
“geri döndüm!”
cuslov iç çekerek ona sarılan deloraya sarılırken latty mutlulukla elini ağzına götürür ve hemen sonra arkadaşları görevlilere derhal yemek salonunun bu akşam için en iyi şekilde hazırlanması emrini verirken gözü gergince yan yana duran conrad ve ewan’a takılır, genç kadın derhal ikilinin yanına giderek hem kraliçelik hem de yumuşak yastıklık görevini yerine getirerek ikisini de büyük toplantı için cuslov ve deloranın ardından geçit kapısına yönlendiriyordu..

büyük toplantı odasında cuslov, latty, ewan, conrad ve delora, 3 boyutlu ve kesitleri devamlı değişen dugan planı etrafında oturmuş, son gelişmelerden haberdar olurken beşlinin kadehlerine özel içkileri konuluyordu. conrad önündeki bilgisayardan son 6 aya ait verileri herkese gönderirken delora gülümseyerek görevliye teşekkür ediyor ve her zamanki gibi herkesten önce o konuşmaya başlıyorken lattye dönerek sorar

“geldiğini öğrendiğimde veranktondaydım latty, eğer o anda öğrenmiş olsaydım hiç düşünmeden anında oreonda olurum inan!”

latty gülerek zamanın önemli olmadığını söylerken cuslov, savaştan sonra dugan’daki gezegenler arası ilişkiler departmanına geçen ve her zaman yapmaması gereken işleri en iyi şekilde yapabilen kardeşine bakarken sorar

“hala duganda kalmayı düşünüyor musun delora?”

genç kadın içkisinden bir yudum alırken siyah üniformasını göstererek gülümser

“tabii ki! inanmasanız da bu kadar güzel kumaşları sadece dugan’da görebilirsiniz..”

cuslov ciddiyetle deloraya bakmaya devam ederken conrad ve ewan bayanların tartışmasına girmeden sessizce önlerindeki dataya bakarak konuşmanın bitmesini bekliyor, latty küçüklüğünden beri cuslov ve delora arasındaki itişmenin arasında kalmış, yine rahatsızca ikisini izliyorken şu an kraliçe olması zerre kadar fayda etmiyordur. cuslov deloranın neşesinin tam aksine büyük bir soğuklukla kardeşine bakar

“sana dugan’ın senin için ne kadar tehlikeli olduğunu binlerce kez söylediğimi sanıyorum..”

delora yine aynı noktaya geldiklerini farkederek başını iki yana sallarken ablasından çok annesi olmuş cuslova bakar

“dugan herkes için tehlikeli cuslov, ama herkesi oreonda tutamıyorsun değil mi?”

conrad bilgisayarından başını kaldırmadan kendi kendine deloranın doğru bir noktaya parmak bastığını mırıldanırken cuslov iç çekerek tartışmaya şimdilik ara verir ve conrad’a döner

“dugan’da neler oluyor conrad?”

genç adam bilgisayarda bir düğmeye basarak dugan’ın son zamanlarda en hareketli olan kesitini 3 boyutlu şemaya alırken herkes o tarafa dönerek kırmızı noktalarla işaretlenmiş bölgelere bakıyordu, conrad anlatır

“bu noktalarda son 20 yılın en sakin dönemleri geçiyor. Savaştan önce ve savaş sırasında hareketlenmeler hep buradaydı ama şu an dugan ölü gibi..”

“daha büyük bir şeye hazırlanıyorlar..”

conrad ewan’a bakarak başını sallarken deloraya döner

“olabilir, ama deloraya göre gezegen bürokrasisi hala eskisi kadar sabit...”

delora kendi bilgisayarındaki raporları gönderirken onların üzerinden giderek anlatmaya başlar

“eğer duganda hali hazırda bir isyan gündeme gelecek olsaydı mutlaka haberimiz olurdu ama şu anda gezegen üstünde güç sahibi olan pay sahiplerinin hiçbirisi olağan dışı bir eylemde bulunmadı. Oreon’un düzenlemelerinin yanı sıra veranktondan alınan onayların da güvenliği üst kademede tuttuğuna garanti verebilirim..”

“merkez masa hala dugan’ın tam kontrolünü istemekte diretiyor mu?”

delora gözlerini kısarak cuslova bakar

“diretmek denemez. sadece oreon’un üzerindeki yükü hafifletmek istiyorlar. Opal’e göre güvenlik ağlarındaki yüklenmeye oreon daha fazla dayanamazmış ama ben bölüklerin yeni bir dağıtım düzeniyle tekrar yerleştirildiğinde bu yükün kalkacağını düşünüyorum..üstelik conrad da benimle aynı fikirde..”

genç adam başını sallarken delora ewan’a döner

“.. ama bu konuda önce senin fikirlerini almamız gerekiyor ewan. Opal ancak senin onayınla bizim yeni düzenimizi merkez masanın oyuna sunacağını söyledi..”

ewan güvenlik departmanı ile yarın öğleden sonra bir toplantı ayarlayacağını söyleyerek dugan’da oreondan sonra en büyük hisse sahibi olan merkez masa yöneticilerine de kendisi haber vereceğini söylerken latty deloraya döner

“sana bir teklifim var..”

delora ilgiyle gülümseyerek lattye bakarken genç kadın göz ucuyla cuslova bakarak tekrar deloraya döner

“dugan’da şu anda demokratik denge kurulduğuna göre ben seni oreonda Flasler’le beraber çalışmaya davet ediyorum..”

“latty yapama-“

“hemen karar vermek zorunda değilsin! ben sadece şu anda kraliyet içinde beni çok daha iyi tanıyan bir danışmanın olmasını istiyorum. İnan şu anda benim için her şey çok zor ve var olan düzende herkesin benim ihtiyaçlarıma ve sorularıma yetişecek zamanı bulması bazen imkansız oluyor..” delora kaşını kaldırarak ewan’a bakar

“crash yardım etmiyor mu?”

genç adam gözlerini devirirken delora sırtarak onu izliyordur, latty gülümseyerek yanındaki ewan’ın elini tutar ve tekrar deloraya döner

“ewan her zaman yanımda, ama ben senin gibi, insan ilişkileri daha kuvvetli olan birilerini yanımda görmek istiyorum-“

“hey!”

latty ewanın elini sıkarak sırtırken delora gülüyordur, cuslov ilgilyle lattynin izlediği taktiği incelerken conrad deloranın çoktan teslim olacağını biliyor, arkasına yaslanarak ellerini karnının üzerinde birleştirirken delora cuslova bakarak iç çeker

“seninle bir alakası yok değil mi?”

“kesinlikle yok..”

delora başını sallayarak lattye dönerken latty umutla genç kadının cevabını bekliyordur. Önceden olsa deloranın çoktan evet diyeceğine emindir ama bu kadar uzun zamandan sonra en iyi dostunun değişip değişmediğini o da merak ediyordur. hele de delora gibi adeta parlayan bir kızın dugan’daki karanlık işlere girdiğini duyduğunda ne kadar şaşırılmışsa şimdi hayır diyebilecek olması o kadar olağan geliyordur

“pekala, kabul ediyorum..”

latty mutlulukla gülümserken delora göz ucuyla conrad’a bakar

“zaten bunun suratsızlığından gına gelmişti..”

conrad gözlerini devirerek esnerken latty sırtarak genç adama bakıyor ve nadir gülümsemelerinden biriyle karşılaşıyorken ewan izin isteyerek kalkar

“yapmam gereken işler var, bayanlar.. conrad..”

genç adam masadakilerin selamıyla odadan çıkarken latty bir şey hatırlayarak ewana döner

“ah ewan!”

ewan eli kapıda, lattyi dinlerken genç kadın sırtır

“colm’a birazdan yanına uğrayacağımızı söyle..”

“o hala kovulmadı mı?!”

latty gülerek deloraya dönerken ewan da gözlerini devirerek dışarı çıkar...

“12’nin raporlarını üçüncü kez yolluyorum ve dördüncüde hepiniz kovulacaksınız..”

“buna insanları kovma yetkisini kim verdi?”

colm telefonu kapattığı anda arkasında duyduğu sesle irkilirken o taraf döner ve kapıda duran delora ve lattyi gördüğünde şaşkınlıkla iki genç kadına bakarak güler

“sen ne arıyorsun burada?”

delora gülerek genç adama elini uzatırken colm gözlerini devirerek deloranın elini sıkar ve delora sırtırken colm üzerine bir de ordu selamı verir ve delora bir kahkaha atarken colm tekrar sorar

“soruma cevap?”

delora omzunu silerken genç adamın bilgisayarının başına geçerek bir şeyler karıştırmaya başlar

“yeni kraliçenin emriyle oreon’a döndüm ve bu 12. sektörün rezaletliği nedir colm?”

colm gözlerini devirerek lattye döner

“senin işin mi bu?”

latty kaşını kaldırırken delora colmun açık sektör hesaplarına bakarak bütün hataları bir bir söylerken colm bilgisayara giden bütün güç kablolarını kesmek istiyordur. Latty gülerek ikisine bakarken arkasından ewan genç kadının kolunu tutar

“biraz ofisime gelir misin latty?”

latty kaşlarını çatarak ewanın önüne düşerken colm masaya dayanmış, deloranın şimdi de telefonlara cevap vermesini izliyordur..

ewan ve latty ofise girerken latty kapıyı kapatan ewan’a döner

“conrad’la ilgiliyse-“

“conrad’la ilgili değil.”

latty şaşkınlıkla kaşlarını kaldırırken ewan konuşur

“seninle ilgili..”

“benimle mi?”

ewan başını sallarken bilgisayarının ekranına bir göz atar ve sonra lattye dönerken her an öfkesinin patlayacağı belli oluyordur

“savaş sırasında düzenli olarak dugan’a gittiğin doğru mu?”

SOUNDTRACK /My Chemical Romance - The Ghost of You

latty iç çekerek genç adama bakar
“cuslov mu anlat-“
“kimin anlattığı önemli değil, doğru mu dedim.”
latty dişlerini sıkarak ewan’a bakarken kararlılıkla başını sallar
“evet doğru ve şu anda bunun hakkında yapabileceğin bir şey yok-“
ewan sinirle gülerek lattynin sözünü keser
“ama o zaman olabilirdi! bunu benden nasıl gizlersin-“
“sen benden her şeyi gizlerken o kadar da zor olmadı..”
ewan sakın olmaya çalışarak konuşur
“savaştaydık latty ve bazı şeylerin sadece ordu içinde kalması gereki-“
“o savaş yüzünden *benim* ailem öldü ewan!”
“ve sen de onlardan önce ölebilmek için mi dugan’a gidiyordun!?”
latty ve ewan seslerinin yükselmesiyle bir an için duraklarken latty derin bir nefes alır
“dugan’a bilgi alabilmek için gidiyordum ve sandığının aksine gayet iyi korunuyordum, conrad beni-“
“DUGANDAYKEN KAÇIRILDIN LATTY TANRI AŞKINA! CONRAD SENİ KORUYOR OLSAYDI O KAHROLASI BOYUTA DÜŞÜP 24 SENE BOYUNCA BİZİ SENİ ARAMAK ZORUNDA BIRAKMAZDIN!”
ewan conrad gelmeden önce öğrendikleriyle adeta deliye dönmüş, aklındaki parçalar birleşmiş, bazı şeylerin nedenleri daha iyi anlaşılırken öfkesine hakim olamıyordu
“DUGANA KAÇIRILDIĞINI DÜŞÜNEREK HAREKET ETTİM SON ANA KADAR, AMA AKSİNE! SEN ZATEN ORDAYMIŞSIN! CONRAD’I ŞU ANDA TUTUKLATA-“
“HİÇBİR ŞEY YAPAMAZSIN!”
ewan lattynin sesiyle susarken genç kadın dişlerini sıkarak devam ediyordu.
“sen orduna komutanlık etmeye devam edeceksin crash ve conrad’ı tutuklamak istediğinde her ne kadar kaptan da olsan onay benim elimden geçecek ve ben izin vermeyeceğim. şu anda bildiklerini de bilmemen gerekiyordu ve bu konuda cuslovla konuşacağım. şu an ben kraliçeyim sense ordu başkomutanısın ve benim emirlerim altında olduğunu unutma. o zaman da kraliyetçe özel korunan bilgilere ulaşamıyordun ve durum hala aynı. conrad’ın bu konuda bir suçu yok ve savaş sırasında benim duganda olmam seni ilgilendirmiyor-“
“ama sen kaybolduğunda seni bulmak zorunda kalıyorum-“
“sen bir *kaptan* olarak *prensesini* bulmak zorundasın crash!”

ikisi de sinirden dişlerini sıkarak birbirlerine bakarken latty genç adamın kalbini ne kadar kırdığının farkındadır ama yine de geri adım atamazken gözleri dolarak ewan’a bakar, genç adam lattynin söylediklerinin onu yaralamasına izin vermemeye çalışırken kendi sözlerinin sivri uçlarının lattyi ne kadar kanattığının farkında değildir
“pekala *majesteleri* bundan sonra ne emrederseniz onu yapıyor olacağım. zamanınızı aldığım için özür dilerim.”
ewan kraliçesine selam vererek sessizce dururken latty dolu gözlerle genç adama bakar
“yapma ewan..”
“bir şey yapmıyorum majestler-“
“kes şunu. ben isteyerek mi ortadan yok oldum ve size acı verdim sanıyorsun? o kocaman savaşın içinde ne kadar yalnız kaldığımdan haberin var mı senin?”
“hepimiz savaşıyorduk latty-“
“biliyorum.. biliyorum ama herkes çok uzaktı ewan, sen çok uzaktın.. uzak kalmanın sebebi beni korumaktı biliyorum ama benim de bazı cevaplara ihtiyacım vardı. günlerce yalnız başıma oreonda oturup birinizin öldüğünü duymayı beklemek kolay değildi..”
ewan sessiz kalırken lattynin gözlerinden birer damla yaş düşüyordu
“evet dugan’a gittim ve conrad’ı emrim altında bana rapor vermesi için ikna ettim. bunu sadece cuslov biliyordu ve özel kraliyet iznini ve güvenliğini almamı o sağladı ve hayır, kaçırılmam cuslovun da suçu değildi ewan. Cuslov izin vermeseydi de en kara büyülerle yine de oreon’dan çıkacağımı biliyordu, conrad’ın beni koruyacağından bir saniye bile şüphe etmediği için izini almamı sağladı ve başka hiç kimsenin bilmeyeceğine dair söz verdi. Conrad konusunda da şüphem yoktu çünkü kraliyetin emirleri başkomutanın emirlerinin her zaman üzerindedir, üzgünüm ama hala öyle.”

ewan iç çekerek gözlerini kaçırırken latty zayıf bir sesle devam eder
“Lütfen conrad ya da herhangi bir başkasını başımıza gelenler yüzünden suçlama ve yalvarırım beni kurtarmanın sana bir zorunluluk gibi geldiğini asla, asla bana söyleme. İstersen yalan söyle ama onu söyleme..”
ewanın bakışları hızla lattye dönerken aksini söyleyecek olur ama latty araya girer
“biliyorum. sadece beni yaralamak için söyledin ama başkası beni o sözlerle yaralıyorsa sen öldürüyorsun ewan, yapma..”
ewan bir şey söylemek için dudaklarını aralar ama ses çıkmazken latty elinin tersiyle yüzünü siler ve burnunu çekerek duruşunu dikleştirirken arkasını döner ve odadan çıkacakken
“latty!”
genç kadın arkasını döndüğünde ewan ona doğru geliyordur, latty yine de kapıyı açıp çıkacakken genç adam onu kolundan yakalar ve kendine çevirirken latty yaşlardan parlayan gözlerle genç adamın grilerine bakar ve küçük bir sesle
“efendim?”
ewan gülümseyerek beraber büyüdüğü küçük kıza bakarken bir an sonra lattye eğildiğinde genç kadın ewan’ın dudaklarıyla ne olduğunu şaşırmış, zayıf bir ses çıkararak gözlerini kapatıyor, aralık kapıyı itiyor ve kapı kapandığında ewan lattiden ayrılıyorken ikisi de kelimelerini kaybetmiş, birbirine bakıyordur, latty mırıldanır
“gitmeliyim..”
ewan başını sallarken lattynin kolunu bırakır ve bir adım geri atarken çoktan yaptığından pişman olmuştur, latty genç adama son kez bakarak kapıdan çıkarken derin bir nefes alarak kimseye görünmeden ofisine gitmek için çok amaçlı geçitlerin birine girer...

latty ofisindeyken kapının çalınmasıyla dalgınca baktığı uzay boşluğundan uzaklaşır
“girin..”
delora gülümseyerek içeri girerken latty de genç kadına gülümser ama delora bir şeylerin ters gittiğini anlamış, kapıyı kapatarak içeri girer
“cuslov kadar rahat auranın okuyamıyorum ama kalbim sıkıştığına göre bir şeyler ters gidiyor..”
latty üzüntüyle deloraya bakar
“üzgünüm, senin etkilendiğini unutmuşum..”
delora başını iki yana sallayarak lattynin arkasından onun karşısındaki koltuğa oturur
“o zaman neler olduğunu anlat ikimiz de etkilenmeyelim..”
latty iç çekerek nerden başlayacağını bilemezken delora kaşını kaldırarak ona bakıyordur
“ewan olduğunu anladım, ondan sonrasına devam edebilirsiniz...”
latty gülümserken delora dinlediğini söyleyerek arkasına yaslanır..

“imkansız!”
“neden imkansız olsun!?”
delora masaya yaklaşmış, lattynin aklını çelmeye çalışırken latty inanamazlıkla gülüyordu
“benden beklenen bu değil delora-“
“benim söylemek istediğim de o zaten..”
delora sırtırtırken latty gözlerini devirerek iç çeker
“senin vien’le randevun yok mu?”
delora arkasına yaslanırken başını sallır
“ben hallettim, conrad’ın sırasıydı..”
latty kaşını kaldırırken delora da aynı fikirde olduğunu söylüyordu..

“bitti conrad, gidebilirsin..”
vien aldığı kan örneğini özel bir kutuya yerleştirirken conrad siyah gömleğinin kol düğmesini ilikleyerek bilgisayara bir şeyler giren vien’i izliyordur
“uzun zaman oldu..”
vien bir evet mırıldanarak işine devam ederken conrad güler
“bana ne kadar aldırmasan da ortadan kaybolmayacağım vien..”
vien’nin klavyedeki elleri dururken conrad ceketini alarak tek eliyle omzundan arkaya atar ve genç kadının yanında dururken vien bakışlarını ona çevirir
“ortadan yok olmanı istemedim..”

“zaten ortalarda değildim değil mi?”
vien iç çekerek conrad’dan sıyrılırken genç adam onu gözleriyle takip etmeye devam ediyordu
“hayatını zindan etmek için dönmedim vien..”
vien masanın üzerine bırakılan bir kaç kağıdı incelerken mırıldanır
“öyle bir şey düşünmedim..”
“hakkım olmadığını mı düşünüyorsun?”
vien derin bir nefes alarak elindekileri masaya bırakır ve conrad’a döner
“ne söylememi istiyorsun conrad? özür dilememi falan mı bekliyorsun?”
“onun için biraz geç kaldık sanırım..”
vien inanamazlıkla başını iki yana sallarken conrad devam ediyordu
“seni suçlamıyorum inan.. kim olsa yüce kaptan crash’in büyüüne kapılırdı..”
“yine başlama conrad-”
conrad viene yaklaşarak genç kadınla yüz yüze gelirken vien kılını bile kıpırdatmıyordu
“ben kötü bir şey söylemiyorum hayatım. ne yaptığını sen gayet iyi biliyorsun.. haksız benmişim gibi
üste çıkmaya çalışmana da gerek yok çünkü aldatılan ve gururu olan bir erkek olarak yaptıklarımın
hepsine hakkım var-“
“artık aşman gerektiğini düşünmüyor musun-“
“aşmam için bir sebep vermezken bunu nasıl yapabilirim vien?”
conradın nefesi vienin dudaklarına vururken genç kadın yutkunarak, gözlerini kırpmadan conradın
gözlerine bakıyordu
“sırada bekleyenler var conrad-“
conrad hafifçe gülümseyerek dudaklarını yalar ve vienden uzaklaşır, kapıyı açıp dışarı çıkar ve
arkasından kapatırken vien önündeki bir kaç haftanın korkunç bir şekilde zor geçeceğini tekrar
fark ediyordu...

vien sağlık departmanındaki bütün kontroller bittikten sonra akşam yemeği için diğerlerine
katılırken büyük yemek odasında genç kadın lattynin sağındaki ewan’ın yanına oturur ve kraliçenin
hemen yanındaki deloranın solundaki conradın bakışlarıyla genç adamın karşısında yerleşirken
yanındaki calise selam vererek yemek servisi için ona gösterilen servis tabağından seçimini
yapıyordu.
Vien’in de masaya geldiğini gören delora lattyle olan sohbetini yarıda keserek masanın diğer
ucundaki cuslovun yanında oturan flaslere döner
“flasler yemekten önce sana yolladığım postaya bakma fırsatın oldu mu?”
genç adam içkisinden bir yudum alarak başını sallar
“onay için wuslaya yolladım bile..”
wusla gülümseyerek başını sallarken deloradan masadakilere neler olduğunu onun anlatmasını ister.
delora memnuniyetle sözü alırken lattye döner
“latty favian’ı tanıyorsun. ..”
latty yemekten önce konuştukları konuyu şu an yeniden öğreniyormuşçasına muhteşem bir
profesyonellikte lafın gerisini bekliyormuş gibi yapar ve başını sallarken, delora keyifle eski
arkadaşları favian ludlow’dan bahsetmeye devam eder
“Favian altı sene önce Troova’nın prensi oldu ve Veranktondan dönüşümde luplex’i ziyaret etmek
istediğini söyleyen bir mesaj aldım. İki gün sonraki kraliyet balosunun çok güzel bir fikir olduğunu
düşündüm ve senin favian’a baloda eşlik edip etmeyeceğini merak ediyorum..”
latty bakışlarını deloradan çekmeden bir hayli sevinerek aynı zamanda şaşırmış ifadesini takınıyor ve
ne ona bütün balolarda eşlik etmiş ama bu sefer büyük bir değişiklik yaşayacak ewan’ın boynunu
delen bakışlarını, ne de colmun kalkan kaşını dikkate almazken başını sallıyordu
“tabii, memnuniyetle.. Troova’yla ilişkilerimiz her zaman iyi olmuştur diye hatırlıyorum..”
delora mutlulukla başını sallarken wusla konuşur
“favian’a yarın oreon’un onu memnuniyetle kabul edeceğini belirten bir mesaj yolladım ama eğer
sen istersen konduğumuzu balodan önce Maynard’da da ağırlayabiliriz..”
Delora masanın altından hafifçe latty’nin bacağına vururken latty derhal evet demesi gerektiğini
anlamış, başını sallır
“ben de aynı şeyi önerecektim.. Favian’ın Oreon’un karmaşasının içine girmesini istemem..”
wusla onaylayarak yarın Maynard’daki hazırlıkların bitmesini hızlandıracağını söylerken delora
sessizce yemeğini öldüren ewan’a döner
“Kraliçenin partneri değiştiğine göre balo için bana eşlik eder misiniz kaptan crash?”
Bu sefer vien’in bakışları değişirken latty sessizce yemeğine odaklanıyordu, colm kadehine biraz
daha şarap isterken ewan başını sallır

“memnuniyetle delora..”

delora keyifle yemeğine dönerken flasler cuslov’un verankton gezisi için en uygun zamanın ne olması gerektiği konusunu danışmak için fikir öne sürüyordur..

gece oreon sessizleşmiş, yemekten sonra yarın kurulun geçici bir süre için maynarda taşınması kararı alınmış ve erkenden toplanabilmek için gece erken bitirilmişken oreon’da gözüne uyku girmeyen dört kişiden biri, ikincisinin odasının önünde durmuş, yumruk yaptığı parmaklarını kapıya vurup vurmamakta tereddüt ediyordur. latty sonunda kararını vermiş ewan’ın kapısını çalarken içerden ses gelmediğinde genç kadın kaptanın uyumuş olacağını düşünerek arkasını dönüyordur ki o anda asansörün kapıları açılıp içerden ewan çıktığında latty yakalanmış gibi bir hisse kapılarak yerinde kalakalır ama kendini toparlayarak gülümser

“uyuduğunu sanmıştım..”

ewan lattyi geçerek odasına girerken genç kadın da açık bırakılan kapıdan onu takip eder

“favian konusunda aceleci davranıp planlarını bozmak istememiştin..”

ewan beyaz gömleğinin kol düğmelerini açarken gözü karanlık gökyüzünde, mırıldanır

“bozulacak bir planım yoktu..”

latty ewanın sırtına bakarak rahatsızca başını sallarken yanağını kemiriyordur, bir an sonra ellerini birbirine vurarak gülümser

“pekala, yarın gün erken başlayacak.. iyi geceler..”

genç kadın odadan dönüp çıkarken ewan gömleğini çıkarıyordur, mırıldanır

“iyi geceler ve latty..”

latty kapıdan dönerek genç adama bakar

“evet?”

“kızgın değilim..”

latty gülümseyerek başını sallar

“güzel.. iyi uykular ewan..”

“sana da..”

latty kapıyı kapatıp dışarı çıkarken ewan yemekten sonra ofisinde içtiği bir kaç kadehin onu yeteri kadar derin bir uykuya götüreceğine emindir..

vien kaç olduğunu bilmediği bir saatte yatağın arkasından alçaldığını hissederek gözlerini açarken ewanla yemekten sonra rahatsızca ayrıldıklarını hatırlar ama fikrini değiştirerek onunla uyumasına hiç itirazı olmaz-

“conrad?”

SOUNDTRACK / *Bush- Chemicals Between Us*

vien yanına uzanmak üzere olan genç adamı gördüğünde irkilerek doğrulur, conrad da ona bakarken vien gözleri karanlığa alıştığında fısıldar

“ne yapıyorsun burada?”

“şifrenin değiştirmemiş olman gözlerimi yaşırttı vien..”

vien bir şey söylemeden conrad’ı izlerken bunun bir cevap olmadığını ikisi de biliyordu, vien mırıldanır

“burada olamazsın conrad, lütfen odana dön..”

“bu gecenin 2 ay öncekinden ne farkı var vien-ama doğru 2 ay önce duganda ve benim odamdaydık..ondan önceki hafta ve ondan önceki ay da.. ta ki muhteşem kaptan crash dönene kadar..”

vien çarşafı iterek hızla yataktan kalkar ve siyah sabahlığını üzerine geçirirken conrad hiç istifini bozmadan, yataktan onu izliyordur

“hala kararını veremediğini görüyorum..”

“bu bir karar meselesi değil-“

“zevk meselesi.. tabii, anlıyorum..”

genç adam ellerini başının arkasında birleştirerek tavanı izlerken konuşuyordu

“vien kendini ne zaman yalnız hissederse erkek değiştirmeye hakkı var. Conrad kayıpken crash, crash kayıpken conrad.. ta ki bir tanesi sonunda pes edene ya da aklını kaçırana kadar..”
genç adam vien’e dönerken sahte bir gülümsemeyle mırıldanır
“hangimiz aklını kaçırarak, hangimiz pes edecek merak ediyorum..”
vien sabahlığına daha da sarılarak odanın kapısına gider ve açarak conrada dışarıyı gösterir
“aşağılamaların bittiyse lütfen odana dön..”
conrad yataktan kalkarken iç çekerek viene yaklaşır
“söylemek istediklerim bitti.. ama yapmak istediklerime daha başlamadım..”
genç adam viene konuşacak fırsat bırakmadan genç kadının dudaklarını yakalarken kapıyı da onun elinden kurtarır ve kapatarak kilitler..

conrad kapıyla kendi bedeni arasına sıkıştırdığı vienin dudaklarını zorla açarak diliyle genç kadının ağzını doldururken bir eliyle vienin ellerini bileklerinden kapıya yapıştırır, diğeriye siyah sabahlığın kuşağını açarken vien sadece nefes almaya çalışıyordu. Conradın eli sabahlıktan kurtulmuş siyah ipek geceliğın eteğini sıyırırken vien çaresizce hareket etmeye, ellerini kurtarmaya çalışıyordu. conrad bir an için genç kadından ayrılıp gözlerinin içine bakarken vien nefes nefese fısıldar
“yapma conrad..”
“crash’le ne varsa bitir.”
“hayır-“
conradın nefesi vieninkine karışırken siyahlar içindeki adam hırıldar
“onun bir sonu olmadığını sen de biliyorsun-“
“ben bir son beklemiyorum-“
“bitir.”
“bırak beni..”
vien ellerini çekerek kurtulmaya çalışırken conrad inatla bırakmıyordu, genç kadını biraz daha kapıya dayarken vien yutkunarak gözlerini kapatır
“conrad-“
“şu anda sahip olduğun ne varsa benim sayemde onlara sahipsin bunu unutma vien.”
genç kadının gözleri alev saçarak açılırken dişlerini sıkarak konuşur
“ve bu yüzden senin kölen mi olmalıyım!?”
“sana asla köle muamelesi yapmadım ve bunu sen de biliyorsun. gururumu ayaklar altına aldın ve hala da alıyorsun-“
“o zaman neden bırakıp gitmiyorsun?”
“sen neden gitmiyorsun?”
vien’in buna verilecek gerçek bir cevabı olmadığı için sadece susarken conrad eğilerek genç kadını sertçe bir daha öper ve ayrıldığında vienin gözlerinin içine bakarak fısıldar
“ikimizin de geçerli bir sebebi var vien.. crashin prensesine ait olduğunu biliyorsun, neden hala ikinci kadın olmakta ısrar ediyorsun?”
vien bakışlarını kaçırarak rahatsızca hareket ederken conrad onun sessizliğinin çaresizlik olduğunu biliyor, devam eder
“crashten ayrıldığında kimse seni sorguya çekmeyecek ya da suçlamayacak neden bu kadar korkuyorsun?”
vien sertçe conrad’a döner
“ewan’ı seviyorum conrad. sebebi bu. bu kadar basit.”
conrad alayla sırıtarak karşısında ona yalancıyla meydan okuyan kadına bakar
“bu nasıl bir sevgi ki o uzaktayken ara verebiliyorsun sevgili vien?”
vien conrada bakarken yine cevap vermiyordu, genç adam güler
“ben de öyle tahmin etmiştim..”
vien bir an sonra dudaklarından tekrar kapıya bastırıldığında conrad genç kadının ellerini bırakarak bacaklarından onu yukarı kaldırır ve diliyle onun meydan okuyan diline saldırırken parmakları adeta vienin bacaklarını delip geçiyordu, vien boş kalan elleriyle conradın saçlarından kavrayıp suratını kendinden uzaklaştırmaya çalışırken nefes nefese, bacaklarının arasına çarpan sertliğin farkına varıyordu ve genç adamın başını biraz daha uzaklaştırdığında sertlik daha da yaklaşırken ikisinin de dudaklarından sessiz bir nefes dökülür..
conrad vienin başını tutmasına aldırmadan elini ikisinin arasına sokar ve kendini kumaşlardan kısmen kurtararak genç kadının nemli sıcaklığına yapıştırırken vien yutkunarak saçları sıkmaya devam ediyor, kesik nefeslerle conradın yüzünü izliyordu, bir an sonra genç adamın parmakları genç kadının çamaşırını kenara iterek erkekliği sertçe içine girerken vien başını arkaya atarak inlemesini içinden tutmaya çalışıyordu, conrad kendini viene biraz daha iterken saçlarını tutan eller genç

adamin dudaklarini vieninkilere çarpar ve iki beden güçlükle ama olabildiğince sert hareket ederken ikisi de nefes alamıyordur ama umursamıyorlardır...

conrad vien onun alt dudağın ısıtırken genç kadını kapıdan çekerek hızla yere çöker ve vien sırtı sert zemine değ erken hem acıdan hem de hızlanan ritimden genç adamın ağ zına inliyordur, conrad vienin  p lmekten kan kırmızısına döndüğüne emin olduğ u dudaklarını bırakıp genç kadının boynunu emerek hızla hareket etmeye devam ederken vienin tırnakları yerdeki döşemeye adeta saplanıyor, karnından başlayarak bütün vücudu kasılıyorken conrad inleyerek genç kadının içine boşalıyordur, bir an sonra vienin duvarları da onu sertçe sarıyor ve ikisinin inlemeleri karış ıyorken conrad vienin terden nemlenmiş boynuna keskin nefesler veriyor, viense titreyen bacaklarını üzerindeki adamın kalçasına dolamış , yutkunarak biraz olsun hava almaya çalışıyordur...

biraz sonra conrad vienden ayrılmış , iki yorgun beden yerde yatmış tavanı izliyorken vien bir şey söylemeden yerden kalkar ve elleri saçlarında, banyoya girerek kapıyı arkasından kapatırken conrad dişlerini sıkarak gözlerini kapatıyor ve yumruk yaptığ ı elini yere vurarak doğ rulur. şu anda o banyo kapısını savurarak vieni ikna etmek için en olmadık şeyleri yapmaya hazırdır ama bu sefer, sadece bu sefer gururunun onu ele geçirmesine izin verir ve odadan çıkıp kapıyı arkasından çarparken banyoda üzerinden akan sıcak suyun altında vereceğ i kararların ortasında kaybolmuş genç bir kadın irkiliyordur...

SOUNDTRACK / Westlife - Uptown Girl

Delora Nobes.. Oreon yüksek kurul başkanı Cuslov Nobes'in küçük kız kardeşi, Dugan ordusunun eski gezegenler arası ilişkiler birinci sorumlusu, ve şimdi oreon yeni kraliyet birinci danışmanı. Krali eyle aynı yaşta olan bu zeki, hareketli, güzel ve kendine verilen ünvanların hepsini m kemm l bir şekilde taşıyabilen genç kadın, maynarda taşınma öncesinde yeni görevinin getirdiğ i devir teslim işlerini wusla'nın isteğ iyle balodan önce yapmış ve konuk listesinin son kez üzerinden geçilmesi için latty'nin ofisine giderken,  ocukluğ undan beri tanıdığ ı oreon'da herkesin selamları arasında sıcaklıkla gülümseyerek y r y rdur. En  st katta latty'nin ofisi koridoruna açılan asansörden çıkarken ilindeki bilgisayar baktığ ı için g remediğ i colmla  arpıştığ ında bilgisayarı koruyarak başını kaldırır ve colm özür dilerken delora elini sallayarak gülümser ve önemli olmadığ ını söylerken sorar

“latty ofisinde, değ il mi?”

colm deloranın  ıktığ ı asansöre binerken başını iki yana sallıyordur

“odasında shanshaya toplandığ ı söyleyen bir not bırakmış ..ben de onun onayını bekleyen verankton raporlarını bırakıp gidiyordum..”

“oh..”

delora da tekrar asansöre girerken omzunu silker

“birazdan odasına çıkarım  yleyse, gidelim..”

delora tekrar bilgisayarı açarken colm ileri teknoloji departmanına giden d ğ meye basar ve kapılar kapanırken delora genç adama konuk listesinden tanıdık gelmeyen bir ismi gösteriyordur...

“ah majesteleri günaydın!”

delora odadan içeri girerek eğ ilir ve lattye selam verirken shansha genç kadının her zaman yerinde olan neşesine gülümser ve latty'nin büyüyle taşınamayacak özel eşyalarını bir çantaya yerleştirirken latty de gülerek günlüğünü kapatır ve shanshaya uzatır, sonra deloranın ona getirdiğ i bilgisayara bakarken yüzünü buruşturur

“bu listeye daha kaç kere bakmak zorundayım?”

“acınızı paylaşıyorum sevgili kraliçem ama şu işaretlediğ im bir iki ismin kayıtlarına senin de tekrar göz atmanı istiyorum..”

latty işaretlenmiş isimlere bakarak onları zararsız olduğ unu söylerken shansha lattye annesinden kalma mücevher kutusunu çantaya mı koymasını yoksa büyüyle g t r lecekler kısmına mı taşıması gerektiğ ini soruyordur, latty çantayı göstererek deloranın bir başka sorusuna cevap verirken shansha kutuyu almak için odanın diğ er ucuna gider ve gözü duvarlardan dışarı takıldığ ında derinlerdeki ış ıklanmayı görerek heyecanla lattye döner

“Navis yıldızı!”

latty ve delora bilgisayarı bırakıp derhal arkalarını dönerken latty karanlıkta uzaktan parlayan noktaya bakıyordu ve mutlulukla gülümser

“yüce lusla.. tam zamanında!”

delora da latty’nin navisin ışıklarını ne kadar sevdiğini biliyor, gülümseyerek yaklaşan aydınlığa bakar ama hemen sonra saatin kaç olduğunu hatırlayıp lattyi kendine çevirirken shansha da onları görüp tekrar işine dönüyordu..

wusla, erkenden departmandaki işlerini ayarlayıp uzun zamandır ortalarda görünmeyen vien’in odasının kapısını çalıp içeri girerken genç kadının bavulunu topladığını gördüğünde kaşlarını çatır “vien?”

vien hızla başını kaldırıp gülümserken gece uyumadığı ve uzun zamandır bavul topladığı belli oluyordu, saçlarını yüzünden çekerek bileğindeki tokayla tepeye toplar

“hey.. günaydın..”

wusla büyük bavula bakıp tekrar viene dönerken sorar

“neden büyüyle yollamıyorsun?”

vien omzunu silkerek yatağın başucundaki çekmeceyi açar ve mücevher kutusunu da bavulun içine koyarken mırıldanır

“aklımı dağıtmama yardımcı oluyor..”

wusla kaşını kaldırarak genç kadının bir an sonra sadece ona ardına kadar açılan aklına girerken vien onu izliyordu, mırıldanır

“sen de olsan toplardın..”

wusla iç çekerek başını sallarken bavula tekrar bir göz atar

“en azından baloda giyeceğin elbiseyi büyüyle yolla..”

vien başını sallayarak bavula döner ve bir an düşünüp sonra banyoya girerken wusla iç çekerek odadan çıkıyordu...

wusla yolda giderken eline tutuşturulmuş raporlara ofisine girecektir ama cuslovun ona seslenmesiyle o tarafa döner, sarışın kadın gülümseyerek wuslayla beraber ofise girerken kapıyı arkasından kapatır

“delora’nın devir teslim işlerinin hallolduğunu gördüm..”

wusla gülümseyerek başını sallarken bilgisayarından kendi eşyalarının yollanabileceği onayını veriyordu

“o da oreon’a dönmek istiyordu cuslov, sadece savaştan sonra bir şeylerden intikam almaya ihtiyacı vardı. Yaşadıkları kolay şeyler değil.. ikiniz için de..”

cuslov başını sallarken wusla devam eder

“insanın ailesini kaybetmesi hiçbir zaman kolay değil ama biz bütün kayıplarımızın acısını çabuk atlatmak zorundayız.. Kabuğumuza çekilip uzun süre dışarı çıkmadan acı çekmemiz imkansız hele ki sen bunu daha iyi biliyorsun çünkü kraliyetin kontrolü de senin elindeydi ve koca bir oreon senin tek bir onayın için bekliyordu-“

“delorayı acısıyla yalnız bıraktım wusla..”

wusla başını iki yana sallayarak bunun kesinlikle doğru olmadığını söylüyordu

“Sadece acı çeken o değildi cuslov, kendi acını asla göz ardı etmeni istemiyorum. delora sana kızgın değil, savaşa kızgın, olanlara kızgın, kızgındı.. Şimdi çok daha iyi inan bana ve oreon’a da döndü değil mi?”

cuslov gülümserken wusla da her zaman akıl danıştığı hocasına, arkadaşına, şimdi o bir şeyleri anlatabilmenin mutluluğuyla başını sallar

“güzel.. bir iki saate kadar bütün departmanlar hareket için senin onayını istiyor olacak, hazırlıklı ol..”

cuslov başını sallarken wusla çalan telefonu gösterip zamanın geldiğini söyler ve o telefonu açarken cuslov da ofisten çıkarak oreon’u bir süreliğine sessiz bırakmak için gerekli onayları vermeye gidiyordu...

“wusla iyi ki geri döndü-ewan.”

Vien banyodan çıkıp elindekilerle kapıdaki ewan’a bakarken genç adam bavula bakarak gülümsüyordu

“bir şeye mi canın sıkıldı?”

vien rahatsızca elindekileri yatağın üzerine bırakıp üzerindeki tişörtü çekiştirirken ewan genç kadının yanına gelmiş, belinden sarılarak boynunu öpüyordu, mırıldanır

“dünkü suratsızlığımı affet, aklımı karıştıran şeyler vardı..”

vien yutkunarak başını sallar ve önemli olmadığını söylerken ewan’ın kollarını belinden çözer ve genç adama döner

“ewan, senden bir şey istemek zorundayım..”

ewan kaşlarını çatarken sorar

“nedir?”

“bir süre ara vermek istiyorum..”

genç adam bunu beklemiyordu, bir an ne diyeceğini bilemezken vien onun sessizliğinden faydalanır

“döndüğünden beri tam olarak konuşamadık-“

“ara verdiğimizde konuşacak mıyız?”

vien iç çekerken alnını kaşıyordu

“ikimizin de gerçek bir araya ihtiyacı var ewan. Ne sevaşlar ne de boyutlar değil, ikimizin de beraber verdiği bir ara..”

“hakkısın..”

“haklıyım?”

vien bu kadar çabuk bir kabullenmeyi beklemiyor, mantıkla dolan beyni bir anda conrad’ın söyledikleriyle yankılanıyorken bir an sonra çabuk uzlaşmanın tartışmaktan daha iyi olduğunu hatırlayarak kendine gelir

“aynı fikirde olduğumuza sevind-aslında üzülüm mü sevindim mi bilemiyorum..”

ewan iç çekerek viene sarılır ve genç kadının saçlarını öperken vien ne olursa olsun diken üstündedir, ewan ondan ayrılarak gözlerine bakar

“başından beri hep konuştuk vien, uzun zamandır konuşmuyoruz ve evet, hakkısın ikimizin de bir şeylerin değiştiğini görmeye hakkımız var. Bu kadar uzun zaman geçmişken hiçbir şey olmamış gibi davranmak saflık olurdu..”

vien sessizce hak vererek başını sallamakla yetinirken ewan genç kadının elini nazikçe öperek gülümser ve odadan çıkıyordu, arkasını döner

“maynard’da görüşürüz..”

vien de görüşeceklerini mırıldanırken ewan onu bavulıyla yalnız bırakıp kapıyı arkasından kapatır, ikisi de omuzlarından bir yükün kalktığını hissediyor ama bunun doğru olup olmadığına karar veremiyordu..

ewan vien’in odasından çıkmış, koridorun sonundaki geçite giderken hemen yanındaki konuk odasının kapısı açılır ve içerden conrad çıkarken iki adam göz göze gelirler, ewan adımlarını durdururken conrad tek eli cebinde, kapıyı kapatarak ewan’a bakar

“günaydın kaptan..”

“günaydın komutan..”

ikisi bir şey söylemeden bir an daha bakışırken vien ewan’ın gittiğine emin olduğu bir süreden sonra kapısını açıp koridora çıkmış ama hiç beklemediği ve istemediği bir manzarayla yüz yüze kalırken iki genç adamın da bakışları ona dönmüştür ama conrad biraz sonra ewan’a döner

“maynard için ayrılmadan önce adamlarımdan istediğin başka bir şey var mı kaptan?”

ewan başını sallayarak geçiti gösterirken ikisi vien’le konuşmadan ve üçlünün arasındaki açık gerginliğin hiçbir zaman işlerine engellemesine izin verilmeyeceği gerçeğini ortaya koyarak geçite girer ve kapılar ikisinin üzerine kapanırken vien iç çekerek kırışe dayanıyordu...

birkaç saat sonra ana geçitte colm ve delora sakince muhabbet ederek diğerlerini beklerken asansör kapıları açılır, cuslov,wusla ve vien çıkarak onların yanına gelirken colm arkasında geçitlere kenetlenmiş, onları bekleyen araçları gösterir

“wusla, cuslov..siz delora ve latty’le en baştakindesiniz. Latty geldiğinde yola çıkabilirsiniz. Ben ewan ve conrad’ı bekliyorum. Calis ve flasler çoktan maynard’a gittiler, gittiğinizde her şey hazır ve güvenli olmuştur olacak.”

Cuslov onaylayarak gülümser

“harika..”

o sırada açılan asansör kapısından shansha ve latty çıkarken delora onları gösterir

“gitmeye hazırız..”

latty shanshaya eşyalara dikkat etmesini söyler ve shansha yükleme bölümündeki görevlilerden biriyle uzaklaşırken latty keyifle bayanların ve colmun yanına gelir
“eve gidiyoruz!”

cuslov gülümseyerek başını sallar ve latty nazikçe omzundan sarılarak onları bekleyen araca giderken delora wusla ve vien’e ne giyeceklerini soruyor, latty araca biner binmez wuslaya hangi rengin yakışacağını söylüyorken wusla asıl cuslovun ne seçtiğini merak ettiğini söylüyor ve oreon’un en değerleri bayanlarını taşıyan aracın kapısı kapanarak maynarda doğru yola çıkıyordu..

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

bayanların içinde olduğu araç luplex atmosferine girdiğinde karanlığın yerini aydınlık bir gökyüzü almışken luplex’in en eski ve güçlü binası, kraliyet sarayı Maynard’ın geniş bahçesine yumuşak bir iniş yapılı ve hala hafifçe havada süzülen beyaz aracın kapıları iki yandan yere açılıp beyaz merdivenler bahçeye iner..

En önce latty araçtan inerken onun arkasından delora ve cuslov iniyor ve diğer taraftan vien ve wusla onların yanına geliyorken latty gülümseyerek yıllardır gelmediği büyük taş binaya bakar ve kocaman bir dağın eteğinde olan sarayın geniş bahçesinde derin bir nefes alırken delora ona kapıda bekleyen flasler’i göstererek giriş kapısına çıkan taş merdivenlere döndürüyordu..

Flasler gülümseyerek kraliçenin elini nazikçe öperken latty kokusunu bile özlediği evine bakıyordu..

Maynard Luplex ilk kraliyet ailesinin emriyle halkın yaşadığı bölgenin merkezine kurulmuş, o zamandan bu yana mimarisi hiç değişmemiş ve luplex’in oreondan sonra en büyük binası olmuştur. Kral Flacil dönemine kadar hiçbir kral veya kraliçe ailesini maynard dışına çıkarmamışken Flacil döneminde patlak veren savaş nedeniyle kraliyetin Oreon’da daha güvenli olacağı düşünülmüş ve latty o zamandan beri, cenaze hariç maynard’ı hiç görmemiştir.

Latty, flasler ve diğerlerini geride bırakıp içeri girerken topuk sesleri kemik rengi mermerde yankılanıyor, yüksek tavanlardan sarkan kristal avizeler büyük pencerelerden içeri giren ışıkla parlıyor ve geniş antrenin iki yanından uzun merdivenler üst kata davetkar bir şekilde çıkıyorken bir taş bina küçük prensesini uzun yıllardan sonra bir kraliçe olarak tekrar karşılıyordu...

Latty yavaş adımlarla yemek salonundan çıkıp alt kattaki konuk odalarına gidiyorken flasler, delora’ya güvenlik konusunda nelerin üzerinden geçilmesi gerektiğini hatırlatıyor, biraz önce arka avludan içeri giren calis etrafı inceleyen latty kısaca selam verip wusla ve cuslova ilerliyordu, üçü büyük salona girerken latty merdivenlerin arkasındaki konuk odasından çıkmış, arka avluya gidecekken üst kattan, onlardan önce gelmiş ve oda düzenlerini kontrol etmiş shansha iniyordu. kraliçeye seslenerek eski odasında kalmayı mı yoksa kraliçenin odasına taşınmayı mı istediğini sorar, latty hiç düşünmeden eski odasını istediğini söylerken shansha hızla başını sallayarak yukarı koşar. Latty shanshadan sonra avluya çıkmaktan vazgeçmiş, o da merdivenlere dönerken açık olan dış kapıdan colm ve ewan girer, onların arkasından conrad ikisini takip ediyorken latty gülümseyerek çıktığı basamağı iner ve beylerin yanına giderken colm onu belinden sarıyordu
“ee küçük flacil, eve dönmek nasıl bir duygu?”

latty colma sokularak etrafına bakarken iç çeker
“bilmiyorum...”

“alışman uzun sürmez latty..”

latty colmun yanındaki conrad’a bakarken başını sallar

“ben de öyle umuyorum ama şu anda maynarda temelli taşınmak gibi bir program olduğunu sanmıyorum..”

kimseden ses gelmezken latty kaşlarını çatır

“var mı?”

colm kaşlarını kaldırırken conrad ellerini cebine sokarak uzakta bir yere bakıyordu, latty hayretle son olarak ewan’a dönerken genç adam ellerini kaldırır

“cuslova sor..”

latty heyecanla colmdan sıyrılıp büyük salona giderken kraliçe olmasına rağmen ne kadar az şeyden haberi olduğuna şaşır kalıyordu...

“maynard’a geri döndüğümünden neden en son benim haberim oluyor..”
cuslovun kadehi yarı yolda elinde donarken wusla gülümsüyor, delora’nın gözleri büyüyen latty kaşını kaldırmış, cevabını bekliyordur, cuslov konuşur
“daha senin onayına yollamadım, sürpriz olsun istemiştin ama birilerinin ağzında yine bakla ıslanmamış..”
latty’nin ardından içeri giren ewan arkadan gelenleri işaret ederken calis ona da bir içki uzatıyordu
“sanıyorum ki hemen onay vermek isteyeceksin latty..”
latty *heralde!* ifadesiyle calise bakarken cuslov gülümser
“pekala, yarın sabah ilk işim belgeleri oreon’dan istemek olacak..”
latty’nin yüzü aydınlanırken delora bardağını viene uzatarak latty ile ilerler ve genç kadına sımsıkı sarılırken ikisi birbirine bir şeyler mırıldanır ve latty diğerlerine dönerek
“izinle delora ve ben kısa bir süre yukarda olacağız..”
herkes keyiflerine bakmalarını söyleyerek sohbetlerini sürdürürken latty ve delora büyük salondan çıkıp üst kata giden merdivenlere yönelirler...

SOUNDTRACK / *Emiliana Torrini - Today Has Been Okay*

Latty en üst kattaki en büyük odaya, kral ve kraliçenin yatak odasına girerken delora da sessizce onu takip ediyordu. Latty içeri bir adım atıp etrafına bakarken her şey en son bıraktıkları gibidir. Yatak annesinin her zaman görmek istediği gibi kusursuzca yapılmış, baş ucunda taze çiçekler duruyordu. Büyük balkona açılan geniş pencereler ara sıra yapıldığı gibi büyük odayı havalandırıyor, Kraliçe Lara’nın eski dünyadan özenle seçip getirmiş olduğu kırık beyaz perdeler zarifçe havalanıyordu.. Büyük gardropların içinde sadece özel tören giysileri kalmış, diğer kişisel eşyalar şimdi en alt kattaki özel kilitli odalarda saklanıyordu. Boş gardroplar dışında her şeyin aynı gibi olduğu odada eksik olan şeyi sadece latty söyleyebiliyordu, genç kadın çocukluğundaki kokuyu hala alabiliyorken yatağın ucuna oturarak mırıldanır
“maynard ilk geldiğim günü hatırlıyorum..”
Delora gülümseyerek latty’nin yanına otururken dinleyici olarak buraya geldiğini biliyordu, iç çekerek etrafa göz gezdirir, o sırada latty devam ediyordu
“..yedi yaşındaydım. Babam kral olmadan önce büyük babamı ziyarete geldiğimiz zamanlardan çok farklı gelmişti. Bütün ailesi kraliyetten olan bir çocuk da olsam yine de bir sarayda yaşayacaktım..”
Latty kendi kendine gülerken delora ona döner
“sen gelmeden önce herkes seni tanıyordu zaten, kahraman ufaklık..”
Latty beş yaşındaki hastalığının ewan’ı kurtardığını hatırlarken mırıldanır
“oreonda sizi ilk görüşümü hatırlıyor musun?”
Delora gözlerini devirirken latty de sırtır
“ewan kaç yaşındaydı?”
“gerçeğini hatırlamıyorum ama bize göre 9 yaşındaydı..”
“ve sen ona aşkıydın-“
“hey! Minicik bir kızdım ve tek yaşıma yakın erkek oydu!”
Latty şiddetle itiraz eden deloraya gülerken önüne döner
“babam kral olduğu için benden nefret ediyorsunuz sanmıştım..”
“ewan’ı bilmem, onun hayatını kurtarmıştın ama ben ediyordum..”
Latty deloranın koluna vururken güler
“annem her zaman üçümüzün çok iyi arkadaş olacağını söylerdi..”
Delora latty’nin elini tutarken sevgiyle gülümser
“Lara her zaman çok zeki bir kadındı zaten..”
Latty iç çekerek havalanan perdenin arasından dışarıya bakarken gülüşü solar ve gözleri dolarak deloraya dönerken delora zamanın geldiğini anlamış, iç çekerek latty’e sarılırken genç kadın anne ve babasının bıraktıklarının arasında ilk defa onlar için ağlıyordu..

Ewan bir şey almak için odasına çıkmış, geri dönerken büyük yatak odasının aralık kapısından gelen hiçkırıkları duyar ve sessiz adımlarla ilerleyerek içeri şöyle bir bakarken latty sarsılarak ağlıyor ve deloraya boğukça bir şeyler anlatıyorken, delora dudaklarını ısırarak kendi yaşlarını tutmaya çalışıyordur.. ewan iç çekerek kapıyı biraz daha aralar ve içeri girerken onu gören delora iç çeker, genç adam yatağa oturup lattynin sırtını okşarken latty elini arkaya uzatır ve ewan'ın uzattığı eli sınıksı tutarak kendini tutmadan ağlamaya devam eder...

Latty bir süre sonra ağlamaktan yorulmuş, kesik nefesler alarak burnunu çekiyorken başını ewanın omzuna dayamış, gözleri kapalı öylece duruyordur. Biraz sonra delora odaya bir bardak suyla gelir ve latty uzatarak yatağa otururken latty teşekkür ederek suyu alır, biraz içip bardağı indirerek başını yine ewan'ın omzuna koyarken genç adam lattynin saçlarını öper ve üçü bir şey söylemeden sadece otururken daha ne kadar zaman oturacakları ya da sessiz kalacakları hiçbirinin umrunda değildir..

“annem asla konuğunu ağlamaktan şişmiş gözlerle karşılamazdı..”
latty aynanın önünde gözlerinin altını silerken ewan dirseklerini dizlerine dayamış, lattyi izliyordur
“lara konuklarını kaçırmak istemezdi de ondan..”
latty kaşını kaldırarak aynadan ewanla göz göze gelirken ewan sırttır, latty gözlerini devirirken delora içeri girer
“evet, son hazırlıklar için sizi bekliyorlar.. gidelim mi majestleri?”
latty iç çekerek aynada kendine son kez bakar ve bir şeyler mırıldanarak yüzünü sanki hiç ağlamamış, hatta nazik bir süt banyosundan çıkmış bir hale çevirirken ewan gözlerini devirerek kapıdan çıkan bayanları takip ediyordur
“kozmetik sektörü kraliçe yüzünden kan ağlıyor..”
delora gülerken latty cevap bile vermemeyi tercih ederek açılan asansör kapısından içeri girer..

“dans edecek kızların yarın sabah erkenden burada olmaları gerekiyor..”
flasler elindeki telefonla balonun ayrıntılarını düzenliyorken colm yanından geçerken duyduğu dans eden kızlarla bir an yerinde durur, merdivenler inen ewan neler olduğunu sorduğunda colm uzaklaşan flasleri gösterir
“flasler kraliyet balosunda kız dans ettirecekmış...”
deloranın kaşı kalkarken latty sırttır, ewan gözlerini devirirken büyük salona ilerler ve colm onu takip ederken ne tür kızlar olduğunu sorguluyor, delora fazla umutlanmamasını söylüyordur...

SOUNDTRACK / Bond - Lullaby

“buradalar..”
flasler büyük salona girerek Favian'ın geldiğini haber verip derhal çıkar ve delora'yla beraber kraliyet adına önce onlar konuğu karşılarlarken latty cuslovla beraber girişe ilerler.. Flaslerle deloranın arasında dik duruşlu, siyah saçlarıyla tezat parlak mavi gözleri olan genç Troova prensi Favian Ludlow gülümseyerek iki bayana bakarken cuslov elini uzatır
“Luplex'e hoşgeldiniz prens Ludlow..”
favian cuslovun uzattığı eli sıkarak ve teşekkür ederek gülümseyerek ona baka latty döner ve genç kraliçe elini uzatarak
“Seni maynard'da görmek büyük zevk favian..”
genç prens lattynin uzattığı eli nazikçe öperek kendi elleri arasına alır
“asıl benim için senin geri döndüğünü görmek büyük mutluluk latty, nasılsın?”
latty çok iyi olduğunu söyleyerek teşekkür eder ve favian'la beraber büyük salona ilerlerken cuslov onları takip ediyor, flasler geri dönerek prensin özel görevli ve eşyalarının nereye gideceğini göstermek için tekrar bahçeye iniyor, deloraysa maynard'daki çalışanların kusursuzca işlerini sürdürmeleri için küçük bir tura çıkıyordu...

“Kaptan crash, tebrik ederim..”

favian ewan'ın elini sıkarak prenses-kraliçelerini geri getirdiği için tebrik ederken ewan lattye bakarak
“görevimi yapabilmış olmak beni de mutlu ediyor prens ludlow..”
lattynin misafirperver ifadesi belli belirsiz bulutlanırken favian takdirle başını sallıyordu
“favian, kaptan-“
“ewan..”
favian gülümseyerek başını sallarken wuslaya döner ve hala ne kadar güzel olduğunu söylerken lattye prensin arkasından ewan'a yaklaşır
“görev sorumluluklarını aştığımızı sanıyordum ewan..”
ewan, wusla'dan sonra şimdi de calis'le konuşan favian'ı izlerken mırıldanır
“karşımdakinin duymak istediklerini söyledim lattye..”
“güzel, iyi ki karşında ben yoktum o zaman..”
ewan hafifçe sırtırken lattye genç adamın kolunu iter ve o anda vien'le konuşan favian'ın ona dönmesiyle gülümseyerek genç adamın koluna girer ve maynard'da küçük bir gezi için onu geniş antreye yönlendirirken ewan onu çağırarak calis'le beraber üst kattaki toplantı odasına gidiyordu...

delora mutfakta da her şeyin yolunda olduğundan emin olmuş, geniş antrede topuklarının sesi yankılanarak büyük salona girer ve kimsenin orada olmadığını görüp kaşlarını çatarak dışarı çıkacakken salonun verandaya açılan kapısının açık olduğunu görür ve o tarafa ilerleyerek ewan'ı bahçeyi izler bulurken gülümseyerek genç adamın yanına gider
“kaptan, calis'le toplantıda olduğunuzu sanıyordum..”
ewan deloranın sesiyle o tarafa dönerken delora onun yanına gelmiş, büyük bahçenin ortasındaki yapay gölün etrafında sohbet ederek yürüyen lattyle favian'ı görür.. ewan'da bakışlarını tekrar ikiliye çevirirken
“colm'a yapması gerekenleri söyleyip toplantıyı kısa kestik..”
“..sonra da manzarayı izlemek için buraya geldiniz..”
ewan, deloraya kısa bir bakış atıp tekrar önüne dönerken mırıldanır
“kraliçeye göz kulak oluyorum..”
“favian yanımdayken ikinci bir korumaya ihtiyacını olacağını sanmıyorum..”
“kraliçe bilinmez boyutlara düştüğünde favian'ın onu koruyabileceğini sanmıyorum..”
delora kaşını kaldırarak gülümser ve ciddiyetle bahçeyi izleyen ewan'a döner
“lattye kaybolduğunda favian dahil bir çok kişinin onu aradığını biliyorsun..”
“ama geri getirebilen ben oldum değil mi?”
ewan deloraya bakarken genç kadın başını sallayarak bahçeye döner
“haklısın, ama durum her zaman değişebilir.. üstelik değişimi görmek için lattye'nin tekrar bir boyuta düşmesine gerek yok...”
ewan sessiz kalırken delora bakışları onlara dönen lattye hafifçe el sallar, lattye ikisine de gülümseyerek selam verirken favian'da arkasını döner ve delora ona da başıyla selam verirken ewan arkasını dönerek içeri giriyordur, delora bir an o tarafa bakıp tekrar bahçeye döner ve lattynin favianın koluna girerek bahçedeki eşsiz gülleri gösterdiğini görünce iç çekerek o da ewan'ı takip eder...

uzun bir akşam yemeğinden sonra büyük salonda içkilerini içen oreon grubu ve favian, luplex'in savaştan sonra bile ne kadar yaşanılır olduğundan bahsediyordur. Favian cuslova bakarak konuşur
“troova savaştan sonra yerleşik hayatın çoğunu yer altındaki merkezlere almak zorunda kaldı...”
cuslov üzüntüyle bu konuda bir şey yapılması gerektiğini söylerken favian lattye döner
“..sen ortadan kaybolduktan sonra luplex'in de aynı duruma düşeceğinden korkmuştum ama görülen o ki her şey eskisi gibi lattye..”
lattye mutlulukla gülümser
“babam ne olursa olsun halkın huzurunun bozulmaması için çalışılması gerektiğini söylerdi hep.. oreon da bunu başardı ve troova için gerçekten üzıldüm, halbuki yazın yaptığımız ziyaretler ne kadar da zevkli olurdu..”
favian eskiye özlemle başını sallar
“inan o zamanlardan şimdi eser yok..”
“sağlık durumları nasıl favian?”
favian viene dönerek cevaplar
“her şey yolunda vien, senin eğittiğin personel muhteşem işler çıkardı..”
vien keyifle gülümser

“sevindim..”

herkes savaştan sonra sağlık departmanlarının evrenin her köşesinde ne kadar çok çalıştığından bahsettikten sonra favian deloraya döner

“uzun zamandan sonra ilk balo için neler düşündün delora?”

delora herkesin az çok bunu merak ettiğinin bilincinde, elindeki zarif kadehi bir kenara koyarak cevaplar

“savaştan sonra evrenin üst düzeylerinde olanların yaş ortalamasının ne kadar düştüğünü biliyorsun favian..”

favian kendini göstererek gülerken latty de elini kaldırıyor, delora başını sallayarak onları gösterir

“..ve eskiden balolarda ne kadar sıkıldığımızı da biliyorsun..”

yaş ortalaması sınırın üstünde olanlardan sesler gelirken delora ellerini kaldırarak güler

“itiraf edin balolar bazen upuzun konsey toplantılarına benzemiyor muydu?”

wusla içkisinden bir yudum alarak başını sallar

“kesinlikle haklısın..”

cuslov hayretle wuslaya dönerken calis ve flasler de wuslaya destek çıkıyordu, delora devam eder

“işte bütün bunları düşünerek kraliçemiz kadar genç bir balomuz olacak bu sene..”

“halkın festival hazırlıklarından haberiniz var mı?”

delora, calis’e keyifle onları da takip ettiğini söylerken genç adam ekstra güvenlik gönderilmesinin iyi olacağını söyler, latty balonun sonunda halka karışılması fikrini ortaya atarken favian keyifle kabul eder ama cuslov ve wusla kesinlikle olmayacağını söyleyerek iki gencin hevesini şimdiden kaçırmışken calis’e bu sene neler planladıklarını sorar.. delora colma bakarak gözünü kırpar ve ewan’ın ikisinin arasında gözlerini devirmesiyle latty de gülümseyerek favian’a bir şeyler fısıldıyordu...

önceki gece herkes yorgunluğun etkisiyle geceyi erken bitirmiş ve bu sabah akşam olacak balonun hazırlıkları için erken kalkılmışken latty saçlarını düzelterek asansörden çıkar ve büyük merdivenlerin başında dururken gördükleriyle nefesi kesilir..

tavandan sarkan kristal avizelerin dibinden başlayarak beyaz tüller tutturulmuş, beyaz bulutlar gibi her tarafı kaplamışken geniş antrenin duvarları tavanın bitiminden itibaren yüksek platformlarla çevrilmiştir, flaslerin dans için gelmelerini söylediği kızlar provalar için platformlara çıkarılıyorken delora kulağında bir kulaklık, elinde küçük bilgisayarı, kızlarla ilgilenenlere onları düşürmemelerini söylüyordu, arkasını dönüp merdivenlerin başındaki lattyi gördüğünde gülümser ve trabzanlarının bitişinde şimdi yanmayan meşalaler olan merdivenleri tırmanır ve genç kadının koluna girerek ona aşağı inmesinde eşlik ediyorken sorar

“daha hiçbir şey bitmedi ama bir kaç saate kadar tamamlan- BEYAZ DEDİM!”

latty yüzünü buruştururken delora özür dileyerek ona döner

“kahvaltı için seni bahçede bekliyorlar..kahvaltıdan sonra ya bahçede ya da odalarınızda olmanız için emir çıkarttım.. ayağımın altında dolaşmayın..”

latty gülerek başını sallar

“sen gelmiyor musun?”

delora kesinlikle hayır derken ikisi bahçeye inmişlerdir, gölün kenarındaki büyük beyaz masada oturmuş, kahvaltı için onu bekleyenlere ilerlerken latty yanlarından geçen sarı çiçekleri görür

“onlar papatya mı?”

delora dehşetle, merdivenlere ilerleyen çiçekçilere bakar ve sinirle lattye masayı gösterip kulaklığına dişlerinin arasından daha kaç kere *beyaz orkideler* diyeceğini sorarken latty gözlerini devirerek önüne döner ve ona iskemlesini çeken uşağa teşekkür ederek masaya otururken bir taraftan fincanı dolduruluyor diğer taraftan herkesin günaydınları açık havada etrafa yayılıyordu..

kahvaltıdan bir kaç saat sonra bahçe düzenlemesine başlanmasıyla herkes içeri girmiş ve dekorasyona hayran olarak odalarına çıkarken delora, shansha ve bir kaç görevliyle beraber herkese giysilerinin ve yardımcılarının onları odalarında beklediğini söyler, shanshayı da lattyyle beraber yukarı yollarken arkasını döndüğü anda merdivenleri çıkan colm’la çarpışır ve bir çığlık atarak colm’un onu son saniyede tutmasıyla hayatı kurtulurken yutkunur

“ölüyordum..”

colm telaşla gülerek ona bakarken sorar

“ne zaman duracaksın?”

delora kendine çekidüzen vererek dikleşir

“saat sekizde, şu aşağıda gördüğün sahnede ilk nokta çalındığında duracağım..”

colm saatine bakarak daha zamanları olduğunu görür

“ölmemeye çalış..”

delora gözlerini devirerek aşağı inerken colm da gülümseyerek bir an onu izler ve etrafta koşuşan bir delorayı ne kadar uzun zamandır görmediğini hatırlayarak kalan bir kaç basamağı da tırmanarak güvenliğin harıl harıl çalıştığı sistem odasına ilerler...

SOUNDTRACK/ Celine Dion - A New Day Has Come

Maynard’ın iki kanatlı büyük kapısından içeri girildiğinde konukların yüzünü nazikçe okşayan çiçek kokusu kristal avizelerin göz alıcı parlaklığıyla karışırken duvarlara bitişik yüksek platformlarda, bembeyaz uzun etekleri her dönüşlerinde kat kat havalanan ve bembeyaz saçları kabarık bir şekilde üzerindeki beyaz kelebeklere yuva olan dansçı kızlar, geniş antrenin iki ucundaki merdivenlerin arasındaki sahnede, yine beyaz tuvaletinin bütün sahneyi kaplayan bulut eteğinin içinde, şarkısı taş duvarlardan yankılanarak kulaklara ulaşan kadife sesin sahibi genç kadına eşlik ediyordu. Kapıdan giren her konuğun çiçek kokusundan sonra gözleri kristal avizelerle beraber yüksek tavana çevrilirken tül kumaşların oluşturduğu bulutların arasında bir görünüp bir kaybolan melekler onlara bakan konuklara küçük parlak yıldızlar gönderiyordu. Parlak mermer muhteşem ayakkabılar ve rengarenk eteklerle buluşuyorken beyaz fraklar giymiş ve dansçı kızlar gibi beyaz perukları olan uşaklar konuklar arasında dolaşüyor ve uzun kadehler içindeki şampanyaları ve ordörvleri servisi servis ediyordu.

Maynard işte bu bembeyaz masal dünyasının içinde yeni kraliçesi latty flacil’i karşılamak için baloya katılmış konuklarını ağırlıyordu...

kraliçe latty uzattığı ve kusursuzca dalgalandırıp arkadan yarım topladığı dalgaları straplez beyaz tuvaletinin açık bıraktığı omuzlarından dökülürken beyaz kumaşın genç kadının göğsünün altından beline kadar sıkıca oturduğu yerden onu çevreleyen ince kristallerle süslenmiş ipek kuşakları zarifçe parlarken onların hemen altından uçuşarak dökülen etekleri her adımında arkasında dalgalanıyordu..

Genç kadın siyah smokini içindeki prens favian’ın kolunda, dimdik ve kendine güvenen bir tavırla ama her zaman bilindik sevecenliğiyle konuklarını selamlarken kimse geçmişteki savaştan bahsetmeyi uygun görmemiş, her şeyin ne kadar göz alıcı olduğundan ve larayla nestorun onunla şu an ne kadar gurur duyacağından bahsediyordu..

latty gülümseyerek izin ister ve favian’ı verankton büyük elçisiyle bırakarak kalabalığın arasından ilerlerken ewan da onu tebrik eden bir başka politikacıdan ayrılıp derin bir nefes alarak arkasını döner ve lattyi gördüğünde elindeki kadehi yanından geçen bir uşağın tepsisine koyar ve smokinin kollarını çekerek derhal lattynin yanına katılıp yürümeye devam ederken mırıldanır

“nereye?”

“hava almaya..”

“o kadar mı sıkıldın?”

“keşke herkes benden nefret etse- ah ben de sizi gördüğüme çok sevindim..”

latty gülümseyerek ewanın kolundan tutar ve bir yere yetişircesine ona selam verenlere hızla selam verip antrenin en uç köşesinden arka bahçeye çıkan kapıyı açarak dışarı çıkar..

latty derin bir nefes alarak kapanan kapıya dayanır ve gecenin karanlığına bakarken uzaktan navis yıldızı yaklaşıyor..

“sence hayatım boyunca kaç kere daha kraliyet balosu düzenlerim..”

“40..50?”

latty dehşetle ewan’a dönerken ewan omzunu silkiyordu

“ben en az yüz tanesine katıldım..”

“daha küçüktün..”

“ama yine de sıkılmamıştım..”

“sıkılacak kadar ne olduğunu anlamamışsındır..”

“küçükken bile senden daha çok anlıyordum küçük hanım..”

“küçük hanım değil, koskocaman kraliçe oldum artık..”
“kendi balosundan sıkılan kraliçe..”
“sıkılmadım, sadece.. ne bileyim, fazla göz önündeyim..”
“eh, artık koskocaman kraliçe oldun, doğaldır..”
latty gözlerini devirerek genç adama dönerken ewan bir an onun saçlarına ve boynunda parlayan küçük pırlanta kolyeye bakar ve gece başladığından beri favian’la ev sahipliği yapan lattyi ne kadar az gördüğünü farkederken mırıldanır
“ayrıca çok güzel görünüyorsun..”
latty bir teşekkür mırıldanır ve ewan’ın bakışlarıyla dikleşerek
“evet, bu kadar hava yeter..”
ewan da başını sallayarak kapıyı ona açarken latty eteğini tutarak küçük bir reverans verir ve ikisi gülerek içeri girerken uzaktaki delora, yanında dört kolundan ikisiyle onu durmadan taciz eden Asus boyut başkanının dikkatini dağıtmak için ilgiyle, içeri giren kraliçe ve kaptanı gösteriyordur..

delora, ewan ve lattyinin onu öldüren bakışlarından ve dört kollu *samimi* başkandan kaçarak wusla ve cuslovun yanına gelirken üzerinde kibar göğüs dekoltesiyle beline otumuş ve kalçalarından itibaren yarı kabarık elbisesinin üzerindeki somon rengi saten şeritlere uyum sağlayan küpesini düzeltiyordur
“nasıl gidiyor bayanlar?”
wusla simsiyah parlıtlı elbisesi ve gösterişsiz ama asil topuzunun içinde gülümser
“harika..muhteşem bir iş çıkarmışsın delora..”
delora teşekkür ederek gülümserken cuslov kardeşine döner
“gerçekten kusursuz delora, tebrikler..”
delora bir an cuslova bakar ve onayının samimi olduğunu hissederken kaşını kaldırarak ablasına sokulur
“eğer üzerindeki şu muhteşem yeşil elbiseyi çalabilmiş olsaydım hem partim hem de ben kusursuz olacaktık..”
cuslov gülerek içkisinden bir yudum alıp sırt ve göğsünden V şeklinde inen açık zümrüt yeşili elbisesinin belindeki yeşil ve beyaz taşlarla süslü ince kuşağıyla oynarken konuşur
“onun için biraz daha büyümen gerekiyor..”
delora gözlerini devirerek kendi elbisesini beline oturturken cuslov ona yandan sarılıyor, wuslaya keyifle ikisini izliyordur..

“yeni kraliyet düzeniyle dugan’ın tekrar eski günlerine döneceğini sanmıyorum conrad...”
conrad beyaz apoletleri olan siyah ordu üniformasıyla, karşısındaki yeni satürn birlikleri komutanıyla konuşurken başını sallır
“ben de öyle umuyorum komutan carter ama yine de sıkı yönetimin bir süre daha sürdürülmesi taraftarıyım..”
komutan carter kendi rütbesinden çok daha yüksek bir rütbeye sahip olan komutan lysanderin görüşlerine saygı duyarken conrad içkisinden bir yudum alıyor ve gözleri favian’la konuşan vien’e takılıyordur
“izinizle komutan carter..”
carter selam vererek conrad’a yol verirken vien ona yaklaşan genç adamın gördüğünde favian’la konuşmasına ara vererek elindeki kadehi biraz daha kavrır..

SOUNDTRACK / Celine Dion - Sorry for Love

“izinizle latty’i bulmam gerekiyor..”
favian, vien ve conrad’ın izniyle lattyi bulmak için kalabalığa karışırken vien içkisini yudumlayarak kalabalığı izliyordur, hemen yanındaki conrad kulağına eğilerek sorar
“kavalyeni göremiyorum..”
vien conrada dönmeden cevaplar
“sistem odasına gitmesi gerekti..”
conrad *hmm*layarak vienin arkasından o da kalabalığı izlemeye başlar, vien bir süre sonra iç çekerek genç adama döner
“ewan’la ara verdik-“

“ara?”

“evet, *ara*.. ve bu ara sırasında da gerçekten düşünmek istiyorum conrad, aklım yeterince karışık, sen de işimi zorlaştırma lütfen..”

conrad hafifçe gülümser

“ben her zaman en kolayı oldum tatlım..”

vien bir an karşısındaki adama hiç ulaşamayacağını düşünerek başını iki yana sallar

“kendini aşağılayarak bana vicdan azabı mı çektirmeye çalışıyorsun?”

conrad ilgiyle vien’e bakıyordu

“vicdan azabı mı çekiyorsun?”

“evet ve sırf vicdan azabı çektiğim için sana dönmeyeceğim conrad..”

conrad bir an sessiz kalırken bir an sonra konuşur

“zaten vicdan azabı çektiğin için benimleydin vien..”

vien donakalırken conrad kendi kadehini onunkine vurarak bir yudum alır ve tekrar kalabalığa dönerken vien başını eğerek kadehin içindeki şeffaf sıvıya bakıyordu..

favian, latty ve ewan’ı asus başkanının birer elini sıkarken gördüğünde başkanın uzaklaşmasını bekler ve birbirlerine gülen ewan ve latty arkalarını döndüklerinde favian onlara ilerler

“asusta iktidar ne zaman değişecek merak ediyorum..”

latty başını sallayarak dışlerinin arasından mırıldanır

“eğer o dört kol kendine biraz daha hakim olamazsa darbe yakındır..”

“şimdi bir birlik yollamamak için kendimi zor tutuyorum..”

latty gülerken favian da ek güç yollamayı teklif eder, o sırada yanlarına gelen colm ve delora neye savaş açıldığını sorarken latty eliyle dört yapıyor ve deloranın da sonuna kadar desteğini alıyordu..

balo devam ederken delora favian’ı bir çok kez luplex temasları için iyi olacağını düşündüğü isimlerle tanıştırtırken latty’i *üzülerek* kavalyesinden ayırıyor ve kendininkini ona *emanet ediyorken* latty tabii ki sorun olmayacağını söyleyerek ewan’ın deloraya attığı bakışlarla beraber her zamanki kavalyesinin koluna girerek kalabalığın arasında dolaşıyordu..

delora favian’ı cuslova beraber bırakıp sahnenin önünden geçer ve işaret vererek beyazlar içindeki kadının onayını alır ve şarkı biter bitmez bulut etekleriyle kadın sahneden çekilir ve yerini bir kadın ve erkeğe bırakırken platformlardaki kızların yanına eşleri de geliyor ve müzik başlayırken dans etmek için eşler el ele merdivenlerin arasındaki büyük alana geliyorlardır..

SOUNDTRACK / Emma Bunton feat. Luis Fonsi - Amazing

favian müziği duyduğunda cuslova dans için elini uzatırken delora keyifle bakışlarını ewan ve latty’e çevirir, ikisi de deloraya bakarken genç kadın aceleyle merdivenlerden inen colmu görür ve kolundan çektiği gibi genç adamı yanına alırken latty ve ewan’a dönerek başlarının çaresine bakmalarını işaret eder ve elini colma vererek genç adama dönerken aceleden çok, nazik bir gülümsemeyle karşılandığında bir anda nefesi kesilerek gülümser ve yavaşça adım atmaya başlar..

bir süre sonra danseden çiftler geriden yaklaşan ewan ve latty’e yol vererek kraliçenin dansı için yer açarken latty genç adamın tuttuğu elini kaldırır ve diğer elini de genç adamın omzuna koyarken gülümseyerek ilk adımını atar..

Latty çok uzun zamandır her baloda ewan’la dansetmiş ama hiçbir zaman bu kadar açık açık dikkatlerin odağı olmamışken heyecanlıdır.. Kraliçe olduğu için, herkesin hayran olduğu bir kraliçe olduğu için, hayran olduğu bir adamla dansettiği için, kendinin hayran olduğu bir adamla, bütün gözler üzerindeyken dansettiği için..

ewan latty’i nazikçe iterek döndürür ve tekrar kollarına alırken herkes dansetmek yerine ayıp olmasın diye bir iki adım atıyor ama asıl, kraliçeyle kaptanı izliyordur.. nasıl da uyumlulardır.. masal gibi bir hikayenin iki kahramanı o kadar zamandan sonra şimdi bambaşka bir gelecekle tekrar

buluşmuşlar, aslında söylenenlere göre hiç ayrılmamışlar, herkesi kıskandıracak bir tablo sergiliyorlardır..Kesinlikle ayrılmamaları ve Kraliçe Lara ve Kral Nestor hayatta olsaydı çoktan bu ikisinin evlenmiş olması gerekliyordur..

Etraftaki bakışlar masallarına toz pembe bir son yazarken latty ewan'ın kulağına bir şey fısıldamasıyla güler ve adımlarını adından bile iyi bildiği dansı ikisi de her zamanki bir sohbet havasında sürdürürken ewan lattyi bu sefer daha bir coşkuyla iter ve latty genç adamın elini bırakarak kendi etrafında döner ve ewan bir adım atarak tekrar genç kadının elini tutarken ikisi keyifle adımlarını atıyordur..

duvarların kenarındaki platformların üzerinde beyazlar içindeki çiftler eş adımlarla adeta havada salınırken latty bir an onlara parlak yıldızlar yollayan meleğe bakmak için başını kaldırır ve gülümseyerek tekrar indirdiğinde ewan'ın da yukarı bakan gözleri ona dönüyorken ikisi birbirine gülümser ve latty iç çekerek ewana yaklaşırken genç adamın omzunun arkasından diğer dansedenleri izler..

Şarkıyı söyleyen çift artık notaların son vuruşlarıyla şarkıyı bitiriyorken, ewan kraliçesinin elinin üzerini hafifçe öpüyor ve latty eteğini tutarak kibarca dizlerini bükerek kaptana selam veriyordur.. Onları izleyenlerin alkışlarıyla çift gülümseyerek tekrar kalabalığa karışırken delora dudağını ısırarak yanındaki colma dönüyor ve bu adamın bu gece neden nefesini kestiğini merak ediyordur..

SOUNDTRACK / Celine Dion & Barbara Streisand - Tell Him

üst kattan taş trabzanlara dayanmış, aşağıdaki dansı izleyen vien şarkının değişmesiyle iç çekerek arkasını döner ve onu izleyen conrad'ı gördüğünde irkilir

“ne kadar zamandır oradasın?”

“uzun zamandır..”

vien bir şey söylemeden merdivenlere gidecekken conrad onu kolundan çekerek karanlığa geriletir ve ikisi birbirine bakarken conrad karanlık koridorda sesi derinden gelerek konuşur

“düşünmen için sana zaman verirdim ama en son düşündüğünde işler benim için hiç yolunda gitme-“

“bu yaptığın bencillik-“

“umrumda değil.”

vien susarken karanlığın içindeki karanlık başka bir adam ona bakıyordu

“ben istediğini almak için hiçbir şey yapmadan bekleyen bir adam değilim vien, biliyorsun. gerektiğinde kendi gururumu da karşımdakinin gururunu da acımadan bir kenara atarım ve kendiminkini çoktan attım bile ama seninkine ulaşamıyorum..”

vien bakışlarını kaçırırken conrad genç kadını çenesinden yine kendine çevirirken konuşur

“ewan senin sevgilin değil vien.. arkadaşın, sırdaşın ya da dostun olmuş olabilir ama *seviştiğin* adam değil. bunu sen de biliyorsun ama o parlayan zekanla neden bunu kabul etmiyorsun anlamıyorum.. nedir bu kadar zor olan..”

“seni defalarca aldattım conrad-“

“hiç birinin umruda olmadığı-“

“ama benim umrumda!”

bu sefer conrad sessizleşirken vien iç çeker

“oreon’a gelmeden önce her şey daha basitti.. hırslıydım ve bir gün mutlaka oreon’da olacağımı düşünüyordum ama sen bana yardım etmeseydin, o gün cuslova bir şey söylemeseydin asla şimdi olduğum yerde olamayacağımı da biliyorum. sana minnettarım..”

conrad bunun nereye gideceğini bilmiyor, kaşlarını çatar, vien devam ediyordu

“her şey çok yeniydi, ben zekiydim ama yine de bir anda hayalimin tam ortasıdaydım ve tam hayalimi yaşamaya hazırlanırken savaş patlak verdi ve ben gerçekten *çok yalnızdım* conrad..”

conrad’ın ifadesi yumuşarken vien sesi alçalarak devam eder

“her şeyi kontrol altında tutmaya çalışıyordum, üstüne üstlük bir de sen bana dukan’a gittiğini ve ne zaman döneceğini bilmediğini söylediğinde aklımı kaçırarak gibiydim ama hiçbir şey söylemedim.. oturup arkandan ağlayacak kendimi güçsüz görmek istemedim.. sen gittin ve ben geride kalanlarla kendi korkumu savmaya çalıştım.. ewan oradaydı, oreon’u koruyordu, o da savaşıyordu ben de, ama en azından yalnız değildim.. haklısın, dostum ve sırdaşım oldu, hala da öyle ve ben seni onunla aldattım conrad.”

ikisi de bir an dururlarken vien konuşacak cesareti genç adamdan önce bulur

“ewan gittiğindeyse her şey değişmişti-“

“yine yalnızdın...”

“yine yalnızdım, ve sen vardın. şu anda anlattıklarım senin aynen bana söylediklerin gibi conrad ve bunları görmek, bilmek, hissetmek beni kendimden iğrendiriyor-“

conrad itiraz edecekken vien eliyle genç adamın dudaklarını örter

“hayır, dinle.. ben basit bir kadın değilim, olmamak için elimden geleni yaptım. ewan’a da sana da sadece bedenimi değil, bütün ruhumu verdim ama kalbimi sadece sana verdim..”

conrad yutkunurken vien’in gözleri dolmuştur

“ewan’ın döndüğünü öğrendiğin gün bana söylediklerin, o gece söylediklerin.. hepsi doğru. ama her zaman sana dönüyorum conrad, şimdi de dönmek istiyorum ama yaşattığım şeylerden bu kadar nefret ederken yapamam..”

vien elini indirir ve gözünden akan yaş silerken bakışlarını kaçırır

“o yüzden bana zaman vermeni-“

vien bir an sonra conradın onu sararak nefessizce öpmesiyle gözlerini yumarken genç adam bir an için ondan ayrılır

“söylediklerimin hiçbirini gerçekten hissetmedim..”

vien dudakları aralık, nefesi kesilmiş, conradın yüzünü izlerken genç adam gülümser

“seni sevdiğimi söylediğim zamanlar hariç..”

genç kadın yutkunarak gözlerini kapatırken iç çeker ve conradın dudaklarını tekrar hissettiğinde gerilmiş vücudu rahatlayarak conradın kollarına sıkıca tutunmuş elleri genç adamın yüzünü kavrayarak dudakları onun tadına açılıyordu...

“teşekkür ederim...”

latty hala ewan’ın yanında, konuklardan gelen iyi dilekleri kabul ederken etrafa bakar ve favian’ı göremeyince yanlarından geçen bir uşağı çevirir

“prens ludlow’u gördünüz mü?”

uşak çok özür dileyerek bilmediğini söylerken latty tamam diyor ve o sırada ewan da etrafa bakıyordu

“tuvalete gitmiş olamaz mı?”

latty gülümseyerek sakince kalabalığa göz gezdirirken mırıldanır

“olabilir tabii.. istersen git bir bak..”

“tabii, hemen..”

latty sırtırtırken yanından gelen sese döner

“ludlow’u görebildiniz mi latty?”

latty Opal’in endişeli ifadesini gördüğünde kaşlarını çatar

“hayır, neler oluyor?”

opal ewan’a bakarak lattynin kolundan tutar ve

“kaptan, ekiplerinizi hazırda tutsanız iyi olur..”

ewan kaşlarını çatarak başını sallar ve telefonunu çıkararak calis’i ararken opal latty’i kalabalığın arasından geçirerek uzaklaştırıyordu..

“opal neler oluyo-“

latty opalin bir anda acıyla başını tutmasıyla irkilerek genç kadının kolunu yakalar, o sırada salonun bir diğer ucundan deloranın bağırışı duyulurken colm burnundan kan gelen genç kadına telaşla destek oluyor, cuslov başını tutarak bir anda etraftakilere emirler yağdırmaya başlarken wusla şakaklarındaki inanılmaz acıya rağmen yine de ayakta durmaya çalışıyor ve bir anda panikleyen konukları sakinleştirmeye çalışıyordu..

SOUNDTRACK / *Evanescence - Eternal*

“james!”

platin saçlarıyla verankton merkez masa başkanı, opal’in sesinin geldiği yere çoktan ulaşmış, genç kadını tutarken kraliçe latty’e bakar

“güvenli bir yere-“

“ewan!”

latty kalabalıkta gördüğü ewan’a seslenirken bir an sonra tekrar james’e döner

“sizi merkez masaya geri göndermem gerekiyor-“

“opal’i gönder ben kalıyo-“

“james!”

james opal’e dönerek bir şey söyleyecekken bir anda yer sarsılır ve taş trabzanların bitimindeki meşalelerin alevi büyüyerek yükselirken latty başını saklıyor, james bir kez daha acıyla inleyen opal’e sarılıyorken koşuşan kalabalığın sesi büyük avizelerin birbirine vuran kristallerinin sesine karışuyordur...

latty dişlerini sıkarak opal’in koluna yapışır ve bir şeyler mırıldandığında genç kadın ortadan yok olurken latty james’e döner ama o anda genç adamın yanından gelen loreet james’in kolundan tutarak onu çeker ve latty’e o halledebileceğini söylerken ewan latty’i kolundan çekerek saraydan çıkarmaya çalışıyordu

“ewan neler oluyor!?”

“ön bahçeye cisimlen latty!”

latty ewan’ın kolundan çekip durdurarak bir an odaklanırken hemen sonra ikisi de deliler gibi yağmur yağan ön bahçede diğerlerinin yanındadır.. cuslov telaşla, colmun kollarına dayanmış bitkin delorayla konuşmaya çalışırken wusla ve calis derhal prens ludlow’un bulunmasını emrediyor, ewan telefonla konuşarak derhal acil durum araçlarının maynarda gönderilmesini ve konukların buradan uzaklaştırılmasını söylüyordu..

yağmur büyük damlalar halinde hızla yağmaya devam ediyorken birden büyük bir sesle gök gürler ve ardından güçlü bir şimşek çakarken kalabalıktan sesler yükseliyor, latty irkilerek etrafına bakıyor ama bu karmaşada kimin nerede olduğunu anlayamıyorken bir an sonra birinin sertçe kolunu tutmasıyla feryat ederek arkasını dönüyor ve karşısında conrad’ı bulduğunda genç adama atılarak sıkıca sarılıyordu, conrad’ın yanındaki vien derhal deloranın yanına giderken conrad latty’i bırakmadan ewan’a neler olduğunu soruyordu...

yağmur altında kalan kalabalığın altındaki toprak bir kez daha güçlü bir şekilde sarsılırken özel araçlara binen konuklardan feryatlar yükseliyor, ewan elindeki telefona oreon araçlarının nerede kaldığını bağıryorken latty ıslanmış, soğuktan titreyerek conradın koluna tutunarak maynarda bakar ve basamakların başında, üzerinde simsiyah uzun bir elbise ve uzun simsiyah saçlarıyla yağmurdan bir damla bile ıslanmamış bir kadın görürken telaşla ewana atılır ve sarayın girişini gösterir

“orada!”

ewan ne olduğunu şaşırarak lattynin gösterdiği yere bakar ve o anda bir şimşek daha çakarak ortalığı aydınlatırken ewan ve diğerleri karanlık sarayın girişinde sakince onları izleyen kadını gördüklerinde şokla o tarafa dönerler...

ewan yanındaki lattyi geri iterek yağmurda sarayın girişine bir hamle yaparken cuslov genç adamın kolundan tutar

“hayır.. bekle..”

ewan bir an cuslova bakıp tekrar sarayın girişine döndüğünde siyahlar içindeki kadın direkt olarak onlara bakıyordu, hafifçe gülümser ve bir an sonra delora tekrar acıyla inleyerek kendinden geçerken wusla artık ağrının dayanılmaz olduğunu söyleyerek calis’e dayanıyor, cuslov, aralarında en güçlü, ewan’ın kolundan destek alarak siyahlı kadını zihinlerinden kovmaya çalışıyordu

“kahrolası, nedir bu..”

cuslov derin bir nefes alarak daha da odaklanmaya çalışırken siyahlı kadın başını hafifçe yana eğir ve bir an sonra bütün gücü cuslova çevrilmişken sarışın kadın kendini kaybederek ewan’ın kollarına yığılıyordur, latty dehşetle cuslova bakarken yanındaki conrad’ı ittirir ve bütün hırsıyla siyahlı kadına bakarken içinden bir şeyler fısıldıyordu ama o anda siyahlı kadının bakışları merdivenlerin bitişiğine döner ve bir şimşek daha çakarak yerde hareketsizce yığılmış favian’ı aydınlatırken latty şokla genç adama bakar ve atılacakken conrad genç kadını iter, ondan önce o tarafa koşarak araçlara şok içinde de olsa binmeye devam eden konuklara yardım eden görevlilerden bir kaçını çağırarak prensi kaldırır, o sırada siyahlı kadın kılını bile kıpırdatmadan onları izlerken conrad vien’e derhal oraya gitmesini bağıryordur, vien delora ve cuslovun başından zorlukla ayrılarak oraya

koşarken latty siyahlı kadınla tekrar göz göze gelir ve kadın bir anda milyonlarca su damlasına dönüşerek yağmura karışırken tekrar güçlü bir şimşek ortalığı aydınlatıyor, latty irkilip bir adım geri atarak kontrol edemediği karmaşaya bakıyordu...

“acele edin!”

vien oreonun ana girişine önündeki dört sedyeyle girerken etraflarını saran sağlık görevlilerine emirler yağdırarak ilerliyordur. Wusla, cuslov, delora ve favian acilen sağlık departmanına götürülürken girişe kenetlenen bir diğer araçtan latty ve beyler çıkar, ewan latty’nin yanında, onlara yaklaşan görevlilere maynard’daki ekibe destek gönderilmesini ve aralıksız nöbet tutulmasını emreder ve colmla conrad’ın arkasından lattyi takip ederek asansöre biner..

latty ofisine girerken üzerindeki giysiler bir kot pantolon ve bluzle değişmiş, saçları basit bir at kuyruğuyken yüz ifadesi buz gibi soğuktur, ewan masasına ilerleyen genç kadının arkasından sorar “ne yapaca-“

“maynardın iki günlük güvenlik ve boyut kayıtlarının birazdan bana yollanmış olmasını istiyorum, colm, sen bununla ilgilen ve sağlık departmanının dakika dakika dördünün durumu konusunda bana rapor yollamasını sağla..”

colm bir an diğerlerine de bakarak başını sallar ve hızla odadan çıkarken latty masasının arkasında, ayakta, calis’e döner

“kaptan calis, siz bu gece sistem ve güvenlik odasındaki herkesin sorgu işlerinin yolunda gittiğinden emin olun ve saraydaki nöbetçi birliklerin durumlarından beni haberdar edin..”

kaptan calis onaylayarak colmun arkasından ofisten çıkarken ewan ve conrad sessizce lattyi izliyordur, genç kadın derin bir nefes alır

“conrad sen dıgan birliklerinden 2 günlük raporlarını iste ve gerekirse siz ayrıldığınız andan itibaren tekrar hepsini incele..”

conrad sesini çıkarmadan başını sallar ve ofisten çıkarken latty ewan’a döner

“veranktonla iletişime geçmemiz gerekiyor, james çoktan merkez masayı ayaklandırmış olmalı.. onlarla bağlantı kur ve gerekirse oraya git...”

ewan başını sallayarak lattye bakarken genç kraliçe de ona bakıyordu

“bu kadar..”

“sen iyi misin?”

latty iç çekerek başını sallar

“iyiyim, acele et ewan..”

ewan başka bir şey sormadan ya da söylemeden dışarı çıkarken latty elleri önündeki masaya dayalı, maynard’daki kontrolsüzlüğün bir daha asla gördüklerini ona tekrar yaşattırmaması için bütün gücünü kullanamaya hazır bir şekilde bekliyordur..

saatler sonra latty ne güvenlik raporlarında ne de çalışanların ifadesine tek bir gariplik bile görmemiş, başını elleri arasına almış bilgisayar ekranına bakarken kapısının çalınmasıyla irkilerek dikleşir ve derin bir nefes alarak içeri girilmesini söylerken ewan telefonunu kapatarak içeri giriyordur

“james’le konuştum..”

latty bir şeyler öğrenebilmenin umuduyla ewan’a bakıyordu

“opal bizim yanımıza ilk geldiğinde bir şeyler hissetmiş, ne olduğunu tam olarak tanımlayamıyor ama ona anlattıklarımla birlikte daha geniş bir araştırma başlatacaklarını söyledi.. sark ve claudine şimdiden boyutları araştırmaya başlamış ve bir şey bulurlarsa bizimle derhal temasa geçecekler..”

latty iç çekerek başını sallar ve arkasına yaslanır

“benim de çalışmam gerekiyor..”

“şu anda büyü yapamazsın latty, bu her neyse cuslov’u bile ne hale getirdiğini görüyorsun..”

latty masaya yaklaşarak ewan’a bakar

“beklemek istemiyoru-“

“sen de yukardaki dörtlüyle beraber yatarsan bizim ne yapmamızı bekliyorsun latty?”

genç kadın gözlerini kapatarak arkasına yaslanır

“güvenlik kayıtlarında bir boşluk yok, çalışanlar da kimseyi görmediklerini söylüyorlar.. elini kolunu sallaya sallaya girmiş..”

latty gözleri kapalı, omzunu silker

“..yağmur damlası olup kaybolabiliyorsa musluklardan da girmiş olabilir..”
genç kadın kendi söylediğine sinirle gülerken ewan masanın yanından dolaşarak onun yanına gelir ve eğilerek lattyi koltuğunda döndürerek kendine çevirir, genç kadının gözleri açılırken ewan ona bakıyordur
“musluktan bile girdiyse o musluğu bulup yok edeceğiz..”
latty yorgunlukla gülümserken ewan başını sallar
“tamam mı?”
“tamam..”
“güzel..”
latty hala eğilmiş, ona bakan ewan’ı izlerken biraz sonra tek eliyle genç adamı yakasından kendine çeker ve sakince öperken ewan da itiraz etmeden ona karşılık veriyordur, ikisi ayrılıp birbirine bakarken latty mırıldanır
“dans bittiğinden beri bunu yapmayı bekliyordum..”
“çok beklemişsin..”
latty gözlerini kapatarak hafifçe gülerken ewan bir an daha genç kadının yüzünü izler ve doğrularak bilgisayar gelen mesaja bakar
“delora ve diğerleri uyanmış, seni bekliyorlar..”
latty telaşla gözlerini açarak bilgisayarna bakarken ewan onu elinden tutarak kaldırır ve latty biraz olsun rahatlayarak genç adamla beraber ofisten çıkar...

latty sağlık departmanından girdiğinde bir hemşireyle konuşan vien onları görür ve hemşireye bu gece herkesin ekstra dikkatli olmasını söyleyerek ewan ve lattye döner
“latty iyisin değil mi?”
genç kadın başını sallarken odaların olduğu tarafa bakıyordur
“hepsi iyi mi?”
vien başını sallayarak ikisini odalara giden koridora yönlendirir
“hepsi yorgun ama iyi.. delora acilen seni görmek istiyor..”
vien ilk odanın kapısını açar ve gülümseyerek lattyin geldiğini söylerken büyük odadaki tek yatakta yatan delora dikleşmeye çalışır ve latty içeri girdiğinde rahatlatarak ona elini uzatırken latty hızlı adımlarla yatağa giderek deloranın elini tutar
“nasıl hissediyorsun?”
delora yüzünün rengi kaçmış ama gözleri yine de parlarken iç çeker
“beynime milyonlarca iğne sokulmuş gibi hissediyorum..”
latty üzüntüyle genç kadının saçlarını okşarken ewan ve vien de yatağın yanındadır, delora genç adama dönerek gülümser
“balo bomba gibiydi, ha kaptan?”
ewan başını sallayarak deloranın diğer elini tutarken latty mırıldanır
“her şey mükemmeldi delora..”
“hele sondaki gösteri.. neydi o öyle?”
latty henüz bilmediklerini söylerken delora iç çeker
“her neyse kesinlikle iyi niyetli değil..”
genç kadın elini alnına götürerek gözlerini kapatırken odanın kapısı açılır ve colmun kafası belirirken delora ve diğerleri o tarafa dönüyordur, kapıdaki genç adam gülümseyerek içeri girer
“hey.. ödümüzü patlattın..”
delora yorgunca gülümseyerek yaklaşan colmu izlerken mırıldanır
“özür dilerim..”
genç adam elini sallayarak güler
“ah saçmalama, balo sıkıcılaşmaya başlamıştı zaten..”
delora gülerken ewan gözlerini devirerek colmun ensesine bir tane vurur
“ben cuslov’un yanına uğrayacağım, eminim neler olduğunu merak ediyordur..”
ewan kapıya giderken delora ona seslenir
“benim çok iyi olduğumu söyle ewan..”
genç adam gülümseyerek başını sallar ve odadan çıkar...

latty, deloradan sonra önce cuslov’un sonra wusla’nın yanına uğramış ve ne kadar korktuğunu ve iyi oldukları için sevindiğini söylerken ikisi de endişelenecek bir şey olmadığını söylemiş, yarın her şey eskisi gibi olacak dedikten sonra latty onların bu gece iyi dinleneceğinden emin olarak son odaya gitmiş ve hala gözleri kapalı favian’ın yanına ilerlerken genç adamın gözleri odadaki ayak seslerine

açılır ve lattyi gördüğünde rahatlayarak gülümser, genç kadın favian'ın başında, genç adamın elini tutarak konuşur
“vien her şeyin yolunda olduğunu söyledi..”
favian başını sallarken konuşur
“hava almak için biraz dışarı çıkmak istedim, sonra tek hatırladığım bu oda..”
latty iç çekerek çok üzgün olduğunu söylerken favian konuşur
“hiç kimsenin suçu değildi latty, keşke bir şeyler hatırlayabilseydim.. ne olduğu konusunda bir fikriniz var mı?”
latty olmadığını söyleyerek devam eder
“sen ortaya çıkmadan önceki garip kadın dışında kimsenin gördüğü başka bir şey yok..”
“cuslov?”
“o şu an o kadar yorgun ki şu anda gördükleri ya da hissettiklerinden bir anlam çıkarabileceğini sanmıyorum...”
favian anladığını söylerken iç çeker ve başını yastığa biraz daha yerleştirirken latty genç adamın elini sıkarak hafifçe ve gülümseyerek
“biraz uyu.. yarın daha iyi hissettiğinde konuşuruz..”
favian bir şey soracakken latty araya girer
“troova da her şey kontrol altında, merak etmeni gerektirecek bir şey yok.. sadece dinlen..”
genç adam rahatlayarak gülümserken latty iyi geceler dileyerek odadan çıkar ve kapıyı arkasından kapatırken koridorun sonunda onu bekleyen ewan ve calis'e ilerler
“bir şey hatırlamadığını söylüyor..”
calis ewan'a bakarak başını sallarken latty'e döner
“yarın daha iyi hissettiğinde onu da sorguya almamız gerekecek..”
üçü kapıları açılan asansöre binerken latty endişeyle calis'e döner
“cuslov'un da bir şey hatırlamadığını söyledim-“
“cuslov ona saldıran özün senin olduğunu düşünüyor diyemezdik..”
latty ewan'a dönerek başını sallarken ekler
“ve hemen cuslov'u sorması ilginç tabii..”
“şu durumda normal..”
“ama ewan, cuslova o saldırdıysa cuslov'un ne hatırlayıp hatırlamadığını da az çok kestirebilir..”
“o zaman favian'ın özünü kullanarak yağmur kadın, cuslova saldırdı..”
latty şu an hiçbir şeyi birbiriyle bağdaştıramadığını ve yarın her şeyin açığa çıkacağını söyledikten sonra üçü de sessiz kalırken asansör kapıları yüksek kurul ofis katına açılır, ewan kabinden çıkarken konuşur
“her ihtimale karşı favian ve diğerlerinin katına ekstra güvenlik koyacağım..”
calis çok iyi bir fikir olduğunu söylerken latty de onaylar ve calis izin isteyerek ofisine dönerken latty de kendi ofisine bakar ve sonra elindeki cep bilgisayarına bir şeyler giren ewan'a bakar
“ben de odama gideceğim sanırım..”
ewan bir düğmeye basıp aleti tekrar cebine atar ve latty'e döner
“iyi fikir..”
genç adam asansörün düğmesine tekrar basarken latty rahatsızca mırıldanır
“vien'le ara verdiğinizi öğrendim..”
ewan bir duraksayarak latty'e döner
“evet.. vien mi söyledi?”
“delora..”
“o nereden öğrenmiş?”
“tanrı bilir..”
ewan gözlerini devirirken latty de gülümser ve ikisi de başka bir şey söylemezken asansör ilk defa bu kadar geç kalıyordur...

latty kapı odalarının olduğu kata açılırken esner ve ewan'ın önünden koridora çıkarken etraf maynard'ın taş duvarlarından sonra yine bembeyazdır, latty arkasındaki genç adama döner
“iyi geceler..”
“iyi geceler latty..”
ikisi de farklı yönlerde kendi odalarının kapılarına giderken latty duraklar ve arkasını dönüp ewan'la beraber onun odasına girerken kapıyı kapatarak sorar
“ara mı verdiniz, ayrıldınız mı?”
ewan ağzını açacakken latty araya girer
“conrad'ı da düşün..”

ewan'ın yüzü sertleşirken latty omuzlarını silker

“adamin sevgilisini elinden çald-“

“ben öyle bir şey yapmadım.”

“peki..”

“ve ara verdik..”

ewan arkasını dönüp ceketini nerede çıkardığını bilmediği smokinin gömleğini çıkarıyordur, latty mırıldanır

“yanımda soyunma..”

ewan'ın düğmelerdeki elleri dururken lattye döner

“afedersin, haklısın..”

latty gözlerini devirerek ewan'ı kolundan tutar ve ikisi yatağa otururken latty biraz daha genç adama döner

“baloda neden durup dururken eşimi değiştirdim? Delora da favian'a rahatça eşlik edebilirdi-“

“latty-“

“ne lattyysi ewan, bir şeyleri konuşmam gerekiyor artık.. ben seninle daha önce hiç öpüşmedim-“

ewan ağzını açacak olur latty elini kaldırarak keser

“döndüğümüzden beri.. hele ki seni öptükten sonra aslında seni ne kadar zamandır öpmek istediğimi hiç söylemedim..”

ewan sessiz kalırken latty bir an aklındakini sesli söylemenin stresıyla dudağını kemirir

“ne olacak şimdi?”

“ne olmasını istersin?”

“ben sana soruyorum..”

“ben de sana soruyorum..”

“ewan!”

“latty..”

latty dişlerini sıkarak yerinden kalkar ve kapıyı çarpıp dışarı çıkarken ewan yüzünü buruşturarak onu takip eder..

ewan, latty kapıyı çekecekken son anda tutar ve onun arkasından içeri girerken latty öfkeyle arkasını döner

“sana çok ciddi bir şey sordum ama sen benimle dalga geçiyorsun ewan!”

“latty saki-“

“sakin falan olamam! küçük bir çocuk değilim ben artık! genç bir kadını, duyguları olan, gururu olan, ciddiyet isteyen bir kadını ve senin az önce odada yaptıkların açıkça benimle dalga geçmekti!”

ewan da latty'le beraber sesini yükseltir

“saçmalama latty!”

“saçmalamıyorum! biraz olsun dikkatini çekebilmek, sorularına doğru düzgün bir cevap alabilmek eş değiştirme oyunu mu oynamam gerekiyor! başka boyutlara düşüp kurtulmayı mı beklemem gerekiyor-“

ewan'ın ifadesi değişirken latty sinirlenir

“aklını mı kaçırdın, tabii ki o boyuta kendi kendimi atmadım! o yetmezmiş gibi şimdi bir de başıma yağmur kadın çıktı! argh ewan!”

genç kadın sinirle arkasını dönüp hala luplex'e yeteri kadar yaklaşamamış kahrolası navis yıldızına bakar ve tekrar hızla önüne döndüğünde ewan'ın göğsüne çarparak kelimeleri boğazında kalırken genç adamın birden ona eğilmesiyle sırtı arkasındaki şeffaf duvara dayanıyor, elleri beline dolanan güçlü kollara tutunuyor ve dudakları ewan'ın dudaklarına bastırılıyordur...

SOUNDTRACK / Switchfoot - Only Hope

ewan ondan ciddi bir cevap bekleyen genç kadını ciddiyetle öperken kolları lattynin narin belini kavramış ve dudakları sanki iki pamuk parçasının üzerindeymişçesine genç kadını öperken yavaşça ayrılır ve uzaklaşmadan dudakları lattynin önce çenesine, sonra da kalbinin atışını hissettiği boynuna dokunurken mırıldanır

“ayrıldık..”

latty nefesi kesilerek yutkunurken boynunu gerer, ewanın dudakları tekrar aynı yolu izleyerek lattyninkileri bulurken biraz sonra genç kadın ewan'ın yüzünü tutarak dudaklarını ayırır, genç adamın parlayan gözlerine bakar ve ikisi de birbirini izliyorken ewan mırıldanır

“başka sorunuz var mı majesteleri?”

latty gülümseyerek başını iki yana sallar, ewan da onun dudaklarını izleyerek gülümser

“güzel..verilecek başka cevabım kalmamıştı zaten..”

“sen de hepsine aynı cevabı verirdin o zaman..”

“daha soru sorulmadan da cevap verebilirim..”

ikisinin dudakları tekrar birleşirken latty keyifli bir ses çıkarır ve ewan gülerek tekrar ayrılırken latty şeffaf duvara, ewan da lattye dayanmış, öylece duruyorlardır.. latty kollarını ewanın boynuna dolayarak genç adamın saçlarıyla oynarken ewan onun dudaklarını, çenesini, tekrar dudaklarını, sonra boynunu öperek vaktini geçiriyordur, mırıldanır

“daha önce neden öpüşmediğimizi hatırlatır mısın?”

latty çenesinin hemen altı öpülürken gülerek cevaplar

“sen aptaldın da ondan..”

ewan geri çekilerek sırtırken latty kaşını kaldırıyor

“yalan mı?”

“kraliçe ne derse o olur..”

“aferin..öpebilirsiniz kaptan..”

“emredersiniz majesteleri..”

ewan lattynin dudaklarına dönerek bu sefer vakit geçirmek için değil öpmek için öpüyor, latty dudaklarını aralayarak genç adamın tadını alıyorken nefesini tutarak ewan'ın biraz daha kendine çekiyordur..

ewan nefessizce kendi çektiği lattyi öperken ikisi şeffaf duvardan ayrılmış, büyük odanın içinde küçük adımlarla geriye giderken ewan bacakları yatağa çarptığında duraklar, latty geri çekilerek dudaklarını ısırırken ewan onun at kuyruğundan kurtulan saçlarını geri itiyordur, mırıldanır

“daha önce yapamadığımız her şeyi hemen yapmak zorunda değiliz..”

latty gülümserken başını sallar ve ellerini ewan'ın göğsüne koyarak genç adama dayanırken mırıldanır

“sonra yapacak bir şey kalmaz..”

“her gün birini yapsak..”

“..sonra baştan başlar bir daha yaparız..”

ewan sırtırken latty de gülerek genç adamı yatağa iter ama ewan düşerken lattyi de bırakmazken genç kadın küçük bir çığlıkla ewan'ın üzerine düşer ve bir an sonra ters çevrilerek sırtı yumuşak örtüye değerken ewan ellerinden destek alarak lattynin üzerinde, onun yüzünü izliyordur, latty ewan'ın göğsündeki ellerini önce onun boynuna götürür ve sonra genç adamı boynundan kendine çekerek öperken ewan'ın ağırlığı genç kadının üzerindedir, dudaklarının dokunuşu gittikçe derinleşiyorken lattynin parmakları ewan'ın saçlarından giriyor, ewan ağırlığını latty'nin üzerine biraz daha bırakarak ona yaklaşıyor ama bir an sonra ikisi de derin bir nefes alarak ayrılıyorken latty gülerek gözlerini kapatır

“ayrılalım..”

“hemen mi?”

latty gözlerini devirerek ewan'ı üzerinden iterken ayağa kalkar, genç adam yattığı yerden onu izliyorken latty sırtarak elini sallar ve ewan bir an sonra rahat tişörtü ve siyah pijamasıyla olduğunu görerek keyifle inlerken yatağın başına uzanır ve yorganı kaldırarak içine girerken latty de beyaz ipek pijamalarıyla yatağın diğer tarafından içeri giriyordur, ewan mırıldanır

“senin gecelik giymen gerekiyordu..”

“şansını zorlama crash..”

ewan sırtırken latty yatağa yerleşir ve elinde olmadan tekrar esnerken ewan genç kadını belinden kendine çekiyor ve ikisi birbirinin nefesini duyarak gözlerini kapatırken latty hayatında hiç olmadığı kadar güvende, mırıldanır

“iyi geceler..”

ewan onun saçlarını öperek o da bir iyi geceler mırıldanırken latty iç çekerek kendini uykuya bırakır..

latty artık uykusunu aldığını düşünerek gözlerini açar, esneyerek gerinirken gözlerini kırıştıtararak yanında ona dönmüş, uyuyan ewan'ı görür ve gülümseyerek genç adamı izlerken bir an sonra başını diğer yana çevirdiğinde gökyüzünün alacalı rengiyle karşılaşır mutluluktan minik bir ses çıkarır, ewan homurdanarak onu kendine çekerken genç kadının boynuna sokulur ve uykusuna devam ederken latty onun beline sarılan kolu dürterek

“gökyüzüne bak ewan!”

genç adam gökyüzü fosforlu yeşil bile olmuş olsa umrunda değil, lattynin kokusunu alarak bir şeyler homurdanırken latty aldırmandan gülümseyerek yılın en sevdiği zamanının gelişini karşılıyordu kendince ve biraz sonra boynundaki dudakları hissettiğinde keyifle gözlerini kapatırken ewan kulağına mırıldanır

“günaydın..yıldızın sonunda gelmiş..”

“hıhım..”

ewan lattynin sıcacık boynunu bir kez daha öpererek tekrar genç kadının kokusunu içine çeker ve yataktan kalkarken latty bir anda yanından kaybolan bedenin yokluğuyla gözlerini açar

“hey!”

ewan sırtarak yatağa geri oturur, eğilerek lattyi öperken genç kadın keyifle dudaklarını aralar ve ewan'ı yatağa çekerken genç adam öpüşünün arasında bir şeyler söylenerek yatağa tekrar yerleşiyordur ki o anda latty çekilerek yataktan kalkarken ewan sırtarak başını yastığa gömer, latty de gülerken genç adamın saçlarını karıştırıp banyoya gidiyordur...

bir süre sonra ewan ve latty keyifle bir şeyler konuşarak açılan asansör kapılarından sağlık departmanına giriyorlardır, o sırada çok amaçlı geçitten conrad, ofisinden de vien çıkarken dörtlü koridorun ortasında birbirlerini görmüş, bir an sessizce bakışırken vien ağzını açacak olur ama o anda odalara giden koridordan delora'nın colm'a iyi olduğunu söyleyen sesi ve hemen ardından aydınlık günaydını duyulurken herkes rahatlayarak o tarafa döner ve delora sarı ipek pijamaları içinde koridora çıkarken hemen lattye döner

“giydir beni..”

latty gülerken elini sallarken delora üzerine oturan dizlerine kadar siyah bir etek ve beyaz şık bir gömlek, en önemlisi de oradan buradan kabarmamış saçlarla kendine gelirken gülümser

“evet, tekrar günaydın..”

latty tekrar günaydın diyerek sorar

“bir tek sen mi çıktın?”

“aksine, en son ben çıktım.. cuslov ve wusla ofislerindeler..”

latty şaşkınlıkla vien'e döner ve genç kadın da başını sallayarak onaylarken delora dikkati yine kendine çevirir

“ben yokken evrende neler oldu anlatın bakalım..”

latty bir an ne diyeceğini bilemezken deloranın bakışları sessiz dörtlüyü dolaşıyordur, uzun sessizlikten sonra delora tekrar konuşur

“güzel. hepinizin ifadesini daha sonra alırım, yemek salonuna inelim..”

colm asansörün düğmesine basarken delora kabinin başını ağrıttığını söyler ve geçiti gösterirken ewan ve latty onları takip eder, conrad ve viense birazdan orada olacaklarını söylerler..

geçit kapıları kapanır kapanmaz delora latty ve ewan'a döner

“evet, anlatın..”

latty ve ewan anlamsız kelimeler gruplarını bir araya getirirken delora yüzünü buruşturur

“aklımı kaybedeceğimden korkmasam kendi işimi kendim görürdüm ama şimdi, anlatın.. ya da gösterin ne bileyim..”

ewan bu fikri beğenirken lattyi kendine çevirir ve bir eli belinde diğeriyle genç kadının yüzünü kavrayarak öperken latty gözleri kapalı, gülümseyerek o da ewan'ı öper ve ikisi ayrılarak tekrar deloraya döndüklerinde genç kadın bri saniye için durumu kavrar ve sonra keyifle güler

“tanrım, harikayım!”

o sırada geçit kapıları açılırken delora parlayarak çiçek kokulu koridora çıkıyor, diğerleri arkadan onu takip ediyorlardır..

conrad geçitin kapıları kapandığında hafifçe sırtarak vien'e döner

“evrende neler oluyor vien?”

vien gözlerini devirerek elindeki raporları bir laboratuvar görevlisine uzatırken conrad genç kadını izliyordur, vien raporlar hakkında bir kaç şey söyleyip görevliyi yollar ve tekrar onu izleyen genç adama döner

“ludlow için geldiysen calis'le beraber kibarca sorguya götürüldü..”

“güzel..ben de acaba prens ludlow'a ne oldu diye düşünmekten gece uyuyamamıştım..”

vien gülerek tekrar ofisine girerken conrad da onu takip eder ve kapıyı arkasından kapatarak vien'e yaklaşır, kollarını genç kadının beline dolarken toplu saçlarının açık bıraktığı boynunu öpüyor ve vien gevşeyerek gözlerini kapatıyordu

“evrende neler olduğunu nasıl anlatacaksın?”

“ben bir şey anlatmayacağım, açık açık göstereceğim..”

vien, boynu değişik noktalardan öpülmeye devam ederken gülümser, conrad öpüşlerinin arasında konuşuyordur

“ama istersen ben gösterirken sen de konuşabilirsin... söz.. dudaklarını meşgul etmem..”

vien karnının üzerinde birleşmiş ellere vururken conrad sırtarak vienin kulağının arkasını öpüyordur

“söylemek istemiyorsan da önemli değil...ilişkimizi gölgelerde devam ettiririz, çok daha seksi olur..”

“gölgelerdeki ilişkiden bıktığını sanıyordum..”

“seks oldukça, önemli değil-“

vien, conrad'ın kollarını belinden çekip ondan ayrılırken genç adam kaşlarını çatar

“hey, şaka yapıyordum..”

vien gülümser

“biliyorum, kızmadım...ama söylemek istiyorum, *ben* söylemek istiyorum, *sözlerle*..”

conrad başını sallar ve tekrar genç kadına eğilirken öpmeden önce mırıldanır

“harika bir kadınsın vien ama biraz sıkıcısın..”

vien gözlerini devirirken conrad sırtarak genç kadını öpüyordur..

delora parlayarak yemek salonuna girmiş, wusla ve cuslov'u görünce nasıl ondan önce çıktıklarının hesabını daha sonra soracağını çünkü şimdi çok daha önemli bir meseleyle haşır neşir olduğunu söylemiştir, genç kadın arkadakileri gösterirken colm olayla ilgisi olmadığını söyleyerek aradan çekilir, ewan gözlerini devirirken latty sırtarak masadakilere bakıyordur, delora konuşur

“sözlü? sözsüz?”

latty gözlerini devirerek gülerken bir an sonra cuslov ve wusla hiç zorlanmadan zihinlerine yerleşen bilgiyle bir saniyelik bir şaşkınlıktan sonra mutlulukla ikisini tebrik ederler,latty ve ewan cuslov'la konuşurken wusla, vien'in bu denklemde nerede durduğunu merak ederek sessizce kahvaltısına döner..

kısa bir süre sonra latty delora'nın tatlı saldırılarından bıkmış, o da isim vermeden bir genç adamı kullanarak ona karşı çıkmaya çalışıyordur ama maalesef deloranın hazır cevaplığıyla başa çıkamıyorken delora gülüyordur

“sen benden önce ewan'dan doğuracağın minik bebeklerin isimlerini düşünüsen..”

delora'nın bebek isimleri konferansı bütün yemek salonunda yayılarak en sonunda kapıdan henüz girmiş vien ve conrad'a ulaşırken herkes bir anda sessizleşir

“oh..”

vien, delora'nın kısık sesiyle içeri adım atma cesaretini bulurken gülümseyerek masaya yaklaşır, conrad da onu takip ediyorken wusla genç kadını izliyordur, vien herkese günaydın diyerek otururken sorar

“bir şey mi kaçırdık?”

kimse bir şey söylemezken delora gözlerini devirerek viene döner

“ewan'la latty artık beraber olduklarını söylediler ve şu anda ewan'la bir ara verdiğinizi, daha doğrusu ayrıldığınızı biliyorum ve gerçekten üzüldüm ama sen güçlü bir kadınsın, çabuk atlatırsın vien..”

delora destek verici bir gülümsemeyle vien'e bakar ve hemen sonra tekrar yemeğine dönerken herkes donmuştur ama biraz sonra vien'in sesi duyulur

“o halde biz de conrad'la beraberliğimizi rahatça açıklayabiliriz..”

delora gözleri büyüyerek vien'e bakarken şokunun arasında genç kadının cesaretini gönülden takdir ediyor ve herkesin lokması neredeyse boğazlarında kalıyor, delora'dan sonra ikinci darbeyi alıyorlarken conrad çayına biraz daha şeker istediğini söylüyordur..

conrad fincanından bir yudum alırken rahatlığı yüzünden ve duruşundan okunuyordur, diğer herkes vien'e bakıyorken genç kadın ewan'a döner
"tebrikler ewan..latty.."

latty şaşkınlıkla bir şeyler mırıldanır ve bunun teşekkür olduğunu umarken vien tabağındakilere bakarak çatal ve bıçağını eline alır

"böyle bir anın eninde sonunda yaşanacağını hepimiz tahmin ediyorduk..eh, ağızdan ağıza dolaşmasındansa bir anda söylenmesi de iyi oldu.. sonuçta hepimiz büyük bir aileyiz, değil mi?" herkes öyle ya da böyle başını sallarken vien tabağına döner

"evet yeteri kadar garip oldu, devam edelim, *lütfe*?"

vien ağzına bir lokma atarken wusla gülümseyerek genç kadının kolunu sıkarak ona destek oluyordur, o sırada colm havayı kökten değiştirmek ister

"prens favian'ın sorgusu ne olacak?"

herkes birden kendine gelirken latty, calisten haber beklediğini söylüyor, cuslov da orada olacağını haber veriyorken ewan kendi tabağına dönerken vien'le göz göze geldiğinde ikisi birbirlerine hafifçe gülümsüyor ve o anda anlaşıyorken hayat devam ediyordur...

bir süre sonra çift olma konularının yanından bile geçmeden kahvaltı sona ermiş, latty calis'in çağrısıyla favian'ın biten sorgusu için cuslov'la beraber toplantı salonuna gitmiş, delora bir süre makinelerle oynamak istediğini söyleyerek colm'la yüksek teknoloji departmanında takılıyordu. geride kalanlar içinse wusla conrad'ı kibarca ona bugün yardım etmesi için yanında istemiş, bunun sonucu olarak da geriye ewan ve vien kalmıştır..

ikisi çok amaçlı geçite girdiklerinde geçit bir an nereye gideceğini bilemeyerek hareket edemiyordur, vien gülerek sırtını arkadaki şeffaf duvara yaslar

"sen nereye istersen.."

ewan teşekkür ederek sağlık departmanına gitmek istediğini mırıldanır ve onu izleyen vien'in karşısına dayanırken kollarını kavuşturur

"nasıl gidiyor?"

"çok iyi, senin?"

"harika.."

"muhteşem.."

geçit kapısı sağlık departmanına açılırken vien gülümseyerek dışarı çıkar ve kapı kapanmadan ewan'a döner

"bir ara dörtlü bir yere gidelim.."

"*mükemmel*.."

vien keyifle gülerek kapının önünden çekilirken ewan sırtlıyor ve geçitin kapıları kapanıyordu...

latty ve cuslov toplantı odasından girdiklerinde calis ve favian büyük masada yan yana oturmuş sakinlikle bir şeyler konuşuyordur..

"günaydın beyler.."

calis ve favian, latty'nin sesiyle kapıya dönerken favian hızla yerinden kalkar

"cuslov çok üzgünüm, kesinlikle kontrolüm dışında olan bir şeydi.."

cuslov ve latty, calis'ten bir cevap beklerken kaptan konuşur

"prens haklı, ruh okuyucular da aynı şeyi söylediler.."

cuslov onları izleyen favian'a döner

"peki sizi seçmesinde özel bir sebep var mı?"

"kötü bir öğrenciyim sanırım.."

cuslov anlamadığını söylerken latty yorum yapmadan dinliyordur, odadaki herkes cuslov'un rahatsızlığının farkındayken favian açıklar

"bir kaç yıldır ruh okuma eğitimi görüyorum, tabii ki troova'nın kraliyet tılsımlarıyla korunuyorum ama takdir edersiniz ki sizi bile delip geçebilecek bir güç karşısında benim zihnimin yeteri kadar karşı koyamadığı belli.."

cuslov genç adamın doğru söylediğini okuyabilirken iç çeker

"anlıyorum prens ludlow..."

latty cuslov'un arkasından araya girer

"seni bir suçlu gibi gördüğümüzü düşünmeni istemey-"

prens itiraz ederek lattynin sözünü keser
“hayır..hayır, kesinlikle öyle bir şey düşünmedim ve latty bu durumda ben de olsam aynıını yapardım.. tekrarlanmaması için ne yapabiliriz, şimdi onu düşünmemiz gerekiyor..”
latty rahatlayarak gülümserken cuslov başını sallır
“koruyucu tılsımlarınızı güçlendirmemiz oreon’da kaldığınız süre içinde yeterli olacaktır, troova’yı da bu konuda haber edeceğim..”
favian teşekkür ederken latty genç adama kahvaltı edip etmediğini soruyor ve etmediğini öğrendiğinde derhal onu toplantı odasından çıkarırken calis cuslov’a nasıl olduğunu soruyordur...

SOUNDTRACK / *Howie Day - Collide*

latty gece geç saatte odasına geri dönüp içerde alacalı rengi hafifçe solmuş gökyüzünü izleyen ewan’ı gördüğünde gülümser
“hey..”
ewan genç kadının sesiyle arkasını dönerken latty şimdiden esniyordu
“bütün gün favian’ı azılı bir katil gibi görmediğimizi göstermek için pervane oldum..”
ewan sırtırken latty saçını toplayarak banyoya giriyordu, içerden devam eder
“ayrıca yağmur kadının da neden durup dururken depremlere, yağmurlara ve beyin sarsıntılarına neden olduğu konusunda da bir sonuca varamadık..”
latty banyodan çıkarken boynunu ovuyordu
“masamın üstünde beni öylece bekleyen maynarda dönüş belgelerini de yırtıp atmak zorunda kaldım..”
latty üzüntüyle iç çekerken boynundaki kolyeyi banyoda bıraktığı için geri döner, ewan içeriden üzgün olduğunu söyleyerek devam eder
“beni bile unuttuğuna göre-“
latty banyodan çıkarken elini sallır
“ah, *en önce* seni unuttum, çok zor olmadı..”
ewan kaşlarını kaldırarak genç kadının yanına gider ve onu belinden kavradığı gibi kendine çevirirken latty sırtıyordu, ewan dudakları lattyninkilere hafifçe değerken konuşur
“bu kadar çabuk unutuluyorsam bu konuda bir şeyler yapmam gerekiyor demektir..”
latty ilgiyle hımlarken ewan sırtırarak genç kadın dudaklarını öper ve latty ona uzanıyorken genç adam geri çekilir
“beni nasıl hatırlamak istersin?”
latty bir an gözlerini kısarak düşünür ve hemen sonra genç adamı yavaşça iterek kendinden ayırırken ewan ilgiyle latty’nin ne yapacağını bekliyordu, genç kadın bir an sonra elini sallır, o anda odanın gün ışığı aydınlatması söner ve sadece dışarıdaki usul alacalı renk içeriye doldururken ewan yumuşak ışığın altında ona yaklaşan kadını belinden kavrayıp kendine çekerek öperken latty içi titreyek dudaklarını aralıyordu...

latty üzerindeki bluzün düğmeleri açılıyorken hızlı nefeslerle ewan’ı öpüyordu, genç adam son düğmeyi de açarak ince bluzu lattynin omuzlarından indirirken dudakları ellerini takip ederek açılan tende dolaşıyordu..

üzerlerine vuran zayıf ışıktaki iki beden gerileyerek beyaz bir yatağa alçalırken sarı saçları parlayan genç adam derin nefeslerle göğsü inip kalkan genç kadının pürüzsüz tenini öpüyordu.. genç kadın her dokunuşta nefesi kesilerek genç adamın saçlarından parmaklarını geçiriyor, dudakların boş bıraktığı yeri güçlü eller dolduruyorken iki birbirine susamış beden dudakları tekrar birleşiyordu...

ewan teninin her noktası altında uzanan genç kadının ipek tenine dokunmuş, elleri ulaşabildiği her yeri keşfetmişken nefes nefese, daha önce milyonlarca kez baktığı, bir daha bakamayacağını düşündüğü anlarda kalbini durduran genç kadının onun için parlayan gözlerine bakarken eğilerek lattynin dudaklarını öper ve ikisi de artık daha yakın olmak isterken genç adam hayatı boyunca olmak istediği tek yerde, dokunmak istediği tek bedenle birken, her hareketinde altındaki genç kadının nefesleri kendinkiyle karışıyor, bir eli bembeyaz örtüleri kavramışken diğeri lattynin parmaklarına kenetlenmiş nefes almayı düşünmeden genç kadını öpüyordu..

“aman tanrım, bunları dıgan birliklerinden sakladığınıza inanamıyorum!”
delora, colm’un ona az önce gösterdiği yeni model araçlara hayranlığını belirtirken ikisi colm’un ofisine giriyordur, genç adam gülererek
“dıgan arazilerine çıkacak kadar güçlü değiller henüz..”
delora biraz daha çabuk çalışmaları gerektiğini söyleyerek kendini masanın yanındaki uzun siyah koltuğa bırakırken hafif sarsıntıyla ağrıyan başını tutarak yüzünü buruşturur
“bütün gün uçuş üssünde dolaşmamam gerekiyordu..”
colm da deloranın ifadesiyle yüzünü buruşturarak ona bir bardak su hazırlar ve uzatıp o da genç kadının yanına oturur, delora suyunu içerken colm başını koltuğa yaslayarak gözlerini kapatıyordu, delora elindeki boş bardağı ayak ucuna koyar ve gözleri kapalı genç adama döner
“colm..”
colm hımlarken gözlerini açmaz, deloranın sesi bir şey soruyordur
“nasıl gidiyor?”
colm kaşlarını çatarak gözlerini açar, delora gülümsüyordur, genç adam da sırtırtırken tekrar gözlerini kapatarak cevaplar
“sen gittiğinden beri değişmedi..en duygusuz departmanın başı olduğum için belki de..”
“duygulu departmanlarda değişti mi?”
“bu sabahki haberleri unuttun galiba..”
delora gülererek bacaklarını kendine çeker ve koltuğa biraz daha yerleşirken başını koltuğa yasladığı eline dayar
“senin vereceğin bir haber yok mu?”
colm gözlerini açarak başını solundaki deloraya çevirir
“senin?”
“önce ben sordum..”
“ne farkediyor?”
“sen cevap versene...”
“sen neden cevap vermiyorsun?”
delora gözlerini devirirken colm sırtırtır
“yok..”
“çok mu zordu bunu söylemek?”
colm gülümseyerek önüne dönerken delora mırıldanır
“benim de yok..”
colm genç kadına tekrar dönerken
“hadi canım!”
delora şokla gülerken colm sorar
“koskoca dıgan birliğinin içinden bir tane bile haber bulamadın mı?”
“hey!”
“hah!”
colm, ewan’ın bile artık latty’le beraber olduğunu hatırlatarak deloranın durumunun vehametini vurgularken genç kadın ateşle itiraz edip bir kaç isim sayıyor, colm keyifle onu dinlerken ilk cevabı yine de kafasının bir köşesine yazıyordu...

latty dünyanın en tatlı yorgunluğuyla gözleri kapalı, sırtı ewan’ın göğsüne dayanmış, omzunda sıcak dudaklar dolaşırken gülümseyerek gözlerini açar ve yavaşça dönerek genç adamın dudaklarını bulurken ikisi beyaz örtülerin altında öpüşüyordur..
latty, ewan’dan ayrılarak dudaklarını yalarken genç adamın parmakları kahverengi dalgalarda dolaşıyordu
“bundan sonra unutulmam sanırım..”
“sık sık hatırlatırsan unutulmazsın..”
ewan sırtırtarak genç kadını öperken latty de keyifle karşılık veriyordur, ayrıldıklarında mırıldanır
“uykum var ama uyumak istemiyorum..”
“uyuma o zaman..”
latty boynu öpülürken gülümser
“uyumasam da uyuyakalırım..”
ewan kaşını kaldırarak latty’e bakarken sorar
“neyi tartışıyoruz?”
“beni uyanık tutmayı..”

ewan hımlarken latty iyice genç adama döner, ewan onun sırtını yastıklara gömerek üzerine geçerken latty keyifle inleyerek genç adamın dudaklarına uzanıyordur...

bir hafta sonra favian latty'le birlikte oreon'da güvenli ve diplomatik açıdan meşgul günler geçirmiş ve bu sırada ne olursa olsun cuslov tarafından yakın takipte tutulmuşken yağmur kadının araştırması da bir taraftan sürdürülmüştür..

Merkez masa'dan boyutlar üzerinde herhangi bir iz bulunamadığı haberi gelmiş, kontaklar da daha önce böyle bir olayın yaşanmadığını söylerken hiç bir kayıta zihin kontrolünde bu kadar ileri ve suyla bağlantısı bu kadar yüksek olan bir varlıktan söz edilmiyordur. Yağmur kadın, aniden yağın yağmurla bir anda gelmiş ve sanki herkesi sadece korkutmak ve varlığını belli etmek istercesine ruh okuyucuların zihinlerine girerek kendince herkesi selamlamış ve sonra da arkasında hiç iz bırakmadan yok olmuştur...

Yağmur kadın dosyası bir hafta sonra yüksek kurul gündeminden inerek alt departmanların kontrolüne bırakılmış ama maynard ve oreon'da yüksek güvenlik önlemleri devam ederken değişen gündem içinde herkes varolan işlerini yapmaya devam ediyordur..

SOUNDTRACK / Ben Lee - Catch My Disease

“demir takviyesine başlamamız gerekiyor tekrar..”

“saçmalama vien, gayet iyiyim ben..”

vien, ewan'dan aldığı kan örneğini, her ay yaptığı gibi, genetik araştırmalara gidecek kutunun içine koyarken ewan gömleğinin kolunu düzeltiyordur, vien başının üzerindeki dolapların birinden büyük bir ilaç şişesi alır ve arkasından bir önce odadan çıkmaya çalışan ewan'ın kolundan tutarak şişeyi genç adama uzatır

“bu kapsüllerden her gün 2 tane alacaksın..”

“ben her gün iki kapsülü hatırlayacak kadar boş zamanı olan bir adam değilim-“

“kansızlıktan hücrelerin kuruyup 3 günde ölürsen çok boş zamanın olur-“

“o kadar çabuk ölmem-“

“ewan..”

ewan yüzünü buruşturarak şişeyi alır ve odadan çıkarken vien gülümseyerek işine dönüyordur..

ewan elindeki kapsül dolu şişeyi sallayarak ofisine giden koridorda yürürken geçit kapılarından biri açılır ve elinde büyük bir kağıt öbeğiyle delora çıkarken genç adam gülümser

“hey..”

delora ağır kağıt kalabalığını ewan'ın kollarına bırakır

“bunlar şu anda kullanılmayan ama hala da kapatılmamış eski sektör belgeleri..”

ewan başını eğerek kağıtların üzerindeki eski tarihli raporlara bakarken delora devam ediyordur

“planlar, raporlar, falan ve de filanlar olmak üzere hepsi olabildiğince karışık bir sırada senin onlara göz atmanı bekliyor..”

“göz atmadan hepsini yaksak?”

“aynı fikirdeyim ama bürokrasi denen bir şey var..”

ewan homurdanarak ofisine giderken delora arkasından seslenir

“ha bir de vien kapsülleri unutmamamı söyledi!”

genç adam biraz daha sesli homurdanarak ofisin kapısını ayağıyla iter ve kapı kapanırken delora boş ellerinin hafifliğiyle geçite girer..

“dugan'a göre çalışıyoruz, samanyoluna göre değil.. değiştirin bunları..”

colm ona uzatılan deney raporlarını bir kaç saniye içinde tamamen gereksiz bir hale getirerek geri uzatırken geçitin kapıları açılıyor ve delora kaşlarını çatarak geçitlerin ne zamandır asansörler gibi durak durak dolaştığını düşünürken colm içeri girer ve gülerek

“bugün herkes çok dolaşıyor, geçitleri de asansör gibi programladık..”

“tek lüksümü de elimden aldınız yani..”

“öyle de denebilir..”

delora gözlerini devirirken geçit bir anda sertçe durur, delora sendeleyerek colmun koluna tutunurken genç adam kaşlarını çatıyordu

“bu kadar çok asansör olsunlar istememiştim..”

ikisi hareket etmeyen geçitin içinde etrafa bakınırken delora mırıldanır

“daha önce böyle bir şey olduğunu hatırlamıyorum..”

colm cep bilgisayarını çıkararak hangi geçitte sorun olduğunu teknik bölüme yollarken konuşur

“beş dakikaya sorun çözülür..”

delora iç çekerek başını sallarken kollarını kavuşturarak arkasındaki şeffaf duvara yaslanıyordu...

latty şakağını kaşıyarak kafasına takılan bir şeyi sormak için wusla’nın ofisinden girerken genç kadın teknik departmandan gelen çağrıyla cevaplıyordu

“içerde kimler varmış?”

latty fısıldayarak neler olduğunu sorarken wusla geçitlerden birinin takılı kaldığını söyler ve tekrar telefona dönerek

“colm ve delora? tamam hemen bir eki-“

“hayır!”

wusla irkilerek ona el kol sallayan latty’e bakar ve telefondaki sese

“ya da durun..göndermeyin-neler oluyor latty?”

wusla telefonun ahizeni kapatmış, sırttan latty’e bakarken genç kadın keyifle telefonu wusladan alır

“ben kraliçe flacil..evet, benim geçitimde de bir sorun var.. hayır önce benimkine bakılmasını istiyorum, diğer geçitleri şimdilik olduğu gibi bırakın.. hayır... hayır, onlar bir süre orada kalsınla-ne diyorsam onu yapın. güzel..”

latty kocaman sırtarak telefonu kapatır ve kaşını kaldırmış onu izleyen wuslaya dönerek şimdi geçiti boşvermesini söyleyerek aklındakini soruyordu..

delora beş,hatta yedi dakika sonra 7. kez saatine bakıyor ve onun gibi yere çökmüş, karşısında oturan colma bakarak

“klostrofobin yok değil mi?”

colm kaşını kaldırarak etraflarını kaplayan geniş uzayı gösterirken delora gözlerini devirir ve kapıya bakmaya devam ederken elleriyle bacaklarında bir ritm tutuyordur, mırıldanır

“sence yağmur kadın işi ne olacak?”

“bahar gelmek üzere, bir daha yağmurla işimiz olacağını sanmmam..”

delora gülerken colm da sırıtır

“o kadar düşündün, sonunda ancak yağmur kadını mı sordun?”

delora’nın ritmi kesilerek bir an şaşkınlıkla genç adama bakar

“ne sorsaydım?”

“bilmem.. bir şey sormana gerek yok..”

“bir şey konuşmadan oturalım mı?”

colm omzunu silerken delora da aynı şekilde omzunu silker ve ritmine dönerken colm da farklı bir ritimde ayağını yere vuruyordur delora mırıldanır

“ritmimi bozuyorsun..”

colm sırtarak deloranın ritmine ayak uyudururken genç kadın keyifle gülümser

“aferin..”

ikisi de navis yıldızının arkasında kalan aydınlık kuyruğu izlerken ritmlerine devam ediyor ve bir süre daha onlarla ilgilenmeyecek olan teknik ekibi bekliyordur..

latty wusla’nın odasından çıkarken kendi kendine bir şeyler tekrar ediyordur, koridorun sonundaki conrad’ı gördüğünde tekrarlamasını durdurumadan gülümser ve genç adama ilerler

“405..405..405..hey!..405..405..”

“405 nedir?”

“boşver ve sağol, artık unutmam..”

conrad gülümseyerek önemli olmadığını söylerken latty genç adamın koluna girerek merdivenleri kullanıyordu

“hala dугan’a dönmen gerekmiyor, değil mi?”

“şimdilik dugan kendini idare edebiliyor, ayrıca calis’in ordu düzenlemeleri konusunda çok ilginç fikirleri var.. gelişmelerden uzak kalmamam gerek..”

latty keyifle genç adamın kolunu sıkar

“güzel...hem vien de burada?”

conrad keyifle sırtarak başını sallarken latty gülüyordur

“çok adi bir adamsın-“

“sanki senin işine yaramadı-“

“hey! benim sana ihtiyacım yoktu-“

“tabii..”

latty şokla conrad’ın koluna bir tane geçirirken conrad gözlerini devirerek yumruklara biraz daha çalışması gerektiğini söylüyordur..

“bir, iki, üç..”

“haha taş!”

“hey benim ki kağıt!”

colm, deloranın parmaklarını düzeltir

“kağıt böyle olur, *böyle* değil! taş, ne idüğü belirsizi ezer, kazandım..”

delora gözlerini devirerek arkasına yaslanır

“centilmenlik nerede?”

“ofiste bıraktım..”

“gülmekten karnıma ağrılar giriyor ama göstermiyorum..”

colm sırtarak arkasına yaslanır ve saatine bakarken bir saat geçtiğini gördüğünde ayaklanır, delora olduğu yerden başını kaldırarak

“ne oldu?”

“bir saattir bir şey olmuyor, tekrar çağrı göndereceğim..”

“teknik departmana değil lattye yolla..”

“neden?”

“yolla sen..”

colm hiçbir şey anlamaz ama yine de yollarken delora dudaklarını kemirerek latty’nin neler çevirdiğini adı gibi anlamış, gözlerini devirerek dışarıyı izliyordur..

latty, ewan’ın ofisine girerken arka cebindeki bilgisayarı öter, genç kadın gelen mesaja bakarken kağıtların arasından ofisine bir güneş gibi doğan lattyi gören ewan yerinden kalkmış, genç kadını yarı yolda belinden yakalayarak dudaklarına saldırırken latty keyifle gülerek genç adamın boynuna tutunuyordur, ewan ayrılırken sorar

“delorayla colmu geçite tıkmışsın..”

latty kaşını kaldırarak telefonundaki “neler oluyor?!” mesajını gösterir, ewan bilgisayarı alarak bir kaç tuşa basar ve colm’a otomatik olarak biraz sonra tekrar denemesini söyleyen bir mesaj yollar, küçük bilgisayarı tekrar latty’nin arka cebine koyarken eli oraya gitmişken bir daha dönmüyordur..

“daha sonra tekrar mı deneyeyim?”

delora gözlerini devirirken ayağa kalkar ve colm’un elinden bilgisayarı alarak mesaja bir şeyler yazar ve geri yollayarak aleti genç adama uzatır, bu sefer kapının tam karşısına otururken colm da iç çekerek onun yanına oturur

“sence yağmur kadın işi ne olacak?”

delora sırtırken colm da gülümsüyordur..

“delora hala geçitten çıkarılmadı mı?”

latty ve ewan oturdukları koltukta kağıtların arasından başlarını kaldırarak onlara bakan cuslovu görürler, latty gülümser

“bir süre daha çıkmaması gerekiyor..”

“harika.. o zaman birinin bana yardım etmesi gerekiyor..”

latty ve ewan aynı anda ellerindeki kağıtları kaldırırken cuslov gözlerini devirerek ofisten çıkar ve kapıyı arkasından kapatırken latty sırtarak ewan’a dönüyor ve kocaman bir öpücük çalarak

kağıtların arasından kalkıp cusu takip ediyor ve arkasında bir yerlerden ateş arayan bir ewan bırakıyordu..

delora yarım saat sonra esneyerek başını colmun omzuna koyar ve kapalı kapıyı izlemeye devam ederken colm sola kayar, delora kaşlarını çatarak başını kaldırırken colm köşeye dayanır ve sağ kolunu açarak delorayı beklerken genç kadın tekrar gülümseyerek o tarafa emekler ve colmun göğsüne dayanırken colm kolunu indirerek delorayı omzundan kavıyordu

“sence daha ne kadar burda tutuluruz?”

delora cevap vermeden dudaklarını ısırırken başı colmun nefesiyle yavaşça inip kalkıyordu, bir anda genç adamın omzunda duran eli daha farkedilir olmuşken genç kadın mırıldanır

“bilmem..”

colm iç çekerken delora bir an gözlerini kapatır, genç adamın göğsü inerken delora gözlerini açar, başını kaldırarak colma bakarken genç adamın bakışları da ona dönüyordu

“bir şey mi oldu?”

delora başını iki yana sallarken ikisi birbirlerine bakmaya devam ediyordu, colm her saniye geçtikçe içinde oturdukları kabinin sessizliğinin duyulur hale geldiğine yemin ediyorken delora bir şey yapacaktır ama ne yapması gerektiğini bilmiyordu, o sırada colm’un eli yavaşça genç kadının sırtına iner ve onu hafifçe kendine çekerken delora da nefesini tutarak dudaklarını hafifçe aralar ve bakışları colm’un dudaklarına inmişken ikisinin nefesleri de birbirinin dudaklarına sıcağı vuruyordu ve o çok yakın anda kabin sarsılarak hareket etmeye başlarken delora irkilir ve colmun göğsüne tutunurken başını kapıya çevirir, genç adam dudaklarını ısırarak kendi kendine gülerken delora da açılan kapıyla beraber kendine çeki düzen vererek ayağa kalkıyor ve teknik elemanların arkasında onu izleyen lattye nefretini saplayarak kabinden çıkıyordu..

“eeee?”

latty, deloranın arkasından hızla onun ofisine girerken delora elleri belinde ona döner

“yaptığın adilikti!”

latty sırtırtırken delora iç çeker

“ciddiyim latty..”

lattynin yüzü düşerken delora masasının başına geçiyordu, latty de onun karşısına otururken mırıldanır

“saçmalama-ne oldu? bir şey mi dedi?”

“hayır..”

delora masadaki kağıtları öylesine karıştırırken sessizdir, latty sonunda dayanamaz

“delora, ne oldu söyler misin!?”

sarışın genç kadın önündeki masaya ellerini koyarak lattye bakar

“KABİNİ DÜZELTMENİN TAM ZAMANIYDI!”

latty gözleri büyüyerek bir an deloraya bakar sonra küfrederek ellerini birbirine vururken delora yaaa’lıyordu, latty yüzünü buruşturarak

“çok aptalım.. ne kadar yaklaşmıştı?”

delora baş ve işaret parmağıyla küçücük bir aralık gösterir

“bu kadar.. bu kadarlık kalmıştı latty, sonra noldu?! kabin düzeldi!”

latty elini alnına götürerek gülerken delora da dayanamayarak güler, bir an sonra ikisi de kahkahalara boğulurken delora ondan nefret ettiğini söylüyor, latty parmaklarıyla *bu kadarlık!* yaparak yine gülüyordu..

latty o akşam deloranın bugünlük geçit ya da asansörleri kullanmama yeminine gülerken odasına dönmüş ve sıcak bir banyo için büyük küveti doldururken ewan eğer güzel bir şey yapıyorsa ona bu akşam kesinlikle bir şey söylememesini, çünkü o kahrolası kağıtlardan ve sektörlerden bir an önce kurtulmak için bütün gece çalışacağını söylemiştir.. Latty şimdi tek başına, küvetin başında oturmuş, suyun dolmasını beklerken elinin altındaki banyo köpüklerinden birini seçer ve suya biraz döker, sonra kalkıp üzerindeki havluyu bir kenara koyup mis gibi kokan köpüklü ılık suyun içine girdiğinde gülümseyerek küvete yerleşir.. genç kadın ara ara yüzerek gözünün önüne gelen köpükleri üfleyerek uzaklaştırırken su gittikçe ısınıyor mu yoksa o mu öyle zannediyor bilmiyordu..

latty bir süre sonra sıcaktan rahatsız olduğunu düşünerek doğrulur ve soğuk su musluğuna uzanırken bir anda küvetin suyu buharlar çıkararak kaynamaya başladığında latty acıyla haykırarak kendini geri atıyor ve hemen sonra ayağa fırlayarak kendini küvetin dışına atıyordu..

“latty...”

ewan karanlık odadan içeri girerken banyonun aralık kapısından sızan ışığı görür ve gülümseyerek o tarafa ilerlerken bir an sonra içerdeki sesleri duyduğunda kaşlarını çatarak kapıyı iter ve gördükleriyle şokla nefesinin sıkıştığını hissediyordu..

latty titreyerek yerde oturmuş, derin nefeslerle ağlayarak yaralarını iyileştirirken kapı açıldığında taş kesmiş bir ewanla göz göze gelirken korkuyla kısık bir ses çıkarır ve ewan’ın ona atılmasıyla hıçkırarak ağlarken her yanı kızarıp, derisindeki yanıklar acı veriyor, ewan’a sarılmak istiyor ama acıdan kendine bile zorlukla dokunuyorken ona bakarak neler olduğunu soran genç adamın ellerini sıkarak bütün gücüyle ağlıyordu..

SOUNDTRACK / *My Chemical Romance - The Ghost of You*

kısa bir süre sonra latty, vien’in kontrolünde yoğun bakıma alınmış ve çok uzun süredir içerden bir haber gelmemişken ewan steril bölgeye sokulmuyor, koridorda dudaklarını kemirerek sinir bozucu bir şekilde volta atarken wusla genç adamı sakinleştirmeye çalışıyor, delora bir koltuğa oturmuş, eli ağzına kapalı, hala şokta, öylece yeri izlerken colm onun elini tutmuş, genç adam bir yandan da wuslayı dinlemeden dehşetle bir şeyler söylenen ewan’a sakin olmasını söylüyordu..

“yok, odada hiçbir şey yok.. tek bir iz bile yok..”

ewan, wusladan kollarını çekerek hızla, az önce onların yanına gelen cuslova dönerek bağırır

“ne demek bir şey yok! o korkunç yanıklar nasıl oldu öyleyse?!”

“sakin ol ewan-“

“olamam! neler olduğunu anlayıp onu yok etmeden olamam!”

cuslov sesini çıkarmazken ewan saçlarını çekerek koparmak istercesine tek eliyle geriye atar

“BEN ONU HER ŞEYDEN, HER KAHROLASI ŞEYDEN KORUDUM AMA ŞİMDİ BİR AVUÇ SUYLA MI ÖLECEK-”

“kimse ölmüyor ewan sakin ol!”

koridorun diğer köşesinde şimdiye kadar sessizce beklemiş conrad’ın bir anda araya girmesiyle ewan genç adama döner

“sen nerden bileceksin!”

“ewan-“

“sen karışma wusla! sana sordum conrad!”

ewan hırslı adımlarla conrad’a yürürken, conrad sakindir

“şu anda ölümden bahsedip kimsenin sinirlerini bozmaya gerek yok, latty iyi olacak-“

sarışın genç adam sinirle gülerek conrad’ın lafını keser

“savaş sırasında senin yanına koşarken de iyi olacaktı değil mi?”

konudan tek haberi olan cuslov duruma müdahale etmeye yeltenirken, haberi olmayanlar sadece dinliyordu, conrad arkadan gelen cuslovu durdurmak için elini kaldırır, genç kadın yerinde kalırken conrad ona nefretle bakan ewan’a dönerek

“bunun şimdiyle alakası yok-“

ewan, conrad’ın yakalarına yapıştığında delora ve colm da ayağa fırlar, ewan tıslayarak conrad’ın suratına konuşur

“neyin neyle alakalı olduğuna *ben* karar veririm...”

ewan, conradın yakalarını sertçe bırakıp dişlerini gıcırdatarak genç adamdan uzaklaşırken conrad gömleğini düzelterek ona bakan cuslov’a gözleriyle önemli olmadığını söylüyordu ama o anda ewan hızla geri dönerek conrad’ın burnuna bir yumruk geçirdiğinde delora bağırıyor, colm ikisinin arasına girecekken conrad da dişlerini sıkarak ewan’ın suratına oturaklı bir yumruk koyuyordu

“KENDİNE GEL CRASH!”

ewan, dudağından sızan kanı parmaklarıyla silerken burnundan soluyor, conradsa öfkeyle ona bakarak burnundan gelen kanı elinin tersiyle silip atıyordu...

yarım saat sonra iki adam da koridorun başka uçlarında, birisi dudağında, birisi de burnunda buz torbalarını tutarak otururken vien koridora girer ve genç kadının görür görmez ewan ayağa fırlarken vien ona sakın olmasını söylüyordur, diğerlerine de dönerek devam eder
“yanıkların çoğunu tamamen geçirebildik, neyseki yüzünde bir şey yoktu..tamamen iyileştiremediklerimiz de çok ciddi değiller ve herhangi bir enfeksiyon söz konusu değil..sabah kadar kendini daha iyi hisseder ama şoku atlatması gerekiyor-”
“görebilir miyiz?”
vien gülümseyerek delora’ya döner
“tabii ki, birazdan özel odaya alınacak, bana haber vermelerini bekliyorum..”
delora usulca bir tamam mırıldanır ve kollarını kavuşturarak sessizce beklerken vien iç çekerek ellerinde buz torbaları olan ewan ve conrad’a bakar
“burada neler döndü bilmiyorum ama şu an yumruklaşacak zaman değil, kendinizi toparlayın ve hayır, ikinizin de suratını iyileştirmiyorum..”
kimseden ses çıkmazken ewan bıyık altından bir şeyler söylenerek dudağındaki yarayı yalıyordu, vien ona bakarken cebindeki çağrı aleti bipler, genç kadın deloraya dönerek
“latty üst kattaki özel odada, sadece sen girebilirsin delora..”
ewan hariç kimse itiraz etmezken vien öfkeyle ağzını açan genç adama döner
“sen benimle geliyorsun.”
ve ewan’ı kolundan tutarak sertçe geçitlerin birine yönlendirirken delora, colm’un çağırıldığı asansörle üst kata çıkıyordu..

vien ofisinin kapısını kapatarak elindeki buz torbasını sinirle bir kenara fırlatan ewan’a döner, bakışları önce yerdeki buz torbasına sonra da hala bir şeyler söylenen genç adama çevirilir
“bu yaptıklarının latty’i koruduğunu mu sanıyorsun?”
“hiçbir şeyin latty’i koruduğunu sanmıyorum vien, ne söylemek istiyorsan söyle..”
“pekala..”
vien bir iki adım atarak ewan’ın karşısına gelirken genç adamı kolundan tutarak kendine baktırır
“olan şeylerin acısını başkalarından çıkarmayı bırak, anladın mı beni? herkes senin kadar olaylardan etkileniyor, herkes senin kadar üzülüyor..”
“kimse benim gibi-“
“ah kes şu *benim gibi* saçmalıklarını ewan! Latty’i canından bile çok sevdiğini biliyorum ve bunu *ben* biliyorum ewan, herkesten çok ben biliyorum inan..”
ewan bakışlarını kaçırırken vien tutuşunu gevşeterek devam eder
“..ama latty’e ne zaman bir şey olsa, ne zaman işler senin kontrolünden çıksa, bir başkasının da canını yakmandan bıktım artık.. her şeyi yalnız sırtladığını biliyorum.. yaptığın fedakarlıkların hepsini biliyorum, ben de ordaydım hatırladın mı?”
ewan dişlerini sıkarak yerdeki bir noktaya bakarken vien usul bir sesle devam eder
“bundan sonra herkesin bir şeyler yapmasına izin vermen gerek.. yıllar önce olmuş bir olay için conrad’ı suçlayıp duramazs-“
“sen nerden biliyor-“
“conrad anlattı ama konumuz bu değil.. latty sana ait olan *bir şey* değil, o bir insan, hepimizin arkadaşı, dostu, ailesi ewan.. başkalarının onun için üzülmesine izin vermen gerekiyor, başkalarının sen onun için üzüldürken seninle ilgilenmesine izin vermen gerekiyor..”
ewan sinirle gülerken kolunu vienden çeker
“ona bir şey olduğunda hayatını öne atacak olan yine benim...”
vien kaşlarını çatarken konuşur
“bu söylediğinin ne kadar korkunç bir şey olduğunun farkında mısın ewan?”
genç adam hızla vien’e dönerken genç kadın ona fırsat bırakmadan devam eder
“latty’i korumak zorunda olduğun için mi koruyorsun?”
“ben ona aşığım vien..”
“o zaman neden kendini devamlı bir şeyler yapmak zorunda hissediyorsun-“
“çünkü devamlı bir şeyler yapmak zorundaydım!”
vien, ewan’ın titreyen ve yüksek sesiyle yutkunarak susarken genç adam tonunu kontrol etmeye çalışarak devam ediyordur
“yoruldum vien... devamlı diken üstünde olmaktan, devamlı bir şeylerin elimden kayacağını düşünmekten, latty’i kaybedeceğimi düşünmekten yoruldum-“
“latty’i kaybetmiyorsun ewa-“
“sen bilemezsin vien.. bilemezsin.. döndüğümüzden beri gördüğüm kabusları sen bilemezsin-“

“çünkü anlatmıyorsun! paylaşmıyorsun ewan..sen söylemezsen nasıl bilebiliriz.. sen her şey yolundaymış gibi davranırsan biz tabii ki bilemeyiz..”
genç adam dudaklarını birbirine bastırarak arkasını döner ve başını öne eğerek ellerini saçlarından geçirirken vien ona yaklaşır, kendine çevirir ve sarılırken ewan da önce yavaş, sonra da sıkıca genç kadına tutunurken vien genç adamın kulağına fısıldar
“ne olursa olsun ben hep burdayım ewan, biz hep burdayız... söylemen yeter..”
ewan bildiğini mırıldanırken vien onun saçlarını okşuyordur sessizce...

SOUNDTRACK / *Natasha Bedingfield - Wild Horses*

delora özel odanın kapısını aralayıp içeri girerken beyaz bir hastane önlüğü içinde, beyaz bir yatağın içindeki latty başını sola çevirmiş, karanlığı izliyordur. Latty kapının açıldığını duyduğunda o tarafa döner ve yaşlı gözlerle, ona doğru gelen delorayı gördüğünde yarısı bandajla kaplı elleri titreyerek ağzına gidiyor, göz yaşları akıyorken delora onun acısını kendisi hissederek genç kadının yatağının yanında ona hafifçe sarılarak saçlarını öpüyordur...

“şşt, geçti.. geçti latty..”
delora, kollarına tutunmuş, titreyerek ağlayan lattye her şeyin geçtiğini fısıldarken genç kadın başını çekerek deloraya bakar
“ne olduğunu anlayamadım bile..birden kaynamaya başladı.. korkunçtu..”
delora onun saçlarını geri iterken lattyle beraber gözlerinden yaşlar akıyordur, mırıldanır
“ama geçti, değil mi? iyisin şimdi.. ewan tam zamanında geldi ve hepsi geçti latty..”
latty başını sallarken gözleri ağlamaktan parlıyor, göz bebekleri kocaman olmuş, güçsüz bir sesle mırıldanır
“ben artık korkmak istemiyorum delora..”
“ah latty..”
sarışın genç kadın hayatındaki tek dostuna, hayatının bir parçasına sarılırken bir daha kimsenin canını yakmasına izin vermeyeceğine söz veriyordur..

bir süre sonra delora, latty’nin yatağının başında, onun hemen yanına oturmuş, suyunu içmesine yardım ederken odanın kapısı açılır ve ewan içeri girerken latty bardağını indirerek, yaklaşan genç adama bakıyordur
“ewan...”
ewan yatağın başına gelmiş, eğilerek nazikçe genç kadını öper ve güzel yüzünü elleri arasına alırken sorar
“iyisin, değil mi?”
“iyiyim.. çok daha iyiyim..”
“güzel..tanrım, latty..”
ewan genç kadına sarılarak şakağını öperken latty genç adamın gömleğine asılıyordur güçsüzce
“burada kal..”
“gitmeyecektim zaten..”
delora gülümseyerek ikisini izlerken mırıldanır
“yarın erkenden tekrar gelirim..”
latty, deloraya dönerek gülümser
“iyi ki burdasın delora..”
sarışın genç kadın gözleri dolarak gülümser ve lattynin alnından öperek ewan’a da iyi geceler diler ve odadan çıkarken ewan latty’nin yatakta ona açtığı yere uzanarak genç kadını kendine çekerek bunu da atlattıkları için şükrediyordur...

“nasıl?”
delora asansör kapıları arkasından kapanırken wuslaya gülümser
“iyi, ewan gece onunla kalacak..”
wusla ve diğerleri rahatlatırken genç kadın iç çeker
“biz de gidip biraz dinselsek iyi olur, yarın sizinle konuşmak istediğim şeyler var..”

“nedir?”

delora elini sallayarak cuslov’a döner

“bu katil su meselesi hakkında bir kaç fikrim var ama şimdi sırası değil, çok geç oldu..”

cuslov da herkesin aklının korkunç biçimde dağılmış olduğunu farkında, başını sallayarak deloraya sarılır ve genç kadının saçlarını okşayarak bu gece sudan uzak durmasını söylerken delora gülümseyerek aynı şeyin onun için de geçerli olduğunu söyler, herkes yorgun bir iyi gecelerle geçite girerken delora vienin arkasından geçite giren colm’u durdurur

“colm, sen biraz kalır mısın?”

“tabii..”

genç adam diğerlerine iyi geceler dileyerek deloraya dönerken geçit kapıları kapanıyordu

“iyi misi-“

genç adam bir an sonra deloranın dudaklarıyla susturulmuşken genç kadın parmak uçlarında colmun yüzünü iki eliyle kavramış, gözleri sımsıkı kapalı, dünya gözlerini açtığı anda yok olacaktı gibi genç adamı öperken colm ellerini nereye koyacağını şaşırılmış, afallamış bir şekilde öpücüğe benzeyen bir karşılık veriyordu. delora biraz sonra ayrılarak gözlerini açarken colmun yüzünü bırakır ve dudaklarını ısırarak gözlerinde kalmış yaşları siler

“afedersin, çok ani oldu, farkındayım.. ama yapmam gerekiyordu..”

colm dudakları hala aralık, sadece başını sallarken delora onu izliyordu

“pekala, iyi geceler..”

genç kadın arkasını dönerek asansörlere giderken bir an sonra colmun sesiyle durur

“delora, bekle..”

genç kadın arkasını döndüğünde colm bu sefer kesinlikle kendine gelmiş, genç kadına uzanarak yüzünü tek eliyle kavrar ve bu sefer kıyamet günü gelirmişçesine değil, sonsuza kadar öyle kalacaklarmışçasına öpüşürken delora kalbi durarak başını kaldırıyor ve iki eliyle genç adamın tişörtüne tutunarak karşılık veriyordu...

delora ertesi sabah gözlerini tek eliyle kapatarak latty’nin özel odasından içeri giriyordu

“çıplak olan varsa çarşafı kullansın lütfen..”

“saçmalama, aç gözlerini..”

delora sırtarak parmaklarının arasından gülen latty’e bakar, hemen sonra elini indirirken yatağın yanına giderek bir hayli rahatsızca yatakta oturan ama öldürseler sesini çıkarmayacak olan ewan’ın göğsüne dayanmış olan latty’nin ellerini tutar

“nasılsın?”

“çok çok daha iyiyim.. vien akşam üzeri kendi odama dönebileceğimi söyledi..”

“harika, bu daracık yatakta zor olmuştur..”

“delora!”

“ne!”

latty gülerek genç kadının ellerini iterken ewan mırıldanır

“kız haklı..”

latty şokla ewan’ın bacağına vururken o bu haldeyken hala nasıl bu kadar fesat olabildiklerini soruyor, delora hiç zor olmadığını söylerken odaya elinde büyük bir kahvaltı tepsisiyle colm ve ardından wusla ve cuslov giriyordu...

latty kahvaltısını ettikten sonra herkes onun uyuyabilecek fırsatı varken bunu sonuna kadar kullanması için uyumasında karar kılmış ve bir süre onu yalnız bırakmışken deloranın dün akşam istediği toplantı için büyük toplantı odasında, tam kadro olarak konuşuyorlardı ve deloranın fikri çoktan ilk vetosunu alıyordu

“hayır, onlarla senin uğraşmanı istemiyorum..”

“ben uğraşmazsam kim uğraşacak cuslov?”

cuslov bunun kesinlikle kabul edilemez olduğunu söyler ve ekler

“oreon’da bu tip işler için eğitilmiş bir sürü ajan var.. senin sadece isim vermek yeter, gerekli bilgiyi onlar alırlar-”

delora sıkıntıyla iç çeker

“ben de o ajanlardan biriyim ve o *bir sürü* ajanınızdan kaç yıllardır dungan’da bu adamların yuvalarında yaşıyor?”

“sen yeteri kadar yaşadın-“

“burada bunu kimin yapacağını tartışmıyoruz, zamanını ve görev sırasında herkesin görevini belirlemek için konuşuyoruz..”

cuslov, deloraya son kez bir bakış atarken genç nobes kararlıdır
“hayır cuslov, gidiyorum ve colm da benimle geliyor..”
“geliyor muyum?”
delora başını sallarken colm kaşını kaldırarak onaylar
“ben de onunla gidiyorum..”
cuslov iç çekerken toplantının başından beri hiçbir şey söylememiş olan ewan’a döner
“sen ne diyorsun ewan?”
“işimize yarayacak bir şeyler çıkacağını düşünüyor musun?”
delora başını sallar
“bunlar zamanında her türlü pisliğe bulaşmış adamlar, kesinlikle bir şey biliyor olmalılar.. bilmeseler bile bir şey bilecek başka adamlara onlar aracılığıyla ulaşabiliriz..”
“haklı..”
herkesin bakışları conrad’a dönerken genç adam devam eder
“ayrıca adamlar oreon’dan korkuyor, zamanında yeterince göz dağı verildi.. ters bir şey olacağını sanmıyorum..”
ewan başını sallarken delora’ya döner
“latty ben söylerim.. sen ne gerekiyorsa söyle, bu sefer patron sensin..”
delora keyifle gülümser
“emredersiniz kaptan crash..”

akşama doğru delora görevin son ayrıntılarını da herkese yollamış, ofisinden çıkmak için kapıya uzandığında karşısında bir tişört ve pijamayla dolaşan *kraliçe* latty görür
“yatağınızın yerini mi karıştırdınız majesteleri?”
latty kaşını kaldırarak içeri girecekken delora ona izin vermez
“yatağına latty, dinlenmen gerekiyor senin..”
“sen o etoburların yuvasına giderken mi? hiç zannetmiyorum..”
delora gözlerini devirerek ofisten çıkar ve latty’i de yanında götürerek asansöre girer
“iyi olacağım, colm da benimle geliyor ve bütün herkesin gözü üzerimizde olacak.. senin iki çift yorgun gözüne ihtiyacımız yok-“
“ben kraliçeyim, ne dersem o olur..”
delora kaşını kaldırarak
“işine gelirse..”
latty kollarını kavuşturarak karşısındaki sarışın genç kadına bakar
“geri adım atmaya niyetim yok, yatmıyorum..”
asansörün kapıları açılırken delora sırtarak çıkar
“ben eğleneceğim diye kıskanıyorsun, değil mi?”
latty sonundan sıkıntıdan patlayarak kollarını çözer
“korkunçsun..ne giyeceksin?”
delora gülerek odasına girerken latty de onun arkasından girer, delora derhal gardroba ilerlerken latty yatağı işaret eder
“içeri..”
latty ikiletmeden örtüleri kaldırarak sıcak yatağa girerken delora askıdan kıpkırmızı mini bir elbise çıkararak nasıl olduğunu soruyordur...

birkaç saat sonra uçuş üssünde colm ve ewan son düzenlemeleri yaparken colm siyah takım elbisesinin siyah ipek kravatıyla devamlı oynuyordu
“suçlularla görüşmek için neden bu kadar şık giyinmek zorundayız?”
ewan gözlerini devirerek colmun dikkatini önlerinde duran büyük gece klübü planına çekmeye çalışıyordu
“şu kravatı rahat bırakıp önüne bakar mısınız?”
“anladım ewan.. gerçekten, ben zeki olanım hatırlarsan?”
“kıçına tekme bastıklarında kim zeki göreceğiz..”
colm gözlerini devirerek kravatı daha rahat bir pozisyona getirmeye çalışırken ewan planı kapatıyor, colm delora’nın nerede kaldığına bakmak için arkasını dönüyorken uzun alanın sonundaki kapı açılıyor ve içeri delora, kırmızı ince askılı, göğsünün hemen altındaki kalın siyah kemerin bitiminden süzülen mini etekli elbisesiyle giriyor ve dümdüz yaptığı sarı saçlarının kahküllerini gözünün önünde havalandırırken onca metalin içinde parlayarak ewan ve colm’a ilerliyordu
“hazır mıyız?”

ewan her şeyin hazır olduğunu söylerken colm biraz daha hava alabilmek için kravatını gevşetir, delora genç adamın kravatına uzanıp düzeltirken konuşur
“adamları en rahat ve mutlu oldukları anda göreceğiz, bir problem çıkacağını sanmıyorum.. tamamdır, oynama şununla..”
colm yutkunarak başını sallarken delora genç adamın koluna vurur ve ewan’a hoşçakal diyerek onları dugan’a götürecektir araca binerken colm delora’nın arkasında bıraktığı baharatlı kokunun altında dikkatini toplamaya çalışarak ewan’ın ona uzattığı alıcılara ve dugan’da kullanacakları arabanın anahtarını alır
“bu kadar mı?”
ewan sırtarak başını sallıyor
“bu kadar.. dikkatli olun..”
“oluruz..”
ewan kaşını kaldırarak kollarını kavuşturur
“eminim olursunuz..”
colm genç adamın omzuna bir yumruk geçirerek araca binerken ewan gülerek omzunu ovuşturuyor ve büyük kapıların açılması emrini veriyordu..

colm ve delora, dugan’ın olabilecek en seçkin gece klübünün önünde siyah arabalarından iner ve anahtarları valet’e uzatırken delora elbisesinin eteklerini düzelterek colm’a döner
“seni getirmemin bir sebebi de oreon’un en az maço erkeği olman colm..”
“ne demek şimdi bu?”
delora sırtır
“içeri girdiğimizde kendine hakim olabilecek tek adam sensin demek istedim..”
colm ,deloranın belinden tutarak onlar için kapıdan geçiyordu, kaşlarını çatarak mırıldanır
“bu işten hiç hoşlanmadım...”
delora muhteşem elbisesi ve gülümsemesiyle colm’a aldırmadan yürürken genç adam her an kendini kontrol etmesi gereken anın gelmesini bekleyerek rahatsızca delorayı takip eder...

SOUNDTRACK / DJ Tiesto - Touch Me

Göz alabildiğine yüksek tavanlı karanlık bir alanın tam ortasındaki çukurda, üzerlerine yer yer vuran kırmızı ışıklarla ve nereden geldiği kestirilemeyen müzikle kendinden geçmişçesine danseden bir sürü insan ve çukurun etrafında dolaşan simsiyah, parlak bir barda, yer yer üzerlerine vuran kıpkırmızı neonların altında dansedermiş gibi içkilerle ilgilenen barmen ve barmaidler, siyah barın hemen arkasından yükselen katların her birinde siyah tüllerle kapatılmış özel bölmeler ve içinde kimbilir şu anda neyle uğraşan bir sürü değişik insan, iblis, sıkılmış diplomatlar, büyük devlet adamları ya da onların asi çocukları, çok önemli ya da tamamen önemsiz kişilikler... Hepsi bu karanlık ve yükses sesli müziğin esir aldığı binada bir araya gelmiş, pek çok şey için büyük bir kaynak ya da kusursuz bir hedef oluşturuyorken colm ve delora, üst katlara çıkan bir çok siyah merdivenin birinde kendi kaynaklarına doğru ilerliyordu..

delora sonunda aradıkları kata ulaşmış, topukları metal zeminde ses çıkarıyor ama müzik, sesi sadece ona duyulur hale getiriyorken colm genç kadının hemen arkasından takip ediyor ve siyah perdeleri aralık kalmış bölmelere gözü takıldıkça neye tepki göstermemesi gerektiğini anlıyordu. bir kaç sıcak bölmeden sonra delora aradıkları yere gelmiş, perdeyi aralayarak içeri girerken colm da onu takip ederek bölmeye girer..

“delooraa, delora...”
siyah odanın silindirik duvarlarını çeviren siyah koltukta, etrafındaki iki muhteşem güzel kızla oturmuş, keyifli ama bir o kadar çirkin bir sırtışla, kapıdan giren deloraya bakan iri yarı bir adam kızların bir hayli istekli dokunuşlarından sıyrılarak ayağa kalkar ve deloranın ellerini tutarak öperken genç kadın bu gece rolünü iyi oynamaya kararlı, kışkırtıcı bir gülümsemeyle konuşur
“leonard..”

dugan'ın en zengin suçlusu ünvanını yıllardır kimseye kaptırmamış ve bu yüzden artık suçludan çok gizliden gizliye bir bilgi kaynağı olarak bilinen Leonard Palmiro, oreon'la yaptığı işlerin yüzde doksanında muhattap olmayı tercih ettiği delorayı görmekten memnun, konuşur
“kraliyet balonuza katılamadığım için üzgünüm tatlım, büyük bir sarsıntı yarattığını duydum..”
delora başını sallarken mırıldanır
“ben de seninle bunu konuşmak için geldim..”
leonard kaşını kaldırarak memnuniyetle konuşabileceğini söyler ve hemen sonra gözü arkada onları izleyen colm'a takıldığında deloranın ellerini bırakarak genç adamı süzer
“yalnız değilsin..”
delora da colm'a dönmüş, genç adama bakarak gülümser
“olanlardan sonra yalnız gelmek istemedim..”
leonard tanıştırılmayı beklemediği colm'dan gözlerini ayırarak delora'ya döner
“seni bile korkuttuğuna göre büyük bir dert olmalı..oturalım..”
delora teşekkür ederek az önceki kızların iki yana çekilmesiyle ortada açılan yere oturur, onun hemen arkasından leonard otururken kızların birisi tekrar eski yerine geçer ve leonard'a ilgi göstermeye devam eder, diğeri colm'un oturmasını beklerken genç adam deloranın diğer yanına oturur, kız colm'a yaklaşacakken delora elini genç adamın dizinden bacağına doğru sıkıca kavrayarak yukarı çıkarır ve o sırada kızla göz göze gelerek ona nerede oturması gerektiğini hatırlatırken kız geri çekiliyor, colm felç geçiriyor, deloraysa yavaşça elini çekerek diğer kızla işi biten ve dikkatini sonunda ona verecek olan leonard'a dönüyordur...

“çok ilginç..”
leonard, deloranın anlattıklarından sonra kadehindeki şampanyayı dikerek gözlerini kısar
“size yardım edecek birini tanıyorum..”
colm da dikkatle leonard'ı izlerken delora kadehini elinde çeviriyordur, sorar
“kim?”
“dorian marcell..”
delora kaşlarını çatarak hiç duymadığını söyler, leonard sırtarak arkasına yaslanır
“duymamanız normal.. marcell'i etrafta çok az adam bilir.. bilenler de zaten canı yananlardır..”
delora kaşını kaldırırken leonard cebinden küçük bir bilgisayar çıkarır
“eski dünyada, kimsenin gelip geçmediği bir arazinin ortasında yanmış bir evi var..”
“yanmış bir ev mi?”
leonard adresi delora'ya yollarken cevaplar
“kendi yaktığı evi diyelim.. adam bir ateş kıran..”
deloranın gözleri büyürken colm kaşlarını çatıyor ve bir ateş kıran'ın ne olduğunu düşünüyordur..

“ateş kıranların artık sadece bir efsane olduğunu sanıyordum..”
leonard keyifle sırtır
“efsaneleri ayağına getiriyorum tatlım..”
delora gülümserken leonard yanındaki kızın uzattığı kadehini alır
“ama adam dengesizin teki... belki evrendeki tek ateş kıran ama en iyisi olmadığı kesin, kaçık herif..”
“kendi evini yaktığı için mi?”
leonard, colm'un sorusuyla bir an genç adama bakar, sonra deloranın da cevabı beklediğini gördüğünde başını sallır
“daha çok kendini kontrol edemediği için.. neden eski dünyada yaşıyor sanıyorsun..”
“peki gittiğimizde bizi öldürme ihtimali ne kadar?”
leonard deloraya bakarak cevaplar
“senin gibi bir güzelliği öldüreceğini sanmam tatlım, ama yine de fazla kalabalık gitmemeye bakın.. adamı elinizden kaçırmak istemezsiniz, çünkü kaçık yağmur kadın hakkında birisi bir şey biliyorsa o da marcelldir..”
leonard şampanyasından bir yudum alırken delora başını sallayarak colm'a bakıyor, genç adam kaşlarını kaldırarak duyduklarının bir hayli ilginç olduğunu gösterirken delora leonard'a döner tekrar ve
“sağol leonard..”
“her zaman hayatım, peki sen bana ne vereceksin?”
delora ona açlıkla sırttan adama bakarak gülümser
“şartlı tahliye memurlarının daha sevecen olmasını sağlayabilirim..”

“evet, işe yarar, ama onların yerine senin sevgi göstermeni tercih ederdim..”
deloranın eli bunun üzerine yine colmun bacağında yerini bulurken genç kadın arkasındaki colm’un göğsüne dayanarak konuşur
“maalesef sevgim başkasına rezerv edilmiş durumda..”
“aha.. başından beri hoşlanmamıştım senden zaten..”
colm bir şey söylemeden sırtarak delorayı kavrar ve genç kadının kulağına eğilerek
“gidelim mi?”
delora keyifle tamam derken colmun elinden tutarak ayağa kalkar
“görüşmek üzere leonard, adımlarına dikkat et..”
“sen de tatlım..”
delora sırtarak bölmeden dışarı çıkarken colm da ona nefretle bakan leonard’a kısa bir bakış atar ve delora’yı takip eder...

“ateş kıran da neyin nesi?”
delora son basamaktan da inerek cevaplar
“ateş kıran sevgili colm, ateşle bağlantısı olan her şeyin üzerinde kontrolü olan demek ve çocukluğumdan beri hiç gerçekten bir ateş kıran olduğunu düşünmemiştim..”
colm başını sallayarak bu yeni bilgiyi sindirirken delora kalabalıktan sıyrılarak bara doğru ilerliyordur, colm sorar
“o zaman bizim yağmur kadın da bir su kıran mı?”
delora gülerek cevaplar
“su kıran diye bir şey var mı bilmiyorum bile..”
“ateş bükülüyorsa su da bükülüyordur, neden olmasın?”
delora siyah bara dayanarak etrafa göz atarken yanında bara dayanan colma döner
“eğer öyle bir şey varsa başımız cidden dertte demektir.. ateş kıranların ateş üzerindeki güçleri durdurulamayacak kadar çoktur, efsaneye göre bir ateş kıranın küçücük bir kıvılcımla bile yaratabileceği felaketlerin ölçüsü yoktur..aynı şeyin su için de geçerli olduğu pek iç açıcı bir düşünce değil ama yine de ihtimallerden biri tabii ki...”
colm parmaklarını siyah tezgaha vurarak delorayı dinlerken genç kadın iç çekerek devam eder
“eğer bu marcell denen adam bir şeyler biliyorsa onu kızdırmadan bildiklerini öğrenmemiz gerek, daha da güzeli adamı yanımıza çekmek olurdu.. hiçbir şey bilmeseyse bile bir ateş kıranın gücünün senin tarafında olması muhteşem olmalı..”
colm herhalde öyledir derken delora heyecanla devam eder
“..ve kaldı ki bu adam oreon’un bile bilmediği bir adam, leonard da verdiği bilgilere karşılık korunuyor olmasaydı asla ismini vermeyeceğinden eminim..şanslıyız..”
delora colm’a göz kırparak tekrar etrafına bakarken genç adam sorar
“kimi arıyorsun?”
“aldığımız bilgiyi fazla patırtı çıkarmadan doğrulayacak insanı..”
colm pekala diyerek delorayla beraber etrafa bakarken tezgahın arkasında barmen veya barmaidler dışında kimse yoktur, delora bir an sonra elini kaldırır ve en uçtaki siyah saçlı bir barmaid’in dikkatini çekerken uzaktaki genç kadın başını sallayarak önündeki müşterinin bardağını uzatır ve yanındaki arkadaşından onun yerine bakmasını rica ederek deloraya başıyla dışarıyı gösterir, delora onaylayarak colma döner
“gidelim..”
colm kendini ordan oraya taşınan bir kukla gibi hissederek deloranın onu sürüklemesiyle çaresiz, genç kadını takip eder..

delora ve colm geniş ve boş bir alana açılan arka kapıdan çıktıklarında barmaid kız onları bekliyordur
“hey.. işe yarar bir şey öğrendiniz mi?”
delora çantasından bilgisayarını çıkarırken ona ilerler
“işe yarayıp yaramadığını sen söyleyeceksin ashley..”
ashley başını sallayarak bilgisayarını alır ve adrese bakıp tekrar geri uzatır ve onlarınkine hiç benzemeyen kendi el bilgisayarını çıkararak bir şeyler araştırırken delora buna alışkın, bekliyor, colmsa dikkatle ashley’nin ne yaptığını izliyordur..
genç kadın önce evren dizinine girmiş, ki buraya girebilmesi için özel izni olması gerekiyordu, adresin varlığını kontrol etmiş ve tahmin ettiği üzere olumsuz bir sonuç almışken dizinden çıkarak özel bir kullanıcı adı ve şifreyle başka bir networke girer, colm genç kadının girdiği bölümün yeraltı networklerinden biri olduğunu gördüğünde gözleri büyür

“buralara girişimiz olduğunu bilmiyordum..”
delora gülümseyerek ashleyi izlemeye devam ediyordu, mırıldanır
“bizim yok, sadece onun var..”
ashley bir kaç girişi kontrol edip bilgisayarı kapatır ve iç çekerek başını kaldırarak deloraya döner
“dorian marcell adına üzeri örtülmüş bir kaç kayıt var ve size verilen adres doğru ama yaşadığını doğrulayamıyorum..”
delora başını sallayarak teşekkür ederken ashley önemli olmadığını söyleyerek gülümser ve şaşkınlıkla ona bakan colma bakarak elini uzatır
“ashley ellen, dугan gizli istihbarat teşkilatı..”
colm genç kadının elini sıkar
“colm pulvu, oreon yüksek teknoloji departman başkanı..”
ashley gülümser
“biliyorum, harika işler çıkarıyorsunuz..”
colm kaşını kaldırarak genç kadını işaret eder
“ama hala yeraltı networklerine ulaşmış değiliz..”
“onun için biraz elinizi kirlletmeniz gerekiyor, kirli işler için biz varız..”
colm genç kadının tarzını severken ashley elleri kotunun arka ceplerinde, deloraya döner
“başka bir şeye ihtiyacınız var mı?”
“şimdilik yok ashley..”
“conrad nasıl?”
colm’un kaşı kalkarken delora omzunu silker
“bildiğin gibi, sadece artık yalnız değil..”
“oh...”
delora gülümseyerek başını sallarken ashley ayakları üzerinde yaylanarak kapıyı gösterir
“boyut iznimiz bitmek üzere, arka kapıyı daha fazla meşgul edemem..”
delora başını sallayarak kapıya dönerken colm boyut izinlerinin iyi çalıştığını gözleriyle görmüş, bayanlara kapıyı açarak onların arkasından tekrar bara girer...

delora ve colm tekrar oreon uçuş üssüne inerken crash ve latty onların yanına geliyordu, crash sorar
“ateş kıran?”
delora keyifle sırtarak başını sallar
“yaşadığını doğrulayamadım ama verilen adres doğru..”
“güzel..”
latty toplantı odasında onları beklediklerini söylerken ewan sırtarak colm’a dikkatli olup olmadığını soruyor ve alaylı bir gülüşle cevapsız kalıyorken delora latty’e sırtarak uyku saatinin çoktan geçtiğini hatırlatıyordu...

“çok güzel bir haber bu..”
cuslov bir adım daha ilerlemekten memnun, wuslaya döner
“eski dünyayla sen ilgilen wusla..”
wusla onaylayarak yarın gerekli hazırlıkları yapacağını söylerken latty sorar
“başımıza daha çok dert almayız umarım..”
wusla endişelenmemesini söyleyerek ekler
“ama korunma büyüleri için yardımına ihtiyacım olacak-“
“direkt ben gitsem?”
herkes kaşlarını kaldırarak latty’e bakarken genç kadın gözlerini devirir
“sadece denedim..”
latty kollarını kavuşturarak arkasına yaslanırken ewan ona gülerek wuslaya döner
“oakfox’la mı gideceği-“
“sen de gelmiyorsun ewan..”
ewan birden kaşlarını çatarak wuslaya bakar
“ne demek ben de gelmiyorum?”
“ateş kıranların korunma büyüünü senin üzerine de uygulamamız çok uzun zaman alır, ben tek başıma gidiyorum..”
“wusla kendisi halledebilir ewan..”
kimse cuslova itiraz etmezken ewan da çaresiz, başını sallar ve herkes yarının gündemini öğrendikten sonra toplantı bitirilirken colm su kıran denkleminin ne kadar kötü olduğunu sorar ve

ayaküstü tekrar yeterince kötü olabileceği cevabını alırken latty sudan bahsetmek istemediğini söylüyordur...

ertesi gün wusla ofisinde, zaman farkının yaratacağı etkileri de düşünerek eski dünyaya yolculuk düzenlemelerini yaparken latty elinde küçük bir iksir şişesiyle içeri girer ve bilgisayarından başını kaldıran wuslaya şişeyi uzatırken
“tadı konusunda garanti veremem ama kusursuz oldu, şimdi içersen dünyaya inmeden tam etkisi oluşur..”
wusla teşekkür ederek şişeyi alır ve küçük cam kapağı açarak içindeki kırmızı sıvıyı koklar ve yüzünü buruşturarak latty'e bakar
“korkunç..”
latty üzgün olduğunu söylerken nefesini tutmasını önerir, wusla nefesini tutarak küçük şişeyi diker ve ağzındaki bütün tadın gittiğine kanaat getirene kadar nefes almazken şişeyi kapatarak tekrar latty'e uzatır ve ilk nefesini alarak korkunç kokuyu tekrar duyarken ekşi bir ifadeyle bilgisayarına döner
“adam bu içtiğim iksire değerse çok iyi olur..”
“sence degecek mi?”
“ateş kıranların diğer üç elementle de etkileşimleri kuvvetlidir, eğer yardım etmeyi kabul ederse işimize yarayacağına eminim..”
latty iç çekerek kalkar ve kapıdan çıkmadan önce wuslaya iyi şanslar dileyerek yokluğunda her şeyin kontrol altında olacağını söylerken wusla iyi haberlerle döneceğini söylüyordur...

wusla uçuş üssünde, kendisi için ayarlanmış aracın önünde, özel beyaz giysisinin uzun fermuarını çekerken colm ona bir izleme cihazı uzatıyordu
“bu senin nerede olduğunu takip edebilmemiz için, yanından ayırma.. aracın sisteminde zaten takip mekanizması aktif, belirlediğimiz noktaya iniş yaptığın sürece sorun yok..”
wusla üzerinde kırmızı bir noktanın yanıp söndüğü, hap pil büyüklüğündeki cihazı alıp göğsünün üzerindeki fermuarlı cebe koyar, colm her şeyin hazır olduğunu söylediğinde wusla aracına biner ve kısa bir süre sonra büyük kapılar beyaz araç için açılır...

SOUNDTRACK / Nobuo Uematsu - Seymour's Ambition

wusla aracı belirtilen noktaya indirmiş, ana devreleri kapatarak takip mekanizmasının çalıştığından emin olur ve kapıları açarak dışarı çıkarken kapılar arkasından kapanır ve genç kadın etrafındaki gri manzarayla derin bir iç çeker..
yanmış, yıkılmış ya da terkedilmiş ev ve arazilerin griliğinde ve eskisinden çok daha soğuk gecenin karanlığında genç kadın beyaz giysisiyle ilerlerken bacağındaki korumalı ceplerden birinden çıkardığı el bilgisayarından yön yardımı alıyordu. Karanlık gecede esen hafif rüzgar saçlarını havalandırırken wusla hızlı adımlarla yıkık sokaklardan ilerliyor ve bir köşeyi daha dönerken çatlak toprakların kapladığı geniş bir alanın ortasında üç katlı ve duvarları tamamen is kaplı, yarısı yanmış bir ev duruyordu. wusla bilgisayarı kapatarak tekrar cebine koyar ve derin bir nefes alarak eve ilerlerken sadece ayakları altında ezilen sert toprağın sesi duyuluyordu...

her tarafı is ve yakından bakıldığında ciddi derecede küfle kaplı olan evin giriş kapısının aralık olduğunu gören wusla tereddütle kapıyı iter ve içeri girmeden önce büyüyen aralıktan bir şeyler görmeyi umarken kapıyı biraz daha iter ve aralık büyüdüğünde soldaki odaların birinden yayılan zayıf şömine ışığı görülür, wusla yutkunarak içeri bir adım atar, o anda ayağının altındaki yanık döşemelerden yüksek sesli bir gıcırtı yükselirken genç kadın irkilir ve attığı ikinci adım daha da yüksek bir ses çıkarırken birden şöminenin ateşi güçlenir, wusla nefesini tutarak başını kaldırırken şöminenin olduğu odanın kapısında bir adam duruyordu
“kimsin sen?”
“ben oreon'dan geli-“
“nereden geldiğin beni ilgilendirmiyor, kimsin sen? adın nedir?”

wusla önünde duran adamın arkasında harıl harıl yanan ateşe bakar bir an ve tekrar uzun boylu, koyu renk gözleri, siyah saçları ve sakalları olan adama döner
“adım wusla liharo, dorian marcell misiniz?”
“ne istiyorsun?”
“oreon adına size sormak istediğim bir şey-“
“ne oreon’a ne de sana verilecek bir cevabım yok, şimdi çık evimden-“
“ama bay mar-“
“çık dedim!”
şöminedeki ateş tam anlamıyla patlarken wusla irkilerek geri bir adım atar
“size zarar vermek için gelmedim-“
“bana zarar veremezsin-“
genç adamın arkasındaki ateş tehditkar bir şekilde yanmaya devam ederken şöminenin önündeki koltuk alev almıştır, wusla dikkatini toplamaya çalışarak konuşur
“biliyorum, sadece beni dinlemeniz-“
genç adam wuslaya bir adım atarken alev alev yanan koltuk bir anda sönmüştür, wusla bir adım daha geri atarken siyah saçlı adam sorar
“beni nasıl buldun?”
“isim veremem..”
“sana tehlikeli olduğumu söylemediler mi?”
“söylediler-“
“o zaman niye geldin?”
“çünkü yardımınıza ihtiyacımız var..”
genç adamın gözleri ilgiyle kısılırken wusla da sessizce onu izliyordur, bir an sonra genç adamın yüzündeki ifade değişir ve dehşetle wuslayı boğazından yakaladığı gibi yanındaki duvara yapıştırtırken genç kadından kesik bir feryat duyulur ve elleri boğazındaki güçlü eli çekmeye çalışırken karşısındaki adamın gözlerinden adeta alevler çıkıyordu
“AKLIMI OKUMAYA ÇALIŞIYORDUN!”
wusla bir şey söyleyemezken şöminenin olduğu odadan dumanlar yükseliyordu, genç kadın göz ucuyla kapıdan çıkan alevleri görürken bakışları dehşetle onu boğmaya çalışan adama döner ve çıkan son sesiyle, zorlukla konuşur
“zarar vermek için değil.. yemin-yemin ederim.. yalvarırım bırak..”
“NESİN SEN!?”
wusla gözlerini kapatarak kelimelerini toplamaya çalışırken alevler büyümeye devam ediyordur
“ruh özerini okuyabilirim-“
“BEN SANA OKUMAN İÇİN İZİN VERMEDİM-“
“biliyorum-biliyorum, üzgünüm.. tanrım alevler..”
wusla sıcaklığı yüzünde hissederken koruyucu iksirin ne kadar ateşe dayanıklı olduğunu kestiremiyordu
“bak... sadece- beni dinlemeni istiyorum-“
genç adam burnundan soluyarak önünde kıvranan genç kadına bakar ve sertçe elini çekerken wusla dehşetle boynunu ovuyor, genç adamsa ondan gözlerini ayırmadan elini kaldırıyor ve bir an sonra onca alevin ardında sadece kalın bir duman örtüsü kalıyordu..

genç adam wuslayı bırakarak şöminenin olduğu büyük odaya ilerlerken wusla yutkunarak gözlerini kapatır ve bir an sonra dikleşerek genç adamın arkasından odaya girer. Etraf tamamen yanmış, kırık dökük eşyalarla çevriliyken katran siyahı bir is tabakasıyla kaplı şömine usulca yanmaya devam ediyordur. wusla bakışlarını ateşi izleyen genç adama çevirerek sorar
“dorian marcellsiniz değil mi?”
“olmasam bunu yapamazdım değil mi?”
genç adamın iki yana açtığı ellerinden alevler çıkar ve hemen sonra tekrar sönerken wusla rahatsızca başını sallar
“bay marcell, bizim büyük bir problemimiz var ve sizin yardım edebileceğinizi umuyoruz..”
“ben sadece dinliyorum, yardım etmek isteyeceğimi nereden çıkardın?”
wusla iç çekerek genç adama bir adım atarken dorian başını hızla ona çevirir
“susma..”
genç kadın irkilerek durur ve konuşmaya devam eder
“bir kaç gün önce maynard bir saldırıya uğradı ve sorumlu olduğunu sandığımız kadın önce bütün ruh okuyucuların zihnine saldırdı, sonra da kendini yağmur damlalarına dönüştürerek ortadan kayboldu.. bir hafta sonra da kraliçe kendi küvetindeki suyun bir anda kaynamasıyla ciddi bir kaza geçirdi..”

“ve?”

“ve biz bunların arasında bir bağlantı olduğunu düşünüyoruz, bunu kontrol eden gücü tanımlayabilmek için size ihtiyacımız var..”

“ben kimse için çalışmam..”

genç adam hızla arkasını dönerek başka bir odaya girerken wusla da aynı hızda onu takip eder

“oreondaki kimsenin gücü kaynağı belirlemeye yetecek kadar büyük değil.. oysa siz..”

genç adam şimdi girdiği odadaki onlarca mumu bir anda yakarak wuslaya döner

“ben işim ateşle..”

wusla etrafında bir anda yanan beyaz mumları gözardı etmeye çalışarak konuşur

“ateş kıranların diğer elementler üzerinde de gücü vardır-“

“oreon’a gelmiyorum..”

wusla iç çekerek dorian’a bakar

“hiçbir şeyden sorumlu tutulmayacaksınız bay marcell, söz veriyorum.. sadece kaynağı bulmak için yardım etmeniz gerekiyo-“

“bu o kadar kolay bir şey değil-“

“biliyorum ama sizden başka kimse yardım edemez-“

dorian elini kaldırır ve başını iki yana sallayarak tekrar odadan çıkarken konuşur

“sana yardım edemem..”

wusla boynunu ovarak derin bir nefes alır ve tekrar dorian’ı takip ederken genç adam bu sefer üst

kata çıkıyordur, wusla yanmış ve yer yer kırılmış merdivenlerden dikkatle çıkarken konuşuyordur

“korktuğunuz şey her neyse yardım edebilir-“

dorian merdivenlerde hızla durarak wuslaya döner, genç kadın aniden ona dönen adamla trabzanlara

tutunurken dorian konuşur

“ben bir şeyden korkmuyorum, sorun senin benden korkman-“

“korkmuyorum-“

wusla bir anda aralarında parlayan alevle feryat ederek geri çekilir, alev hemen sonra sönerken genç

kadın mırıldanır

“gücünüzü özellikle kullanmadığınız sürece sorun olmayacaktır..”

“kullanmayacağımı nereden bileceksin?”

“bilemem, sadece isteyebilirim..”

dorian bir şey söylemeden wuslaya bakarken genç kadın buna da hayır derse neyi öne sürebileceğini

düşünüyordur, para teklif etmesinin bir işe yarayacağını düşünmüyordur, aklını kaçırmış gibi görünen

bir ateş kırana ne gibi bir rüşvet teklif edilebilir onu da bilmiyordur-

“tamam..”

wusla şaşkınlıkla ağzını açar ama o bir şey söyleyemeden dorian tekrar aşağı iniyordur, wusla hızla

onu takip eder

“ne zaman gitmek istersiniz?”

“şimdi..”

genç adam önce mumları, sonra da şömineyi söndürür ve şöminenin üstündeki kırık bir mücevher

kutusundan wuslanın ateş tılsımı olduğunu tahmin ettiği bir kolye alır ve cebine atarak wuslaya

bakar

“gidelim..”

wusla yutkunarak başını sallar, ikisi evden çıkarken wusla o kadar itirazdan sonra genç adamın fikrini

neyin değiştirdiğini çok merak ediyordur ama sorgulamayı oreon’a ayak bastıktan sonra yapmayı

düşünerek genç adamı tekrar aracın olduğu yere götürüyordur...

“buradan..”

genç kadın dorian’ın onu takip ettiğinden emin olarak köşeyi döner ve araca doğru ilerlerken

arkasındaki genç adamın adımları yavaşlamıştır, wusla ona dönerek

“ne oldu?”

“hiçbir şey..”

wusla başını sallayarak araca döner ve girişteki şifreyi girerek kapıları açarken eliyle içeriyi işaret

eder, genç adam sesini çıkarmadan içeri girerken dikkatli gözlerle etrafını izliyordur..

wusla pilot koltuğuna otururken dorian da onun yanındaki koltuğa geçerek kemerleri bağlıyordur,

wusla bu kadar uzun zamandır o kırık dökük evde, herkesten gizli yaşamış bir adamın ne kadar

zamandır uzay yolculuğu yapmadığını merak ediyordur

“oreon, dünya arası o kadar uzun bir yolculuk değil-“

“ben iyiyim, gidelim..”

wusla ona bakmadan konuşan adamın tavrıyla önüne döner ve aracı dikkatle çalıştırırken oreon’un

aynı zamanda döndüklerinden haberi oluyordur..

wusla kısa ama bir hayli sessiz ve rahatsız edici olan yolculuk sonunda uçuş üssüne giren platformun sonunda aracı durdurmuş, büyük kapılar uzay boşluğunu üstten ayırırken aracın kapıları yavaşça açılıyordur, wusla dorian'a kapıyı gösterek

“bizi bekliyorlar..”

genç adam wuslaya bir an bakarak kapıdan çıkar ve uçuş üssüne indiğinde karşısında uzun boylu sarışın bir kadın, yanında kısa boylu kumral bir genç kadın ve onların arkasında tanımadığı bir kaç başka insan görür, wusla da araçtan inerken cuslovla göz göze gelir ve o anda kesinlikle ama kesinlikle genç adamın aklını okumamasını söylerken latty dorian'a bakarak bir adım atar

“hoş geldiniz bay marcell, ben kraliçe latty flacil..”

latty, karanlık bir yüzü ve bakışları olan genç adama elini uzatır ama karşıdan hiçbir şekilde bir tepki gelmezken wusla rahatsızca dorian'ı süzer ve diğerlerine dönecekken genç adam konuşur

“ayini burda yapamam..”

latty elini indirirken kaşlarını çatıyordur, dorian sanki önünde başka kimse yokmuşçasına etrafına bakar ve sonra wuslaya dönerek

“cisim olarak maynard'da görüldüyse orada yapılması gerek..”

wusla başını sallar

“maynard'a gitmeden önce bir kaç prosedürden geçmen-“

dorian bundan hoşlanmamış, kaşlarını çatarak

“ben buraya *prosedürlerden geçmeye* gelmedim, ayın yapılacaksa yapılır, gerisi beni ilgilendirmez-“

“bay marcell, maynard'a gitmeden önce sizi bir süre oreon'da ağırlama-“

dorian hızla latty'e döner

“ben konuştuğunuz değilim.”

latty'nin lafı bıçak gibi kesilmiş, genç kadın ona düşmanymışçasına bakan genç adama bakakalırken kimseden ses çıkmıyordur, wusla genç adama latty'nin arasına girerek konuşur

“buraya yardım için geldiğinizin farkında-“

“yardımı siz benden istediniz, şimdi ne bir deney faresi gibi prosedürlerden geçmek, ne de kahrolası bir konuk gibi ağırlanmak istemiyorum-“

“güvenlik testlerinden geçmeden bir fare bile maynard'a giremez bay marcell..”

cuslov'un sesiyle herkesin bakışları o tarafa dönerken dorian genç kadını izliyordur dikkatle, cuslov wuslaya başını sallayarak genç adama doğru bir adım atar

“yardım isteğimizi kabul ettiğiniz için minnettarız ama kraliyet topraklarına yeterli güvenlik sağlanmadıkça kimse giremez-“

“ama kraliyet herkesin topraklarına girmekte serbesttir? arkadaşınızın evime *benim* güvenlik şartlarımı sağlamadan girdiği kesin-“

cuslov ciddiyle başını sallar

“bu konuda üzgünüm ama sizin o evde hala yaşadığınızı doğrulayan bir bilgi alamamıştık..”

dorian buna cevap vermezken cuslov ve genç adam bir süre daha bakışır, wusla her an bir şey alev alacakmışçasına dorian'ı izlerken cuslov başını sallar

“çok zamanınızı almayacağız..”

“vücut ısıınız normalden yüksek-“

“bir ateş kıranın oda sıcaklığında olmasını beklemiyorsunuz herhalde?”

vien kendini bir anda dünyanın en büyük aptalı gibi hissederken dorian'a *prosedürlerde* eşlik eden wusla'ya bakar, genç kadın kaşlarını kaldırırken vien hemen sonra genç adama dönerek

“haklısınız ama elimizde ateş kıranların ısılarını norm alan bir değer grubu mevcut değil..”

“bundan sonra olsa iyi olur..”

vien buna cevap vermeden yanındaki tepsinden bir tüp alır

“kolunu açar mısınız bay marcell?”

dorian üzerindeki siyah gömleğin kolunu kıvrırken mırıldanır

“bundan sonra ne var? resim eşleştirme mi?”

“zihninizi de test etmemiz gerekiyor..”

vien genç adamın kanını alırken dorian wuslaya dönerek

“zihnimi okumanızı istemediğimi söylemiştim-“

“üzgünüm, prosedürün bir parçası-“

“izin vermezsem-“

“öyle bir lüksünüz yok.”

vien tüpü çekerek bir tamam mırıldanırken dorian hala wuslaya bakarak gömleğinin kolunu düzeltir

“kim yapacak?”

“ben..”

genç adam bir şey söylemeden kol düğmesini ilikler ve vien’e dönerken genç kadın tüpü etiketleyerek özel kutusuna koyuyordu

“burada işiniz bitti bay marcell, teşekkür ederim..”

dorian sadece başını sallarken wusla dayandığı duvardan çekilerek doğrulur ve genç adamın yanından ilerler

“beni takip edin bay marcell..”

genç adam vien’le bir anlığına göz göze gelip yerinden kalkar ve wusla’yı takip ederken vien neyle karşı karşıya olduklarını bilmeden bilgisayarına yavaş yavaş gelen ve normalden bir hayli farklı olan kan değerlerine bakarak iç çekiyordur..

“tam bir kaçık..”

latty, ewan’ın ofisine girerken içerdeki colm ve delora da ona döner, latty masanın önündeki deri koltukların birine oturarak devam eder

“neden ateş büktüğü belli, adam ateş gibi kızgın-“

“yakışıklı mı?”

colm ve ewan kaşlarını çatarak deloraya dönerken genç kadın omzunu silker, latty gülümser

“idare eder, iyi bir duş ve bakıma ihtiyacı var..”

“hala umut var yani..”

latty ellerini kaldırarak

“dünyanın en yakışıklı adamı da olsa o tavırlarla pek bir yere geleceğini zannetmiyorum..”

“adamın oyun oynamaya zamanı yok..”

latty, gözü önündeki raporlarda olan ewan’a döner

“nezaket ne oyun, ne de zaman kaybıdır ewan..”

ewan gözlerini devirerek latty’e bakar

“adam bilmem kaç senedir eski dünyanın en ıssız köşesinde, *kendi yaktığı* bir evde yaşıyor latty... nezaketin de arada bir yerlerde kül olduğuna eminim..”

ewan tekrar raporlarına dönerken colm katıldığını belirtiyor, latty’e iç çekerek, yine de burada kimsenin onun düşmanı olmadığını anlaması gerektiğini söylüyordur..

“oturun bay marcell, rahatınıza bakın..”

wusla ve dorian yeşil üsse girmiş, genç adam oturmadan önce etrafını çevreleyen uzay boşluğuna izler bir an, sonra önündeki rahat koltuğa otururken wusla elindeki ruh özü tılsımıyla onun önündeki iskemleye oturur, tılsımı yanlarındaki sehpayı bırakarak onu izleyen genç adama döner

“izin verirsiniz-“

“ne işe yarayacak?”

wusla genç adamın zihnine girmesine gerek kalmadan ondaki endişeyi görebiliyorken cevaplar

“size gerçekten güvenebilir miyiz onu görmem gerek..”

“güvenip güvenmeyeceğini bilmediğini, sadece isteyebileceğini söylemiştin..”

wusla gülümserken dorian’ın ifadesinde en küçük bir değişiklik yoktur, genç kadın rahatsızca iskemleye biraz daha yerleşir

“öyleyse önce isteyip ondan sonra okumam gerekiyor, yapmak zorundayım..”

“peki ya zihnimle yanıltmayı başarabiliyorsam?”

“burada yapamazsınız..”

dorian aldığı bilgiyle başını sallar, wusla da bir an sonra derin bir nefes alarak

“gözlerinizi kapat-“

“gerek yok.”

wusla gözlerini kısarak karşısındaki keçi gibi, hatta keçinin bile onun yanında itaatkar kaldığı inatçı genç adama bakar ve oreon’da belki de en zor nefret eden insan olan wusla liharo, içinde bir yerde dorian marcell’dan ölesiye nefret ederken şu anda kullanması gereken sakin zihniyle konuşur

“pekala, başlayalım öyleyse..”

wusla dorian’ın gözlerine bakarken bir an sonra genç adamın zihnine giren kapıların açıldığını hisseder, açılan kapılardan teker teker girerken her birinde alevlerle kaplı savaşımlara girdiği hissine kapılıyordur.. Büyük kayıplar, dayanılmaz acılar ve şimdi çok uzakta kalmış akıl almaz mutluluklar..

Dorian Marcell'in zihnindeki bütün izler alev gibi keskinen wusla bir an sonra karşı karşıya geldiği şeyle sarsılıyordu..

Genç kadın çok büyük bir yangının içinde savruluyordu, çığlıklar, yardım sesleri duyuluyordu dumanların arasından, ama bir türlü o yardım isteyenlere bir el uzanamıyordu.. alevler daha büyüyor, duman örtüsü gittikçe kalınlaşıyor ve sesler gittikçe soluyordu.. ne ateş ne de duman o seslerin soluğu kadar canını acıtmıyordu.. içinde dolaştığı evin duvarları çatlıyor, büyük ahşap parçalar alevler içinde ayaklarının dibine düşüyor, sesler daha da soluyor ama alevler bir türlü sönmüyordu.. ağlıyordu, bağırıyordu ama hayır, durduramıyordu.. zaman geçtikçe alevler değil, ona ulaşmaya çalışan nefesler sönüyor, sesler susuyor, kırmızı alevler gri dumanların arkasına saklanıyor ve her şey bittiğinde siyah küllerin arasında genç bir adam çaresizce kendi kaderinin yakıp kül ettiği hayatından artakalan ise bakıyordu...

wusla derin bir nefes alarak bu sefer gerçekten dorian'ın gözlerine bakarken genç adam hala aynı karanlıkta onu izliyordu,sorar
"bitti mi?"

wusla üzüntüyle başını sallarken

"çok üzgünüm.."

dorian bir şey söylemeden yerinden kalkar

"artık şu ayın işini halledebilir miyiz?"

wusla karşısındaki adamın kalbinin de küllere dönüştüğünü hissederken ayağa kalkar ve ruh özü tılsımını tekrar rafına yerleştirip dorian'a döner

"siz beni burada bekleyin, birazdan dönerim.."

genç adam başını sallayarak şeffaf duvarlara döner ve boşluğu izlemeye devam ederken wusla dudaklarını ısırarak onun arkasından bakıp herkesin onu beklediği toplantı odasına gitmek için dışarı çıkar..

"evet?"

wusla odaya girer girmez latty ayağa fırlamıştır, wusla kapıyı kapatarak ilerler

"benim açımdan her şey yolunda, vien?"

vien önündeki hiçbir normal değere uymayan sonuç belgelerini göstererek

"bir şey diyemiyorum, hayatta olması bizim için yeterli gibi görünüyor şu an.."

"adam gerçekten kaçık mı?"

wusla iç çekerek tekrar latty'e döner

"yaşadıkları, bildikleri normal bir aklın kaldıracabileceği türden şeyler değil.. bu adam kendi kaderini kendisi seçmemiş, güçlerinin kontrolünü eline alana kadar pek çok şey olmuş.. şimdi sadece.. yaşıyor.."

cuslov ve delora bir şeylerin wusla'yı fazlasıyla üzdüğünün farkında, üzerine gitmek istemezken cuslov konuşur

"latty, flasler'le konuşup maynard'ın hazırlanmasını söylememiz gerek.."

latty pekala derken wuslaya döner

"pekala..büyü için benim de orada olacağımı biliyor mu?"

"henüz değil, birazdan yanına döneceğim.."

latty tamam diyerek izin ister ve flaslerle görüşmek için ofisine giderken cuslov oreonda kalacaklarını ne yapması gerektiğini anlatmak için diğerlerine döner..

"ona ihtiyacım yok.."

"ama büyü için-"

"büyü için ona ihtiyacım yok dedim, kraliçe sadece zayıflığım olur.."

wusla iç çekerek omuzlarını düşürürken mırıldanır

"imkansız bir adamsın.."

dorian bununla kaşlarını çatarken wusla duruşunu değiştirmeden ona bakıyordu

"kraliçe ona ihtiyacın olsa da olmasa da gelecek ve sana büyüde yardım edecek, bu kadar ciddi bir şeyi sadece bir ateş kıran olduğu için senin eline bırakacağımızı sanmıyordun herhalde.."

genç adam bir an değişen samimiyet ölçüsüyle sessiz kalırken wusla'nın arkasını dönmesiyle konuşur

"bu şey her neyse, ki çok iyi bir su kıran olduğu-"

“su kıran mı?”

“başka ne bekliyordun ki?”

wusla ellerini açarak

“beklemek değil, ummak desek daha doğru olur.. su üzerinde gücü olabilen herhangi bir büyüc-“

“herhangi bir büyücünün su üzerinde bu kadar gücü olamaz.. kendini yağmur damlalarına

çevirebildiğini söylemiştin..”

“evet ama-“

“ama yok, çok ciddi bir belanın içindesiniz, önce bunu kavramanız gerekiyor.. ben bir ateş kıranım ama kendimi tamamen alev haline çevirerek bir yerden başka bir yere gitmem şimdilik mümkün değil.. bunun için çok büyük güç ve konsantrasyon gerekir..eski çağlarda element kıranların hepsi bu kadar büyük bir güce sahipti ama zaman geçtikçe varisler hiçbir zaman gücü içlerinde o kadar saf barındıramadılar.. şu anda dünya üzerinde birden çok ateş, su, hava veya toprak kıran olabilir ama ya hiçbiri ne olduğunu bilmiyor, ya da güçlerinin yarısını bile kontrol edemiyordur..”

“ama sen edebiliyorsun..”

“onun kadar değil ama beni bulduğunuz için şanslısınız, şu anda dediklerimi yapmazsanız da asla neyle karşı karşıya olacağınızı bilemezsiniz-“

wusla gözlerini kısarak genç adama bir adım atar

“peki ilk önce neden yardım edemeyeceğini söyledin? bu kadar ciddi bir şeye o kadar kolay arkayı dönebilir miydin?”

dorian istifini bozmadan başını sallar

“evet.. ama dönmedim ve neden dönmediğimi sorgulamak yerine benden nasıl faydalanacağınıza dikkatinizi verseniz iyi edersiniz..”

wusla karşılık vermeden sakince başını sallarken bu adamın bir şeyler sakladığına şimdi daha emindir..

“su kıran mı? yüce luslo..”

“levia hazır ve ben demiştim..”

latty ve wusla yanlarına gelen colm’a bakarken genç adam sorar

“bir su kıranın bizimle ne problemi olabilir ki?”

“bilmiyorum.. bunu öğrenmek için onu bulduk..”

üçlü arkalarında, elindeki tılsımla oynayarak bir şeyler düşündüğü belli olan dorian’a bakarken latty mırıldanır

“umarım her şey yolunda gider..”

wusla gözleri hala dorian’ı izlerken aynı şekilde mırıldanır

“umarım..”

levia maynard’a inmiş, latty önden çıkarak flasler’le kısa bir konuşma yaparken wusla ve dorian araçtan çıkarlar, genç adam şöyle bir etrafına bakar

“burada bir havuz yok mu?”

wusla hala etrafını izleyen genç adama bakarak

“arka bahçede yapay bir göl var..”

“güzel, gölün suyunu kullanmam gerek, yağmurla temas eden en kesin şey o..”

latty başını sallayarak derhal gölden su alınmasını emreder, o sırada dorian devam ediyordur

“ve ateş yakabileceğim bir yere ihtiyacım var..”

“büyük salondaki şömineyi kullanabilirsiniz..”

latty genç adamı sarayın içine yönlendirirken flasler ve wusla arkadan takip ediyorlardır..

SOUNDTRACK / Hans Zimmer - Corynorhinus

kısa bir süre sonra görevliler dorian’ın isteğiyle suyu gümüş bir kadehte getirmiş ve şöminenin üzerine koymuştur, genç adam gümüş kadehe bakıp daha sonra ateş tılsımını çıkarır

“yalnız kalmam gerekiyor..”

“benim yardım-“

dorian latty’e dönerken genç adamın arkasındaki şömine alev alev yanmaya başlar, dorian, wusla ve latty’e bakarak

“yardıma ihtiyacım yok..buradan çıkın ve bir süreliğine sudan uzak durun..”
latty önce dorian’a sonra da bir anda yanmaya başlamış şömineye bakarken wusla bakışları genç adamın üzerinde, latty’i kolundan tutarak kapıya yönlendirir
“gidelim latty..”
dorian wusla’yla göz göze, kapının kapandığını görür görmez şöminenin üzerindeki gümüş kadehe döner ve ağzını açacakken arkasında duyduğu usul sesle yerinde kalakalır
“beni mi arıyordun dorian?”

dorian yavaşça arkasını döndüğünde tam karşısındaki altın varaklı koltukta, simsiyah elbisesi, kuzgun karası saçları ve muhteşem taşlarla süslenmiş gümüş kolyesiyle *yağmur kadın* oturuyordu, porselen kadar beyaz yüzüne yayılan hafif bir gülümsemeyle konuşur genç kadın
“gümüş ve su.. hazırlıklısın ama benimle iletişime geçmek için bunlara ihtiyacın olmadığını bilmen gerekirdi dorian..”
genç adam karanlık yüz hatları sertleşirken konuşur
“biana..”
yağmur kadın ismini duyduğunda kaşını kaldırır
“hala unutmamışsın-“
“ne istiyorsun?”
“her zamanki şeyler..”
genç kadın yavaşça ayağa kalkar, uzun eteği onu arkasından usulca takip ederken kahverengi gözleri dışarıdaki manzarayı izliyordur
“teklifimi düşündün mü?”
genç adam elindeki altın ateş tılsımını sıkarken derin bir sesle konuşur
“teklifini yıllar önce reddettim, şimdi de reddediyorum, daha sonra da reddedeceğim..”
biana’nın gülümsemesi büyürken dorian en başından beri karşılaşacağını bildiğini genç kadına bakarak sorar
“bunun için mi geri döndün, onların başına bela olup benim dikkatimi çekmeye çalıştın? *hayır*’ı tekrar duymak için mi?”
biana, gözleri dikkatlice büyük bahçede dolaşırken mırıldanır
“ben hep buradaydım dorian, sadece senin gelmeni bekliyordum...”
genç kadın gülümseyerek dorian’a döner
“..ve yine yanılmadım, çünkü geldin..”
“bu insanları rahat bırak..”
biana kaşlarını çatarak dorian’a doğru bir adım atar
“o insanların seninle ne ilgisi var?”
“ilgisi yoksa onları rahat bırak-“
“o insanlarla ne yapacağıma ben karar veririm dorian ve teklifim hala geçerli-“
“*hayır* biana, akashayı yok etmene yardım etmeyeceğim.”

biana sakince iç çekerek kollarını kavuştururken dorian tetikte, onu izliyordur, genç kadın sorar
“akashayı yok ettiğinde bütün bu lanetten arınacaksın, beşinci elementin koruduğu dengeler bozulup tekrar kurulduğunda sen omzundaki yükten kurtulacaksın dorian.. yeni bir ateş varisi seçilecek ve sen özgür olcaksın, farkında değil misin?”
“yok olacağım..”
“hiçbirimiz gerçekten yaşamıyoruz zaten..”
dorian dişlerini sıkarak, karşısında sakince duran genç kadına bakıyordur, bir an sonra elini kaldırarak büyük bir alev topu oluşturur ama ateş yükseldiği anda tekrar sönerken biana başını iki yana sallıyordur
“benim üzerimde bir gücün olacağını mı sanıyorsun sevgili dorian.. çok yazık, zıt kutuplarız ve görüldüğü üzere benim senin üzerinde daha çok yok edici gücüm var, ama kalkmış sana *seni kurtarmayı* teklif ediyorum.. ben olsam iki kere düşünürdüm..”
“sadece benim işbirliğimle akashayı yok edemeyeceğini biliyorsun..”
biana başını sallarken kollarını çözer
“koşmadan önce yürümek gerek, değil mi?.. adım adım, dorian... önce ateş..değişken ama güçlü, hayatı başlatan ama aynı zamanda tek bir kıvılcımla yok eden...”
biana genç adama adım adım yaklaşırken dorian tek bir adım atmamış, ne ileri ne de geri gitmiş, kaçmadan ama bütün vücudu kasılarak zıttının kendine yaklaşmasını izliyordur.. biana güçlüdür, çok

güçlüdür ama dorian ateşin kontrol edilemezliğini bilerek şu anda yüz yüze durduğu kadının gözlerine bakar

“ben olmadan sen yok etmeyi bilemezsin biana..”

“yanılıyorsun sevgili dorian.. su durgundur, berraktır ama bir damla, sele, usul bir akıntı, ölümcül bir dalgaya dönüştüğünde kimsenin karşısında durmadığını en iyi senin bilmen gerekir..”

biana hafifçe gülümserken şöminedeki ateş bir anda söner ve odunların üzerinden nemli bir buhar yükselirken gümüş kadeh bin parçaya ayrılır ve içindeki su her yere dağıldığında dorian ve biana’nın bakışları hala birbirinin üzerindedir, genç kadın usulca mırıldanır

“kendi kaderin *seni* yok etmeye başladığında kime döneceğini biliyorsun..”

dorian’ın dişleri neredeyse birbirine kenetlenecekken biana genç adamın yüzüne dokunur ve nefesi onun dudaklarını okşarken içerden gelen acı çığlıklarla dorian irkilerek bir an kapıya bakar, tekrar arkasını döndüğünde biana çoktan ortadan kaybolmuş, çığlıklar daha da yükseliyordur, genç adam elinde sıkıdığı ateş tılsımını cebine koyarak hızla büyük salondan çıkar ve bir anda yüzüne vuran alevlerle gerileyerek, dehşetle, geniş antrenin bir ucunda alevlerden kalan son yere sığınmış latty ve wuslayı gördüğünde gözleri büyür..

sarayın otomatik yangın söndürme borularından su bir türlü gelmezken saray görevlileri can havliyle büyüyen alevleri söndürmeye çalışıyorlardır, latty işine yarayabilecek bütün büyüleri haykırırken wusla alevlerin arasında onlara bakan genç adamı gördüğünde ona seslenir

“DORIAN!”

dorian önünde yükselen alevlere dehşetle bakarken wuslanın ismini söylemesiyle bir anda uyanır ve gözlerini kapatarak odaklanmaya çalışır, alevleri kontrol edebiliyordur, yapabiliyordur, sadece konsantre olması gerekiyordur, biraz daha güç, biraz daha dikkat..

genç adam kapalı gözlerini açarken, yumruk yaptığı ellerini açarak kaldırır ve kimsenin duyamacağı kadar sessice bir şeyler mırıldanırken bütün güçleriyle yanan alevlerin boyu kısalıyor, dorian her kelimedede biraz daha güç harcıyorken dişlerini sıkarak daha da odaklanır ve bir an sonra sarayın yüksek tavanına kadar ulaşan alevler sönerken genç adam nefesi tükenerek dizleri üzerinde yere düşer, görevliler telaşla kraliçe ve wusla’ya koşarken iki genç kadın etrafı saran kalın duman bulutunun altında şiddetle öksürüyor, flasler öfkeyle güvenlik görevlilerine derhal dorian marcell’in yakalanması emrini vererek wusla ve latty’nin şu dakikada oreon’a götürülmesini bağıryordur..

latty ve wusla araçtan iner inmez vien ve ewan o tarafa koşuyordur

“marcell’in tutuklandığını duyduk, neler oluyor?”

latty bilmediğini söylerken wusla genç kadını vien ve ewan’a emanet ederek görevlilere döner

“marcell nerede?”

“güvenlik departmanında, sorgu odasında efendim..”

wusla görevliye tamam diyerek diğerlerine döner

“ben güvenliğe gidi-“

“hayır-“

“vien ben iyiyim gerçekten..”

“adamın sana tekrar saldırmayacağını nereden-“

“bize o saldırmadı..”

vien ve diğerleri bir şey anlayamadan wuslaya bakarken genç kadın başını sallar

“..en azından ben öyle düşünüyorum, onunla konuşmam gerek..”

kimse bir şey söylemezken wusla bir an daha onlara bakarak arkasını döner, hızlı adımlarla çok amaçlı geçitlerin birine girerken vien iç çekerek latty ve ewan’la beraber asansöre ilerliyordur..

wusla geçitten hızla çıktığı anda calis’le yüzyüze gelir, genç adam onu kollarından tutarken wusla sorar

“marcell hala sorguda mı?”

“hayır, sorguda fazlasıyla hırçın olduğu için özel hücrede-“

wusla başını sallayarak derhal calis’ten sıyrılacak olur ama genç adam onu bırakmadan konuşur

“wusla, hayır-“

“bize saldıran o değildi calis-“

“başkası olsaydı sorguda adamların burunlarını kırmak yerine kim olduğunu söylerdi, değil mi?”

“ben de bunu öğrenmeye çalışacağım-“

“ve bunu sana öylece söyleceğini mi düşünüyorsun?”
wusla calis’ten kolunu çekerken sertçe konuşur
“o adamı buraya gelmeye ikna eden *bendim*, değil mi?”
calis genç kadını izlerken wusla başını sallayarak
“izinizle kaptan..”
genç kadın uzun koridorun sonundaki özel hücrelerin olduğu bölüme yönelirken calis, wusla’nın neden bu kadar ısrarcı olduğunu merak ederek onun arkasından bakıyordur...

wusla çok sık yapmadığı bir şeyi yaparak görevlilere karşı yüksek kurul başkan yardımcısı kartını kullanmış ve şimdi özel hücrelerin olduğu koridorda yürürken plutoya gönderilmeden önce burada tutulacak hükümlüler için kullanılan odaların sadece bir tanesi doludur..

genç kadın özel bir maddeden yapılmış cama yaklaşır ve içerdeki genç adam onu görür görmez ayağa fırlayarak wuslanın hemen önündeki cama iki yumruğuyla serçe vurur, wusla irkilerek geri çekilirken dorian dişlerini sıkarak ona bakıyordur
“çıkart beni buradan.”
“bu haldeyken-“
“ÇIKART BENİ BURADAN!”
“sesini alçalt dorian..”
genç adam ellerini saçlarından sokarak hırsla arkasını döner
“o yangını ben çıkarmadım...”
“o kadar büyük bir ateşi ancak sen kontrol-“
“BEN YAPMADIM DİYORUM!”
wusla yüksek sesle bir an gözlerini kaparken hemen sonra açarak usulca konuşur
“bu şekilde davranırsan buradan çıkışın direkt pluto’ya olur.. sakın olmaya çalış..”
genç adam hırsla tekrar cama döner ve sağ avcunun içinden bir anda alevler çıkarak bütün hücreyi aydınlatırken wusla korkuyla arkasındaki duvara yaslanır ama ne hücrenin cam duvarı ne de odadaki herhangi bir şey yanmıyordur, dorian bunu çoktan anlamış olacak ki bir süre sonra gücü tükenerek, nefes nefese, elini indirir
“herhangi birinize zarar vermek isteyecek kadar aptal olsaydım o yangından kurtulamazdınız..”
wusla bunun zaten farkında, genç adamı izlerken sorar
“o odada ne oldu dorian?”
“önce beni buradan çıkar..”
“bunu yapamam, o yangını senin çıkarmadığını ispatlamadan-“
“ispatlayamazsın!”
wusla hücreye doğru yaklaşır
“buna ben karar veririm.. sen sadece o odada ne olduğunu ve oraya girmeden önce ne sakladığını söyle..”
genç adam az önce alevler çıkan eli cama yaslanmış, ondan cevap bekleyen wuslaya bakar sessizce..

“adı biana..”
“önceden tanışıyorsunuz..”
dorian başını sallarken wusla kollarını kavuşturmuş, odanın içinde dönüp duran ama aynı zamanda da bildiklerini anlatan dorian’ı izlerken genç adam devam ediyordur
“biana gerard..çok iyi bir su kıran, hatta fazlasıyla iyi, çünkü su dışında diğer elementleri de kontrol edebiliyor..”
wusla kaşlarını çatarken dorian ona bakarak devam eder
“ama bir yere kadar.. yangını o çıkardı ama o söndüremezdi..”
“istediği nedir?”
“akashayı yok etmek..”
wusla’nın ifadesi donuklaşırken dorian onu izliyordur
“akasha’nın ne olduğunu biliyor musun?”
wusla başını sallarken bir an sonra ellerini çözerek sorar
“beşinci elementi yok etmek demek dünyanın bütün dengesini sarsmak demek, üstüne üstlük kendini de yok edecek..”
dorian bildiğini söyleyerek başını sallır
“bunu yapabilmesi için önce akasha’yı bulmak sonra da 4 elementin gücüyle onu elimine etmesi gerekiyor..”

“akasha’nın varisinin ne ya da kim olduğunu biliyor mu peki?”
“bilse de bana söyleyeceğini düşünmüyorsun herhalde?”
wusla iç çekerek genç adama bakıyordur
“kim bu kadın?”
“bilmiyorum.. nereden geldiğini, kim olduğunu, hiçbir şeyi bilmiyorum.. ilk defa savaştan sonra karşılaştık ve o zamandan beri akasha için ona yardım etmemi istiyor, ben de her seferinde reddediyorum..”
“önceki yangını da mı o çıkardı?”
dorian kasılarak wusla’ya bakarken genç kadın sormak zorunda olduğunu bilerek cevap bekliyordur, genç adam bir an sonra konuşur
“hayır...”
ikisi de bir an için sessiz kalırken hemen sonra dorian arkasını dönerek odada yürümeye devam ediyordur
“biana bize verilmiş bu güçlerin bir lanet olduğuna inanıyor ve kurtulmamız için de akashayı yok etmemiz gerekiyor.. o zaman dengeler yerine oturduğunda, yeni varisler seçildiğinde hepimiz kurtulmuş olacağız..”
wusla genç adamın sırtını izlerken sorar
“peki sen buna inanıyor musun?”
“evet..”
wusla bir an kendinin de buna aynı cevabı vereceğini düşünerek sorar
“niye yardım etmiyorsun öyleyse?”
“sen olsan eder miydin?”
“hayır..”
“o zaman benim de etmemem doğru olabilir..”
wusla genç adamın ona dönmesiyle hafifçe gülümserken dorian onu izliyordur ama bir şey söylemezken wusla genç adama bakarak konuşur
“bu anlattıklarını kurula da anlatacaksın..”
dorian hızla cama ilerlerken wusla bu sefer geri çekilmiyordur, dorian cama ellerini yaslayarak ona bakar
“önce beni buradan çıkar..”
“burada güvendesin dorian, odadaki hiçbir şeyin alev almayacağını sen de biliyorsun..”
genç adam yutkunarak ellerini camdan çeker ve arkasını dönerek hücredeki yatağa otururken wusla onu izleyerek mırıldanır
“uzun sürmez, biraz sonra seni almaları için birilerini yollarım..”
dorian ona bakmadan başını sallarken wusla bir an daha genç adama bakar ve sonra arkasını dönerek loş koridordan çıkışa ilerler...

“şu anda onunla-neydi adı, biana’yla iş birliği yapmadığını nereden bileceğiz?”
toplantı odasında ewan herkese dorian’a neden güvenmemeleri gerektiği üzerine elindeki bütün tezlerini sunarken bu seferkinde wusla yerine conrad’dan cevap geliyordu
“işbirliği yaptığını inanmıyorum, ama yapıyorsa da gözümüzün önünden ayrılmaması daha iyi olur..”
“yardım için burada kalacağını nereden bileceğiz?”
conrad deloraya bilmediğini söylerken elindeki kalemle önünde bir şeyler karalıyordu, latty wuslaya bakarak konuşur
“iş birliğine gitmediği sürece içerde tutulacağını söyleriz..”
“onu isteği dışında burada tutamayız..”
latty wuslaya dönerek
“o yangını onun çıkarmadığını ispat edemeyiz, sadece adamın söylediklerine *inanacağız* ama ona *güvenmemiz* için bundan kurtulmak için bizimle iş birliği yapması gerek..”
cuslov da latty’nin haklı olduğunu söylerken ewan sinirle gülerek arkasına yaslanıyor, colm ona bir bakış atıyorken calis saldırgan olmaması şartını da koşuyordur, wusla iç çekerek ayağa kalkar
“pekala, birazdan burada oluruz..”
herkes onaylarken wusla bir görevli eşliğinde tekrar hücrelerin olduğu kata dönüyordu..

bir süre sonra wusla ve dorian görevliler eşliğinde toplantı odasına giden uzun koridorda yürürken genç adam wuslaya döner
“ne tür bir teklif bu?”
wusla ona dönmeden cevaplar

“şimdiden söyleyip yol ortasında reddedilmek istemiyorum..”

“reddeceğimi nereden biliyorsun?”

“bilmiyorum..”

wusla toplantı odasının kapısı onlara açılırken dorian’a döner

“sadece reddetmemeni istiyorum..”

genç kadın içeri girerken dorian onu izleyerek ardından giriyor ve bütün bakışlar onlara dönüyordu..

“bay marcell, o yangını sizin çıkarmadığınıza inanıyoruz ve serbest bırakılmanız karşılığında-“

“masum olduğumu düşünüyorsanız neden bir karşılık ödemek zorundayım?”

büyük toplantı masasının en başında oturan latty diğer uçtaki genç adama bakarken calis araya girer

“eğer mutlaka bir sebebe ihtiyacınız varsa zarar verdiğiniz güvenlik elemanlarına karşı işlediğiniz suçların cezasını ödemek için diyebiliriz..”

dorian kaşını kaldırırken colm gülmek için dudaklarını ısırtıyor, delora masa altından ona bir tekme atarken latty ciddiyeti tekrar sağlayarak genç adama döner

“biana’ya karşı bizimle çalışmanızı istiyoruz. böylece hem kendi güvenliğinizi sağlamış-“

“benim güvenliğimi sağlayamazsınız, biana istediği her an bana ulaşmayı başarır..”

latty bu adamın ne zaman laf kesmeden konuşmayı öğreneceğini kestirmeye çalışırken bozuntuya vermeden devam eder

“biana’nın size olan ihtiyacını kullanarak onun attığı adımlardan haberdar olacağız..”

dorian bu sefer bir şey söylemeden dinlerken cuslov sözü alır

“bunca yıldır sizin onu reddetmenize rağmen hala iş birliğinde olmak istiyorsa size gerçekten ihtiyacı var demektir..siz bizim yanımızda olduğunuz sürece de sizden vazgeçmemesi bizim yararımıza olur..”

“bir yerde mutlaka bir hata yapacağını umarak mı onu ortadan kaldıracığınızı düşünüyorsunuz?”

cuslov başını sallarken dorian ellerini masanın üzerinde birleştirmiş, düşünceli bir şekilde genç kadını izliyordur, cuslov devam eder

“şu anda biana gerard hakkında varolan tek bilgi kaynağımız sizsiniz ve şimdilik en iyi savunma mekanizmamız da onun bir hata yapmasını beklemek.. ama zaman geçtikçe ve onun hakkında daha geniş bilgi sahibi oldukça çok daha güçlü teknikler geliştirebiliriz..”

dorian başını sallayarak arkasına yaslanırken sorar

“benden biana’ya yem olmamı mı istiyorsunuz?”

“tabii ki hayır..”

dorian latty’e dönerken genç kadın anlatıyordu

“sizin bizimle kaldığınız süre içinde 4 farklı proje yürütülüyor olacak..wusla’nın liderliğinde oluşturulacak bir grupta beraber element bükücüler ve akasha hakkında kapsamlı bir araştırma başlatılacak ve siz de onların arasında olacaksınız.. diğer taraftan vien’nin sizin üzerinizde detaylı ama kesinlikle zararsız testler yapmasını istiyoruz..”

dorian kaşlarını çatarak vien’e bakarken genç kadın araya girer

“sizin metabolik değerlerinizi belirli bir sistemde değerlendirebilirsem, wusla’nın araştırmaları sonucu çıkan bilgilerle bilimsel değerleri karşılaştırıp anlamlı bir patern elde etmeyi umuyorum.. testler kesinlikle size zarar vermeyecek, buna garanti verebilirim...”

dorian bir şey söylemeden sadece başını sallarken latty ewan’ı göstererek devam eder

“kaptan crash, biana’nın de ulaşmak istediği üzere diğer element bükücülerin yerlerinin belirlenmesinde ve akasha’nın tesbiti için çalışacak, onlara biana’dan önce ulaşabilirsek bir adım daha öne geçeriz.. bunun yapılması için de wusla ve vien’in araştırmalarının yanında benimle de çalışacaksınız.. yer bulma ve korunma büyülerini sizin gücünüzle birleştirerek biana’ya karşı savunma büyülerini geliştirebilir...”

latty sözünü bitirdiğinde gözlerini kısarak genç kadına bakıyordu, bir an yanındaki wusla’ya döner, sonra masaya yaklaşarak iç çeker ve etrafındaki insanlara şöyle bir bakarken konuşur

“şu anda biana’nın o istemediği sürece durdurulabileceğine inanmıyorum ama planlarınızın işe yaramaz olduğunu da düşünmüyorum...”

latty hafifçe gülümserken wusla dikkatle genç adamı izliyordur, dorian masada birleştirdiği ellerine bakarak devam eder

“benim kaybedecek hiçbir şeyim yok, bunu da göz önünde bulundurarak benimle işbirliği yapmak istediğinizi varsayıyorum..”

herkes genç adamın tehlikeli ama dürüst olduğunda hemfikir oluyorken dorian devam eder

“size yardım edeceğim..”

cuslov ve latty gülümserken dorian ifadesinde bir değişiklik olmadan onu izleyen insanlara bakıyor ve bir an sonra yanına döndüğünde wusla'yla göz göze geliyor, genç kadın gülümseyerek başını sallarken o sırada latty, calis'ten bay marcell'in kayıtlarının düzenlenmesini rica ediyordu..

dorian marcell'in oreon'a resmi olarak adım atmasının üzerinden iki hafta geçmişken oreon da, dorian da etraflarındaki farklılığa alışmaya çalışıyordu.. büyük ve bir hayli meşgul beyaz oreon'da gerçekten meşgul olan çalışanlar bir ateş kıranın aralarına katıldığı haberini sadece bir kaç saat için sohbet malzemesi yapmışlar ve hemen sonra değişmeyen emir komuta zincirinin getirdiği işlere dönmüşlerken asıl meşgul olanların patronları olan yüksek kurul üyeleri, gerçek anlamda aralarında dolaşan bu adamın da bir insan oluşuna biraz daha zor alışıyor gibidir..

dorian geldiği ilk günden itibaren düzenli olarak vien'in yanına uğruyor, ilk günler genç kadının rahatsız tavırları onun iğneli göndermeleriyle birleştiğinde görüşmeler kısaca ve hızla, kan ve diğer vücut sıvılarının alımıyla son buluyorken günler geçtikçe vien hem genç adamın test sonuçlarına hem de iğneli laflarına karşılık bulabilmeye başlamış, uzun sessizliklerin süresi kısalmış, tıbbi sorular, ne kadar olabilirse, daha arkadaş canlısı olmaya başlamıştır..

dorian için gün sağlık departmanında başlayıp wusla ve bir kaç diğer tarih bilimci ve mistik araştırmalar uzmanıyla yapılan uzun toplantılarla devam ediyordu. Dorian her fırsatta yeni bir gezegen keşfetmişçesine gözleri parlayan grup elemanlarından duyduğu rahatsızlığı belli etmekte ve kolayca bulunamayacak bilgileri tek bir nefeste önlerine sermekteki kendini beğenmişliğini göstermekte zorluk çekmezken, diğerlerinin bundan rahatsız olmak yerine bilgiye açıklarının genç adama saygıya dönüşmesi dorian'ın ayrıca sinirlerini bozuyordu. Grup içindeki *öğrenci* tayfasının aksine wusla'nın bilgi açısından dorian'la neredeyse eşit olması hem genç adamı hem de wusla'yı şaşırtıyordu.. ikisinin de öğrenme yolları bambaşka olmasına rağmen grup içindeki yüksek düzey tartışmalar hep ikisi arasında geçiyor ve sonuçta ikisi de aynı sonuca ulaşmış *öğrencilerinin* sorularına ortak bir cevap bulabiliyordu.. şimdiye kadar en çok ateş olmakla beraber, dört element hakkında bilinmesi gereken ne varsa sistemli bir şekilde ortaya çıkıyordu..

wusla ve dorian'ın araştırmaları sonucunda diğer varislerin ne tür ortamlarda yaşayabileceği tahmin ediliyor ama lattyle dorian'ın yer bulma büyüleri henüz bir sonuç vermiyordu. latty başlarda dorian'la çalışırken gergin olduğunu hissetse de şaşılacak bir şekilde dorian genç kadının gücüne saygı duyuyordu. Dorian'a göre, ellerinde olan bilgilerle şu anda olduklarından daha iyi olmaları mümkün değildir, üstelik latty'nin tek başına yaptığı büyülerde dorian bile bazen yanılabiliyordu. genç adam bu saygısını başlarda açık açık göstermek yerine sadece saldırmamakla yetinmiş ama yer bulmak için kullandıkları ipuçları genişledikçe bir noktada ikisi de ortak çalışmaya başlamış ve latty'nin öne sürdüğü fikirler dorian tarafından sorgulanmadan kabul edildiğinde latty genç adamın bir yerde ona güvenmeye başladığını anlamıştır..

birebir çalıştığı insanlar dışında dorian başından beri onun önünde geri adım atmayan tek insanın cuslov olduğunu düşünüyordu. Cuslov genç adama her zaman profesyonelce yaklaşıyor ve dorian onun diğerleri üzerindeki otoritesine saygı duyuyordu. Diğer taraftan o otoritenin arasından sıyrılan bir adam vardır ki dorian her fırsatta ona durumun ciddiyetini gerektiğinde sert, gerektiğinde zeki ama alaycı bir biçimde hatırlatmaktan çekinmiyordu, kaptan ewan crash... Dorian, crash'in ne olursa olsun ona karşı tetikte olmasından hoşlanıyordu açıkçası, bu kadar kısa bir süre içinde iki tarafın da birbirine körü körüne güvenmesinin mümkün olmadığını ikisi de biliyordu ama dorian olaylar üzerinde ne kadar çok kontrol sahibi olmaya başlarsa ewan da o kadar saldırgan oluyordu. Ewan'ın yanında calis'in de dorian'ı her zaman bir adım geriden takip ettiğini ve bunun sadece güvenlik elemanlarının kırık burunlarıyla alakası olmadığını herkes biliyordu. Ewan ve calis'in yanında colm ve conrad tampon görevi görürken conrad çoğu zaman aldırmaazlığından, colmsa ewan'ın saldırganlığını örtbas etme güdüsünün artık genlerine işlemesinden dolayı dorian'la medeni bir ilişki yürütebiliyordu. Dorian da ikisine karşı nötr kalırken delora her fırsatta onları medeni oldukları için takdir ediyor, dorian'a takım elbisenin ne kadar yakıştığını ve seçkin durduğunu söylüyor ve dorian onu açıkça tanımaya çalışan insanlar arasında sadece delora'dan rahatsızlık duymuyordu çünkü genç kadın gerçektir, çok zekidir ama aklındakileri okumak için dolambaçlı yollardan geçmek gerekmiyordu...

Sonuç olarak, bu iki haftanın sonunda çoğunluk, oreon alev almadığı sürece her şeyin yolunda gidebileceğine inanıyor gibidir...

“söylediğim şeyler yendi mi? ağzını aç..”

dorian gözlerini devirerek ağzını açarken vien genç adamın bu haftaki diyet planından sonra kanını almış, şimdi de elindeki çubukla tükürük örneğini alır ve çubuğu uzun kutusuna koyarak kapağı kapatırken dorian cevap verir

“hepsi yendi ve nefret edildi, bunu da rapora yazarsın..”

vien gülümserken genç adama yeni bir liste uzatır

“bunlardan da nefret edeceğini umuyorum..”

dorian kaşını kaldırarak listeyi alır ve şöyle bir göz atarak vien’e döner

“emin olabilirsin..”

vien listeyi göstererek bir kaç değişiklik yapabileceğini söylerken kapı çalınır ve conrad kafasını uzatıp ikisini gördüğünde içeri girer, vien arkasını dönerek genç adama gülümser ve listeyi alıp bir kaç şeyi değiştirmeye başlarken conrad dorian’a döner

“nasıl gidiyor marcell?”

“midem bulanıyor, senin?”

“başım ağrıyor..”

dorian başını sallarken vien değişmiş listeyi dorian’ın onayına uzatarak conrad’a döner

“neden başın ağrıyor?”

“sabahtan beri delora’nın, *colm’un bugün yaş günü, herkes unutmuş gibi yapsın!*larıyla uğraşıyorum..”

vien sırttırken dorian kaşlarını çatmıştır, conrad ellerini cebine sokarak ona döner

“geçiti kullan, delora çoğunlukla asansörü kullanıyor..”

vien gözlerini devirirken dorian çok hafifçe gülümser, o anda ona baka vien bir anda böyle bir manzarayla karşı karşıya gelmenin şokuyla gülümseyen dorian’ı izler ama genç adam vien’i gördüğü anda gülümsemesini silerek elindeki listeye bakar

“daha katlanılabilir olmuş..”

vien sadece başını sallarken dorian conrad’a da selam vererek muayene odasından çıkıyordur, vien conrad’a dönerek kapıyı gösterir

“gülümsedi mi, ben mi yanlış gördüm?”

conrad omzunu silkerek vieni belinden kavrar

“adamı izlemiyorum, ayrıca başım ağrıyor, sıradaki hasta benim..”

vien gözlerini devirerek gülümserken genç adama uzanır ve conrad baş ağrısının geçtiğini belirten mırıldanmayla genç kadını muayene masasına döndürüyordur..

geçit kapıları wuslanın ofis katına açılırken dorian tek eli cebinde, soluna dönerek toplantı odasına gidiyordur ama ona seslenen delora’nın sesiyle yerinde durarak arkasını döner, genç kadın elindeki kahve fincanıyla, gülümseyerek genç adamın yanına gelir

“günaydın dorian, nasılsın?”

genç kadın kahvesinden bir yudum alırken dorian iyi olduğunu belirten bir omuz silkişle onu izliyordur, delora soğumuş kahveden yüzünü buruşturarak ona dönerken genç adam fincana bakıyordur, delora konuşur

“senden bir şey rica edeceğim..”

dorian, deloranın elindeki fincanı alırken bakışlarını genç kadına çevirir

“colm’un yaş gününü unutmuş gibi davranacağım, zaten bilmediğim için zor olmaz..kulptan tut..”

delora gülümser, ama son cümleyi anlamazken dorian uzattığı fincanı işaret eder, delora üzerinde dumanlar tüten fincanı gördüğünde sırtarak dikkatle sıcak bardağı alırken dorian ona bakar

“başka bir şey?”

delora keyifle bir şey olmadığını söyleyip teşekkür eder ve geçit kapısının düğmesine uzanırken dorian da başını sallayarak toplantı odasına dönüyor, delora sıcak kahvesine bakarak gülümsüyor ve genç adamın toplantı odasına girmesini izliyordur..

dorian odaya girip kapıyı arkasından kapatırken wusla bugün tek başınadır, genç adama masaya yaklaşırken sorar

“diğerleri nerede?”

wusla dorian’ın sesiyle irkilerek önündeki çizelgelerden başını kaldırır

“oh, dalmışım.. bugün diğerlerine olmayacak..”

“neden?”

“onlar yapacağımız şeyi öğrenmeden önce senden onay almak istedim..”

dorian wusla’nın yanındaki deri koltuğu çekerek otururken sorar

“ne yapacaktınız?”

“ateş tılsımını inceleyeceğiz..”

dorian daha önce tılsımın son derece kişisel bir şey olduğunu söyleyerek bir çok grup elemanının inceleme isteğini sertçe reddetmiş ve bu yüzden wusla ona özel olarak sormak istemiştir

“...şimdiye kadar ateş için teoride varolabilecek her şeyi biliyoruz ama tılsımın nasıl çalıştığını bilirsek diğer elementlerin nasıl kontrol edildiğini de biraz olsun anlamış oluruz..”

genç adam wusla’ya bakmaya devam ederken genç kadın soru soran bakışlarla

“dorian?”

“tılsımı ben bile yeterince kontrol edemiyorum..”

wusla bildiğini söyleyerek devam eder

“ben de bir anda bütün gezegeni ateşe verelim demiyorum, en basit şeyden başlayalım.. bir süre yalnız çalışırız, ne dersin?”

dorian bir şey söylemeden ayağa kalkar, wusla onu izlerken genç adam cebinden altın tılsımı çıkarıp masaya koyar ve avcunun içinde küçük bir alev yaratırken wusla tılsıma döner, altın bir zincirin ucunda, çok keskin hatları olmayan bir kalp şeklindeki tılsımın ortasında dorian’ın elindeki alev büyüdüğü daha kırmızı parlayan dikdörtgen bir yakut yerleştirilmiştir..

wusla parlayan taşta bakarken dorian alevi söndürerek yerine oturur, wusla yakutun renginin koyulaşmasıyla tılsımı eline alır ve zincirle altın kalbin arasında kalan taş şeklindeki küçük figüre dokunurken dorian konuşur

“ateş elementlerin arasında lider olarak kabul edilir.. tanrıdan başka kimsenin onu kontrol edemeyeceğini söyler, o yüzden tılsımın üzerinde gördüğün o taş vardır..”

wusla tılsımı incelemeye devam ederken dorian anlatıyordu

“ateşin metali altın olduğu için tılsımın ortasındaki yakut hariç her yeri altındır..”

wusla altın zinciri diğer elinde uzatarak incelerken dorian genç kadını izleyerek devam eder

“ateş aynı zamanda erkekliği ve tutkuyu temsil eder..”

wuslanın bakışları genç adama dönerken dorian tılsıma uzanarak ortasındaki yakutu gösterir

“.. bu yüzden sert, altın kalbin tam ortasında tutkulu bir aşkı simgeleyen keskin hatlı, kırmızı yakut durur..”

wusla sessizce, genç adamı izlerken dorian genç kadının elindeki tılsımı avcuyla kapatır, wusla elinin üzerinde dorian’ın elinin yandığına yemin edebilecekken genç adam tılsımı onun elinden alarak geri çekilir, wusla tılsımdan sonra boş kalan eli hala sıcak, kendini toparlayarak arkasına yaslanır...

wusla ve dorian bir süre daha tılsım üzerinde çalışmış ama bu sefer ikisi de sadece eski efsanelerdeki liderlik konusuna değinmiş ve mümkünse tutku ve erkeklik kısmının üzerinde durmamışken dorian latty’i, wuslaysa ewan’ı arıyordu ve ne sürpriz ki ikisi de latty’nin ofisinde, ewan’ın colm’a bağıra çağıra bir şeyler emrettiği telefon konuşmasına konsantre oluyorlardı

“neler oluyor?”

latty sırtıarak wusla ve dorian’ı içeri davet ederken ewan gözlerini devirerek colm’u akşama kadar meşgul tutacak bir yığın iş emrediyordu, arada telefonu indirerek latty’e yeter mi diye soruyor, latty bilmediğini söylerken genç adam eline geçmişken bir kaç şey daha söylüyordu, bir an sonra colm’un artık yettiğini belirten yüksek sesi duyulurken ewan sırtıarak telefonu kapatıp cebine atar

“deloraya bana borcu olduğunu hatırlat..”

“sanki sen zevk almadın..”

“orasını karıştırma..”

latty gözlerini devirirken ewan wusla’ya döner

“beni mi arıyordun wusla?”

genç kadını başını sallayarak ewan’la birlikte odadan çıkarken dorian onların arkasından bakıp latty’e

döner, genç kadın gülümseyerek

“bugün korunma kalkanını tekrar deneyelim..”

dorian başını sallarken üzerindeki koyu bordo gömleğin kollarını kıvrıyordu, latty de elini sallayarak ofisin kapısını kapatıp tekrar dorianla göz göze gelir

“dün akşam mumum üzerinde denediğimde çalışmıştı, yavaş başlayalım..”

genç adam başını sallarken latty derin bir nefes alır ve bir an sonra gözlerini kapatarak odaklanır, elini yavaşça kaldırarak havada bir daire çizmeye başladığında etrafında buz mavisi bir kalkan oluşur, genç kadın gözlerini açarken dorian onu izliyordu, latty hafifçe başını salladığında genç

adam kalkana yaklaşarak elini kaldırır ve fazla güçlü olmayan bir alev avcudan kalkana çarpar, latty nefesini tutarken alevler kalkandan geçmiyordur, genç kadın keyifle gülümserken mırıldanır
“biraz daha..”

dorian’ın avcudan çıkan alev bununla biraz daha büyürken ateşin kalkana değdiği yerler kızarıyor ama alevler yine de karşıya geçmiyordur, latty’nin nefesleri hızlanırken başını bir daha sallar, dorian bir an ona baktıktan sonra diğer elini de kaldırır ve genç adamın iki elinin ortasında büyüyen güçlü bir alev topu kalkana çarptığında mavi kalkan tamamen kızıla döner, latty gözlerini kapatarak odağını kaybetmemeye çalışırken bir an sonra genç kadın kendinden geçerek yere yığılıyor ama dorian ondan önce davranarak alevleri yok ederken hızla genç kadını yakalıyordur
“hey!.. hey, latty gözlerini aç..”

latty inleyerek dorian’ın gömleğine tutunur ve gözlerini açarak genç adama bakar
“işe yaradı mı?”

“yarısında bayıldın..”

latty iç çekerek önüne bakarken dorian onun bakışlarını tekrar yakalar

“geçen seferkinden çok daha iyiydin..”

latty hafifçe gülümseyerek başını sallarken dorian onun kalkmasına yardım ediyordur

“daha da iyi olacaksın..”

“umarım..”

dorian emin olduğunu söyleyerek başını sallarken şimdilik yer bulma büyüüne devam etmenin daha iyi olacağını söylüyordur..

troova’nın genç prensi, favian ludlow, oreon ziyaretinden beri geçirdiği sakin günlerin birinde, ofisinde çalışırken bir an sonra sağından önüne düşen siyah saçlarla irkilir ve o anda sol taraftan yüzünü bir el yavaşça kavrarken genç adam kulağına gelen yumuşak bir ses duyar

“bugün benim için neleriniz var prens ludlow?”

favian gülümseyerek koltuğunu arkaya çevirirken siyah saçlar ve el geri çekiliyordur, bir süre sonra genç prens bianayla yüz yüze geldiğinde genç kadın gülümser...

alışlagelmiş bir rutinle devam eden bir haftadan sonra kendi çalışmalarını henüz tamamlamış olan latty ve dorian, cuslov’un ofisine giden koridorda bir şeyler tartışarak yürürken geçit kapısı açılır ve colm telaşla dışarı fırlar, koridordaki ikiliyi bile görmeden cuslov’un ofisine koşarken latty endişeyle bir an dorian’a bakar, hemen sonra o da hızlı adımlarla colm’un arkasından fırlarken dorian gözlerini kısarak kraliçeyi takip eder..

latty açık kapıdan içeri girerken cuslov ve colm büyük bir dikkatle odanın bir duvarını kaplayan ekrandaki değerleri inceliyordur, latty ekrana bakarak sorar

“ne zaman oldu bu?”

“tam 3 dakika önce.. sana haber vermek üzereydik..”

latty, colm’a bakarak iç çeker

“düşünecek bir şey yok.. destek ekiplerini yollayın ve felaketin olduğu bölge olabildiğince çabuk boşaltılsın..favian’la ben görüşürüm..”

cuslov ve colm başlarını sallarken latty bir kez daha ekrana bakar ve troovadaki doğaüstü tayfunun yarattığı hasar değerlerini ve ölüm sayısını gördüğünde arkasını döner ve kapıda onları izleyen dorian’dan sıyrılarak tekrar ofisine ilerler...

“biana’nın işi mi bu?”

cuslov hiçbir şey bilmediğini söylerken delora bu sefer dorian’a döner

“dorian?”

“olabilir..”

“her yağmuru, her seli bianadan bilirseک yaşayamayız..”

herkesin bakışları ewan’a dönerken genç adam devam eder

“..şimdiye kadar bir sürü felaket yaşadık.. gezegenler yok oldu, insanlar öldü-“

“ya hepsinin altında biananın parmağı varsa?”

ewan lafları boğazında kalarak deloraya dönerken genç kadın tek kaşını kaldırmış onu izliyordur

“belki de bütün sorularımızın cevabı odur..”

herkes bir an için düşünürken dorian onlara bakarak
“evren o kadar basit değil..”
kimse bir şey söylemeden başını sallarken latty toplantı odasına girer
“bir süre için troovaya gitmem gerekiyor ve sakın kimse itiraz etmesin..”
itiraz edecekler zorlukla ağızlarını kapatırken latty cuslova döner
“cuslov, sen ve calis de bana eşlik ediyorsunuz.. kurul başkanı olarak wuslayı, asil kraliyet sorumlusu olarak da delora başa geçecek..”
görevlerini öğrenenler onaylayarak başlarını sallarken latty ewan’ın bakışlarından şimdilik kaçınarak devam eder
“colm, yolculuk için gerekli düzenlemelerin yapılmasını hızlandırırsan sevinirim.. ewan, dorian..”
iki genç adam da lattye dönerken genç kraliçe bir an dorianla göz göze gelir ve sonra ewana bakarak konuşur
“gitmeden önce ikinizle konuşmam gereken önemli bir konu var..”
ewan kaşlarını çatarken dorian zaten bunu bekliyor olduğu için başını sallar ve toplantı odasından çıkarken ewan da onun arkasından çıkan latty’i takip ediyordu..

latty ve iki genç adam ofisten içeri girip kapı arkalarından kapanırken latty masasından aldığı bir kağıtla onlara döner
“ewan, benim yokluğumda bu listedeki isimlerle gidip konuşmanı istiyorum..”
ewan kendisine uzatılan listeyi alıp onbeşe yakın isme bakarken soru sormak için ağzını açacak olur ama ne için olduğunu hemen sonra anlayarak lattye bakar
“aramalardan bir sonuç çıkmadığını sanıyordum..”
“iki gün öncesine kadar çıkmıyordu ama önceki gün büyü bizi bir noktaya yönlendirdi.. başlangıçta her zamanki gibi olmayan bir yerin gösterildiğini sanmıştım ama kayıtlara bakınca ve gerçekten şu anda varolan bir yerin ve *yaşayan* birinin izine rastlayınca peşini bırakmadık..”
ewan başını sallayarak dorian’a döner, dorian önce ewanla göz göze gelip sonra bakışlarını isimlerin olduğu listeye çevirir, ewan da tekrar listeye dönerken isimlerin bir kaçının luplex içinde olduğunu görür ve tekrar onu izleyen lattye bakar
“başka kimlerin bundan haberi var?”
“Kuruldakilerin haberi var..Oreon içinde de fazla yayılmasını istemiyorum ve daha da önemlisi oreon’un bu isimlerle irtibata geçtiğinden ne kadar az insanın haberi olursa o kadar iyi..”
ewan anladığını söyleyerek başını sallarken kağıdı ikiye katlayarak sorar
“neden en son ben öğreniyorum?”
latty omzunu silker
“şimdiye kadar sınırlarına hakim olamadığın için pek çok şeyi geç öğrendin zaten.. bir kaç saatten bir şey olmaz..”
ewan gözlerini devirirken latty sırtır, genç adam katlanmış kağıdı kaldırarak sorar
“peki bu insanlara durup dururken ne soracağız? *afedersiniz, herhangi bir elementi kontrol edebiliyor musunuz?* mu demeliyim?”
latty gülümserken cevap verir
“tamamen işimize yaramayacak bir şey sorabilirsin, kimsenin senin sohbetine hayır diyeceğini sanmam.. sadece dorian’a onları okuması için zaman ver..”
ewan kaşını kaldırırken dorian odaya girdiğinden beri tek kelime etmemiş, ikisini izliyordur. ewan genç adamı şöyle bir süzüp başını sallır
“pekala.. kimseye bir zararı olacağını sanmıyorum..”
dorian kimin neye zararlı olduğunu tam çözmemiş ama yine de şimdilik bir tartışma yaratmayı gereksiz bulurken latty ewana bakarak konuşuyordur
“aksine, gerçekten bir şeyler bulabilirsek-hem de bu kadar erken- o zaman çok büyük yararı olacak..”
ewan lattynin umutlu bakışına gülümserken genç kadın da gereksiz bir tartışma olmamasına sevinmiş, derin bir nefes alır
“pekala.. artık yolculuğa hazırlanmam gerekiyor..”
iki genç adam başını sallarken ewan elindeki katlanmış kağıdı dorian’a uzatır
“bir kaç saat sonra ofisimde görüşürüz marcell..”
dorian bir an ewan’a bakıp sonra kağıdı alır ve lattye selam vererek odadan çıkarken latty de genç adama gülümser ve kendine dikkat etmesini söylerken dorian dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapattığı anda latty kaşını kaldırarak ewan’a döner
“adama emir vermeye bayılıyorsun, değil mi?”
“fırsatım varken neden olmasın?”

latty sırttırken ewan genç kadına yaklaşıp dudaklarına eğilir ve yumuşak bir dokunuş bırakıp ayrılırken mırıldanır
“ne kadar kalman gerekiyor?”
latty ewan’ın kollarına tutunmuş, onun yüzünü izlerken sorar
“bürokratik olarak mı? arkadaş olarak mı?”
ewan kaşlarını çatarak cevaplar
“arkadaş olarak..”
“bir haftadan erken dönemem..”
genç adam kafasında kısa bir hesap yapıp, tatmin olmuşa benzer bir ifadeyle başını sallar
“bir hafta dayanabilirsin..”
latty gülerek gözlerini devirirken ewan’ı kendine çeker ve *yolculuk hazırlıklarına* başlar...

SOUNDTRACK / *Nellie Mckay - David*

“wusla şunlara göz atar mısınız?”
delora bilgisayarıyla odaya girerken daha onun arkasından kapanmaya fırsat bulamayan kapıdan colm girer
“wusla, başımız dertte..”
wusla deloranın uzattığı bilgisayardan başını kaldırıp colma cevap verecekken iki gündür açılıp kapanmaktan usanmış, artık kapanmaya bile gerek duymayan kapıdan calis girer
“wusla plutodan gelen raporların güncellenmiş hali sende mi?”
wusla galiba evet diyerek kendi bilgisayarına dönecekken delora önündeki işi gösterir, colm dert derken şaka yapmadığını hatırlatırken calis kaşlarını çatarak ne derdi diye sorar, colm ona dönüp anlatmaya başlarken wusla hem onların lafını dinlemeye çalışıyor hem de deloranın sorduğu sorulara kulağını vermek zorunda kalıyorken bir an sonra odadaki gürültü beynine baskı yapmaya başladığında gözleri yumar
“teker teker!”
odadaki herkes susarken wusla derin bir nefes alarak gözlerini açar, yerlerinde donmuş gibi görünen arkadaşlarına bakarak gülümser
“evet, şimdi.. delora gösterdiğin raporları bugün inceler ve bir kaç saat içinde sana geri yollarım, calis, güncellenmiş raporları ortak veritabanından alabilirsin ve colm, başımız ne zaman dertte değilki?”
delora ve calis istediklerini almış, odadan çıkarken colm iç çekerek wuslanın yanına gelip bilgisayara eğilir ve o bu sefer derdini rahatça anlatırken wusla çok sık yapmadığı ve olağanüstü hallerde de yapmak zorunda kaldığı stresli kurul başkanlığını görevini yürütmeye devam ediyordur..

delora ewan’ın kapalı ofis kapısını gördüğünde kaşlarını çatarak asansöre ilerler ama bir an sonra kapılar açılarak içinden aranan adam ewan crash çıktığında delora saatini göstererek sorar
“neredesin sen?”
ewan onunla beraber ofisine ilerlerken sorar
“buradayım, bir şey mi oldu?”
“evet.. beklemekten verem oldum..”
ewan sırtarak masasına giderken delora onu izliyordur
“dorian nerede?”
“yanımda mı olması gerekiyor?”
delora aalayarak masanın karşısındaki koltukların birine otururken devam eder
“sıkı dostlar birbirlerinden ayrılmaz crash..”
ewan gözlerini devirirken cebinden çıkardığı bir hafıza kartını bilgisayarına takıyordur
“marcell’i bırak da beni neden beklediğini söyle..”
“bir şey buldunuz mu diye merak ediyordum, özel bir şey değil..”
ewan’nın parmakları klavyenin tuşlarında hızla gidip gelirken gözleri ekranda, konuşur
“bugün lupluxe’teki son isimle de konuşup artık diğer gezegenlerdeki adayları görmemiz gerektiği belli oldu..”
delora tühlerken ewan maalesef der ve klavyeyle iş bitmiş, aleti bir kenara iterken delora aç olup olmadığını sorar ve olumlu cevap alınca ikisi de bir şeyler atıştırmak için odadan çıkar..

dorian kapısını çaldığı odadan içeri girdiğinde, oda sahibi wusla gözlerini kısmış, bilgisayarının ekranına bakıyor ve yavaş yavaş kemiriyorken bakışlarını bir an için kapıya çevirir ve dorian'ı gördüğünde yüz ifadesi ve dudakları yerine oturarak genç adama bakar
“beklediğimden de geç kaldınız..diğerleriyle olan toplantıyı iptal etmek zorunda kaldım..”
“son gittiğimiz yerde biraz fazla vakit geçirmemiz gerekti..”
wusla koltuklardan birini göstererek kendi koltuğunu o tarafa çevirir, dorian otururken devam eder
“yaşlı bir kadındı, ölmek üzereydi ve kaptanı görünce yanından ayırmak istemedi.. son nefese kadar orada kalmak zorundaydık..”
wusla üzüntüyle genç adama bakarken sorar
“bir şey bulabildiniz mi?”
dorian yorgunca başını iki yana sallar
“hayır.. en kısa zamanda diğer gezegenlere geçmemiz gerekiyor..”
wusla onaylayarak arkasına yaslanır ve gözlerini kapatarak şakaklarını ovarken mırıldanır
“yarın bir şeyler ayarlarım..”
doriandan ses gelmezken wusla tek eliyle şakaklarını ovmaya devam ediyordur ama biraz sonra parmaklarına iki ateş parçasının değmesiyle elini çeker ve gözlerini açarken dorian arkasında durmuş ona bakarak genç kadının şakaklarını yavaşça ovarken wusla tekrar gözlerini kapayarak gülümser
“özel bir şey mi?”
“olabilir..”
wusla hımmılayarak şakaklarındaki hafif basınca odaklanırken yavaş yavaş ateşinin çıktığını hissediyordur, parmaklar başının iki yanında usul ve düzenli bir şekilde dairesel hareketler yapmaya devam ederken genç kadın yutkunarak biraz daha uzun bir nefes alır ve bir an sonra kasıklarından karnına doğru garip bir dalgalanma hissederken gözlerini hızla açar ve koltukta dikleşirken dorian kaşlarını çatarak havada kalmış ellerini indirir
“iyi misin?”
wusla dudaklarını ıslatarak masadaki kağıtları gereksizce ordan oraya geçirirken rahatsızca cevaplar
“evet.. evet, sağol dorian.. izinle işlere dönmeliyim..”
dorian genç kadının arkasından hızla hareket eden ellerini ve huzursuzca saçlarını geri atmasını izlerken mırıldanır
“pekala.. beni ararsan vien’in yanında olacağım..”
wusla bir şey söylemeden başını sallar ve *ciddiyetle* bilgisayarına dönerken dorian onu geçerek kapıya gider ve dışarı çıkarken wusla kapının kapanmasıyla arkasına yaslanır ve ellerini saçlarından geçirerek iki masum elin şakaklarına masaj yaparak onu nasıl neredeyse orgazma götürdüğü sorusunun cevabını arar kafasında...

vien laboratuvardan aldığı örneklerle çıkıp ofisine giderken departmana giren wuslayı gördüğünde gülümseyerek elini kaldırır
“hey- iyi misin sen? kızarmışsın..”
wusla hızla elini yanaklarına götürürken viene ofisi işaret eder, ikisi içeri girdiğinde vien elindeki kutuyu bırakıp wuslaya dönerken genç kadın sorar
“hormonlarımla ilgili bir problem var sanırım..”
vien kaşlarını çatır ve hemen sonra sağındaki küçük dolaba gidip bir tüp alır, wusla çoktan kolunu açmış onu beklerken vien hızla kanı alıp tüpü kapatır ve küçük deliği iyileştirirken sorar
“nereden çıktı?”
“kendimi pek iyi hissetmiyorum..”
“çok spesifik oldu..”
wusla iç çekerek otururken vien de masasına geçip onun karşısına oturur
“sen kurul başkanısın wusla, eğer ciddi bir şey varsa hemen önlemini-“
“dorian şakaklarımı ovarken orgazm oldum..”
vien gözleri büyüyerek wuslaya bakarken başını hafifçe yana eğerek ve ne demek istediğini anlamaya çalışırken wusla gözlerini devirerek arkasına yaslanır
“aynen öyle..”
“ama..yani.. nasıl?”
“bilmiyorum.. önce ateşimin çıktığını hissettim-“
“ki adam bir ateş kıran ve kanının kaynadığına inanıyorum..”
wusla gülümserken devam eder
“sonra bir anda hissettim..”
“neyi?”

“vien..”

vien ohlayarak anladığını söylerken arkasına yaslanır

“adamın bilmediğimiz bir gücü olabilir..”

wusla kaşını kaldırırken vien gülümser

“ben olsam şikayet etmezdim-“

“o *sensin*-“

“o ne demek-“

“öyle demek istemedim-“

“herneyse..”

ikisi de susarlarken wusla dudağını kemiriyordur

“ama normal değil..”

vien başını sallarken mırıldanır

“ama bir hastalık da değil..”

“ama isteyerek yapmadım..”

“nereden biliyorsun?”

“vien!?”

“adamlar haftalardır en çok vakit geçiren sensin ve çok da iyi anlaşıyorsunuz-“

wusla elini kaldırarak vienin sözünü keser

“ne yani, iyi anlaştığım için o bana her dokunduğunda orgazm mı olmam gerekiyor?”

“her dokunduğunda orgazm mı oluyorsun?”

wusla gözlerini devirirken vien sırtır

“yine de hormonlarına bir göz atarım ve dorian’a sorabilir-“

“hayır!”

“*pekala*..ama wusla, bu hastalık değil.. *çekim*..”

“şu anda ihtiyacım olan en son şey *çekim*..”

“herkesin ona ihtiyacı vardır-“

“benim yok.. test sonuçlarını aldığın zaman haber verirsin..”

wusla sonra görüşürüz diyerek yerinden kalkıp ofisten çıkarken vien iç çekerek kan örneğini alması için birini çağırır..

oreon kendi işlerini yürütürken latty troovadan arta kalanların arasında yaraların sarılmasına yardım ediyordu. ilk geldiği gün favian tarafından büyük bir minnetle karşılanmış ve kralla uzun uzun konuşmuştur. Luptexten gelen yardımlar cuslov ve calis’in koordinasyonu ile her geçen dakika daha düzenli bir şekilde artmaya devam ederken latty favian’la birlikte sığınaklara ve özel kurulmuş yardım çadırlarına ziyarete gidiyor, profesyonel ekiplerin topladığı ihtiyaç listelerinin yanında ellerinden geldikçe sembolik yardımlarda bulunuyorlardır. Gezegendeki yıllardır yaşayan yaşlı nüfus hayatları boyunca böyle bir şey görmediklerini ve bunun tanrının bir işareti olduğunu söyleyerek dualar ederken latty taşı kaldırdıklarında altından çıkanın tanrının işaretinden çok başka bir isim olduğunu düşünüyordu.

latty bugün troovadaki beşinci gününü doldururken normalde konukların ağırlandığı saray güvenlik önlemleri yüzünden kullanılamazken, yer altındaki yüksek güvenlikli ama pek de davetkar olmayan metalik ve bir hayli büyük bir sığınakta konaklıyordu. Oreon’a yollanacak günlük raporlar için cuslovun yanına giden genç kraliçe odasından çıkarken aynı anda onu görmek isteyen favianla koridorda karşılaşınca gülümser

“nereye böyle?”

“seni görmeye geliyordum..”

latty genç adamın koluna girip koridorda ilerlerken konuşur

“tam zamanında geldin.. cuslova uğradıktan sonra gün bitiyor, ikimiz geç bir akşam yemeği

yiyebiliriz.. bütün gün dışardaydık..”

favian güzel bir fikir olduğunu söylerken latty boşta kalan elini yanındaki duvara uzatarak sığınanın tam olarak nasıl bir maddeden yapıldığını soruyordu..

latty ve favian, latty’nin odasında yere oturmuş, ellerinde tuttukları tabaklardan lezzetli meyveleri yerken latty elindeki büyük üzüm tanesini gösterir

“babam troova üzümlerinden en iyi şarabın çıktığını söylerdi..”

favian gülümseyerek başını sallar

“hala da öyle.. ama geldiğinden beri bir kadeh bile içemedik..”

latty bir üzümü daha ağzına atarken doğru der, favian tabağını bırakıp kalkar ve odadaki içki dolabından bir şişe çıkarır ve iki kadehe doldurup birini lattye uzatırken genç kadın gülümser “bu gece biraz daha rahat uyumanın bir sakıncası olmaz..”

“katılıyorum..”

ikisi de şaraplarından büyük bir yudum alırken latty gerçekten çok lezzetli ve farklı olduğunu söylüyor, favian da beğendiğine sevindiğini söyleyerek gülümsüyordur..

bir kaç saat sonra latty yatağına yan kıvrılmış, gerçekten istediği gibi hatta biraz daha derin bir uykudayken etrafında olan bitenden haberi yok gibi görünüyordur, zira şu anda gözlerini açıp yatağının ucundaki masaya baksa yıllardır arkadaşı olan favianın onun özellikle kurgulanan uykusundan faydalanarak açık olan bilgisayarındaki tüm özel mesaj ve bilgileri kopyaladığını görecektir...

favian dokunduğu her şeyi eski haline getirerek lattyi uykusuyla yalnız bırakıp odasına gitmiş, elindeki hafıza kartını bilgisayara takarken masanın köşesine sarı saten bir etek içindeki biçimli bacaklar yerleşiyordur. hafıza kartındaki bütün bilgiler hiç takılmadan favian’ın bilgisayarına aktarılırken genç adam sarı satenler içindeki bianaya döner “birazdan oreonda gerçekten neler dönüyor göreceğiz..”

biana bilgisayara bakarak kaşını kaldırır

“umarım..”

“ne zaman seni hayal kırıklığına uğrattım?”

biana yüzündeki hafif gülümsemesiyle genç adamın yüzünü elinin tersiyle hafifçe okşar, favian onun elini tutarak içini öper ve dudaklarına eğilirken biana diğer eliyle favianın yüzünü kavrayarak sakince karşılık veriyordur..

ertesi gün latty esneyerek yan dönerken üzerindeki ince örtüye gülümser ve kalkarak bacaklarını yataktan sarkıtırken oda gece ve gündüz fark etmeden aynı aydınlıktadır, latty iç çekerek dün gelen haberlere göre bugün geri dönülmesi gerektiğini hatırlayarak yerinden kalkar, masanın üzerinde açık duran bilgisayara göz atıp ekranı kapatır ve banyoya girerken bilgisayar küçük ışığı yanıp sönerek uykuya geçiyordur..

latty eşyalarını almaları için gönderilen görevlilerin yaptıkları işe göz atıp kapıdan giren favianla göz göze gelir

“hey..”

genç adam kapıdan çekilerek görevlilerin alanını kapatmazken sorar

“iyi uyudun mu?”

“son gecemi uyuyarak geçirmek istemezdim ama inan çok iyi dinlenmişim.. sen?”

“sence?”

genç adam aydınlık gülümsemesiyle lattye bakarken genç kadın da keyifle başını sallar

“bir iki gün daha kalmak isterdim ama oreon’un cuslova ihtiyacı var..”

“ve kraliçesine..”

“eh o da var tabii..”

ikisi gülerken son görevli de odadan çıkar ve konuk odası 5 gündür kullanılmıyormuşçasına düzenli bir şekilde dururken latty iç çekerek favian döner ve bir adım atarak genç adama sarılırken mırıldanır

“bir şeye ihtiyacın olursa ben her zaman buradayım..”

“biliyorum latty, sağol..”

latty genç adamın sırtını patpatlayarak ayrılır ve ikisi odadan çıkarken kralın hizmetkarlarından biri gitmeden önce onlar için hazırlanmış öğlen yemeğini haber veriyordur..

favian oreon ekibi yollandıktan sonra odasına döndüğünde biana çalışma masasının başına oturmuş, kolları iskemlenin iki yanında, parmakları koyu renkli ahşaba vururken gülümser, favian kapıyı kapatarak ona döner

“üç gün içinde marsa gideceğimizi hesaba katarsak iyileşme sürecini başlatabiliriz..”

“güzel..”

genç kadın keyifle elini kaldırıp hafifçe döndürür ve işi bittiğinde tekrar indirirken mırıldanır

“yolculuk için hazırlıkları başlatmak senin işin..”

favian sorun olmadığını söylerken biana onaylayarak oturduğu iskemleyi sola çevirir ve bilgisayar ekranındaki isimlere ve karşılarındaki adreslere bakarak gülümser..

latty aracın uçuş üssüne değil de direkt ana girişe yaklaşmasını istemiş ve kapılar açılıp bembeyaz oreon önlerinde parlarken latty gülümseyerek araçtan iner ve etrafına bakarken karşılama komitesinin nerede olduğunu merak eder, cuslov ve calis genç kadının arkasından gelirken calis sorar “neden kimse yok?”

“zamanda bir kayma mı oldu?”

cuslov olumsuz cevap verirken latty omzunu silkerek shanshaya görevlileri yönlendirmesini söyleyerek asansöre ilerler..

latty, cuslov ve calis kurul katına çıktıklarında toplantı odasına yönlendirilmiş, şimdi içeri girerken büyük masanın etrafındakiler arasında hararetle bir tartışma sürüyordur..

“ben marsa gitmem demedim, *gidemem* dedim.. bak jüpiter desen olurdu ama mars-“

“senin aklın devamlı eğlencede zaten colm-“

colm cevap vermek için deloraya dönerken genç kadın elini sertçe ona kaldırarak ewan’a döner

“ben gelirim ama latty de gitmek isterse-“

“ki istiyorum..”

herkesin başları kapıya çevrilirken delora kocaman gülümser

“döndünüz!”

“çok mu sürpriz oldu?”

delora gülerken yerinden kalkar ve önce latty, sonra da ablasına sarılırken calis de genç kadını öperek neyin bu kadar ciddiyetle tartışıldığını sorar, wusla onlara dönerek

“marsa gidecek ekibi belirlemeye çalışıyoruz..”

cuslov da otururken konuşur

“wusla, dorian, latty ve ewan..”

tartışma bıçak gibi kesilirken cuslov önündeki gündem maddelerine göz atar ve sıradaki derken wusla vien’le bir an için bakışıyor, dorian arkasına yaslandığı koltuktan cuslovun söyleyeceklerini dinlerken latty sırtarak ewanla göz göze gelir, genç adam ona göz kırparken ikinci gündem maddesi olan troova hatırlarına geçilir..

wusla toplantıdan sonra ofisine girerken vien de hızla arkasından içeri süzülür ve kapıyı kapatırken wusla ona döner

“bir şey deme..”

“demedim..sadece gayet sağlıklı olduğunu yeniden hatırlatmak istedim ve üç gündür adamdan kaçırıyorsun, doğal olarak anlıyor wusla..”

“kaçmıyorum.. üç gündür gezegeni yönetiyordum..”

vienin yüzü *ancak bu bahaneyi mi bulabildin* ifadesiyle değişirken wusla gözlerini kısar

“sen gidip conradla takılsana..”

“o konu dışı..”

“nedenmiş o?”

“senin aşk hayatından bahsediyö-“

“benim bir aşk hayatım yok vien, luslo aşkına!”

wusla masasına dönüp bilgisayarına gelen yeni mevki değişikliklerini raporunu derhal onaylayıp geri yollarken vien masaya eğilerek ona bakar

“ben de ne diyorum? *neden olmasın* diyorum sana günlerdir..”

“neden *olsun*?”

vien bir an ne diyeceğini bilemezken sonra iç çekerek geri çekilir

“bilmiyorum wusla, gerçekten.. ama bu kadar itiraz ettiğine göre cidden istemiyorsun..”

“evet..”

“peki..”

iki kadın da başlarını sallarken vien etrafına bakınır,sonra tekrar wuslaya dönerek mırıldanır

“ben de gidip biraz *conradla takılayım* öyleyse..”

“evet, öyle yap..”

“görüştünüz..”

wusla hıhımlayarak işine dönerken vien başını iki yana sallayarak odadan çıkar..

vien kapıyı hızla açarak conradın ofisine girerken genç adam boş bulunarak irkilir, vien aldırmadan kapıyı kapatırken konuşur

“korkma, benim..”

conrad yerinden kalkarken mırıldanır

“evet farkındayım ama neden bu kadar asabisin?”

“wuslayla tartıştık..”

“siz wuslayla tartışmazsınız..”

vien aynen öyle derken ekler

“şimdi sana bir şey soracağım ama ciddiyetle cevap ver conrad..”

“ne zaman başka türlü-“

genç adamın vienin bakışıyla gözlerini devirir

“neymiş?”

“biz neden beraberiz?”

conrad gözlerini kısarak bunun bir oyun olup olmadığını anlamaya çalışır ama vien gayet ciddi bir şekilde cevabı beklerken genç adam biraz düşünür

“çünkü seni seviyorum?”

vien gülümser

“sağol hayatım ben de seni seviyorum ama bu bir test değil, anlamlı cevap ver..”

conrad iç çeker

“bilmiyorum, seks, tutku, çekim, hormon, fizik, kimya... vien, bütün gün işlerin içinde boğuluyorum, daha kolay şeyler yapabilir miyiz?”

vien gülerek gözlerini devirirken conrad ona sarılarak dudaklarına saldırır ve günün geri kalanı için enerji alırken vien şu an hissettiklerini wuslaya gösterebilse belki de tartışmayı kazanacağını düşünüyordur..

latty ve ewan kraliçenin yatak odasına girerken shansha her şeyin tamamlandığını söyleyerek odadan çıkar. latty derin bir nefes alarak aydınlık odasına bakarken mırıldanır

“troovanın başına gelenlerin buraya olmaması için her şeyimi veririm..”

ewan ona arkadan sarılıp saçlarını öperken latty gülümser

“dorian’la iyi geçiniyor musunuz?”

“aynı havayı soluyabiliyoruz, evet..”

latty ewanın kollarında ona dönerken mırıldanır

“o kadar da kötü anlaşıyorsunuz, abartma..”

ewan omzunu silker

“doğru.. adam zeki..”

“başka?”

latty dudaklarını ısırarak ona bakarken ewan kaşını kaldırırken usul bir sesle devam eder

“yakışıklı, karizmatik, ateşli..”

latty mmmmlerken ewan sırıtır

“bir hafta bile olmadı..”

latty cevap vermeden genç adamın dudaklarına uzanırken elleriyle yüzünü iki yanından kavrar ve ikisi açık ağızlarla öpüşürken ewanın elleri lattynin elbisesinin fermuarını bularak hızla aşağı çekiyor, latty genç adamın ceketini kollarından itiyorken ikisi bir an için birbirlerinden ayrılır ve kumaşlardan kurtularak tekrar kavuşurken latty gülümseyerek kendini ewana bastırıyordu...

delora yüksek teknoloji departmanı koridorlarında nereye gittiği belli olmadan yürürken colm döndüğü köşeden genç kadını görür ama seslenmeden arkasından takip ederken delora bir köşeyi daha döner. colm elindeki kağıtları indirerek onun arkasından giderken delora bir an durur ve etrafına bakarken colm sırıtır

“kaybolduğuna inanmam..”

delora hızla arkasını dönüp colmu gördüğünde gözlerini devirir

“kaybolmadım..”

“bal gibi kaybolmuşsun, yoksa ne işin olacak-“
colm önlerinde durduğu kapının yanındaki ekrana bakar
“kullanılmayan parça arşivinde..”
delora da kaşlarını çatarak kapıya bakarken colma döner
“belki önemli bir araştırma yapıyorum?”
“olabilir tabii.. kraliyet elçisini sorgulayacak değilim..”
delora herhalde diyerek başını sallarken dudağını kemirerek kapının kolunu tutar ve etrafına bakarken colm onu izliyordur, delora bir an sonra genç adamın tişörtünden tutarak açtığı kapıdan içeri çekerken karanlık odada bir an sonra sırtı kapıya çarparak hızla colmun öpüşüne karşılık veriyordur, genç adam onu kaldırıp delora bacaklarını onun beline dolarken genç adam sorar
“diğerlerinin önünde neden böyle olmuyoruz?”
“diğerlerinin önünde seninle nefes nefese sevişmemi mi istiyorsun?”
colm kendine ona bastırarak genç kadının boynunu öperken cevaplar
“yapmayacağın bir şey değil..”
“o kadar arsız mıyım ben colm?”
genç adam delorayla göz göze gelirken genç kadının göğsü inip kalkıyordur, colm usulca konuşur
“cesursun..”
“yeteri kadar değilim demek ki..”
delora genç adamın kumral saçlarını sıkarken colm dudaklarını ısırarak pantolonunu açıyordur
“sadece seks olacak gibi öpüşmemiştik..”
delora nefes nefese ona bakarak dengesini sağlamaya çalışırken mırıldanır
“değil mi? ben de öyle düşünmüştüm..”
colmun eli deloranın bacağına takip ederek bir an sonra sertliği genç kadının sıcaklığıyla buluştuğunda nefessizce mırıldanır
“belki de sadece seks değildir..”
delora sırtını yasladığı kapıda yükselip alçalırken gözlerini kapatır
“belki de..”
ikisi birbirlerine uzanarak öpüşürken karanlık odadaki metallerin arasında sadece ikisi ateşle hareket ediyordur...

colm akşam üzeri dalgınca ofisine girdiğinde onu bekleyen ewanı görünce ne yapmış olması gerektiğini hatırlar
“tamamen aklımdan çıktı-“
“ben hallettim.. ne bu hal?”
colm ne hali diyerek masanın başına geçerken ewan onu gösterir
“bilmiyorum, garip bir halin var.. yorgun mu desem, sıkılmış mı...”
“belki de hepsidir..”
“olabilir.. ama herneyse çöz, çekilmezsin sen böyle..”
colm çok yardımcı olduğunu bakışlarıyla belirtirken ewan gülümseyerek genç adamın omzunu sıkar
“kız gibi sarılıp her zaman yanında olacağım canım dostum da diyebilirdim ama pek hoşuna gitmezdi-“
colm ona dönüp kollarını açarken ewan gözlerini devirir ve genç adamı kafasından ittirip kapıya ilerlerken colm sırtıtarak onun gidişini izler...

ertesi gün wusla cuslovun çağrısıyla onun ofisine gitmiş, kapıyı açarken cuslov’un gülümseyerek dorian’la konuştuğunu gördüğünde bir an duraklar, hemen sonra cuslovun onu görmesiyle kapıyı arkasından kapatırken dorian da ona dönmüştür, wusla ikisine de selam vererek dorian’ın yanındaki koltuğa otururken cuslov keyifle arkasına yaslanır
“dorian marsta görüşeceğimiz insanlardan umutlu olduğunu söylüyor..”
“öyle mi?”
wusla ilgiyle dorian’a dönerken genç adam günlerdir söylediklerine çok da dikkat etmemeye çalışan genç kadının şimdi onu dinlediğini gördüğünde hafifçe gülümseyerek başını sallar, wusla şimdi durup dururken herkesin neden bu kadar keyifli olduğunu düşünmeden edemezken dorian konuşuyordur
“mars dünyada hayatın donmasından sonra güçleri en çok üzerine çeken gezegen...”
wusla başını sallayarak dinlerken marsın ne olduğunu zaten gayet iyi biliyordur, dorian’ın ağzından çıkanların aksine kendi düşüncelerini dinlerken yarın bu adamla en uzak gezegenlerin birine gideceğini düşündüğünde gözlerini kısar ve duyduğu şeylere yine başını sallarken o sırada cuslov araya giriyor ve bunun nasıl önemli olduğundan falan bahsederken wusla bakışları lafı bitene kadar

cuslovda kalıyor ve düşünceleri devam ediyordur, marsa gittiklerinde latty ve ewan beraber olacaklardır, onlar bir takım, wusla ve dorian da diğer takım olmak zorunda kalacaktır, ayrıca wusla bütün oreon arasında bir anket yapılsa dorian’la en iyi anlaşılan, onun dilini konuşan yegane insan olduğunu da biliyordur, o yüzden biraz olsun bencillik yaparak kendini uzaklaştırmak istediği şeyden bile uzaklaşmadığını düşününce iç çekerek lafını bitiren cuslova gülümser
“umarım marstan aradığımız insanla döneriz..”
cuslov da umduğunu söylerken dorian iki bayandan izin isteyerek ayağa kalkar ve odadan çıkarken cuslov genç adamın arkasından bakar
“onunla karşılaştığımız için şanslıyız..”
wusla işte şimdi herkesin tamamlandığını düşünüürken başını sallar
“beni neden çağırdın?”
cuslov o anda hatırlayarak anlatmaya başlarken wusla bu sefer konuşulanlara dikkatini veriyordur..

SOUNDTRACK - Switchfoot - You

wusla yarın hangi eşyaların alınması gerektiğini bir liste halinde masanın üzerine bırakırken kapısının çalınmasıyla bir girin mırıldanır, kapıdan sabahlığı içinde bir vien görünürken ikisi de birbirine gülümser, vien usulca sorar
“küs müyüz?”
“biz mi?”
vien başını sallarken wusla güler
“saçmalama gel buraya..”
vien kapıyı kapatıp onu bekleyen wuslaya sarılırken mırıldanır
“sorunun cevabını buldum..”
wusla ayrılarak viene bakarken genç kadın gözleri parlayarak ona bakıyordu
“neden olsun diye sormuştun-“
“vien..”
wusla az önceki huzurlu halinden eser kalmamış, yatağına dönerken vien arkasından gidiyordu
“bak, wusl-“
“dorian doğru adam değil vien.”
vien omuzları düşerek wuslaya bakar
“neden?”
wusla yatağın örtülerini kaldırırken anlatır
“o adam hayatını birine adadığı zamanları çok acı kapatmış.. şimdi tekrar aynı şeyi yapmasını beklemiyorum ve beklemek de istemiyorum..dorian kendisi için yaşan bir adam olmuş artık..”
“o kadar bencil olsaydı buraya sırf sen istedin diye gelmezdi, adam sana güveniyor wusla.. seninle konuşmaktan çekinmiyor ve normal zamanlarda kurduğu cümle sayısının azlığını sana söylesem şaşırırsın..”
wusla burukça gülümserken vien iç çeker
“daha adamla beraber olmadan bu kadar sıkıyorsun kendini-“
“bir de birlikte olmak istesem ne olacak-“
“belki o zaman her şey daha basit görünür?”
wusla bilmediğini mırıldanırken yatağı oturur, vien de onun yanına çökerken sorar
“dorian’ın travmasından mı, yoksa onun travmasına zaafın olduğu için mi kaçırıyorsun?”
wusla sorunun isabetiyle bakışlarını viene çevirirken genç kadın onu izliyordur, bakışları soruyu tekrarlarken wusla iç çekerek yatak örtüsünün kenarıyla oynamaya devam eder...

colm yatağında bir o yana bir bu yana dönerken biraz sonra pes ederek gözlerini açar ve sırt üstü uzanarak tavanı izlemeye başlar ve kısa bir süre sonra yataktan çıkarak üzerine bir tişört geçirir, odasından çıkıp koridorda ilerleyerek asasöre biner, bir üst katta kapılar açıldığında sağa dönerek ikinci kapıya vurur ve açılmasını beklerken elleri belinde, başını yana çevirmiş, boş koridoru izliyordur, kapı biraz sonra açılıp deloranın uykulu yüzü görüldüğünde genç adam ellerini indirerek ona bakar
“girebilir miyim?”

delora koridorun ışığına gözlerini kısıp saçlarını geri atarak başını sallar ve kapıyı biraz daha aralarken colm içeri girer, kapı tekrar kapanıp odanın uyku dolu havası ışıktan arınırken colm sakince konuşur

“aramızda olanlar beni rahatsız ediyor delora..”

delora dudaklarını ıslatarak colma bakarken genç adam devam eder

“ne sen, ne de ben sırf seksten ibaret olan bir ilişki için doğru insanlar değiliz..sen başkasıyla bunu yapabilirsin ama ben seninle yapamam..”

delora ohlarken colm ekler

“sen de benimle yapmazsın..”

“ama yapıyorum?”

colm başını sallarken elini kaldırarak konuşur

“yanlış yapıyoruz işte..”

delora gülümserken colm iç çeker

“ikimiz de saçmalıyoruz delora, gülünecek bir şey değil bu..”

“ama komik..”

“biraz komik evet..”

delora daha da gülümserken colm gözlerini kısar

“bunları söylettirmek için yaptığını düşüneceğim..”

delora gözleri büyüyerek ellerini sallar

“oh hayır.. daha o kadar sivrizekalı olamadım.. ama evet, güzel fikirmiş..”

colm da nasıl olup da böyle bir şeyin aklına geldiğini söylerken başını sallar, delora sorar

“ne yapalım?”

colm bir an soruya verecek cevap bulamazken omzunu silker

“sadece eski dünya insanları gibi kıyamet gelmişçesine gizli gizli sevişmezsek yeterli olabilir..”

delora güzel bir noktaya değindiğini söylerken colm teşekkür eder ama lafı deloranın onun üzerine atılıp dudaklarına yapışmasına ve daha da ötesi üzerine tırmanıp bacaklarını beline dolmasıyla kesilirken colm onu belinden sıkıca kavrayarak dengesini sağlar, delora bir an sonra gülerek ayrılır ve genç adamın boynuna tutunarak şaşkın suratına bakar

“iyi bir adamsın colm ve tamam, anlamsızca seks yapmıyoruz.. oldu mu?”

colm başını sallarken delora da gülümser ve eğilip ondan bir öpücük daha çalıp kucağından inerken colm bir an gözleri kapalı durur, sonra açıp yatağına giden deloraya iyi geceler dileyerek yavaş adımlarla odadan çıkarken delora kapanan kapıya bakar ve hemen sonra suratını yastığa kapatıp bir çığlık atarak başını çeker ve damarlarında dolaşan heyecanın birazını atıp en azından gözlerini kapayabilecek yorgunluğu bulup örtülerin içine girer..

SOUNDTRACK - Merrick - Infinity

(yalnızlığında şarkılarım eşlik etsin bana bari *mırıldanır*)

ertesi sabah uçuş üssünde ewan ve latty hazırlanıyor, latty üzerindeki dar, beyaz tulumunu düzeltip bir şarkı mırıldanıyorken ewan parlak gri tulumunun kemerini oturtarak kontrol için kaskına uzanıyordur. latty sol kolundaki gri yaşam göstergesi bandını takarak ewan’ın yanına giderken genç adam arkasını dönerek bir terslik olup olmadığını bir kez de lattye kontrol ettiriyordur, genç kadından onay gelirken ewan içeri giren dorian’ı gördüğünde latty de işaret eder

“geldi..”

latty ewan’ın tulumdan çekiştirip dorianın yanına giderken gülümser

“günaydın.. şimdi sana yardım için birileri gelecek..”

dorian başını sallarken ewan’a bakar

“günaydın kaptan..”

“sana da günaydın marcell.. uzun bir yolculuk olacak, kendini hazırla..”

“daha uzunlarında da bulundum..”

latty göz ucuyla başını sallayan ewan’a bakarken dudaklarını birbirine bastırarak gülüşünü maskeliyordur, o sırada içeri giren wusla ve delorayı gördüğünde o tarafı işaret eder, bayanlar onlara doğru geliyorken wusla’nın üzerinde de latty’nin giydiği tulumla eş beyaz bir tulum vardır, gri gösterge onun da kolunda parlarken saçları sıkı bir at kuyruğuyla tam tepesinde toplanmış, kahverengi gözleri göz kapağındaki eyeliner’in çerçevesiyle parlarken yüzünde başka hiçbir makaj ibaresi olmadan da gayet duru görünüyordur. dorian genç kadının formunu izlerken yanına gelen görevlilerden biri onu üssün sağ kanadına doğru yönlendir, dorian diğerlerine bakıp wuslada bir günaydın gülümsemesi alarak hemen sonra görevliyi takip ederken delora keyifle lattye dönüyordur

“büyük büyük annenin evine gideceksin!”
latty kocaman gülümserken şakır
“ev hala orada değildir muhtemelen ama yine de marsa gitmeyeli çok uzun zaman oluyor.. güzel olur umarım..”
delora başını sallarken wusla ewan’ın kostümüne göz atarak mırıldanır
“nestor’un bir seferinde sizi de götürdüğünü hatırlıyorum..”
latty cıklarken ekler
“sonunda annemle gitmişlerdi.. savaştan bir iki sene önceydi sanırım, pek tekin zamanlar değildi..”
wusla şimdi hatırladığını söylerken gülümser
“şimdi marsın en güzel zamanları..”
latty mutlulukla iç çekerken delora somurtur
“beş dakika daha geç gelseydiniz ben gidiyordum..”
latty arkadaşının omzunu patpatlayarak bir dahaki sefere beraber gideceklerini söyler, delora yaa tabii derken ekler
“cuslovun seni seçmesine şaşırdım aslında..”
“diğer gezegenlere değil belki ama eski aile hatıraları adına marsa gitmem çok göze batmaz diye düşündük, ayrıca ilk duyduğum andan itibaren başının etini yedim, o da etkili olmuştur..”
delora mantıklı olduğunu söylerken ewan delorayı başından atmanın sırrının mars olduğunu bilmiş olsa çoktan onu yollayacağını söyleyerek koluna bir yumruk yer, latty gülerek genç adama bakar ama o sırada gözü o tarafa gelen, siyahlar içindeki dorian’a takıldığında gülümsemesi silinir ve kaşı kalkarak yutkunurken delora da o tarafa döner ve yanlarına gelen genç adamı gördüğünde bir ısıklık olarak dorian’ı süzer
“hayatımda bu siyah takımın bu kadar yakıştığı ikinci bir adam daha görmedim..”
dorian wusla’nın yanında durup üzerindeki özel kumaştan, çok cepli ve kemerli pantolona, siyah uzun kollu, dar üste ve kolundaki gri göstergeye bakar
“çok özel bir şey göremiyorum ama teşekkür ederim.. sanırım..”
delora sırtarak başını sallarken wusla genç adamın kolundaki göstergenin bir düğmesine dokunur ve alet bipleyerek açılırken dorian koluna bakar
“evet ona basmam gerekiyordu..”
wusla gülümseyerek bir dahaki sefere unutmamasını söylerken dorian onaylayarak ona bakar, genç kadın ewan’a dönerek rotadaki durumun ne olduğunu sorarken dorian da ona bakan lattyyle göz göze geldiğinde hafifçe gülümser, ikisi de biraz sonra dikkatlerini ewan’a verirken genç adam her şeyin yolunda olduğundan bahsediyordur..

latty ve ewan oakfoxtan içeri girip derhal kumanda bölümüne ilerlerken iki yedek pilot, iki güvenlik görevlisi ve dört sağlık görevlisi de onların ardından araca binip kendilerine ayrılan arka bölüme geçip kapılarını kapatırken dorian wuslaya yol vererek onun binmesini bekler ve hemen ardından içeri girerek kumanda bölümünün hemen arkasındaki iki koltuktan birine otururken ewan kapıları kapatarak konuşur
“kemerler..”
latty kemerini kollarının altından geçirerek bacak arasındaki girişde göğüsünün ortasından sarkan uca tutturup ewan’a döner
“yolun yarısında ben geçeceğim, söz verdin..”
ewan bir şeyler homurdanırken latty parmağını kaldırarak söz verdiğini üzerine basa basa hatırlatıyor, wusla ikisine bakarak gülümserken önündeki bilgisayardan yolculuk boyunca görmek istediği bilgileri seçiyordur, son tuşa da basıp başını yana çevirdiğinde onu izleyen dorian görür ve elini uzatır
“önündeki ekranı sağa ittirebilirsin..”
dorian koltuğun yanındaki bir kola bağlı olan küçük ekranlı ve klavyeli bilgisayara sağa, wuslaya doğru iter, genç kadın kendi ayarlarının aynısını onun bilgisayarına da uygulayıp geri iterken dorian bakışlarını wusladan çekerek ekrandaki hava durumu, kalan uzaklık, hız ve yıldız trafiği haritalarına bakarken wusla açıklar
“başka istediğin bir şey varsa-“
“bu kadar yeterli sanırım..”
wusla başını sallayarak önüne dönerken ewan birazdan kalkmış olacakları uyarısını verir ve ateşleme düğmesine basarak motorları çalıştırırken latty bir an önce en sallantılı kısım olan gezegen yörüngesinden çıkmış olmayı dileyerek iyice yerine yerleşiyordur..

özel ekip marsa yollandıktan sonra oreon nüfusu yine seyrekleşmiştir, delora boş ofislerin önünden geçip cuslovun kapısını çalar ve içerden onay geldikten sonra girerken cuslov telefonla konuşuyordur, deloraya oturmasını işaret ederek telefondaki görüşmeyi sonlandırıp kapatırken delora iki eli oturduğu koltuğun kollarına vururken sorar
“büyükannemi ziyarete gitmek istiyorum..”
cuslov yüzü bir an donarken delora devam eder
“evet farkındayım.. yıllardır gidip görüşmedik ama şimdi gitsem yine açar kucağını.. babam öldükten sonra zaten kimseye küsemez oldu-“
“delora..”
delora kaşlarını çatarak ciddi anlamda rengi kaçmış cuslova bakar
“iyi misin?”
“ben.. ben iyiyim ama sen değilsin sanırım..”
“büyükannemi görmek o kadar mı büyük bir delil-“
“büyükanne nobes geçen sene öldü delora?”
delora bir anda beyninden vurulmuşa döndüğünde cuslov yutkunarak küçük kız kardeşine döner
“bilmiyor muydun-bilmiyorum, yüce luslo..sana cenazesine gelmediğin için aylarca kızgın kalmıştı-“
“nasıl?”
delora gözleri dolmuş, incecik bir sesle sorduğunda cuslov hızla yerinden kalkar ve yanına giderek elleirni tutarken delora çaresizce ona bakıyordur
“bilmiyordum cuslov-nasıl bilmem?”
“bilmiyorum hayatım, bilmiyorum..”
delora şokla bakışlarını boşluğa çevirirken cuslov ne yapacağını şaşırmıştır
“dugan’a özellikle mesaj yollatmıştım ama sana ulaş-“
“ulaşmadı! bana hiç öyle bir mesaj gelmedi-cenazesine mi gittin..nasıl?”
cuslov gözlerinden yaşlar süzülen kardeşini kendine çekerek sıkıca sarılırken onun hiç haberi bile olmadığı bir cenazeye gelmediği için dönüştüğü o umursamaz kadına aylarca bütün kalbiyle kızdığı için şimdi kendinden nefret ediyordur..

delora ağlayarak cuslovdan ayrılır ve titreyen bir sesle konuşur
“bu nasıl bir saçmalık cuslov! o kadar mı birbirimizden uzaktık? nasıl bu kadar umursamaz olduk? o büyükannem ve ben onun cenazesine bile gitmedimve sen benden nefret ettin. bilmiyordum, bilmiyordum-bilsem öyle bir şey yapar mıyım- asla, *asla* ne seni, ne de büyükannemi yalnız bırakmazdım..”
deloranın nefesi kesilirken cuslov onun saçlarını okşayarak konuşur
“biliyorum, biliyorum tatlım...”
“böyle bir şeyden bile haberimiz olmayacak kadar uzak kaldıysak bir yerde büyük bir yanlış var.. böyle olmamalı..”
delora hıçkırıkları arasında ablasına derdini anlatmaya çalışırken cuslov elinin tersiyle yüzündeki yaşları siler, bir an sonra delora ona tekrar sıkıca sarılırken genç kadın ağlayarak iç çeker ve o da tekrar kardeşine sarılırken delora onun kulağına mırıldanır
“seni yalnız bıraktığım için özür dilerim, bilerek yapmadım..”
cuslov kendine eş sarı saçları okşarken güçsüzce konuşur
“ben de sana kızdığım her an için özür dilerim, bilerek yapmadım..”
delora tamam diyerek burnunu çekerken cuslov gülümser ve ayrılarak hem ona hem de kendine masadan bir mendil çekerken delora için için hıçkırarak yüzünü siler..

“hala neptünde mi?”
cuslov başını sallarken delora elindeki buruşmuş mendille oynuyordur, iç çeker
“hala onu ziyarete gitmek istiyorum..”
“gidelim..”
“ama şimdi olmaz..”
“evet, olmaz..”
“ama gideceğiz, sadece ikimiz..”
delora başını kaldırarak kızarmış gözlerle cuslova bakarken genç kadın da iç çekerek ona bakar ve başını sallarken delora hüzünle gülümseyerek karşısında oturan ablasının eline uzanır, cuslov da onun elini tutarak gülümser...

latty yörüngeden çıkışlarının saniyelerini sayarken ewan bir an sonra oakfox'u büyük bir boşluğa soktuğunda bütün sarsıntılar kesilir ve latty derin bir nefes alırken genç adamın yeni ayarlamaları yapmasını izler ve paneldeki güvenlik düğmesine basmasıyla hemen kemerini çözüp ayaklanırken ewan da kaskını çıkararak arkasına döner. latty dorian'ın önündeki bölümden bir şişe su alıp diker, şişeyi indirirken sorar

“su isteyen?”

dorian başını iki yana sallarken wusla da gülümseyerek istemediğini söyler, latty pekala deyip tekrar ewana dönerken genç adam saçlarını karıştırarak göstergelerdeki değerleri kontrol ediyordur, latty yanından eğilip sorar

“ewan..”

“hmm?”

“biz uzun yolculuklarda ne yapardık hatırlıyor musun?”

ewan bir duraklayıp sonra başını iki yana sallar

“hayır. hatırlamıyorum, latty.”

latty sırttır

“yalan söyleme..”

“boyuttan sonra hafızamda bir bozukluk olmuş olabilir, hatırlamıyorum.. hiçbir şey, boş..”

latty gözlerini devirerek ewanın kafasını iterken arkadakilere döner

“pekala, oyunumuz şöyle..”

ewan inleyerek kafasını kumanda koluna dayarken latty sırttır...

cuslov ve delorada bir süre sonra ofisten çıkmış, yan yana büyük yemek odasının çiçek kokulu giriş salonuna girerken yemek salonundan çıkan colm onları görür

“tam size bakmaya geliyordum-iyi misiniz siz?”

delora genç adamın göğsünü patpatlar

“çok iyiyiz..”

sonra yorgunca gülümseyerek başını ona dayarken colm ne döndüğünü anlamamış, ama bir koluyla delorayı tutarken cuslov ikisine gülümseyerek yemek odasına girer, onu bekleyen calis'in yanına oturarak o da iyi olduğunu söyler...

bir süre sonra oakfox'un komutasına yedek pilotlardan biri geçmiş, diğer dördü arka taraftaki kumanda bölgesinden daha rahat başka bir bölümde latty'nin oyununu oynamaya başlıyordur, ewan latty'e bakarak homurdanır

“şu oyun tahtasını hala saklıyorsun ya..”

latty sırttarak dördünün ortasında çok eskilerden kalma bir oyun tahtası belirtirken dorian bunu nereden bulduğunu sorar, latty ewanın elindeki sahte, rengarenk kağıt paraları alarak dağıtmaya başlarken anlatır

“ben çok küçükken babam dünyadan getirmişti ve ewan her seferinde yenildiği için hiç sevmez..”

dorian ewan'a bakarken genç adam ona döner

“ben yenilmiyorum, o hile yapıyor..”

dorian kaşını kaldırarak latty'e bakarken genç kraliçe bunun tamamen bir iftira olduğunu ve kaptanın laflarına dikkat etmesi gerektiğini söyleyerek paraları dağıtmaya devam ediyordur, wusla kendi paralarını alırken dorian'a döner

“nasıl oynandığını biliyor musun?”

dorian ona bakmadan elindeki paraları inceleyerek mırıldanır

“ben de eskiden oynamıştım..”

wusla genç adamın kiminle oynamış olacağını anlarken bir an sonra coşkuyla ne zaman oynadığını soracak olan latty'e bakarak başını iki yana sallar, latty o anda susarken kendi paralarını da düzenleyerek geri kalanları bankaya koymasına için ewana uzatır

“bu seferlik banka dorian olmalı.. en tarafsızımız o..”

ewan gözlerini devirerek kutuyu dorian'a uzatırken konuşur

“en kolay para çalabileceğin o desene..”

dorian gülümseyerek kutuyu yanına koyarken ewana döner

“şimdiye kadar kimse benim yanımdayken monopoly'de hile yapamadı kaptan..”

ewan sırttarak latty'e bakarken genç kadın kaşını kaldırıp bir *göreceğiz* mırıldanır, wusla gülerek seçtiği piyonu söylerken beyler de piyonlarını seçer, latty de son olarak kendi piyonunu beyan ettikten sonra oyun kraliçenin zarı atmasıyla başlar...

conrad önündeki servisler kaldırılıp eksiksiz meyve tabağı konulurken sorar
“biz ne zaman tatile çıkacağız?”
kimseden bir tarih çıkmazken conrad bir ananas küpü ağzına atar, vien ona dönerek
“belki jüpiter için biz gideriz..”
“illa görevi mi bekleyeceğiz gitmek için..”
vien gülümseyerek bilmediğini söylerken cuslov meyve yerine bir fincan çay içiyorken konuşur
“dugandan sonra burasının tatil gibi geldiğini sanıyordum..”
conrad orası öyle diyerek ekler
“ama gerçekten *tatil* yapmak istiyor insan bir süre sonra..”
cuslov katıldığını söylerken fincanını eline alarak arkasına yaslanır
“aslında biana çıkmadan önce düşündüğüm bir proje vardı ama şimdilik çok mantıklı olacağını düşünmüyorum..”
delora neymiş o diye sorarken cuslov cevaplar
“mavi yolculuk..”
herkesten umutsuz bir *oh* çıkarken cuslov başını sallayarak çayından bir yudum daha alır...

“bir otel alıyorum..”
latty keyifsizce dorian’ın oyundaki ilk oteli koymasını izlerken ewan keyifle sırtarak elinde pek de işe yaramayan tapulara ve şöyle böyle geçindiği paralarına bakarak konuşur
“tebrikler marcell..”
latty gözlerini kısarak ewan’a bakarken genç adam hakkının verilmesi gerektiğini söylüyordur, wusla gülümseyerek ewan’a zar atması gerektiğini hatırlatırken genç adam keyifle büyük zarları atar ve 6 sayarak piyonu ilerletip dorian’ın henüz koyduğu otelin üzerine geldiğinde latty sırtır
“100 dolar lütfen kaptan crash..”
ewan tatsızca dorian’a bakar ve miktarın doğru olduğu onayını alırken 100 dolar hazırlayarak ona uzatır, latty işte şimdi oyunun zevkli olduğunu söylerken tekrar zarları eline alır ve atıp kendine gelen sayıya anında itiraz ederken ewan keyifle bir kahkaha atıyor, dorian gülümseyerek oteline uğramak zorunda olan lattynin zarların kimin büyülediğini sorgulamasını izliyordur..

büyük masadakiler kendi aralarında bir sohbetleyken delora yanındaki colma eğilerek mırıldanır
“cuslova bizi anlattım..”
colm da deloraya dönerken kaşını kaldırır
“anlamsız seksimizden bahsettin mi?”
“tabii bahsettim, o benim ablam..”
colmun *abla olan cuslov* kavramına rengi atarken delora sırtır
“sonra senin dün gece gelip söylediklerini anlattım..”
colm ilgiyle hmmlayarak yüzünün rengini ararken delora devam eder
“o da senin çok iyi bir adam olduğunu söyledi..”
colm başını sallarken delora gülümseyerek ona uzanır ve dudaklarını öperken colm gözlerini kapatarak aynı dokunuşla karşılık verir ve delora kısa bir süre sonra ayrılıp, karşılarında onu izleyen viene baktığında gülümseyerek tekrar colma bakar ve geri çekilerek tabaktaki üzüm tanelerinden birini ağzına atarken colm gülümseyerek onu izler, sonra ona bakan viene göz kırpıp sohbete dönerken vien de keyifle iç çekerek calisin conrad’ın fıkrasını ciddiyle ikide bir düzeltmesini dinler..

saatler sonra oakfox mars yörüngesine yaklaşık 3 saat uzaklıktayken latty dinlenme odasındaki duvarları çevreleyen uzun ve geniş koltukların birine yan dönerek yatmış, huzurla uyurken ewan kumanda bölgesine dönmüş, wusla ve dorian lattynin uyuduğu odada sessizce kendi işlerine bakıyorken dorian önündeki bilgisayardan başını kaldırıp yanındaki wuslaya şöyle bir bakar ve genç kadının başını yanındaki duvara dayamış, uyukladığını gördüğünde hafifçe gülümser, sonra işine dönerken latty anlamsız bir şeyler mırıldanarak diğer tarafa dönüyordur, wusla onun sesiyle gözlerini açarak etrafına bakar ve dorian’ı hala bilgisayarla uğraşırken bulduğunda dikleşir
“senin hala uykun gelmedi mi?”

dorian ona dönerek hayır derken wusla hafifçe esneyerek uzun koltukta biraz sola giderek genç adama yaklaşıp bilgisayara bakar
“sence en önce hangisini bulacağız?”
dorian bir an düşündükten sonra cevaplar
“toprak..”
wusla ilgiyle hımlarken kendisinin önce havayı düşündüğünü söyler, dorian neden diye sorduğunda genç kadın omzunu silkerek
“bilmem, bir nedeni yok.. sen neden toprağı düşündün?”
“benim de bir nedenim yok..”
wusla başını sallarken mırıldanır
“bakalım hangimiz kazanacağız?”
dorian hafifçe sırtır
“iddiaya mı giriyoruz?”
wusla onun keyifli tonuna gülümseyerek
“iddiaya girecek kadar kendine güveniyor musun?”
“bu güvenden çok şans işi..”
wusla düzelterek sorar
“iddiaları kazanacak kadar şanslı mısındır peki?”
“bilmiyorum, göreceğiz..”
wusla pekala diyerek başını sallır ve gülerek sorar
“kaybeden ne yapacak?”
dorian onun yüzünü incelerken wusla gülümsemesi hafifleyerek genç adamın karanlık gözlerine bakar, o sırada dorian mırıldanır
“kaybedince karar veririz..”
wusla tamam diyerek başını sallarken dorian ona gülümser, wusla kalp ritmi bir iki tık atladıktan sonra dudağını ısırarak koltuğun kendine ait tarafına dönüp kendi bilgisayarını açar...

“latty..uyan..latty..”
latty hızla gözlerini açarak ona eğilmiş wuslayı gördüğünde rahatlayarak bir şeyler mırıldanır, wusla gülümseyerek yürüneye girmek üzere olduklarını söylerken latty nasıl bütün yol boyunca uyuduğuna inanmadığını söyleyip doğrulur
“dorian nerede?”
“koltuğuna döndü..”
latty at kuyruğundan çıkan saçları düzelterek yerinden kalkar ve wuslayı takip ederek kumanda bölümüne girerken ewan sırtarak ona bakar
“yolun yarısında bekledim ama gelmedin..”
“adi..”
latty eğilip hızla genç adamı öper ve koltuğuna oturup kemerlerini takarken wusla da kendi kemerleriyle uğraşıyordur, işini bitirince göz ucuyla dorianı bakar, genç adam hiç kaçırmadan onunla göz göze gelirken kemerlerinin sağlamlığını gösterircesine omzularındaki bantları çekiştirir ve soran bakışlarla wuslaya bakarken genç kadın baş parmağını kaldırarak kusursuz olduğunu söyler ve önüne dönerken ewan yürüneye girmek için ondan geriye sayıyordur..

oakfox onlar için hazırlanmış özel bir üsse indikten sonra dörtlü, mars gezegeni dış işlerinin özel araba ve görevlileriyle kalacakları eve götürölüyorlardır. gri büyük ve bir hayli lüks araba marsın yaşayan yüzünün en büyük şehri Escola’nın yollarından geçiyorken latty camdan etrafı izliyordur.. uzun, kısa, büyük, küçük, dar ve geniş bir sürü bina sık aralıklarla şehre hayat getiriyorken insanlar geniş kaldırımlarda ve binaların daha seyrek ve alçak olan bölgelerindeki parklarda günlerini geçiriyorlardır. dört mevsim yaz olan gezegenin kızıl toprakları beton ve rengarenk bitki örtüsünün arasından kendini arada sırada gösterirken genel olarak mars latty’nin en son gördüğünden beri çok değişmiş görünüyordur..

dörtlü önümüzdeki bir kaç günü geçirecekleri eve girerken eşyaları da görevliler tarafından arkalarından getiriliyordur. latty iki kırmızı uzun koltuğun karşılıklı konarak, ortalarına siyah bir kahve masası yerleştirilerek oluşturulmuş ve dört duvarı cam olan salona girdiğinde etrafına bakarak gülümser ve arkasından onu takip eden wuslaya döner

“çok güzel..”

wusla da kırmızının tonunun güzel seçildiğini söylerken dorian odanın bir köşesindeki şömineye bakıyordur

“marsta dört mevsim yaz sanıyordum..”

wusla bir an onun neden bahsettiğini anlayamaz ama sonra yanındaki şömineyi gördüğünde gülümser ve göz kırparak

“dekoratif..”

dorian kaşlarını kaldırarak anladığını belirtirken ewan kırmızı koltuklardan biriyle bitişik olan yarım daire şeklindeki bara bakıyordur

“evet güzelmiş..”

latty de o tarafa giderek ewanın yanında içkilere göz atarken wusla bu akşam neyle başlamaları gerektiğini tartışan çifte bir göz atıp sonra arkasını döner ama dorian’ın odadan çıkmış olduğunu görünce o da dışarı çıkar ve genç adamı üst katta koridora doğru dönerken görünce etrafına bakar ama yapacak daha iyi bir şey bulamazken o da merdivenleri tırmanır..

wusla üst kattaki uzun koridoru gördüğünde ensesini ovarak yan yana dizilmiş kapılara bakarak ilerlemeye başlar. odalardan hangisinin onun olduğunu kestirmeye çalışırken dorian ortalarda görünmüyordur, genç kadın kapılardan birini açıp içeride ne olduğuna bakmak isterken kapıyı açtığı anda dorianla yüz yüze gelince irkilir

“oh..hangisinde kalacağımı anlamaya çalışıyordun-“

“burayı istiyorsan-“

“oh, yo.. hayır.. daha bir sürü oda var.. sen keyfine bak..”

wusla gülümseyerek kapıyı kapatıp odadan ayrılacakken dorian’ın sesiyle durur

“wusla..”

kapı tekrar aralanır ve wusla efendim diyerek içeri bakarken dorian onu izliyordur, ikisinin arasındaki sessizlik sürerken wusla kaşını kaldırır

“dorian?”

“gidişin aceleye geldi, yavaşlatmak istedim..”

wusla ortaya serilen gerçek amaca içtenlikle gülümserken dorian bir an komik olup olmadığını sorular ve o da hafifçe gülümserken wusla genç adamın arkasındaki manzarayı başıyla işaret eder

“en güzel manzara senin olmalı..”

dorian o anda farkederek arkasına bakarken bütün escola ayaklarının altında gibidir, başını sallarken mırıldanır

“iddiayı kazanırsan oda senin olsun..”

wusla eli kapıda, kaşını kaldırarak bir an düşünür, hemen sonra başını sallayarak

“pekala, anlaştık.. şimdi gidip en kötü odayı seçmeliyim o zaman..”

dorian yine de çok cesur olmamasını söylerken wusla gülerken kendine o kadar güvenmemesini söyler ve kapıyı aralık bırakarak koridora dönerken dorian hafifçe gülümseyerek aralık kapıya bakar..

bir kaç saat sonra herkes odalarına yerleşmiş ve asıl mesele minimalist dizaynı salonda koltukların ve masanın üzerine dağılmış bilgisayar ve notlarla tartışılıyordur. latty elindeki elmadan bir ısırık alıp bilgisayarının ekranını işaret ederek konuşur

“okul buraya çok uzak değil..”

herkes listedeki ismin şu anda modern ve geleneksel dans kültürü dersi verdiği okulun bilgilerine bakarken wusla koltukta bacaklarını sol tarafına toplamış, dizindeki bilgisayardan olası element kıran adayının resmi kayıtlardan bulunan fotoğrafını diğerlerine de yollarken ewan gezegen değişikliğinden uzun bir aradan sonra daha çok etkilenmiş, lattynin sırtını dayadığı koltukta uzanmışken lattynin bilgisayarının ekranına gelen fotoğrafa gözü takıldığında beğeni dolu bir ses çıkarır, latty kaşını kaldırarak ona döner ve elmadan sert bir ısırık daha alırken ewan sırtarak başını çevirip gözlerini kapatıyordur, mırıldanır

“andrea dillard.. ismi de güzel..”

latty arkasına uzanıp genç adamın bacağına bir tane patlatırken ewan yorgunca güler

“hey, canım acıyor..”

wusla bilgisayarından başını kaldırıp ona bakar

“ewan iyi olduğuna emin misin?”

“bilmiyorum.. bu kadar uzağa gelmeyeli çok uzun oldu, normaldir..”

wusla muhtemelen o yüzden olduğunu söyleyerek bilgisayarına dönerken latty elmasını masaya bırakıp dizleri üzerinde kalkarak koltuğa döner

“crash?”

ewan hımlarken latty genç adamın alnına dokunup yandığını görürken saçlarını okşar

“hadi yukarı çıkalım..”

ewan gözleri kapalı, mırıldanır

“iyiyim latty, gerçekten..”

“ateşin var..”

“birazdan geçer..”

“ya geçmezse, hadi yukarı çıkalım sana bir şeyler vereyim..”

ewan sırtırken latty de gülümseyerek eğilir ve genç adamı yanağından öperek kulağına bir şeyler fısıldarken ewan bir an sonra ayaklanıp diğerlerine iyi geceler diler ve merdivenlere yönelirken latty de gülerken arkasından kalkıyordu, koltuğun iki ucunda oturan wusla ve dorian’a döner

“yarın görüşürüz siz de çok geç kalmayın..”

wusla tamam diyerek ikisine de iyi geceler diler, dorian da genç kadına iyi geceler diyerek önüne döner, wusla lattynin merdivenlerden çıkıp koridoru dönmesini izleyip dorian’a bakarken genç adam ciddiyetle önündekileri okuyordu, wusla sorar

“tipik bir hava kıran eğilimi gördün mü?”

dorian wuslanın sesiyle başını kaldırırken ona bakan genç kadını görünce gülümser

“kesinlikle bir toprak kıran..”

wusla hımlayarak önüne dönerken andrea hakkındaki bilgileri okumaya başlar

“çok sık uçak yolculuğu yapıyor, hava hanesine bir puan..”

dorian kaşını kaldırarak kendi bilgisayarına döner

“12 yaşına kadar büyük annesinin çiftliğinde yaşamış.. toprağa daha yakın..”

wusla boynundaki kolyeyle oynayarak bilgisayara bakmaya devam ediyordu

“ilk yardım biliyormuş, suni solunum.. hava..”

doriandan bir gülüş sesi gelirken wusla elinde kolyenin ucuyla o tarafa bakar, genç adam dikkatle savunacak bir nokta ararken bulduğunda arkasına yaslanarak okur ve muhtemelen toprakla alakasız ama yine de güçlü bir tez sunarken wusla onun söylediklerini değil, saatlerdir dördü beraber otururken sessizce oturan adamın şimdi bir anda rahatlayarak arkasına yaslanıp, ellerini saçlarından geçirip gerinerek bir şeyler okumasını izliyordu, aynı adam bir an sonra ona döndüğünde wusla dikkatini konuşmaya vererek dorianın gözlerine bakar

“efendim?”

“iyi misin?”

wusla başını sallayarak bilgisayarına döner ve kapağını kapatıp masaya koyarken dorian da aynıını yapıyordu, wusla bilgisayarı koyduktan sonra ayağa kalkıp odasına çıkmak yerine tekrar koltuğa oturup iyice yerleşirken dorian bir an ona bakar

“uykun gelir sanıyordum..”

“geldi zaten..”

dorian bilgisayarın kapandığından emin olduğunda aleti masaya koymak için uzanırken sorar

“neden gidip uyumuyorsun o zaman?”

“ben gidersem sen muhtemelen uyumayacaksın..”

dorian olabilir derken o da arkasına yaslanıp biraz daha wuslaya döner

“beni yalnız bırakmamak için uyumayacak mısın?”

wusla gülümser

“önce seni uyutacağım, sonra gidip kendim uyuyacağım..”

“ben uyumam wusla..”

ismini doriandan duymak genç kadının hoşuna gitmiş, başını yana eğerek koltuğa dayar

“herkes uyur dorian..”

“nasıl uyutacaksın peki?”

“masal anlatabilirim?”

dorian hımlayarak ne tür bir masal olduğunu sorarken wusla eski dünyadan bir masal olduğunu söyler, genç adam muhtemelen sonunu bildiği bir tane olduğunu söylerken wusla bütün masalların sonunun zaten iyi biterek belli olduğunu söyler, genç adam ona bakarken başını iki yana sallayarak katılmadığını belirtir ve ekler

“aksine, bütün masalların sonu aslında kötü biter.. pamuk prensesin üvey annesi için, kırmızı başlıktaki kurt için ya da doğunun kötü cadısı için...”

wusla gözlerini kısarak dorianı izlerken usulca sorar

“neden bu kadar kötümsersin?”

“bu kötümserlik sayılmaz.. her hikayenin iki yüzü olduğunu söylüyorum sadece..”

“ama hangisini görmek istediğin sana bağlı.. sonsuza dek mutlu yaşayanlara değil de arkada kalanlara bakarak kendini üzme pek de iyimser bir yol değil..”

“ama arkada kalanlar bir gün sonsuza dek mutlu yaşayanların peşinden gelebilir-“
“sonsuz kadar mutlu dediğimizi sanıyordum..”
“sonsuz kadar mutluluk diye bir şey yoktur..”
wusla iç çekerek onu izleyen adama bakarken mırıldanır
“su damlalarına dönüşerek ortadan kaybolabilen kötü kadınlar varsa, bir yerde sonsuz kadar mutluluk da vardır mutlaka..”
dorian gülümserken wusla da genç adama gülümser ve bir şey söylemeden ikisi de bir an dururlarken dorian derin bir nefes alarak iyice arkasına yaslanır, başını koltuğa dayayarak gözlerini kapatır mırıldanır
“bir varmış bir yokmuşla başlıyorlardı sanırım..”
wusla gülerken evet derken dorian da gülümseyerek hala gözleri kapalı, genç kadının ona masalını anlatmasını bekliyordur..

SOUNDTRACK / The Ditty Bops - Wake Up

latty sabah tam gözlerine doğru parlayan güneşle kaşlarını çatarak gözlerini açar ve elini yüzüne siper ederek güneşin ısrarlı ışığını gölgelerken arkasına dönecek olur ve o sırada beline sarılmış kolun ağırlığını hissederek başını yana çevirir, ewan’ın kafası iki yastığın arasında, saçları karmakarışık ve dudakları hafifçe aralık, evrenden habersiz uyurken latty esneyerek gülümser ve elini sallayıp pencerelerdeki jaluzileri biraz daha kapatıp ışığı azaltarak iyice ewana döner ve usul bir sesle konuşur
“kaptan uyanın...uzay geminiz kara deliğe düşmek üzere..”
ewan ağzını kapatarak yutkunur ve hımlarken latty gülümser
“ölüyoruz kaptan uyanın!”
ewan kolunu çekerek öbür tarafa dönerken mırıldanır
“nasılsa ölüyoruz kraliçem siz de uyuyun..”
latty gözlerini devirerek genç adamın sırtından üzerine tırmanırken ewan genç kadının ağırlığıyla daha da keyifle bir ses çıkararak uykusuna devam ediyordu, latty sarı saçları uyuyan suratından çekerek eğilir ve yastık yüzünden buruşmuş dudakları öperken ewan da elinden geldiğince karşılık veriyordu, latty ayrılarak genç adamın omzunu hafifçe ısıtırken ewan mırıldanır
“birazdan devrileceksin..”
latty efendim demeye kalmadan yatağın diğer tarafına devrilirken ewan bir nefes sonra genç kadının üzerindedir, parlayan gözlerle ona bakar ve
“birazdan devrileceksin dedim..”
“sonra da devrildim..”
ewan hıhımlayarak latty’e eğilip gülen dudaklarını öperken genç kadın bacaklarını açıyordu, öpüşün arasında mırıldanır
“dün akşam bir şey veremedim uyudun..”
ewan dudağını ısıtarak kendini altındaki narin vücuda bastırırken latty hafifçe inler
“daha iyi hissediyor musun?”
ewan cevabını hafifçe hareket ederek verirken latty sevindiğini söyleyerek genç adama uzanır ve ikisi öpüşerek uykularında onları ısıtan ince kumaşlardan birer birer kurtulurken güneş jaluzinin ince aralıklarından ısrarla içeri girmeye çalışıyordu...

latty saçlarını toplayarak merdivenden inerken ewan da onun arkasından inerken ikisi son basamaklara doğru durur ve önlerinde uzanan salonda, soldaki kırmızı koltuğun iki ucundaki uyuyan şahısları gördüklerinde latty kaşını kaldırarak ewan’a döner, genç adam da bilmediğini belirten bir omuz silkişle ona cevap verirken latty tekrar salona döner ve önündeki manzaraya bakar; wusla uzun koltuğun yarısına kıvrılmış, huzurla uyurken dorian da bacaklarını masaya uzatmış, başı koltuğa dayalı, sessiz ve düzenli nefeslerle uyuyordu.. genç kraliçe ikisine bakarak gülümser ve ewan’ı da kolundan tutarak sessizce merdivenlerden inip yemek odasına doğru ilerler, onlar için hazırlanmış kahvaltı büyük masada bekliyorken odanın köşesinde çay ve kahve servisini yapacak olan görevli başıyla selam vererek servise başlayıp başlamaması gerektiğini sorar, latty ewan’a oturmasını söyleyip servisin başlamasını da isteyerek odadan çıkar ve tekrar salona gider..

“wusla..wuslaaa...”

latty hafifçe genç kadının omzuna dokunur ve uyanmasını fısıldarken wusla yavaşça gözlerini açar ve lattyyle yüzyüze geldiğinde kaşlarını çatar, etrafına bakınıp nerede olduğunu anlayınca ohlayarak yavaşça doğrulur, dağılmış saçlarını kontrol etmeye çalışırken gözü uyuyan dorian’a takıldığında bir an duraklar, sonra lattye dönüp gülen suratıyla karşılaşınca o da gülümser ve fısıldayarak

“uyuyakalmışız..”

latty görebildiğini fısıldarken sorar

“ne yaptınız?”

wusla saçındaki tokayı çekerek saçlarını havalandırırken tekrar dorian’a bakar

“ben masal anlattım, o dinledi..”

latty kaşlarını kaldırarak cidden mi diye sorarken wusla gülümseyerek başını sallar

“cidden..”

latty sırtıtarak ona bakarken wusla tekrar saçlarını topluyordur

“ewan iyi mi?”

latty keyifle başını sallar ve kahvaltı için yemek odasında olacaklarını söyleyerek salondan çıkarken wusla onun arkasından esneyerek, uyuyan ateş kırana döner...

“dorian..dorian?..”

wusla bir kaç denemeden sonra hala uyanmayan genç adamın yanında, kaşlarını çatarak hafifçe omzundan ittirirken dorianda hala bir değişiklik yoktur, wusla artık endişelenmeye başlamışken bu sefer biraz daha sert sarsar ve genç adam o anda gözlerini açarak hızla ayaklarını indirir ve doğrulurken sarsılmış bir ifadeyle, irkilen wuslaya bakar, bir an wusla dorian’ın bakışları altında kendini tekrar tanıtmaya ihtiyacı hissederken hemen sonra dorian gözlerini kapatarak ensesini kaşır ve tekrar gözlerini açtığında derin bir sesle mırıldanır

“günaydın..”

wusla da usul bir günaydın mırıldanıp ekler

“bir an öldün sandım..”

dorian hafifçe gülümser

“sana uyumam demiştin.. uyuyunca da uyanamıyormuşum demek ki..”

wusla öyleymiş demek ki derken oturduğu yerden kalkar

“ben odama uğrayıp sonra kahvaltıya ineceğim, latty ve ewan yemek odasındalar..”

dorian tamam diyerek başını sallarken o da ayağa kalkar ve wuslanın arkasından merdivenlere giderken ikisi yavaşça basamakları tırmanıyorlardır, wusla arkasını dönerek bir an ona bakar, sonra basamakları çıkmaya devam ederken sorar

“masalı bitirebildim mi?”

dorian gülümser

“hayır..”

wusla kendi kendine bir şeyler söylenirken ikisi de üst kata gelmişlerdir, wusla dorian’a döner

“ama uyumuşsun..”

“gözlerim zaten kapalıydı.. bir süre sonra sen de sustun, neden olmasın, ben de uyudum..”

“zor olmadı mı?”

“masal işe yaradı sanırım..”

wusla keyifle gülümser

“daha çok uyuman gerekiyor..”

“neden?”

“uyanmayı öğrenmek için..”

dorian gayet mantıklı bir neden olduğunu söylerken wusla da teşekkür eder ve birazdan görüşürüz diyerek odasına ilerler, genç kadının kapısı arkasından kapanırken dorian da odasına girmişti...

bir kaç saat sonra kahvaltı okula nasıl gidileceği ve kraliyet kimliğinin kullanıp kullanılmayacağı tartışmalarıyla geçmiş, sonuç olarak gerek olmadıkça kraliyetin çok da ortaya sunulmaması gerektiği kararı alınmışken tek yapacakları şey bir derse girmek olacaktır, o kadar da zor olmamalıdır, işte tam da bunu yapmak için evden çıkmış olan dörtlü onlar için ayarlanmış daha gösterişsiz bir arabayla Escola üniversitesi güzel sanatlar fakültesine doğru yol alıyordur...

“M356”

latty güneş gözlüğünün ucunu kemirerek elindeki kağıda bakıp sonra önünde durdukları sınıfın kapısına döner ve doğru yerde olduklarını anladığında arkasındakilere bakar
“iyi dersler..”

genç kadın kapıyı açıp içeri girerken henüz ders başlamamıştır ve andrea ortalarda görünmüyordur, latty üç duvarı aynalarla kaplı ve ahşap zemini cilalanmış büyük odada etrafına bakarak yürüyor ve göz göze geldiği insanlara gülümsüyorken ewan onu takip ediyor ve aynanın karşısında kısa elbiseleri ve dans ayakkabılarıyla bir hayli elastik hareketler yapan kızları izliyordur, bir tanesine hafifçe gülümseyerek önüne dönerken lattyle göz göze gelir, genç kadın tek kaşını kaldırırken ewan onu şöyle bir süzer ve dudaklarını ısırırken latty gözlerini devirerek önüne döner, onların önünden geçmiş ve aynanın olmadığı tek duvara dayalı ahşap banklardan birine oturmuş wusla ve dorian’ın yanına gider

“eğlenceli olacağa benziyor..”

wusla da ona katılırken latty beyaz keten elbisesinin eteklerini düzelterek oturur ve gözlüğünü çantasına atarken wusla etraftakileri inceliyordur, genç kadın beyaz askılı tşörtü ve kot pantolonuyla oreon yüksek kurul başkan yardımcısı olmaktan bir hayli uzak görünüyorken onun yanındaki ateş kıran üzerindeki siyah tişört ve koyu mavi kot pantolonuyla en az diğerleri kadar sıradan duruyordur. ewan eğilerek dirseklerini dizlerine dayar ve sol tarafına dönerek dorian’a sorar

“okuman ne kadar sürer?”

dorian genç adama döner

“bir randevunuz mu var kaptan?”

“şunu her sorduğumda aynı cevabı vermekten ne zaman vazgeçeceksin?”

“sen sormaktan vazgeçtiğinde..”

ewan ve dorian bakışırken latty ewanı geri iter

“ne kadar sürerse sürsün.. sen de biraz daha kızları izlersin fena mı..”

ewan kızların zerre kadar umrunda olmadığını söylerken latty şimdi burnunun uzayacağını söylüyor, ewan pinokyonu ne ara öğrendiğini sorarken latty onun anlattığını hatırlatır, ewan ne kadar güzel şeyler öğrettiğini belirtirken wusla gülümseyerek pinokyonun da mutlu sonla bittiğini mırıldanır, dorian gülümseyerek etrafına bakmaya devam ederken bir an sonra kapıdan giren yüzle herkes dikleşir, ısınanlar gülümseyerek kapıya dönerken modern ve geleneksel dans dersinin sevimli hocası andrea dillard herkese güneydin diyorur..

“biraz geç kaldım üzgünüm...”

genç kadın siyah tayt ve eteği, gri atleti ve dağınık bir topuzla tepesinde tutturulmuş kumral saçlarıyla içeri girip çantasını bir kenara koyarken ellerini birleştirip yeşil gözlerinin içi gülümseyerek sınıfında bir çoğu arkadaşı olmuş öğrencilerine bakar

“yeni yüzler görüyorum..”

gerçekten yeni olan yüzlerin yanında oreon dörtlüsü de gülümserken andrea keyifle devam eder
“pekala..yeni gelenler için her zaman yaptığım gibi eskilerle küçük bir gösteri sunalım.. az çok neler yaptığımızı anlayın..”

genç kadın sınıfın en sol köşesindeki büyük müzik setinin önünde bekleyen genç bir adama başını sallar, genç adam derhal müziği hazırlarken gösteriyi sunacak olanlar yerlerinde ısınmaya ve aralarında fısıldaşmaya başlamıştır, andrea sesi büyük odada yankılanarak devam eder

“şimdi görecekleğiniz sizin hemen şimdi yapmak zorunda olduğunuz, hatta hiçbir zaman yapmak zorunda olmadığınız zorlukta olan şeyler olabilir, sadece zevk alın ve inanın geçen dönem buradaki bir kaç kişinin ne kadar kötü durumda olduğunu tahmin edemezsiniz..”

eskilerden lafı üzerine alınan bir kaç kişiden itirazlar yükselirken andrea gülerek müzikle uğraşan genç adama bakar

“tamam mı alex?”

alex başını sallayarak düğmeye basarken andrea herkesin beğendikleri bir yere oturup keyif almasını söylüyor ve grubuyla beraber yerine geçiyorken odanın bir köşesinde iki dikkatli göz genç dans hocası üzerinde konsantre oluyordur...

SOUNDTRACK / Athena Cage - Live Your Dreams

müzik girdiği anda grubun içindeki genç bir kız siyahlar içinden seken adımlarla dudaklarını ısırarak sıyrılır ve en öne geçip tek ayağı üzerinde kusursuzca etrafında döner, tekrar iki ayağı üzerine

indiğinde kollarını başının üzerinde çapraz hale getirerek solosuna başlıyorken temel bale hareketleriyle kıvrılıyor, dönüyor ve zarifçe tekrar izleyenlere bakarken gülümsüyordu, şarkının sözleri girdiğinde hareketler sertleşiyor ve kollar ayaklarla aynı ritimde çalışırken genç kadın hayatının şansını yakaladığını söylüyor ve şüphesinin yanında kendine güveni de hareketlerinden okunuyorken ya şimdi ya da hiç diyerek sol elini yumruk yaparak sağ eline vurur, hızla etrafında döner ve hayalini yaşamasını söyleyen sözler bütün salonda dağılırken genç kadın keyifle gülümseyerek karışık bir düzende adımlarını atarken nakarat biterken belinden kıvrılarak arkaya yatar ve elastik bir parendeyle tekrar gruba katılırken bu sefer gruptan az önce müziği ayarlamış olan alex sıyrılır ve başındaki kasketi ters çevirerek ellerini birbirine vurur, arkadaki grup karışık olarak kendi hareketlerini yaparken andrea bir yandan keyifle alexi izliyordur, genç adam ellerini indirdiği anda amuda kalkıp az önce ayaklar üzerinde yapılan kusursuz dönüşün aynısını elleri üzerinde yaparken bir an sonra doğrulmuş ve sert dokunuşlarla çapraz adımlar atar ve yerinde dönerek şapkasını çıkarır ve izleyenlere selam verip elindeki şapkayı fırlatarak o da kendi rüyasını yaşarken bu sefer göğsü üzerinde yerde dönüyor, arkadaki grup coşkuyla hareket ederek ona desteklerini gösterirken alex daha sonra sırtı üzerinde dönüp hemen sonra adeta havaya tutunarak iki ayağı üzerinde doğruluyordur, genç adam tekrar ellerini vurarak gruba dönerken andrea etrafında dönerek ortaya çıkar ve bir başka genç adamın yardımıyla belinden tutularak arkaya kıvrılırken gözlerini kapatır, tekrar doğrulurken kalbinin hala kırık olduğunu gösterircesine ellerini göğsünde birleştirir ve yanındaki genç adamla aynı düzende adımlar atarken bir an sonra göz yaşlarını kuruttuğunu göstererek ellerini yüzünden geçirerek etrafında döner, dönüşün sonunda karşısındaki genç adamın kollarına düşerken bir an sonra tekrar güçlenerek kollardan kurtulur ve kendine büyük bir güvenle etrafında dönerek iki ayağının üzerinde durduğu anda öne eğilir ve hatasız bir parendeyle gruba yol açarken herkes ortada toplanmış, tek bir rüyada bir araya gelerek aynı adımlarla dansederken bir an sonra grup büyük bir çember haline gelir ve ortada andreanın da aralarında olduğu üç kız sırayla etraflarında dönmeye başlarken en son andrea da onlara katılır ve bir an sonra gruptaki herkesin ellerini vurmasıyla kızlar hızla öne eğilir ve grup tekrar birleşirken herkes nefes nefese ama gülerek dansederken adımlar aynı anda ve kusursuzca atılıyor, kızlar bellerinden tutularak kaldırılıyor ve tam ters yöne bırakılarak kendi etraflarında dönüyorken erkeklerden dördü öne çıkarak amuda kalkar ve hemen sonra sırtları üzerine düşerek hızla dönerken bir an sonra alex gibi havaya tutunarak doğrulur ve arkada kalan grubun hareketlerine ayak uydurarak seriyi bitirirken herkes gülerek birbirini alkışlıyor, yeni gelenlerin bazılarının gözleri korkudan, bazılarının gurur ve heyecandan büyümüş, her durumda alkışlarıyla coşkuya katılıyorken banklarda oturan oreon dörtlüsünden latty muhteşem olduğunu söyleyerek alkışlıyor, ewan hiç fena olmadığını söyleyerek onayını belirtirken dorian derin bir nefes alarak yerinde dikleşiyor ve o anda andrea sertçe genç adama dönüp bakıyorken wusla gözleri andrea’da, kaşlarını çatarak dorian’ın bileğini tutuyordu...

andrea alex’e dönüp sınıfla ilgilenmesini rica eder ve hemen sonra dorian’a doğru ilerlerken dorian fısıldar

“toprak..”

wusla yutkunarak onlara doğru gelen andreya bakarken genç kadın dorian’ın önünde durup usulca sorar

“sizinle dışarıda biraz konuşabilir miyiz?”

dorian hiç itiraz etmeden yerinden kalkarken wusla elini çekmiştir, andrea genç adamın arkasından diğerlerine bakarak kapıdan çıkarken wusla onların ardından latty ve ewana döner, üçü de aynı anda ayaklanarak dışarı çıkarken sınıfın diğer köşesinde alex yeni öğrencilere dersin formatını anlatıyorken göz ucuyla neler olduğuna bakıyordu..

andrea dorian’a dönmüş neler olduğunu soracakken sınıftan çıkan üçlüyü gördüğünde kaşları çatılır ve bir adım geri atarken dorian genç kadına döner

“endişe edilecek bir şey yok-“

“ona ben karar veririm.. benim iznim olmadan neden aklıma girdiğinizi sorabilir miyim?”

andrea dörtlüden bir adım geride, cevabını beklerken latty konuşur

“size zarar vermek istemiyorduk-“

“peki neden bir ateş kıran benim aklımı okuyor?”

ewan onun bir ateş kıran olduğunu nasıl anladığını sorarken dorian andreayı izliyordur, mınıldanır

“element bükücüler birbirlerini hisseder..”

andrea iyice gerilmiş, gözlerini kısarak dorian’a bakarken son kez sorar

“benden ne istiyorsunuz?”

latty çantasına dönerek yanında taşıdığı kadife bir keseden pusula yıldızı şeklinde altın bir kraliyet tılsımı çıkarır ve andreaya gösterir

“Luplex kraliçesi latty flacil..”

andrea'nın kaşları kalkarken sorar

“Luplex mi?”

latty ve diğerleri başlarını sallarken andrea tılsımı işaret eder

“inanmam için onu açabilmeniz gerekiyor..”

latty sakince başını sallayarak tılsımın üzerinden elini geçirir, altın yıldız lattynin avcunda parlayarak sahibinin o olduğunu belli ederken andrea iç çekerek bakışlarını kraliçeye kaldırır

“evrenin bir ucundan diğer ucuna benden yardım istemek için mi geldiniz?”

latty başını sallarken andrea dorian’a döner

“benim ne olduğumu biliyorsunuz..”

“bir toprak kıran..”

andrea onaylarken latty gülümser

“bize biraz zaman ayırabilerseniz her şeyi anlatacağız..”

andrea koridorun en sonundaki büyük saate bakar, sonra diğerlerine döner ve

“dersim bittikten sonra sizinle alt kattaki kafeteryada buluşurum..”

“pekala, orada bekliyor olacağız..”

andrea başını sallayarak başka bir şey söylemeden sınıfın kapısını açar, hemen sonra kapatıp tekrar arkasını dönerken

“bundan hiç kimseye bahsetmezseniz sevinirim..”

herkes onaylarken andrea son bir kez onlara bakıp kapıyı açar ve gülümseyerek sınıfa girer, kapı arkasından kapanırken genç kadın herkese hareketlenmelerini söylüyordu..

yaklaşık bir buçuk saat sonra andrea kafeteryaya inmiş, onu bekleyen dörtlüye katılıp tekrar neler olduğunu sormuştur. Aldığı cevaplar genç kadının pek de şaşırtmışa benzemiyordu, önündeki kahve fincanının kenarını parmaklarıyla çizirken mırıldanır

“bunu durdurabilme şansını elde etmek için dört elemente birden ihtiyacınız var, eksiksiz..”

latty bunu zaten bildiklerini söylerken andrea elini sallar

“biliyorum ama eksiksiz derken güçlerindeki eksizlikten bahsediyorum.. bazı element bükücüler güçlerin farkında bile değildir-“

“sen oldukça farkında görünüyorsun-“

andrea ewana bakarak cevaplar

“büyük annem de bir toprak kırandı.. annem de öyle..”

wusla kaşlarını çatarak sorar

“bunun soydan gelen bir şey olduğunu bilmiyordum..”

“her zaman soydan gelmez.. ama eğer kanınızda yeteri kadar güç toplamışsanız o zaman soyun devam etmesinde bir sakınca yoktur.. büyük annem çok güçlüydü, annem de onun gücünün bir kısmını almıştı.. büyük annem annemi çok iyi yetiştirdi, annem de beni..”

herkes andreayı dinliyorken genç kadın gerçekten neden bahsettiğini farkındadır ve *tamdır*. dorian bunu ona her bakışında hissederken andrea genç adama döner

“sen çok güçlü bir ateş kıransın ki çok normal, ateş elementlerin başıdır.. ama gücünün tamamı açık değil, tamamen kontrol sahibi değilsin..”

“beni eğiten bir annem olmadığı içindir belki..”

andrea hüzünle gülümseyerek fincanına döner

“belki.. ama kendi kendini eğitebilirsin, sadece korkmaman gerekiyor.. bizim güçlerimizin bize verilmesinin ana sebebi zarar vermek değildir..”

“peki biana’nın saldırganlığı?”

andrea wuslaya bakarak bilmediğini söyler ve ekler

“nasıl bu kadar güçlenebildiğini öğrenmemiz gerek, biçim değiştirmek en son noktadır.. biz şu anda bianadan bir hayli gerideyiz..”

herkesin omuzları düşerken andrea elini kaldırır

“ah hayır, bu kaybettiğimiz anlamına gelmez.. ben hala bianaya rahatlıkla karşı koyabilirim..”

“nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?”

andrea boş fincanı biraz geriye iterek ewana bakar

“elementler arasındaki güç sıralaması önemlidir.. ateş, toprak, su ve hava, elementler bu sıra içinde birbirlerine hükmedebilirler, *tam* oldukları sürece elbette.. benim toprağa karşı olan güçlerim şu

anda tam ve evet, tam olduğundan eminim.. annem öldüğünde güçlerin tamamı bana geçti, isterseniz ona sorabilirsiniz, hissediyor, değil mi dorian?”
ateş kıran başını sallayarak onaylarken wusla bir an doriana bakıp sonra andreaya döner
“ama dorian biana’ya karşı koyamıyor..”
dorian sessiz kalırken andrea rahatlıkla cevaplar
“çünkü kendi gücünden korkuyor ve düşünüldüğünde korkması normal, ateşin gücü sınırsızca kullanıldığında önünde hiçbir şey duramaz.. biananın da bunu bildiğinden eminim..”
andrea doriana döner
“o yüzden sana gücünün bir lanet olduğunu söyleyerek yaklaştırmaya çalışıyor çünkü o da senden korkuyor..”
dorian sessizce yutkunurken andrea bir hayli sakin, diğerlerine döner
“size yardım etmeyi çok isterim ama benden istediğiniz şey çok büyük bir fedakarlık.. bütün hayatımı bırakıp evrenin bir ucuna gitmemi istiyorsunuz, hem de kocaman bir belirsizliğin içinde..”
wusla haklı olduğunu söyleyerek ekler
“ama andrea sen bizim için büyük bir şanssın ve şu anda bizim bildiklerimizden çok daha geniş bir bilgiye sahipsin, buna arkamızı dönüp gitmek büyük bir aptallık olur, lütfen sen de bizi anla..”
andrea gülümseyerek başını sallıyor
“anlıyorum..”
genç kadın hafifçe iç çekerek başını öne eğiyor, sonra tekrar kaldırırken konuşur
“işlerimi yoluna koymak için biraz zamana ihtiyacım var..”
“elbette..”
latty gülümseyerek yardım edecekleri bir şey olup olmadığını sorarken andrea çok büyük şeyler olmadığını ve bir haftanın yeterli olacağını söylerken ewan bir hafta daha kalabileceklerini söyler, latty öyle olması gerektiğini söylerken andreaya dönerek
“biz çalışmalara devam ederken sen de bu süre içinde bize yardım etmeye başlayabilirsin andrea..”
“memnuniyetle..”
latty mutlulukla gülümserken andrea da aynı şekilde gülümseyerek onları izliyordur..

andrea hava karardıktan sonra şehir dışındaki küçük dairesinin kapısını açar ve spor çantasının kapının hemen yanına atarak içeri girerken boynuna tek eliyle masaj yapıyordur. gün içinde hem dersler hem de luplex ziyaretçileri onu bir hayli yormuşken genç kadın derin bir nefes alarak salona girer ve girişteki abajurun düğmesini bularak açıp salondaki çiçeklerinin yanında duran siyah saçlı genç kadını gördüğünde irkilir, siyah saçlı kadın, biana ise elini kusursuzca açmış menekşelerde dolaştırarak gülümser
“çiçeklerin dilinden anlıyorsun gibisin andrea..”

SOUNDTRACK / Nobuo Uematsu - Those Who Come Closer

“sen de kimsin ve evime nasıl girdin?”
andrea tetikte, bir şey olmasını bekliyorken biana sakince kollarını kavuşturarak ona bakar
“beni hissedebildiğini sanıyordum..”
andrea bir an kaşlarını çatarak odaklanırken hemen ardından yüzündeki ifade soğuyarak bir adım geriler
“sen o’sun..”
biana gülümserken ellerini açar
“onun her kim olduğunu bilmiyorum ama ifadene bakılırsa, sanırım o’yum..”
andrea bir adım daha gerilerken ne yapması gerektiğini bilmiyordur, karşısında duran kadının güçlü olduğunu biliyordur ama *bu kadarını* tahmin etmemiştir
“ne istiyorsun?”
biana tek kaşını kaldırarak andreaya bakar
“çok basit..”
o anda siyah saçlı kadın elini kaldırarak bir şeyler mırıldanırken andrea gözleri büyüterek yutkunur ve bir anda aklını toplayarak iki elini birden kaldırıp biananın mırıldanmasına karşı kendi büyüsunü haykırırken biana dişlerini sıkarak bir adım geriler, bu yenilgiden hiç hoşlanmamış, sertçe andreaya bakarken konuşur
“güç sıralamasının beni zerre kadar ilgilendirmediğinin farkında olmalısın..”

andrea cevap vermeden kendi kendine bir şeyler fısıldıyorken biana onu izliyordur
“tek başına asla başaramazsın..”

andrea derin nefeslerle durmadan konuşmaya devam ederken bir an sonra odaklanmaktan canı acıyor, gözlerini kapatır ve o anda her yanını büyük bir sıcaklık kaplarken kendini kaybeder..

“andrea..gözlerini aç-uyanmıyor..andrea..”

dorian koridorun ortasında diz çökmüş, kollarındaki genç kadını uyandırmaya çalışırken latty de onu izliyordur, biraz sonra andreanın elini tutarak bir şeyler mırıldanırken genç kadın derin bir nefes alarak gözlerini açar ve bir anda nerede olduğu aklına gelerek irkilir ve gerileyerek kaçmaya çalışırken dorian onu bırakmaz ve kendine baktırırken andrea eliyle salonu gösteriyordur, bir şeyler söylemeye çalışırken dorian hızla başını sallar

“biliyorum.. biliyorum, gitti andrea sakın ol..”

andrea kollarından onu kavramış adama kocaman gözlerle bakarken dorian usulca sorar

“beni nasıl çağırdın andrea?”

andrea başını iki yana sallarken bilmediğini mırıldanır, latty üzüntüyle genç kadını izlerken doriana bakar

“dinlenmesi gerek..”

dorian andreaya bakarak iç çeker ve titrek nefeslerle yeri izleyen genç kadına dönerek sorar

“andrea.. kalkabilecek misin?”

andrea belli belirsiz başını sallayarak yere tutunur ve dorianın kollarından sıyrılarak kalkarken duvara tutunur

“çok güçlü ve nefret doluydu..”

latty korkuyla yutkunurken dorian ona bakıp sonra andreaya döner

“en kısa zamanda luplexe dönmemiz gerekiyo-“

“nasıl yaptın?”

dorian kaşlarını çatarken andrea büyük bir merakla tekrar sorar

“nasıl onu yendin?”

dorian iç çekerek bir an düşünür

“bilmiyorum, sadece yaptım.. zayıflamış olmalı çünkü karşı koymadan ortadan yok oldu..”

“benim gücümü kullandın..”

andrea büyük bir hayranlıkla doriana bakarken latty hiçbir şey anlamamış genç adama bakar, dorian da bilmediğini mırıldanırken andrea gülümser

“başardım..”

“neyi başardın andrea?”

andrea heyecanla latty'e döner

“büyük annem her zaman güçlerin paylaşabileceğini söylerdi ama o zamanlar bizden başka hiçbir element bükücü etrafımızda olmadığı için bunun nasıl olacağını gerçekte hiç bilmedik.. ben annemle çoğu zaman iletişim kurabiliyordum, güçlerimizi paylaştığımızda da zaten benzer olduğumuz için bir sorun çıkmıyordu.. ama şimdi...”

“beni bilerek mi çağırdın?”

andrea sanırım öyle diyerek başını sallarken gözlerinin içi gülüyordur, latty kaşlarını kaldırarak şaşkınlıkla ona bakarken mırıldanır

“dorian seni gördüğüne yemin ediyordu andrea, her ne yaptıysan bir hayli yararlı olduğu kesin..”

andrea ellerini açarak hala nasıl başardığını tam olarak bilmediğini söylerken latty onun heyecan ve mutluluğuna gülümsüyor, doriaansa düşünceli, andreayı izliyordur...

bir süre sonra latty andrea'yı bir an önce burada ayrılmaları için ikna etmiş ve geride kalan işlerini luplex'ten halletmesi için ona bütün kaynakları sunacağını söylemişken andrea da hissettiklerinden sonra yalnız kalmak istemiyor ve geride kalan işleri şimdi öncekinden daha önemsiz geliyorken bir kaç parça eşyasını toplamış ve geride bırakmak istemediği önemli belgeleri ve hatırlarını almışken üçü ewan ve wuslanın onları beklediği eve giriyordur, wusla onları gördüğünde gülümser ve andreayı içeri davet eder, ewan genç kadının elinden bavulunu alıp, koşar adımlarla yetişen görevliye uzatırken wusla hepsini salona davet ediyordur, latty, ewan ve andrea önden giderken wusla kapıdan giren dorian'ı ve yüz ifadesini gördüğünde kaşlarını çatır ve genç adama yaklaşıp sorar

“bir şey mi oldu?”

dorian kafası hala karışık, mırıldanır

“aslında bir sürü şey oldu..”

“kötü mü peki?”

“şimdilik emin değilim, oreona döndüğümüzde konuşalım..”

wusla başını sallarken dorian da onaylar ve genç kadını belinden salona yönlendirirken wusla itiraz etmeden öne düşer...

o gece herkes dinlenmenin daha iyi olacağına kanaat getirmiş, latty ve wusla oreon’la iletişime geçip her şeyin yolunda olduğunu ve yarın döneceklerini söylemiş, bugün de oreon dördtlüsü bir nüfus artmış, beş kişi olarak oakfox’un dinlenme odasında, luplexe daha saatler varken konuşuyorlardır.. andrea önündeki portakal suyundan bir yudum alıp gülümseyerek wuslaya döner
“büyük annemin masalları çok meşhurdur, evet... ama hepsi gerçektir..”
latty fincanından bir yudum aldıktan sonra, içindekini omzunun üstünden merakla izleyen ewana uzatır ve andreaya döner
“biraz anlatsana andrea, nasılsa vaktimiz bol..”
andrea elbette diyerek oturduğu yerde iyice yerleşir ve yanındaki lattye dönerek anlatmaya başlar..

SOUNDTRACK / FF Piano Collections - Unfathomed Reminiscence

“çok uzun yıllar önce, evren’in sırrı şimdikinden çok daha büyük olduğu zamanlarda yaşam sadece dünyada varolmuş. İnsanlar masmavi gezegenlerinde temiz hava, sınırsız su, verimli topraklar ve yaşamlarını sürdürmeleri için gerekli olan ateşi kullanarak sağlıklı bir hayat sürüyormuş. o zamanlar elementlerin dengesi tek bir gezegende toplandığından element bükücülerin güçleri hiçbir zaman olağanüstü seviyelere ulaşmıyormuş ve bu yüzden de hayatları boyunca normal insanlar olarak yaşamlarını sürdürebiliyorlarmış, çünkü dünya kendi kendini idare edebilecek güce sahipmiş..”

“..sonraki yıllarda evrendeki tek nefes alan gezegenin dengesi yavaş yavaş bozulmaya başlamış. mavi dünya kendi gücünü kontrol edememeye, üzerindeki insanların, element kıranların güçlerine ihtiyaç duymaya başlamış. nesiller boyu element kıranlar gittikçe daha da güçlenmeye, kocaman bir gezegenin bütün dengesine hakim olabilecek kadar güçlerini kontrol edebilmeye başlamışlar, hayatın devam etmesi için onların güçlenmesi zorunlu hale gelmiş..”

“..önceleri dört elementin bükücüleri de dünya üzerinde birbirlerini hissedebilir ve iletişim kurabilirlermiş. zaman geçtikçe, dünya gücünü yitirdikçe dört elementin arasındaki bağ da kopmaya başlamış. önce hava ve su bağlarını koparmış toprak ve ateşten, dünyadaki hava ve su kaynakları kirlenmeye, insanların hayatlarına destek olamamaya başlamış. sonra toprak ve ateş hava ve suyun bıraktığı boşluğu doldurmaya çalışmış, toprak bükücüleriyle ateş bükücüleriyle beraber nesiller boyu boşta kalan güç dengelerini düzeltmeye çalışmışlar. Hava ve suyun gücü birbirinden koptukça toprak ve ateş de zayıflamaya başlamış ve bir gün, evrendeki yaşamın sadece dünyadan ibaret olmadığı anlaşılmış..”

“..evrenin başka köşelerinde de elementler kendilerini gösterir olmuşlar.. önce hava, sonra su kendini ilk defa Marsta göstermiş, daha sonra jüpiter ve binlerce yıl süren evren savaşlarının başlamasından hemen önce de venüste hayat bulunmuş. Başta insanlar olmak üzere milyonlarca farklı canlı türü artık sadece dünyada değil, diğer gezegenlerde de yaşamaya başlamış, böylece evren üzerinde dört gezegen, dört ayrı elementin simgesi olarak var olmaya başlamış. Dünya ateş, mars toprak, jüpiter su, venüs ise hava..”

“..evrenin dört bir köşesinde, her nesil yüzlerce, binlerce element kıran doğuyormuş ama evren savaşları sırasında gezegenlerin kaybettiği güçleri dengelemek için her element kendi gücünün tamamını gezegenine harcadığından asla dört element tam olarak birbirleriyle bağ kuramamışlar..”

“..ilk olarak dünyada tek olan element bağları, sonrasında dört gezegene yayılmış, şimdiyse o dört gezegenin de güçlerinin azalmasıyla evrende varolan bütün elementler dengeli bir şekilde en küçük gezegene kadar yayılmış. yıllar geçtikçe ve gezegenlerdeki hayat bağları değiştikçe elementlerin birbirlerine yaklaşması tekrar başlar olmuş. Ancak evrende dağılan güç eskisi kadar büyük olmadığı için hala element bükücüler birbirlerinin varlığını gözleriyle görmedikçe birbirleriyle iletişim kuramıyormuş..”

“..her ne kadar şu anda güçler evrendeki bütün gezegenlere dengeli olarak dağılmış da olsa, hala dört elementin dört gezegeni olduğu gerçeği doğrudur.. dorian bir ateş kıran, eski dünyada, ben de bir toprak kıran olarak marsın yaşayan yüzündeydim.. kim bilir belki diğer element bükücüler de gerçekten jüpiter ve venüstedir..”

andrea büyük annesinin masalını bitirmiş, onu dinleyen yüzlere gülümseyerek bakıyorken latty iç çekerek arkasındaki ewan’a yaslanır

“hayatım boyunca duyduğum en güzel masallardan biriydi..”

ewan kolunu lattye dolarken konuşur

“sırada venüsün olması bir sürpriz olmamalı o zaman..”

wusla gülümserken andrea da keyifle başını sallıyor ve dorianın tekrar doldurduğu bardağı alırken gülümseyerek teşekkür ediyordur..

saatler sonra oakfox evine dönüp kapılarını ana salona açtığı anda andrea bir an önünde uzanan bembeyaz aydınlığa bakar ve gözleri büyürken yanındaki latty gülümseyerek onunla beraber dışarı çıkar, karşılama komitesi onlara doğru geliyorken andrea lattye dönerek mırıldanır

“hayatım boyunca marstan çıkmadım ve bu şu ana kadar gördüğüm en güzel şey..”

latty büyük bir mutlulukla evini inceleyen andreayı izlerken cuslovun yanındaki delora şakıyarak yanlarına gelir

“gözlerimiz yollarda kaldı!”

latty gülerek deloraya döner ve ikisi sarılırken delora iki gün içinde evrenin bir ucundan diğer ucuna giden ve allak bullak olmuş ewana döner

“öğrettiğin deyim sonunda işe yaradı ve bu ne hal crash?”

ewan küçük harflerle konuşmasını rica ederken delora gözlerini devirerek andreaya döner

“hoşgeldin andrea, ben delora nobes, luplex kraliyet elçisiyim..”

andrea çok memnun olduğunu söyleyerek deloranın elini sıkarken cuslov da diğerlerinden sonra andreaya dönmüştür

“andrea, ben cuslov nobes, oreon yüksek kurul başkanı..”

andrea yine fazlasıyla memnun olmuş, kocaman gülümseyerek cuslovun elini sıkarken iki kardeşi izler bir an ve tekrar derin bir nefes alarak etrafındaki bembeyaz oreona bakarken gülümser..

herkes büyük yemek salonuna ilerlerken delora son güncellemeleri yapıyordu

“size göre iki gün ama bize göre koca bir hafta oldu..troova siz gittikten sonra hızla iyileşti, her şey eskiye dönmek üzere neredeyse.. mucize.. ama çok yorulduk, gerçi siz bianayla haşır neşir olduğunuz için yaklaşık yüz puan öndesiniz..”

andrea gülümserken latty gözlerini deviriyordur, ewan cuslova yemek odasının kapısını açarken önden cuslov arkasından diğer bayanlar takip ediyordur, delora bir haftadır herkesin işten başka bir şey düşünmediğini ve oreonun aslında ne kadar eğlenceli bir yer olduğundan bahsederken yemek odasında onları bekleyenler ayaklanmıştı. cuslov masanın başına geçerken delora, herkesi teker teker andreaya tanıstırıyordu, genç kadın çok uzak bir gezegenin en tepesindeki insanlarla birer birer tanışmış ve deloranın yanına oturmuşken yemek servisi yapılmış, içkiler içilirken şimdilik bianayla nasıl başa çıkılacağı değil, marsın nasıl olduğu ve andreanın boş zamanlarında neler yapmak hoşlandığı gibi gündelik sorular tartışılıyor ve o sırada ewan’ın baş ağrısının geçmesi için vien’in bir kaç kutu ilaç getirilmesi isteniyordur..

yemekten sonra delora andreayı oreonda gezdirmesi için görevlendirilmiş, geride kalanlardan wusla, dorian, latty ve cuslov toplantı odasında artık zamanı gelen konuşmayı yapıyordu. latty biananın nasıl olup da andreayı bulabildiğini anlamazken wusla andreanın dorianı çağırmasından bahsetmiş ve konu açılmışken dorian endişeleri olduğunu söyleyerek sözü almıştır..

“andrea çok güçlü bir toprak kıran ve o benimle zihinsel olarak bir bağlantıya geçebiliyorsa biananın da herhangi birimizi bulması işten bile değil..”

“ama element kıranlar birbirlerini fiziksel olarak görmedikçe bağlantıya geçemezler dorian..”

dorian wuslaya dönerek başını sallıyor ve bildiğini söylerken yine de ekler

“..ama biananın gücünün sınırlarını hiçbirimiz bilmiyoruz..”

“henüz bilmiyoruz..”

herkes cuslova dönerken genç kadın sakince açıklar

“eğer en kötü ihtimali düşüneceksek biana’nın oreona bile sızıp lattye zarar verdiğini biliyoruz..” latty’nin tüyleri diken diken olurken wusla genç kadının eline uzanarak sıkarak ve gülümserken cuslov devam ediyordu

“ama bardağın dolu kısmına bakarsak biana bizim onu durdurmak istediğimizi biliyor bile olsa neden çoktan dört elementi kendisi toplayıp akashayı bulmadı ve bize haber vermeden yok edip amacına ulaşmadı? demek ki onu engelleyen bir şey var ve biz şu an onun ne olduğunu bilmesek de yine de şanslı olduğumuzu bilmemiz gerek..”

kimse itiraz etmezken cuslov devam eder

“andrea gerçekten dediğin kadar güçlüyse bu da bizim için bulunmaz bir şans dorian, üstüne üstlük biana nasıl başardıysa başarsın andreayı yok etmek istediye ve başaramadıysa bu bizim için büyük bir başarıdır. üstelik ikinizin bianaya karşı koyabildiğini söyledin, değil mi?”

dorian evet diyerek ekler

“andrea onun güçlerini kullanarak kendi gücümü bianaya karşı savurabildiğimi söyledi ama ben hala bunun nasıl olduğunu çözebilmiş değilim..”

“o halde öncelikle buna eğilmemiz gerekiyor.. ikinizin güçleri arasındaki bağı kavrayabilir ve en iyi şekilde kullanabilirsek bir adım daha öne geçeriz...”

dorian cuslovun haklı olduğunu söylerken genç kadın gülümser

“harika bir iş çıkardınız ve bu kadar kısa bir süre içinde şimdiden daha da güçlenmiş olmamız hepimizi mutlu etmeli..”

herkes başlarını sallarken cuslov sıradaki adımın ne olacağını soruyor ve lattyden listede sırada venusün olduğu cevabını alarak toplantı devam ediyordu..

SOUNDTRACK / KT Tunstall - Suddenly I See

oreon’da günler tıpkı dorian’ın gruba yeni katılması gibi başlamış, andreanın ismi kulaktan kulağa giderken yetenekleri yine kısa süreli dedikodulara malzeme olmuştur. Andrea’nın dorian’dan tek farkıysa genç adamdan binlerce kat daha uyumlu olmasıdır. Genç kadın geldiği andan itibaren herkese olumlu yaklaşmış, söylenen pek çok şeyi tek seferde yapmayı kabul etmiş ve bundan en çok ewan mutlu olmuştur, çünkü devamlı etrafta bir şeylerin neden ve nasıl olması gerektiğini açıklamak zorunda kalmadan bir şeyi *en iyi bilen insan* olabilme seviyesine geri dönmüştür.

Andrea, latty ve delora ilk günlerden itibaren nasıl olduysa gizli bir kız arkadaş anlaşması imzalamışçasına beraber takılıyor, latty dorian’la çalıştığı büyülere andrea’nın da katılmasıyla inanılmaz ilerlemeler kaydediyor ve sırf bu yüzden değil andreanın elini uzatsanız tutabilecek kadar gözle görülen pozitif enerjisi herkesi sardığından oreon sanki öncekinden daha mutlu görünüyordu. Evet hala uğraşılması gereken bir Biana vardır, devlet meseleleri durmadan ortaya çıkıyor ve işler bir türlü bitmek bilmiyordu ama yine de her şey yolunda gidiyordu.

Delora andreanın dans hocası olduğunu öğrendiğinden beri özel dersler alabilmek için kendini helak ediyor ama devamlı önüne çıkan işlerden ve şu büyü çalışmaları yüzünden genç kadının en büyük ideali olan dans her zaman ikinci planda kalmak zorunda kalıyor ve delora ara sıra koridorda yürürken öğrendiği küçük hareketleri yaparak kendini avutmaya çalışıyordu. Colm ise büyülerden çok uzak ve elementlerin sadece bilgisayarları oluşturan cinsi olan metal alışkanlıklarıyla başbaşa günler geçiriyorken deloranın çiftli danslara merak sarmasının yakın olduğunu gördükçe andrea’ya bunu ona yapmaması için teklif ettiği rüşvetlerin haddi hesabı olmuyordu. delora colm’un rüşvetleri kulağına geldikçe hem genç adamın ayıbını suratına vuruyor hem de başka bir eş bulmaya çalışıyor ve gözüne kestirdiği calis’i arada sırada yakalayıp, andreanın da söylediği üzere genç adamın aslında iyi dansettiğini keşfettiğinde colm rahat bir nefes alıyordu.

cuslov her zaman olduğu gibi andreaya da dorian’a olduğu gibi büyük bir ciddiyetle yaklaşıyorken genç kadının sevecen havası onu da mutlu ediyordu. Dorian’ın karamsarlığını her zaman biraz olsun geri plana atmaya çalışırken şimdi andrea gibi bardağın yarısının dolu olduğunu söyleyen birinin etrafta olması ve genç kadının paylaşacak, öğretecek çok şeyi olması cuslovu bir hayli sevindiriyordu.

andreanın enerjisi herkesi mutlu ederken sağlık durumu da bu sefer vien’in anlayabileceği insani değerler taşıyor ve şimdilik hiçbir sorun görünmüyordu. vien bundan mutlu olurken conrad da vien

mutlu olduğu için mutludur ve etrafındaki yüzlerin gülüyor olması andrea'nın etrafta dolaşmasından kaynaklanıyorsa conrad bu andrea denen kızdan hoşlanıyor demektir..

Genç toprak kıran bu kadar genç ve hareketli bir yerde olmaktan mutlu oluyor, en önemlisi ailesinden gelen bilgi ve güçlerini kullanabileceği için seviniyor ve hayatında kendini belki de ilk defa gerçekten bir şeyleri başarıyor gibi hissediyordur. Latty'le büyü çalışmaları, wusla'yla durmadan yaptıkları araştırmalar ve dorian'la hem latty'nin yanında, hem de bire bir denedikleri güç paylaşımı seansları.. hepsi onun için bulunmaz bir hazine gibidir ve genç kadının hazinesi gün geçtikçe büyüyordur..

herkesin bir şeyler başardığını hissettiği yaklaşık üç hafta sonunda bir gün, andrea şu ana kadar hiç eksikliğini hissetmediği bir şeyin şimdi çok uzağında olduğunun ve aslında ne kadar ihtiyacı olduğunun farkına varıyordu; toprak...

andrea başını eline dayayarak oturduğu yerden düşmemeye çalışırken vien elindeki test sonuçlarıyla içeri girer ve üzüntüyle halsiz genç kadına bakar

“haklısın andrea, bağışıklık sistemin gittikçe zayıflamaya başladı..”

andrea üzüntüyle iç çekerken mırıldanır

“daha önce hiç topraktan ve gerçek temiz havadan uzak kalmadığım için böyle bir şey olacağını bilmiyordum, üzgünüm..”

vien hiçbir şeyin onun suçu olmadığını söylerken ona bir kaç kutu vitamin ve mineral takviyesi verirken bu durumu diğerleriyle de konuşup bir çözüm bulmaları gerektiğini söylüyordu..

büyük toplantı odasında eksiksiz herkes oturmuş andrea'nın toprak ve hava sorununu nasıl halledebileceklerini düşünüyorken latty herkesin aklından geçen ama söylemeye bir seferde cesaret edemediği şeyi söyler

“maynard'a dönelim..”

odada lattynin sesinden sonra bir sessizlik sürüp giderken herkes kendi kendine bir şeyler mırıldanıyor ve iki aydır maynard'da bir hareketlenme olmadığından ve oreon'un daha önce de maynard'dan işleri yürütebildiğinden, hatta kraliyetin zaten artık sarayında olması gerektiğinden bahsederken latty gözlerini devirerek cuslova döner

“olağanüstü hali kaldırıp yarın maynard'a dönüyoruz..”

cuslov bir sakıncası olmadığı kararına varıldığını söylerken latty keyifle gülümser ve andrea'ya rahatlamasını söylerken genç kadın yorgunca gülümseyerek teşekkür ediyor ve bir anda teşekkür gerek olmadığı, zaten planlarda olan bir şey olduğu ve ah maynardın ne kadar özlemini duyuyorken mutlulukla onları dinliyordu..

andrea ve latty ofisten çıkmış genç kadının ilaçlarla nasıl ayakta durduğunu tartışırken delora telefonuyla koşarak geçitten çıkar ve telaşla ellerini sallayarak latty ve andreayı tekrar ofise doğru iteklerken konuşur

“güvenlik kongresi..”

“ne zaman?”

“bu hafta?”

“e o önümüzdeki hafta-oh, bu hafta..”

delora yaa'layarak marsta kaybettikleri bir haftayı tekrar hatırlatır ve andreanın arkasından ofise girip kapıyı kapatırken andrea bir koltuğa oturup kafasını arkaya yaslıyor, latty ve delora da bıcı bıcı bir şeyler konuşarak arada oreon mu maynard mı diye sorular sorarken andrea kaşlarını çatarak sorar

“neymiş bu güvenlik kongresi?”

latty telefonu alıp odanın bir köşesinde cuslovla konuşurken delora andreaya döner

“her sene pluto ve neptünden yüksek güvenlik komiteleri duganda bir kongreye katılır sonra maynardda gelip güzel bir kokteyle sosyalleşirler.. bu sene de geliyorlar ve ben önceki balodan sonra maynardda herhangi bir aktivite düzenlemekten korkuyorum...”

andrea evet, çok güzel diyerek başını tekrar arkaya yaslar ve gözlerini kapatırken delora masanın üzerindeki telefonun düğmesine basarak konuşmayı hoparlöre alır ve ablasına bire bir olarak endişelerini anlatmaya başlarken latty elinde artık işe yaramayan ahizeyle masaya döner...

bir kaç saat sonra delora cuslovun da desteğiyle her sene süregelen geleneğin değişmeyeceğini ve manynardın ev sahipliği yapacağı kokteyli kafasında şekillendirirken latty andreaya oreon'un kontrol ettiği evren alanlarının sınırlarını açıklıyordu..

“..resmi olarak güneş sistemi merkez masanın kontrolünde fakat Jüpiterden başlayıp Erise kadar olan sınırdaki Oreon'un özel izinleri var.. Pluto ve dünya özerk alan olarak kabul ediliyor. Her gezegenin bu diğer iki gezegene bağlı eş zamanlı bir yıldız geçidi vardır-“

“dünya aslında marstan bile uzakta ama özerk olduğu için matematiksel olarak daha yakın, değil mi?”

latty başını sallarken devam eder

“marsa ve Jüpiter sınırından önceki merkez masa gezegenlerine girişlerimiz bir çeşit gümrük kontrolüyle olduğundan dünyaya girişlerden daha zor ve zaman farkı problemi var..”

latty marsın sınırını ve güneşe yakın diğer gezegenleri gösterir

“bu kısım istisnasız olarak merkez masanın hakimiyeti altında..”

andrea anladığını söyleyerek pluto ve erisin güneyindeki luplexi gösterir ve aslında bir hayli büyük bir gezegen olduklarından bahsederken latty güneş sistemindeki gezegenler dışında tamamında yaşam olan tek gezegen olduğunu söyler ve ekler

“luplexin ana şehrinin adı da luplex, aklın karışması..”

andrea gülerken bunu aklında bir yere not alırken delora odanın diğer köşesinde bilgisayarından başını kaldırır keyifle

“bu sene bir sürü yeni insan göreceksin latty, bazılarının güvenlik komitesinde olduğuna ben bile inanmıyorum, baksana..”

delora latty'i yanına çağırıp ekranını gösterirken andrea lattynin bilgisayarından oreon kontrolündeki gezegenlerin genel bilgilerini okuyordu, o sırada kapı tıklatılır ve dorian içeri girerken bayanlar gülümseyerek genç adama bakıyorlardı, dorian andreaya dönerek

“meşgul müsün?”

andrea hayır diyerek latty ve deloraya bakarken onlar da başlarını iki yana sallar ve serbest olduğunu söylerken dorian tamam diyerek genç kadının biraz zamanını alacağını söyler ve lattyle deloraya selam vererek onunla beraber ofisten çıkıp koridorda geçite doğru ilerlerken wusla kendi ofisinden çıkmış, geçite giren çifti izler bir an..

vien gün içinde arada sırada yaptığı gibi sağlık departmanından kaçıp üst kata çıkmış, wuslanın ofisine girip kapıyı arkasından kapatır ve kendini rahat, buz yeşili koltukların birine bırakırken derin bir nefes verir

“sanırsın ki herkes sağlıklı..”

wusla hafifçe gülümseyerek viene dinlenmesi için izin verirken konuşmuyordu, vien gözleri kapalı mırıldanır

“seninki yine andreayla birlikteydi..”

wusladan yine ses gelmezken vien tek gözünü açıp masasında işlerine bakan wuslaya bakar

“wusla?”

“evet?”

“seninki diyorum..”

“ben de seni gözardı ederek işlerimle ilgileniyorum..”

vien sırtarak geri yatarken gördüğünü söyler, wusla gözlerini devirerek koltuğunda uzanan kadına bakar

“sen gittikçe conrada benzemeye başladın, farkında mısın?”

vien yattığı yerden elini kaldırır ve havada dalgalandırarak

“aşk wusla, aşk!”

wusla gülerken vien de elini sallayıp geri indirir

“aralarında bir şey olduğunu sanmıyor-“

“vien!”

“ne? ben gördüklerimi söylüyorum..iyi kız arkadaşlar bunu yapar...”

wusla iç çekerek önündeki dosyaları karıştırırken homurdanır

“neymiş ki senin yaptığın?”

vien gözlerini açıp yerinden kalkar

“en iyi arkadaşımın hoşlandığı adamı adım adım izleyip, sonra arkadaşşıma rapor vermek..”

“en iyi arkadaşın bunu istiyormuymuş bakalım..”

“bal gibi de istiyor..”

“sordun mu?”

“arkadaşlar bazı şeyleri sormadan anlamalıdır..”

“bazen çok şey anlıyor o arkadaşlar..”

vien omzunu silkerken wusla gözlerini devirir, ikisi bir süre konuşmazken wusla zaten yeterince düzgün olan saçlarını düzelterek gayri ihtiyari sorar

“aralarında bir şey yok mu diyorsun..”

vien sırtıırken wusla özellikle onun suratına bakmıyordur, vien gözlerini devirerek anlatır

“evet, *henüz* bir şey yok.. ama aynı türden sayılırlar, bir hayli ortak alanları var.. meydana boş bırakmaya gelmez..”

wusla hımlarken vien kaşını kaldırarak genç kadını izler, wusla elindeki gümüş tükenmez kalem kalemliğe bırakıp viene döner

“şu güvenlik kongresi kokteyli ne zaman olacaktı?”

vien yine bazı şeyleri sormadan anlama becerisini göstermiş, sadece gülümser...

gece geç saatlerde herkes yavaş yavaş odalarına çekilmeye hazırlanırken wusla esneyerek ofisinden çıkar ve yavaş adımlarla asansöre gidip düğmeye basar, kabin wuslanın katına gelip durduğunda kapılar açılır, içeride dorian ve andrea ateş tılsımını inceliyorken kapının açılmasıyla onlara bakan wuslayı görürler, andrea gülümseyerek selam verirken wusla bir an andreanın elinde döndürülen tılsıma bakar, sonra içeri girerek andreya dönüp nasıl olduğunu sorarken genç kadın daha iyi olduğunu ve maynarda gitmek için sabırsızlandığını söylüyor, wusla bir yandan onu dinliyorken diğer yandan tılsımı ona göstermesi için yedi takla attığı dorian bakarak bakışlarıyla sorular soruyor ama hiçbir cevap alamıyorken andrea hala elindeki tılsımla oynayarak kabinin yükselmesini izliyordur..

wusla kapılar açılır açılmaz kabinden çıkıp geride kalanlara iyi geceler diler ve odasına giderken andrea da odasına gitmeden önce tılsımı dorian uzatır ve yarın görüşeceklerini söyleyerek koridorun diğer tarafına giderken dorian tılsımı cebine koyarak wuslanın gittiği yöne döner

“wusla..”

genç kadın duymamış gibi yaparak kapısına ilerlerken dorian o içeri girmeden bu sefer biraz daha yüksek sesle adını seslenir, wusla daha şimdi fark etmiş gibi başını kaldırırken dorian genç kadının yanına gelmiştir

“yarın sen de maynarda geliyorsun umarım?”

wusla başını sallar

“cuslovun oreonda kalmasına karar verdik, ben maynard’dayım..”

genç kadın hemen sonra kaşlarını çatar

“sana söylediğimi sanıyordum..”

dorian başını iki yana sallayarak hayır der ve

“bütün gün andreaylaydım, konuşamadık..”

wusla ohlayarak genç adama haklı olduğunu söylerken gülümser

“yarın görüşürüz..”

dorian wuslanın ona hak verişindeki iğnelemeyi gayet iyi fark etmiş, wusla tam içeri gireceken koluna uzanır ve koridorun diğer tarafına bakarak andreanın çoktan odasına girmiş olduğunu gördüğünde tekrar wuslaya döner

“tılsıma bir göz atmasının iyi olacağını-“

“tılsımla oynamasının demek istedin herhalde..”

wusla bir an hem sesine hem de ağzından çıkan cümleye lanet ederken dorian iç çeker

“elinden çekip alamazdım-“

wusla elini kaldırarak genç adamın sözünü keser ve az önceki hatasını düzeltmek isteyerek araya girer

“çekip almalısın demedim dorian, üzgünüm.. tabii ki tılsımı incelemesi gerekiyor, o bir toprak kıran.. tılsımın gücünü benden daha iyi anladığına eminim-“

“wusla-“

“hayır, gerçekten.. bir sorun yok, sorun varmış gibi bir izlenim verdiğim üzgünüm..”

genç kadın gülümserken dorian inanmamış, ama yine de elini çeker

“senin yerinde ben olsaydım kızardım.. hatta kırılırdım sanırım..”

“beni kıracak bir şey yapmadın dorian, lütfen.. burada bir kolyeden bahsediyoruz-“

“ben o *kolyeyle* kimsenin *oynamasına* izin vermiyorum-“

wusla kendini inanılmaz bir gafın sahibi gibi hissederken yine de sakince konuşur

“ama kimsenin elinden çekip alacak kadar da kaba değilsin, biliyorum..”

dorian karşısında anlayışla ona bakıyormuş gibi görünen kadına bakar
“gerçekten anlıyor musun?”

wusla bir an nefesi kesilerek dorianın karanlık gözlerine bakar ve hafifçe başını sallarken elinde olmadan bakışları genç adamın dudaklarındadır, başka yere bakmak için kendini son zerresine kadar zorlarken ne yapsa olmuyordur, baktığı dudaklar bir an sonra aralanıp dorianın sesi duyulurken ancak o zaman wusla gözlerini genç adamın gözlerine kaldırır tekrar, dorian iyi geceler diliyordur, wusla da gülümseyerek iyi geceler derken sesinin nasıl çıktığı konusunda hiçbir fikri yoktur, yine de koşarak kaçma iç güdüsünü bastırarak kibarca odasına girer ve kapıyı kapatırken karanlık odada derin bir nefes alarak kapıya dayanır ve önce kıskanç bir sevgili gibi hesap sormasını, sonra da aslında hesap sormak istemediğini özenle belirtmesine rağmen doriandan aldığı açıklamayı düşünür iyice...

SOUNDTRACK / Spoon - The Way We Get By

wusla ertesi gün öğlene doğru cuslovun ofisine girmiş, hızla ona uzattığı diski alıp gidecekken cuslov aceleyle ayağa kalkar

“wusla!”

“evet?”

cuslov çekmecelerinden hızla bir şeyler ararken wusla elindeki diski sallayarak onu bekliyordur, cuslov bulamayacağını anlayınca çekmeceleri kapatır ve wuslaya el sallarken genç kadın gülerek hızlı adımlarla ofisten çıkar ve kapıdan çıktığı anda deloraya çarpmaktan son anda kurtulurken sarışın fırtına hızlı bir hareketle sıyrılarak ofise girer, elindeki telefonu kapatmış, cuslova sorar “dugan’a gidiyor muyum-“

“hayır.”

delora gözlerini devirerek telefona gelmeyeceğini söyleyerek ofisten çıkarken cuslov bir anda aradığı şeyin nerede olduğunu anlamış odanın diğer ucundaki dolaptan kalın bir dosya çıkararak ofisinden çıkar, geçitin önünde latty ve andreayla karşılaştığında gülümseyerek çalışmaların nasıl gittiğini sorar gayet iyi olduğu cevabını alarak geçite girerken latty ve andrea koridorda yollarına devam ediyordur, asansörden çıkan ewanı gördüklerinde latty genç adama elini uzatır

“duyduğuma göre bugün buradan çıkamıyormuşsun?”

ewan sevgilisine eğilerek hızlı bir öpücük çalar ve yoluna devam etmeye teşebbüs ederken cevaplar “dugan’a gidebilirim.. belki de gitmem.. belki akşam gelirim.. belki de gelemem..”

latty gözlerini devirerek muhteşem bir cevap olduğunu söylerken ewan kızlara göz kırparak cuslovun ofisine döner ama latty arkasından cuslovun az önce çıktığını seslendiğinde genç adam tekrar koridora çıkar ve bu sefer asansör yerine geçite dönerken her meşgul günde olduğu gibi asansör görevi gören geçitte dorianla karşılaşır, iki genç adam birbirine bakarken ewan umarım geçen seferki gibi kabin bozulmaz diyerek içeri girerken dorian gözlerini devirerek düğmeye basar ve geçit kapıları kapanır..

geçit kapıları güvenlik departmanına açıldığında ikisi de kabinden çıkarlar ve aynı yöne giderken ewan yanındaki dorianı süzer

“nereye marcell?”

dorian kaşını kaldırarak ewana bakarken cevaplar

“calis, bir sakıncası mı var?”

ewan cevabını almış, önüne dönerken dorian yine ne kadar sevecen olduğunu mırıldanarak calisin ofisinden içeri adım atar, kaptan ikisini birden görünce isabet olduğunu söyleyerek onları masanın etrafına çağırır, üçü masada görünen üç boyutlu, venüsün başkenti olan lumore’un şehir planına bakarken calis bu hafta birinin gitmesi gerektiğini, aksi takdirde önümüzdeki hafta evren savaşlarının yıldönümü olduğu için sınır kapılarının 3 hafta süreyle kapalı olacağını hatırlatır ve zaman kaybetmemek gerektiğini söyler, ewan bu hafta kesinlikle ayrılamayacağını belirtirken dorian venüse andreanın gideceğine karar verdiklerini söyler, calis onaylayarak telefonuna uzanır ve önümüzdeki hafta için birilerini bulabilecek olan tek insanı, delorayı ararken ewan cuslovu bulması gerektiğini söyleyerek, doriansa calisin ricası üzerine andreaya venüs işini tekrar hatırlatmak için ofisten çıkarlar, calis telefonda deloranın sesini duyduğunda sorar

“bu hafta venüse gitmek için andreaya eşlik edecek birilerine ihtiyacım var..”

delora odasında maynard için eşyalarını toplarken elindeki elbiseye bakarak mırıldanır

“flaslerin görevini ben devralıyorum, o gidebilir..aracı kullanmak için colm uygundur ama venüsün evren savaşları için bu sene gümrükteki kotaları bir haftadan önceden arttırdığını biliyorsun umarım?”

calis hay aksi diyerek takvimini tekrar kontrol ederken delora elbiseyi bavula koyarak boşta kalan eli belinde, tüm dikkatini telefona verir

“latty, cuslov ya da wusla üçlüsünden birinin gitmesi bu hafta için mümkün değil o yüzden yüksek güvenliklikten birilerini yollamamız gerekiyor..”

calis önündeki veritabanından onlarca isim döndüğünü gördüğünde alnını kaşıyarak sorar

“şimdi aklına gelen bir isim var mı?”

delora gülümser

“ashley’le konuşurum..”

calis teşekkür ederken koltuğuna oturuyordur, arkasına yaslanarak konuşur

“yeni haberleri ajan ellen sana vermeden benden duy öyleyse..”

delora tekrar gardroba dönmüş, iki eliyle askıları karıştırırken telefonun bir düğmesine basıp yatağa atar ve konuşmaya devam eder

“neymiş?”

“scott ellen bu haftaki kongreden sonra oreon’a atanıyor..”

deloranın gözleri büyüyerek elleri gardropta hareket etmeyi durdurur

“scott ellen? Neptün gizli servisten Scott ellen?”

calis karşı tarafta gülümseyerek onaylarken delora hayranlıkla telefonu yataktan alır

“ashleyle bunca senedir çalışıyorum ama abisiyle bir kez bile konuşamadım!”

calis genç kadının heyecanına gülererek karşılık verir

“iş arkadaş olacaksınız, beklediğin gün gelmiş demek ki..”

delora’dan zevk belirten bir ses gelirken calis daha sonra görüşeceklerini söyler ve tekrar teşekkür ederek telefonu kapatır, deloraysa bu sene kongreye katılmasından bile heyecan duyduğu adamın şimdi oreon’da onunla aynı havayı soluyacağını düşündüğünde kendi kendine güler..

andrea, latty, delora ve wusla dorian’la beraber, yoğun program arasında, leviayla maynard’a yol alırken delora yol boyunca scott ellen’ı anlatmış, ara sıra kendinden geçtiğinde dönüşümlü olarak diğer bayanlar tarafından gerçek hayata döndürülmüş ve şimdi levianın kapıları saraya açılırken delora sonunda susmuş ve diğerleriyle beraber bu girişten asıl zevk alması beklenen andreaya dönmüştür, gülümseyerek iyi haberi verir

“eve döndük..”

andrea derin bir nefes alarak dışarı adım attığı anda ciğerlerine temiz hava dolmuş, topraktan neredeyse gözle görülür bir güç genç kadının teninde yayılıyordu. Genç kadın bir anda gözleri kırıştırmakla dengesini kaybederken arkasından inen dorian genç kadına destek oluyordu, andrea teşekkür ederek tekrar derin bir nefes alır ve o sırada yanlarına gelmiş olan flasler hepsini büyük bir mutlulukla selamlayıp görevlilere derhal eşyalarla ilgilenmesi emrini verirken tekrar andreaya dönerek iyi olup olmadığını sorar, genç kadın birazdan eskisinden bile iyi olacağını söylerken flasler gülümseyerek, dört bayanı ve dorian’ı uzun zamandır onları bekleyen maynard’ın taş merdivenlerine yönlendirir...

andrea taş duvarlarda zeminden tavana kadar uzanan pencerelerden giren temiz havayla tekrar gücünü kazanırken ayaklarının altındaki toprağı hissedebiliyor ve karşısında uzanan geniş antrenin azametiyle gülümsüyordu

“kusursuz...”

flaslerle konuşan latty andreanın mırıldanmasını duyduğunda büyük bir keyifle gülümseyerek herkesin artık kesin olarak odalarına yerleşmesi gerektiğini ve mümkünse bu sefer birkaç günden fazla kalınacağı haberini verir, hemen sonra wusla ve dorian’la beraber antrenin iki yanından yukarı uzanan merdivenlere yönelirken andrea etrafını inceleyerek onu takip ediyor, delora etraftaki küçük ayrıntıları andreaya anlatırken flasler her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için görevlilerden son bir güncelleme almaya gidiyordu...

üst kata çıktıklarında latty kattaki bütün misafir odalarının kapılarını açıyor ve andreaya istediği birini seçmesini söylüyorken delora izin isteyerek bir kaç görüşme için derhal kendi odasına gitmesi

gerektiğini söyler ve uzaklaşırken dorian ve wusla sakince öndekileri takip ediyordur, dorian sessizce etrafını incelerken wusla da genç adamı izliyordur, tedirgin olduğunu sezmiş, usulca sorar
“iyi misin?”

dorian ona dönerek başını sallarken bakışlarını öndeki latty ve andreaya çevirerek alçak sesle konuşur

“sadece hazırlıklı olmaya çalışıyorum..”

“biana için endişelenmene gerek yok, maynard’da artık eskisi kadar rahat hareket edemez, koruma büyüleri onun özünü tanıyor..”

dorian iç çekerek başını sallar ve kapıları açık odalara göz gezdirirken wusla onu kolundan tutarak dikkatini çeker ve koridorun diğer tarafında, lattynin açmadığı bir kapıyı açar ve içeri bakmadan dorian’a döner

“burası senin..”

dorian genç kadına bakarak odaya ilerler, içeri girdiğinde başını odaya çevirir ve bütün mobilyaların siyah olduğu odada gözleri önce simsiyah ve büyük yatağa çevrilir, daha sonra yatağın sol tarafındaki duvarı kaplayan geniş pencerelerin iki yanında süzülen kırmızı tafta perdelere ve odanın diğer ucundaki geniş, siyah ve parlak taşlardan yapılmış şömineye bakar ve şömine bir an sonra alev alev yanmaya başlarken wusla gülümser

“keyfine bak, bir şey olursa benim kapım hemen sağdaki..”

dorian bu bilgiyle hafifçe gülümseyerek başını sallar ve genç kadının kapıdan çıkışını izleyerek tekrar odasına döner..

SOUNDTRACK / Spoon - *The Way We Get By*

İki gün sonra delora merdivenlerden inerken telefonunu kapatır, venüs ekibinin yola çıkmış olduğu haberini almış, kendi kendine sınıtarak ana salona girerken dorian ve ewan hararetle bir tartışmanın içindedir..

“ne demek *ben yapmam*, yapman gerekirse yapacaksın!”

“ben buraya senin emirlerin altına girmek için gelmedim-“

“benim emrim falan değil-“

“o zaman neden bağırıyorsu-“

“bağırttırıyorsu-“

“ÖPÜŞÜN!”

ewan ve dorian şokla deloraya dönerken genç kadın ellerini çenesinin altında birleştirmiş, ikisine bakıyordur

“o kadar ateşli kavga ediyorsunuz ki artık öpüşme zamanı gelmiş..”

ewan ve dorian bozuk peynir koklamışçasına birbirlerinden uzaklaşırken ewan deloranın yanından sıyrılarak dışarı çıkıyordur, bir an durur ve arkasını dönerek parmağını dorian’a kaldırır

“yapacaksın..”

dorian gözlerini kısarak kaptan crashe bakarken ewan delorayla daha sonra görüşeceğini söyleyerek avluda onu bekleyen aracına gider, delora kapıdan çıkan ewanın arkasından bakıp dorian’a döner

“ne yapacaksın? ahlaksız teklif mi dönüyor ortada?”

dorian hayır derken devam eder

“bu akşam kumandan miles’in kızına eşlik etmemi istiyor..”

delora yüzünü buruştururken dorian devam eder

“ama yapmayacağım..”

delora işte onun biraz zor olduğunu söylerken dorian neyin bu kadar zor olduğunu sorar ve o sırada içeri giren wusla cevaplar

“kumandan miles pek sinirlerine hakim olamayan bir adamdır. Önceki senelerde olmadık şeylerden savaş çıkarmaya kalktığı oldu-“

“neden hala kumandan öyleyse?”

wusla iç çekerken cevaplar

“luplexin kuzeyinde kumandanı destekleyen ve göz ardı edilemeyecek kadar büyük bir politik grup var-“

“politikayla ordunun ayrı olduğunu-“

delora araya girer

“politikayla ordu hiçbir zaman ayrı değildir..”

delora terasın kapısından çıkarken ona göz kırpar ve o temiz havayı içine çekerken wusla devam eder

“eğer bir kokteylede senin onun kızına eşlik etmen bizi savaştan kurtaracaksa yapabilirsin sanırım..”
“ya başkasına eşlik etmeyi düşünüyorsam?”
wusla cevap veremezken dorian başını sallar
“pekala, yapacağım..her şeyiniz çok dramatik..”
“bunu sen mi söylüyorsun?”
dorian kaşlarını çatarken wusla ondan sıyrılarak terasa doğru ilerliyordur, arkasından isminin söylenmesiyle durur, dorian hafifçe gülümseyerek küçük bir hatırlatma yapar
“iddiayı kaybettiğini hatırlıyorsun umarım..”
wusla kaşını kaldırarak sorar
“artık marsta değiliz?”
“o zaman luplexe göre oynarız..”
wusla gülümserken terastaki delora taş parmaklıklardan eğilmiş, üst kattaki lattyle konuşuyordur, dorian onun yüksek sesine kaşlarını çatarken wusla güler
“tamam..kazanan karar verir..”
delora lattye aşağıda onu beklediklerini seslenirken dorian gülümser
“güzel..”
ve genç adam ana salondan çıkarken wusla dudaklarını ısırarak deloraya döner ve şimdi bu balkondan balkona bağırmanın nereden çıktığını sorarken delora gülerken asıl dorian’la iddia’nın ne olduğunu soruyor ve ondan gizli bu *küçük sarayda* hiçbir şey yapılamayacağını hatırlatıyordu..

luplex yeni gününe başlamışken venüs ekibi çoktan gezegenin başkenti Lumore’a ulaşmış ve bu sefer zaman onların lehine işlerken küçük gezegenin dönüş hızına göre burada geçirecekleri iki gün luplexteki 4 saate denk geliyordu. Flasler akşam yapılacak kokteyle yetişebileceklerini söylemiş ve venüs ekibi: Flasler, Andrea, Colm ve Ashley ellerindeki isimle en kısa zamanda işlerini halletmek üzere onlara verilen adrestedirler; *Adams & Reynolds Düğün Organizasyonları*.

“bu gezegeni sevmiyorum..”
colm elindeki şişeden biraz daha soğuk su içerken andrea biraz daha dayanmasını söylüyordu. Venüs dışarıdaki gezegenlerden gelen erkeklerin hormonal sistemini bir hayli tepe taklak eden bir gezegendir ve bu durum colm’un hiç hoşuna gitmiyordu. Genç adam geldiğinden beri deloranın ona tembihlediği şeyleri, daha çok tehditleri, aklına getirerek sakın olmaya çalışıyor ve flasler’in hiç rahatsız olmuşa benzememesi daha çok sinirlerini bozuyordu
“sana neden bir şey olmuyor?”
flasler derin bir nefes alarak gülümser
“olmadığını kim söyledi?..”
colm sırtırken şişesinden büyük bir yudum daha alır. Ashley ve Andrea resepsiyonda Sienna Adams’la görüşmek istediklerini belirtmiş ve bir süre için bekleme salonunda ağırlanacaklarını söylenmişken bayanlar beyleri de alarak uçuk pembenin her tarafı sardığı bekleme salonuna girerler...

bekleme salonunda ashley ve flasler etrafta gezen bir sürü güzellik arasında nasıl olduysa politikadan konuşmaya başlamış, andrea sessizce ikisini dinlerken colm elindeki şişenin bittiğini gördüğünde odanın diğer ucundaki masadan bir bardak su almak için kalkar, o sırada bekleme odasından giren sarışın bir genç kadınla göz göze gelirken belki de oturmanın daha iyi olabileceğini düşünerek hızla yerine döner ve bacak bacak üstüne atarken sarışın kadın göz göze gelmesi yetmiyormuş gibi şimdi bir de onlara yaklaşıyordu, işte gelmiştir, konuşuyordu..
“hoşgeldiniz, ben Tessa Reynolds.. Ablam sienna bir süre meşgul olacak, o sürede size ben yardımcı olmak isterim..”
colm ve flasler ölüm sessizliğinde, kendilerine hakim olmaya çalışarak tessa’yı izlerken andrea gülümseyerek kalkar ve elini genç kadına uzatırken konuşur
“merhaba bayan reynolds. Ben andrea dillard, evrenin en seçkin düğün organizasyonu şirketlerinden biri olduğunuz için luplexten buraya bayan adams’la görüşebilmek için geldik..”
tessa Luplexi duyduğunda ohlarken colm ve flaslere döner
“çok üzgünüm venüs dışından olduğunuzu daha önce söyleseydiniz sizi diğer özel bekleme odasına alırdık, lütfen, beni takip edin..”

ashley colm ve flaslere dönerek kaşını kaldırırken andrea tessa'nın arkasından genç kadını takip eder ve eliyle diğerlerine de gelmelerini işaret eder..

herkes yeni bekleme odasına girdiğinde colm ve flasler gözle görülür bir şekilde rahatlarlarken tessa gülümseyerek tekrar andrea'ya döner

“hangi çiftimizin mutlu günü için çalışacağız?”

andrea hafifçe gülerken emin olamayarak arkasını döner, o sırada flasler kibarca andrea'nın belini kavrayarak ona yaklaşırken genç kadın da rahatlamış, tessaya döner

“nişanlım flasler..”

tessa çok memnun olduğunu söylerken flasler de gülümseyerek memnuniyetin ona ait olduğunu belirtir, o sırada arkadaki ashley ve colm dudaklarını ısırarak aşık çifti izlerken tessa dördüne bakarak

“siennayla beraber birazdan yanınızda olacağız, lütfen rahatınıza bakın..”

andrea gülümseyerek teşekkür ederken tessa dışarı çıkar, genç kadının hemen ardından andrea flaslere teşekkür eder ve diğerlerine dönüp ashley'nin *bu kardeşle bir şey var mı* sorusuna olumsuz yanıt verirken colm tessa'nın iki gözünün farklı renklerde olduğunu söylüyor ve andrea'dan onu bir venüs bakiresi olduğu cevabını alıp boğazına bir şey takılıyorken neden tessayı gördüklerinde testosteron seviyesinin zirveyi bulduğu da böylece açıklanmış oluyordur..

sienna beklenirken colm andreadan venüs bakirelerine yönelik daha geniş bilgi almaya çalışmış ve venüs dışında aslında bu kadar etkili olmadıklarını öğrenmişken tekrar bu bekleme odasından çıkacağını hatırlamış ve haşince bunu flaslere de hatırlatmışken iki genç adam rahat dakikalarını tadını çıkarmaya devam ediyordur. O sırada içeri tessa ve yanında kumral ve parlak yeşil gözleriyle sienna olduğu düşünülen bir genç kadın girer. Tessa gruba dönerek ablası Sienna Adams'ı tanıştırtırken Andrea derhal ayağa fırlayarak genç kadının elini sıkar ve o kısa saniyede hemen aklına girmeyi başarırken bir an sonra heyecanla gülümser ve tanıştıklarına çok memnun olduğunu söylerken sienna ashleye dönüyor, andrea'ya ona bakan flaslere aradıklarını bulduklarını belirten bir gülümseme vererek başını sallıyordur..

tanışma faslının ardından andrea konu daha fazla dallanıp budaklanmadan asıl amaçlarını anlatmış, Luplex kraliyetinin ne tür bir görevle onu aralarına almak istediklerini söylemiş ve karşılığında olumlu bir cevap beklerken sienna'nın şaşkın bakışları arasında iki taraf da neler döndüğünü anlayamıyordu..

“oh..”

andrea'nın ohlamasıyla sienna kaşlarını çatar

“neden bahsettiğiniz hakkında en küçük bir fikrim yok ve kafam karmakarışık..”

andrea bildiğini söylerken bir taraftan luplex ekibi bir taraftan tessa neler olduğunu soruyordur, andrea gözlerini kapatarak elini kaldırır

“tamam.. anlıyorum, sienna bir hava kıran, orası kesin-“

“neyim?”

andrea üzüntüyle genç kadına bakar

“ama güçlerinin bilincinde değilsin..”

sienna kafası iyice karışmış, oturduğu yerde arkasına yaslanır ve şakaklarını ovarken tessa şüpheyle, karşılarında oturan dört insana bakar

“söylediklerinizin doğru olduğuna bizi nasıl inandırmayı düşünüyorsunuz?”

andrea tessaya dönerek cevaplar

“ben bir toprak kıranım-“

“bu da söylediklerinizden sadece bir tanesi..”

sienna tessa'nın sinirlerinin bozulduğunu anlamış, genç kadının kolunu tutarak sakin olmasını mırıldanırken andrea bir an sonra hatırlamış, çantasına döner ve karıştırarak içinden bulduğu minnacık bir poşeti çıkarır, diğerleri onu izlerken andrea anlatır

“bunlar çiçek tohumu..”

tessa görebildiğini söylerken sienna kardeşinin kolunu sıkarak andreadan devam etmesini rica eder, andrea başını sallayarak yerinden kalkarken gülümseyerek pencerenin önündeki küçük menekşe saksılarının birine gider ve toprağın bir köşesine poşetten bir tohum alarak koyar, parmağıyla tohumu hafifçe toprağın içine saklar ve bir an onu izleyenlere bakıp gülümser, sonra gözlerini

kapatarak parmaklarını toprağa değdirir ve sakın nefeslerle beklerken diğerleri ne olacağını görmek için dikkatle bir andreaya, bir de saksıdaki parmaklarına bakıyorlardır. kısa bir süre hiçbir değişiklik görülmezken biraz sonra andreanın parmaklarının arasından uzayan küçük yeşil yapraklar gören sienna şaşkınlıkla tessanın koluna tutunur, luplex ekibi de takdir eder bakışlarla pembe bir kasımpatının beyaz menekşenin yanında uzamasını izliyordur. Pembe çiçeğin rengi en canlı haline ulaştığından andera derin bir nefesle gözlerini açar ve iki kız kardeşe döner
“şimdi ne diyorsunuz?”
sienna yutkunurken tessa i çekerek ablasına döner..

“sienna hava kıranmış evet ama güçlerinin farkında değilmiş. Kardeşi, vey kardeşi Tessayla çok başarılı bir iş çıkıyorlar ve şimdi sienna her şeyi bırakıp buraya gelmekte tereddüt ediyor, doğal olarak..orada dört gün oldu, hala bir karar çıkmamış..”
delora lattynin makyaj aynasından genç kadına bakarken latty i çekerek lacivert üzerine gümüş parıltıların yıldız gibi parladığı elbisesinin tek omzundan gelen askısını düzeltir ve yarım topladığı dalgalarını düzeltirken konuşur
“en iyisini ummaktan başıka aremez yok..”
delora doğru derken latty aynadan arkasını döner
“hala hazır değilsin?”
delora herkesi yeni bilgilerle güncelleme telaşı arasında ancak zerini giyebilmiş, soğuk mavi renkteki elbisesinin kahverengi kadife kumaştan kuşığını düzelttikten sonra saçlarını geri atar
“şimdi gidiyorum ama saçlarımla uğraşımak istemiyorum..”
latty gülümseyerek yerinden kalkar ve delorayla onun odasına giderken delora yine scott’tan bahsetmeye başlamış, lattynin büyüsüyle yapılacak sa modelleri neriyordur..

bir kaç saat sonra delora ve latty aşığı inerken wusla ana salondan hızla çıkarak onları gördüğünde dışarıyı işaret eder
“konuklarımız var..”
latty kaşlarını çatarken biraz sonra andreanın yanında biri sarışın, biri de kumral ve bir hayli bitkin iki genç kadın girerken wusla uzay aracındaki yapay havanın bir anda bitkin düşürdüğü siennanın koluna girer ve kardeşıyle birlikte ana salona girmesine yardım ederken latty ve delora hızla merdivenleri inerek andreaya neler olduğunu soruyorlardır..

bir süre sonra iki kardeş kısa merhabalarla şimdilik dinlenmek için odalarına yerleşmişken andrea, kokteyl için oreon’dan gelen herkesle beraber ana salonda, geçirdikleri beş günü kısıaca zetliyordur..
“sienna durumu kavradığı andan itibaren yardım etmek istiyordu ama düşünmem gereken bir kardeşi olduğunu söylüyordu, tessa.. haklıydı da.. ikisinin anneleri ortak, babaları öldükten sonra çok uzun süre anneleriyle yaşamışlar, bu düğün organizasyonu şirketi de annelerinden onlara kalmış. Anneleri de öldükten sonra ailelerinden başıka hiç kimseyle görüşmeden şimdiye kadar hep kendi ayakları üzerinde durmuşlar.. Gidip ne için ona ihtiyaımız olduğunu anlattığımda bir element bkcnn bile ne olduğunu bilmiyordu..”

herkes dikkatle dinliyorken kokteylin başlamasına bir kaç saat kalmış ama şimdilik yüksek kurul haricinde kimse ortalarda değilken andrea devam ediyordur

“Birkaç gün uzun uzun konuştuk..Sienna her şeyi anlıyor ve yardım etmek istiyordu ama kardeşini arkada bırakamazdı..”
“ama geldiler değil mi?”
andrea gülümseyerek lattye başını sallarken i çeker
“tessa da en az sienna kadar iyi bir genç kadın. Çok akıllı ve gerçekçi. İşin bir anda bırakılamayacağını ama sienna gitmeyi seçerse bir süre işlere onun göz kulak olabileceğini söyledi ve seçimi ablasına bıraktı.. Sienna konuşmalarımızın sonunda bu işin belirli bir sürede bitmeyeceğini anlamıştı zaten, tessaya bunu anlatmaya çalıştı ama doğal olarak tessa hayatlarını bir kenara asla atmayacağını ve ona da izin vermeyeceğini söyledi..”
cuslov açık sarı saten elbisenin içinde, bütün kibarlığıyla otururken kaşlarını çatarak sorar
“fikrini değiştiren ne oldu?”

“sienna..venüste her şey toz pembe ama sienna pek mutlu değildi, hayatları boyunca venüste yaşamışlar ve sienna artık yalnız başına ayakta durmaktan yorulmuş.. tessa'yla bunu özel olarak konuştuğuna eminim ve tessa'nın evren üzerinde ablasından daha çok değer verdiği kimse yok, kabul etmekten başka çaresi yoktu..”

“bunları onlar mı söyledi?”

andrea rahatça ikisini de okuyabildiğini söylerken latty başını sallar ve iç çekerek diğerlerine döner “konuklarımıza yaşadıklarını olduğundan daha da zorlaştırmayalım o zaman..vien sen gidip sienna'nın durumunu kontrol eder misin?”

vien tabii diyerek ayaklanırken oreonun genç doktoru, siyah-beyaz kokteyl elbisesi üzerinden süzülerek merdivenleri çıkarken herkes aslında ne için maynard'da toplanıldığını bir an için hatırlamış, bayanlar saçlarını, beylerse şık ceketlerini düzelterek ayaklanmıştı..

vien siennanın kapısını çalarak içeri girerken yatakta uzanan ablasının başucundaki tessa ona döner, vien gülümseyerek kapıyı arkasından kapatırken sienna genç kadına bakıyordur

“kraliçeye saygısızlık etmez istemez-“

“ah lafı bile olmaz, latty bildiğiniz kraliçeler gibi değildir..”

sienna yorgunca gülümserken tessa iç çekerek onu izliyordur, vien yatağın diğer yanına oturarak siennaya sorar

“nasıl hissediyorsun sienna?”

“ciğerlerime yavaş yavaş hava veriliyormuş gibiyim.. daha önce hiç gezegen dışına çıkmamıştım..”

vien normal olduğunu, andrea'nın da temiz hava ve toprağa ihtiyacı olduğunu ve kısa sürede çok daha iyi hissedeceğini anlatırken sienna sevindiğini söyleyerek gülümser, vien genç kadının ilaçlarını içtiğini de gördükten sonra tessaya döner

“sen nasılsın tessa?”

tessa yorgun, kafası karışık, rahatsız ama yine de kibarca iyi olduğunu söyler, sienna kardeşinin tuttuğu elini sıkarken viene dönerek sorar

“bu akşam bir davetiniz olduğunu öğrendik, umarım bizim yüzümüzden bir problem-“

“hayır, hayır.. lütfen, artık siz de bizim aramızdasınız. Ne Tessa, ne de sen bir yük ya da diken üstünde durması gereken bir misafir değilsiniz. Burası sizin de eviniz, o yüzden lütfen rahat olun hatta tessa, ablan bu gece dinlenirken sen bize katılmaya ne dersin?”

tessa gerçekten çok teşekkür ederek bu seferlik izin isterken sienna genç kadının sözünü keser

“çok iyi bir fikir tessa, bence bayan-“

“vien, lütfen..”

sienna gülümser

“vien'in teklifini geri çevirmek pek nazik olmaz..”

“ama sen bu halde-“

“benim halimde bir şey yok, lütfen.. hem biraz uyumak bana çok daha iyi gelecektir..Bu kadar şık bir kokteyl varken benim başucumda uyumamı izlemek istiyor olamazsın..”

sienna kardeşine gülümserken tessa da ablasının onun iyi vakit geçirmesini istediğini biliyor, gülümseyerek başını sallar ve vien'e dönerek

“memnuniyetle katılıyorum, teşekkürler vien..”

vien iki kardeşe bakarken gülümser

“her hangi bir şeye ihtiyacın olursa lütfen bize haber vermekten çekinme.. Shansha'yı sana yardım etmesi için yollayacağım..”

tessa teşekkür ederken vien siennaya iyi uykular dileyerek odadan çıkar ve merdivenlere yönelirken iki kibarlık abidesi genç kadının kardeşliklerine imrenerek taş basamaklarını inmeye başlar..

SOUNDTRACK / Toploader - Dancing in the Moonlight

delora ve latty hala gelmekte olan konukları karşılarken bir kaç gündür süren ciddi toplantılardan sonra adı güvenlik dünyasında bir hayli duyulmuş isimler amirleri ya da iş arkadaşlarıyla değil, *dostlarıyla* eğlenmek için Maynardın muhteşem bahçesinde, ay ışığının yanında karanlık gökyüzünde uçuşan ateş böceklerinin aydınlattığı ılık bir gecede içkilerini yudumluyorlar, aralarda dolaşan garsonların tepsilerinden lezzetli ordövrleri deniyorlardır..

delora kumandan miles ve eşinin yanından ayrılırken bir köşede kumandanın kızıyla kibar bir sohbette olan ve daha çok onu kurtaracak birini arıyor gibi duran dorian'a hafifçe gülümser ve önüne dönerken kalabalığın arasından gördüğü bir yüzle gözleri büyür ve hemen latty'nin nerede olduğuna bakarken genç kadın ewan'la birlikte evren hapishanesi nebura'nın müdürüyle keyifli bir sohbettedir. Delora üçlüye yaklaşıp kraliçeyi bir süreliğine ödünç ister, latty izin isteyip ewan'ın kolundan çıkarak delorayı takip ederken sorar

“geldi mi?”

delora sırtarak başını sallarken hafifçe öksürerek boğazını temizler ve dikleşirken latty gözlerini deviriyordur

“nerede?”

delora başıyla havuzun sağ tarafını gösterirken latty o tarafa döner ve siyah takımı içinde elindeki beyaz şarabı yudumlayan ve kalabalığın içinde fark ettirmeden birini aramaya çalışan sarışın genç adama bakar ve kaşını kaldırarak deloraya döner

“başarılı..colm görmesin..”

“görsün..”

latty dehşetle deloraya bakarken genç kadın sırtır

“birazcık kıskançlık iyidir.. hadi, kraliçelik görevini yap şimdi..”

latty ve delora küçük adımlarla kalabalığın arasından scott ellen'a ilerlerken latty hem etraftakilere selam veriyor hem de mırıldanıyordu

“ben kraliçe olacağım da sen ne olacaksın?”

“ne büyük hayranı..ne olabilirim latty, ben de kraliyet elçisiyim..”

“ha şimdi aklına geldi..”

delora lattynin belini çimdiklerken latty bir an irkilir ama bozuntuya vermeden deloranın elini iterken iki genç kadın ve scott ellen arasında sadece bir kaç adımlık çim vardır...

“ben aslında luplex'teki üniversitelerin birine gitmek istemiyorum, ufku genişlesin, başka gezegenler de göreyim istiyorum ama aile faktörü çok önemli, bilirsiniz-“

“bir kadeh daha şarap ister misin ella?”

ella miles gülümseyerek teşekkür eder ve o arada zavallı kız da yarım saattir aralıksız konuşmasına bir ara verip nefes alırken dorian genç kızın kadehini de alarak kalabalığın arasında kaybolmaya çalışır, onun ella'dan sıyrıldığını gören wusla, cuslov ve calis'in yeterince misafirperverlik gösterdiği Neptün gizli servis başkanının yanından ayrılır ve genç adamı takip ederken dorian elindeki kadehleri garsonlardan birinin tepsisine koyar ve sarayın etrafından dolaşp arka bahçeye yönelirken onu tek gören ve takip eden wusladır..

“hoşgeldiniz bay el-“

“scott..nasılsınız majeste-“

“latty..teşekkür ederim çok iyiyim, siz?”

scott ellen da çok iyi olduğunu söylerken latty deloraya döner ve ikisini tanıştıtırırken scott hafifçe gözlerini kısarak deloraya bakar

“sizi dugan'dan hatırlıyorum, ashley'nin arkadaşısınız değil mi?”

delora gülümseyerek evet der ve ekler

“ashley sizden çok bahsetti ama tanışma fırsatımız hiç olmamıştı..”

scott gülümseyerek başını sallarken mırıldanır

“eminim bahsetmiştir..”

delora iki kardeşin arasında uzun yıllardır süren sürtüşmeden haberdar, yine de gülümseyerek yanlarına gelen tepsiden bir kadeh şampanya alırken latty bir şey istemediğini söyleyerek teşekkür eder ve tekrar scott'a döner

“önümüzdeki hafta Oreon'a katılacakmışsınız..”

scott kadehini iki elinde tutarken başını sallır

“her gizli servis ajanının aklında Oreon ya da Merkez Masa'da çalışma hayali yatar, benimki gerçek olduğu için seviniyorum..”

latty genç adamın keskin tonundan ve kendine güvenli duruşundan delora'nın neyi bu kadar çok görmek istediğini anlamış, genç adamı tekrar tebrik ederken scott teşekkür ederek deloraya ashley'nin venüs'ten dönüp dönmediğini sorar...

Colm ve ewan ordövrlerinin yanında şampanyalarını yudumlarken colm venüsün nasıl aklını başından aldığını ve aslında bir bekarlığa veda partisi için ne kadar uygun bir gezegen olduğunu söylerken gözü merdivenlerden bahçeye inen, dizlerine kadar, beyaz üzerine gri ve parlak ince şeritlerle süslü straplez elbisesi ve doğal dalgalı parlak sarı saçlarıyla tessaya takılır ve lokması boğazında kalırken ewan elindeki ordövrü ağzına atıp arkadaşının sırtına vuruyordur
“ne oldu colm? kafayı mı yedin, sakın!”
colm eliyle belli etmeden merdivenleri gösterirken ewan da o tarafa bakar ve *oh..*larken colm lokmasını sonunda doğru yere göndermiş, ewana yaklaşır ve fısıldar
“*venüs bakiresi..*”
ewan bir kez daha *oh..*layarak kadehi fondiplerken latty’nin nerelerde olduğuna bakınıyor, colm yeni ve dolu bir kadeh alıyordu..

dorian arka bahçede, yapay gölün karşısındaki beyaz koltukların birine oturur, gri takımının ceketini açar ve derin bir nefes alarak başını arkaya yaslar. yanındaki koltuğa da birinin oturduğunu duyar ve o oturanın ella olmasından deli gibi korkarak dikleşir ve gözlerini açarken askılı beyaz elbisesinin içinde parlayan wuslayı gördüğünde sakinleşerek tekrar başını geri yaslar, wusla gülerek dorian’ın telaşını izlerken konuşur
“ella o kadar da korkunç bir kız değil, sadece biraz... genç..”
“çok genç..”
“sen de yaşlı sayılmazsın..”
dorian gülerken wusla da gülümser
“miles iyi vakit geçiriyor, pek savaş çıkacak gibi değil..”
“ella ne yapıyor?”
“bilmiyorum, sen yanından ayrıldıktan sonra görmedim..”
“hemen buraya mı geldin?”
“evet..”
dorian dikleşirken wusla genç adamı izliyordur, dorian koltukta eğilerek dirseklerini dizlerine dayar ve sorar
“neden?”
ikisi gözlerini birbirlerinden ayırmazken wusla cevaplar
“iddia için bir şey bulabildin mi merak ettim..”
dorian gülümserken wusla da gülümser ve biraz sonra dorian yerinden kalkıp wusla oturduğu koltuğun önüne gelir, ellerini ahşap kollara dayayıp, yutkunarak ona bakan wuslaya eğilir hafifçe, genç kadının dudakları aralanırken dorian’ın gözleri o dudaklarda, mırıldanır
“buldum..”
wusla ne olduğunu ısrarla sormazken dorian genç kadının gözlerinin içine bakarak biraz daha eğilir ve dudakları hafifçe wuslanın kılere dokunurken genç kadın olağanüstü sıcak bir nefesle gözlerini kapatır ve başını kaldırırken ikisinin de ağızları açılıp dudakları birbirine geçiyor, wusla derin bir nefes alarak dorian’ı ensesinden kavrayıp genç adamın sıcak tadını en son damlasına kadar içiyorken, dorian tek eliyle wuslayı belinden kavrayıp koltuktan çeker ve ayağa kaldırıp iyice sararken wusla midesine bir şey oturarak dorianın boynuna sarılıyor, dorian bir eli wuslanın belini sarmış, diğeri saçlarının arasından girerek başını kendine çekiyorken ikisi de durmuyordur, hızlı nefeslerle, açık ağızlarla ve birbirini aptal kumaşların arasından hissetmeye çalışan vücutlarla öpüşürken wusla kısık bir ses çıkarak ayrılır ve ikisi de nefes nefese birbirlerine bakarken dorian dudaklarını ısırarak gözlerinin içi parlayan genç kadını izler ve eğilerek dudaklarına bu sefer hafif bir dokunuş bırakırken wusla genç adamın ensesindeki saçlarını okşayarak ona dokunan dudaklara gülümser..

colm ve ewan uzak bir köşeden tessa’nın vien’le konuşmasını izlerken colm gözlerini kısarak mırıldanır
“tabii vien bilmiyor, yoksa conrad’ın yanına yaklaştırmaz..zavallı adam..”
ewan sırtırtırken calis ikisinin yanına yaklaşır ve baktıkları yere bakarken sorar
“nereye bakıyorsunuz siz?”
ewan hala sırtırtırken colm da gülümseyerek içkisinden bir yudum alır..

“şunlar nereye bakıyor?”

cuslov flaslere bahçenin bir köşesinde, kafa kafaya vermiş bir şeyleri izleyen iki kaptan ve bir bilgisayar dahisini gösterir, daha sonra ikisi de onların baktığı yöne bakıp vien ve conradla konuşan tessa'yı gördüklerinde flasler bir an nefesi tekleyerek genç kadını inceler, sonra cuslova dönerek usul bir sesle konuşur

“sienna'nın kız kardeşi, şey..”

“ne?”

flasler tekrar tessaya bakıp ilgiyle cevap bekleyen cuslova döner ve fısıltıyla

“*venüs bakiresi..*”

cuslov *oh..*larken conrad'ın neden kadeh kadeh buz gibi şampanyaları fondiplediği şimdi anlaşılıyordur..

“conrad iyi misin hayatım?”

vien genç adamın kolunu tutarak ona bakarken conrad gömleğinin yakasını çekiştirerek başını sallar ve gülümser

“iyiyim, çok iyiyim... biraz bizimkilerin yanına gideceğim, çok memnun oldum tessa..”

tessa kibarca gülümseyerek aynı şekilde memnun olduğunu söylerken conrad genç kadının biri mavi diğeri bal rengi olan gözlerine bakarak hemen sonra arkasını döner ve bahçenin bir köşesinde onları izleyen bir yüksek kurul başkanı, bir kraliyet elçisi, birinden hiç hazzetmediği iki kaptan, bir de colm'a doğru hızlı adımlarla gelirken fısıldayarak sorar

“bu kızda bir şey var..”

cuslov başını sallarken genç adama bir kadeh uzatır, diğerleri sırtıyordur, conrad kaşlarını çatarak onlara bakarken

“neler oluyor?”

“tessa *venüs bakiresiymiş..*”

colmun gözleri büyürken cuslov başını sallayarak genç adamın bir kadehi daha bitirmesini izler...

grup kalabalıklaştıkça biraz dağılma kararı almış, cuslov ve calis usulca sohbet ederken latty ve delora arka arkaya duran iki gruba yaklaşıyordur, yüzlerindeki ifade pek memnun olmadıklarını gösterirken bayanlar sevgililerinin yanlarına gelmişlerdir, latty ölümcül soruyu sorar

“tessa hakkında duyduklarımız doğru mu?”

ewan tatlılıkla gülümserken sorar

“ne duydu ki sevgilim?”

“pek hoşuma gitmeyecek şeyler duydum *aşkım..*”

ewan yanındaki colm'a bakarak omzunu silkerken colm gözüyle delorayı işaret ederek şimdi ne halt yiyeceklerini soruyordur, ewan gözlerini devirerek bayanlara döner

“biz kötü bir şey yapmadık, neden kızyıyorsunuz?”

“sizin yarım saattir kızı izlediğiniz garsonlar arasında dolaşıyor sayın kaptan crash..”

ewan gözleri büyüyerek deloraya dönerken bütün garsonların kovulması emrini vermek ister ama şu anda karşısında onun emrine karşı gelecek yegane insan, kraliçe latty kaşını kaldırarak cevap beklerken colm elini kaldırarak araya girer

“izliyor olabiliriz evet, ama elimizde değil ki!? kız büyülü..”

latty yanağının içini kemirirken delora boynunu sıvazlıyordur, arkadaşına döner

“buna bir çözüm bulmamız lazım, ortada bu kadar alkol ve şunlar varken kızın güvenliği için bir şeyler yapmamız lazım en azından..”

şunlar adı verilen ewan ve colm çözüm bulmaya tam destek verirken latty gözlerini devirerek delorayla beraber uzaklaşır..

delora ve latty bir süre sonra vien'e de durumu açıklamışlar ve conrad vien'den hiç almadığı kadar ters bir bakış alırken conrad kendinin ne suçu olduğunu sorgulama ihtiyacı bile hissetmemiştir, şimdi dördü andrea'yla konuşan tessaya bakıyorken latty gözlerini kısarak conrada yaklaşır

“andrea ne olduğunu biliyordur.. sen git andreamla danset, biz de kız kıza bir muhabbet edelim..”

conrad gözlerini devirirken ceketini düzeltir

“kızın hayatını bağışlayın..”

bayanlar hahalarken conrad en çekici gülümsemesiyle onları selamlar ve andreaya doğru ilerlerken tessa onu görmüş, gülümseyerek selam verirken conrad'ın o muhteşem gülümsemesi adeta erimiş bir şekilde genç adam elini kaldırır ve andreaya derhal dans teklif ederken andrea tessayı gösterecek olur ama o sırada o tarafa gelen 3 bayan tessayı teslim alırken andrea da gülümseyerek conrad'a elini verir ve havuzun karşı tarafındaki orkestranın önündeki küçük sahneye ilerler..

dans pistinde conrad ve andrea olaydan haberi olmayan gözlere güzel bir dans şovu sunarken conrad genç kadına az önce tessayı üç şeytana emanet ettiğini söyleyerek ikisini de güldürüyor ama şu bakirelik işinin ne olduğunu da etraflıca öğrenmeye çalışırken, bahçenin diğer köşesindeki üç şeytan kurbanlarıyla gülerken sohbet ediyordur..

“demek düğün organizasyonları yapıyorsunuz..”
tessa berrak gülümsemesiyle başını sallarken delora sorar
“merkez masa için de bir dönem çalıştığınızı öğrendik..”
“çok kısa bir zamandı, brian keaney'le bir kere göreve çıkmıştım, ayrıca yine merkez masadan Mia Morricone da çok yakın bir arkadaşımıdır..”
üç şeytanın yüzü bir an merkez masanın, resmi olmasa bile, seks tanrısı olan Brian Keaney'nin ismini duyduğunda kasılırken, yine de üçü de içinden brian'ın yanında bile bakire kalmayı başarabilmiş genç kadını tebrik eder. Delora cevaba ilgiyle bir süre başını sallamış sonra kadehinden bir yudum alarak lattye dönüp bu sefer soru sırasının onda olduğunu göstermeye çalışıyordu. Latty kadehiyle oynayarak gülümser
“venüs tam bir aşk gezegeni olmalı..”
delora tessanın bakışlarından uzak bir gözlerini devirme seansı yaşarken vien gülmek için dudaklarını ısıırıyordu, tessa sempatik bir şekilde gülerken latty de daha da gülerken karşılık veriyordur. Karşılıklı gülüşler sinir bozucu bir hal almaya başlarken tessa sonunda işe yarayan bir şey söyler
“ben bir venüs bakiresiyim..”
bayanlar aaa ve oolarla bu bilgiyi karşılarken tessa kadehinin ağzını parmağıyla çizerek devam eder
“sizin huzurunuzu bozmak istemem ama bilmeniz en iyisi.. Venüste kalan bir kaç bakireden biri benim. Üstelik en yaşlısıyım..”
delora bu sefer güçlü bir şekilde hah!larken herkes ona döner, genç kadın özür dileyerek, tessa yaşlıysa onların ne olduğunu sorar ve bir gülümseme daha alırken tessa cevaplar
“venüslüler evrendeki en uzun ömüre sahip varlıklardır, ben de ablam da bir hayli yaşlıyız diyebilirim, ama bu sadece sayıların farkı, biyolojik olarak ben de sizinle yaşıt sayılırım..”
bayanlar buna üzülseler mi, sevinsele mi bilemezken tessa onların karmaşık ifadelerine güler
“bakireyim, ve bakire olarak da kalacağım. Endişelenmenize gerek yok..”
bayanlar gülerken onların endişelendiren zaten tessa değildir. Endişeler akıllarda kalmaya devam ederken konu sienna'ya kayar..

conrad aldığı bilgilerin tamamını oreon'un erkek nüfusuna beyan etmek üzere andrea'dan ayrılmış, bahçeyi turlarken andrea ve latty hala tessayla sohbet ediyor, bakirelik meselesi kendini kontrol etmeyi henüz başaramamış bir kaç bakış haricinde şimdilik gündemi teşkil etmiyorken üçlüden ayrılan vien ve delora wusla'nın nerede olduğunu merak ederek etrafa bakıyorlardır, vien onunla beraber kayıp olan bir başka ismi daha tespit ettiğinde gülümser, deloranın ne olduğunu sormasına fırsat kalmadan vien, sarayın sol tarafından dolaşarak bahçeye giren çifti gösterir, delora kocaman gülümser..

dorian tessa'yı gördüğü anda daha yüz ifadesinin değişmesine bile fırsat bulamadan conrad tarafından güvenli bölgeye çekilirken vien sırtarak wusla'nın yanına yanaşır
“wusla?”
wusla gülümsemesine engel olamadan viene döner
“vien?”
vien garsondan ikisi için de birer kadeh alıp birini wuslaya uzatır ve arkadaşının kadehine kendininkini hafifçe vurarak gülümser
“sonunda aklının başına gelmesinin şerefine!”

vien kadehinden büyük bir yudum alırken wusla da keyifle soğuk şampanyayı yudumlar..

kokteyl sürüp giderken bahçede geldiğinden beri gözleriyle birini arayan genç bir adam, scott ellen, bakışlarını bir süre tessadan alamamış olsa da konsantrasyonunu neye vereceğinin eğitimini almış bir ajan olarak tekrar arayışına devam eder ve sonunda ana giriş kapısından saraya giren kardeşi ashley'i gördüğünden elindeki kadehi garsonların birinin tepsisine koyup o tarafa doğru ilerler..

ashley bahçeye girer girmez bir taraftan ona doğru gelen delorayı görerek gülümser, diğer taraftan yanında abisinin sesini duyduğunda gülümsemesi silinerek ona döner

“bir tatsızlık çıksın istemiyorum-“

“çıkmaması için elinden geleni yaptın zaten, venüse bile gittin ashley. çabanı takdir ediyorum..”

ashley dişlerini sıkarak abisine dönerken delora onları gördüğünde yarı yolda yönünü değiştirmiştir.

İki kardeş bahçenin biraz daha تنها olan bir köşesine giderken ashley siyah askılı elbisesi içinde kollarını kavuşturur ve parlak siyah kahkülerini geri atarak başını sallar

“pekala, dinliyorum..”

scott dudaklarını ısırarak bir an etrafına bakar, sonra ellerini pantolonunun beline koyarak ashleye döner

“seni oreon’a transfer ettireceğim..”

ashleynin gözleri dehşetle büyürken itiraz etmek için elini kaldırır ama scott genç kadının kolunu tutarak aşağı indirirken sertçe fısıldar

“dugan’da daha fazla kalamazsın, bir şeyler olacak..”

ashley kolunu çekerken aynı öfke dolu gözlerle abisinin mavi gözlerinin içine bakar

“senin lafını dinleyecek yaşı çoktan geçtim ben scott. o yüzden bana ne yapmam gerektiğini söyleyemezsin..”

scott sinirle gülerken eliyle saçlarını geri atar

“söylemekle zaman kaybediyorum zaten. yaptığım zaman itiraz edemezsin..”

“öyle bir şey yapmayacaksın!”

“iyi eğlenceler ashley..”

genç adam arkasında sinirden köpüren bir kız kardeş bırakarak tekrar kokteyle dönerken ashley şimdi onun arkasından gidip suratına bir yumruk patlatmak istiyordur ama kahrolası yine onu gafil avlamıştır ve ashley bundan açık açık nefret ediyordur, nefret..

ashley elinde şampanya kadehi, taş merdiven korkuluklarına dayanmış bahçeyi izlerken delora yanına gelir

“iyi misin?”

ashley sinirle güler

“oreon’a geliyorum..”

delora bir an sevinse mi üzülse mi bilemezken ashley ona döner

“dugan’da kalmam güvenli değilmiş, bir şeyler olacaktı..”

delora bu bir şeyler olma işinden hiç hoşlanmamış, kaşlarını çatar

“ne demek bir şeyler olacaktı?”

ashley elini sallar

“ben oraya atandığımdan beri dugan’da bir şeyler oluyor, özel bir şey değil..”

“yine de çok hassas bir dönemdeyiz bir şey olacaksa bizim de haber-“

“söylediğime pişman etme delora, bir şey olacaksa neptünden raporları almış olurdunuz zaten..”

“doğru, ama yine de-“

“sadece benimle inatlaşmak için yapıyor, ciddiye alma lütfen..”

delora iç çekerken ashley de kadehinden bir yudum daha alır

“oreon’a gelmek istemiyorum.. sorunu sırf güvenlik olsaydı beni satürne yollardı.. Spalia tekrar canlanmaya başladığından beri en kontrollü yer orası, ama gel gör ki sevgili abim küçük kardeşini dizinin dibinde tutmak istiyor-“

“seni sevdiği içi-“

“ya tabii..”

delora başka bir şey söylemeden önüne dönerken dugan’dayken bu diyalogun “scott” yerine “cuslov” ismi kullanılan bir versiyonunu bir çok kez ashleye paylaştığını hatırlar ve gözleri ablasını ararken ashley devam ediyordur

“ikimiz de akademiye girdiğimizden beri tartışmadan bir günümüz geçmiyor.. sırf scott’tan biraz uzak kalabilmek için Neptün terfiisini reddettim ben..”
delora bildiğini söyleyerek arkadaşının kolunu sıvazlarken ashley iç çeker
“bazen neden başımı alıp Ceres’e gitmiyorum bilmiyorum..”
delora gülümserken sorar
“hergün ibadet mi edeceksin?”
“belki aklım başıma gelir..”
“gerekirse desteklerim?”
ashley anlaştık diyerek kadehini deloraninkine tokuştururken iki genç kadın içkilerinden yeni bir yudum alırlar ve kokteyl sohbetlerinin %99unda mutlaka adı geçen tessa bu sefer ashley ve delora ikilisinin gündemine konar..

andrea bir süre içeri girdiğinde siennaya bakmak için yukarı çıkmış, genç kadının rahatça uyuduğunu görüp hatta *hissedip* kapısını kapatırken koridora giren tessayı gördüğünde gülümser
“hey..”
tessa da gülümseyerek odaya doğru ilerlerken andrea kapıyı işaret ederek
“çok rahat uyuyor, sabaha kendini eskisinden bile iyi hissedecek..”
tessa teşekkür ederken andrea gülerek elini sallar
“ah ben bir şey yapmadım, zor zamanlarda bünyemiz normalden daha çabuk toparlanır.. Sienna şimdilik bilmese de çok güçlü..”
tessa anladığını söyleyerek başını sallarken saçını kulağının arkasına atarak sorar
“bu konuda seninle biraz daha konuşmak istiyorum andrea.. eminim ablam her şeyi bir anda kontrol altına almak için kendini helak edecek ama ben hazırlıklı olursam en azından beni düşünmek zorunda kalmaz..”
andrea hiçbir şeyi sormaktan çekinmemesini söylerken tessa teşekkür eder ve iyi geceler dileyerek odasına dönerken andrea da tekrar merdivenlere yönelerek son bulmak üzere olan kokteyl için aşağı iner...

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

Ertesi sabah Latty ve Ewan taş merdivenlerden inerek ön bahçeye çıkıyorken özel bir uzay aracı her sabah olduğundan farklı bir şekilde, bu sefer ewan’ı guadalajaraya götürmek için bekliyordur, ewan lattye dönerek sorar
“james’e söylemek istediğin bir şey var mı?”
“direkt guadajara izni için teşekkür et, selam söyle ve maynarda davet ettiğimi söyle..unutma..”
ewan gözlerini devirerek not alacağını söyler ve bir öpücük alarak geri çekilir
“akşam görüşürüz, dikkatli ol..”
latty gözlerini devirerek sayın kaptan crashin saçlarını düzelterip aracına yollarken gülümseyerek onun araca girmesini ve uzaklaşmasını izler, sonra temiz havayı içine çekerek maynard’da kalanlar için arka bahçede başlamış olan kahvaltıya döner...

latty tekrar masadaki yerine oturup portakal suyunu alırken wusla ona döner
“bu sefer direkt guadalajaraya gidiyor değil mi?”
latty bardağını indirip başını sallarken delora onlara döner
“iyi oldu, verankton üzerinden gitmek bazen çok vakit kaybettiriyor..”
wusla da aynı fikirde olduğunu söylerken bahçeye açılan kapıdan dorian geliyordur, wusla genç adamı gördüğünde gülümser ve arkasına yaslanırken delora ve latty dorian masaya yaklaştıkça ne yapacağını bekliyorlardır. Dorian yürür, yürür, yürür, wuslanın yanına gelir, genç kadının sağındaki hasır iskemlelerden birini çeker, oturur, sonra wuslaya dönerek günaydın der ve genç kadına uzanarak hafifçe öperken delora ellerini birbirine vurarak lattye döner
“kazandım!”
latty tatsız bir ifadeyle cebinden parayı çıkarıp deloraya uzatırken wusla ve dorian onları izliyorlardır, ikisi arasındaki para ve ego alışverişi bittikten sonra wusla kaşını kaldırmış, sorar
“üzerimize bahis mi oynuyorsunuz?”
delora paralarını cebine koyarken sırtır

“biz de böyle eğleniyoruz işte ne yapalım?”

dorian deloraya bakarak şöyle bir güler ve kahve fincanına uzanırken latty keyifle, ona bu gülme işini daha sık yapmasını söylüyordur..

dorian’ın ardından biraz sonra andrea, sienna ve tessa üçlüsü de arka bahçeye inmişken herkes siennaya nasıl olduğunu sormuş, genç kadın çok daha iyi hissettiğini söyleyip teşekkür ederek her şeyin çok güzel görüldüğü masada yerini almışken tessa diğerlerinin nerede olduğunu soruyordur, delora ona döner ve

“Ewan guadalajara’ya, diğerleri de oreon’a döndüler..bir süre için maynard’da sadece biz varız..” genç kadın hemen sonra eliyle oturanları gösterir

“ve şu masada gördüğün insanlar oreonda 7/24 olmasına gerek olmayanlar olarak da biliniyor..” wusla gülerek öyle bir şey olmadığını söylerken delora aslında bir şikayeti olmadığını belirterek onları izleyen tessaya portakal mı elma suyu mu tercih ettiğini sorar..

maynard açık havada zevkli bir kahvaltıya ev sahipliği ederken oreon’da gün aralarına yeni katılan bir ismi karşılama toplantısıyla başlıyordur. Ewan’ın yokluğunda genel güvenlik departmanının başkanlığı calis’e geçmiş, genç adam şimdi yeni dışişleri güvenlik departmanı başkanı Scott Ellen’i karşılamak için düzenlenmiş toplantının başkanlığını yapıyordur..

“Bugün itibariyle Neptün gizli servisinin en başarılı ajanı Scott Ellen’i Dışişleri güvenlik departmanı başkanı olarak hepimize tanıtmak isterim..”

büyük toplantı odası kısa süreli bir hoşgeldin alkışıyla dolarken Scott, Calisle el sıkışarak teşekkür eder ve Calis’in yerine oturmasıyla masa başında ayakta kalarak mavi gözlerinde sert ve parlak bakışlarla oturanlarla kısa göz temaslari kurarak konuşur

“Şu anda benim yerimde olmak isteyen en az elli kişinin ismini sayabilirim ve bu kesinlikle hafızamın ne kadar kuvvetli olduğunu göstermek için olmaz..”

masa başındakilerden usul gülüşmeler duyulurken scott da hafifçe gülümseyerek devam eder

“o elli kişi de şu anda evrenin en önemli iki merkezinden birinde olma gururu ve heyecanını benim kadar yaşamak isteyen insanlar. Güvenlik alanının herhangi bir dalında çalışan biri için Oreon’da olmak, işin merkezinde, yeteneklerinizin ve hayatınız boyunca öğrendiğiniz her şeyin gerçekten kullanılacağını bildiğiniz bir yerde olmak büyük bir gururdur. Ben bugün bu gururu sizinle beraber bu toplantı odasında bulunarak fazlasıyla yaşıyorum. İlerleyen günlerde Oreon ve Luptex adına başarılı işlere adım atmak dileğiyle herkesi selamlıyorum..”

Toplantı odası genç ajan ellen’in konuşmasının ardından çok daha konuksever bir alkışla dolarken scott teşekkür ederek yerine oturur ve sözü tekrar calis’e bırakırken Oreon genel güvenlik departmanı yeni üyelerinin katıldığı ilk olağan kurul toplantısına başlar..

kahvaltıdan sonra latty ve wusla oreon’la görüşmek için saray içindeki ofiste çalışırken delora bugün kraliyet adına halka yardım eden hayır kurumlarına uğramak için şehire ineceğini söylemiş ve işlerini bitirdikten sonra alışverişte ona yardım etmesi için shanshayı da lattyden ödünç almışken iki bayanın akşam geç saatlere kadar dönmesi beklenmiyordur. Maynard’ın diğer sakinleri element bükücüler ve tessa ise bugün ilk defa siennayla birlikte açık havada bir çalışma yapıyorlardır...

dorian, andrea ve tessa havuzun başındaki masada *havadan ve sudan* konuşurken andrea elinde bir mum ve kavanozla onların yanına gelir ve mumu dorian’a uzatır

“bunu benim için yakar mısın dorian?”

genç adam mumu eline aldığı anda beyaz mum usulca yanmaya başlarken andrea teşekkür ederek mumu alır, kısa boylu şamdanına yerleştirip kavanozu da üzerine kapatır ve siennaya döner

“bu mumun sönmemesini sağlamamı istiyorum sienna..”

genç kadın kavanozun içinde yanan ama birazdan yeterince oksijen kalmayacağı için sönecek olan muma baktıktan sonra andrea’ya döner

“ne yapacağımı bilmiyorum?”

andrea dorianın yanındaki iskemlelerin birini çekip otururken konuşur

“ben de ne yapacağımı bilmiyorum ama odaklanmaya çalış. Alevin şu anda ihtiyacı olan oksijen, bunu düşün..”

andrea göz ucuyla tessaya bakıp kardeşinin sakince onu izlediğini görürken derin bir nefes alarak kavanoza döner ve yavaş yavaş zayıflayan alevi izlerken dorian ve andrea da siennayı izliyordur.

Sienna alevin gücü azalmaya devam ettikçe kaşlarını çatıyor, azalmamasını bütün kalbiyle istiyor ama ne yazık ki bir değişiklik olmuyorken biraz sonra mum söner, andrea üzüntüyle iç çekerek arkasına yaslanır
“ne yapacağımı bilmiyorum..”
tessa ablasına destek olmak için kolunu sıvazlarken andrea bunu daha ilk olduğunu ve umudunu kaybetmemesini söyler ve kavanozu kaldırır, dorian mumu tekrar yakarken andrea kavanozu tekrar eski yerine koyup siennaya tekrar denemesi için işaret eder..

2 hafta sonra...

“hissediyor musun?”
sienna ilgiyle dorian’a bakarken genç adam avucunun içindeki alevin titremesini izliyordur, mırıldanır
“biraz daha..”
sienna derin bir nefes alarak bakışlarını güçsüz aleve dikerken andrea büyük salonun kapısının önünden geçiyordur, sienna ve dorian’ı gördüğünde gülümser ve sessizce bir köşede durup ikisini izlerken dorian siennaya bakar
“yapabilirsin..”
genç kadın başını sallarken yeşil gözleri dikkatle aleve dikilmiş, andrea ve dorian da onu izliyorken birden ateş kıranın elindeki ateş söndüğünde siennanın gözleri büyür, hızla dorian’a bakarken sorar
“sen mi yaptın!?”
dorian avcuna bakarak gülümser
“hayır..”
“ben mi yaptım!?”
genç adam başını sallarken sienna kendini tutamaz ve dorian’a sarılırken genç adam da gülümseyerek onu tutuyordur, andrea da artık içeri girerken sienna göz ucuyla onu görmüş dorian’dan ayrılarak heyecanla şakır
“yaptım andrea!”
güzel toprak kıranın kahverengi saçları bir anda nereden geldiği belli olmayan bir rüzgarla havalanırken sienna’da heyecan dolu bir ses daha çıkar
“bunu da ben yaptım!”
iki genç kadın sarılırken salona bu sefer telaşlı bir tessa girer, dorian onu gördüğü anda yutkunarak gerilerken arkasındaki bir koltuğa çarpar, andrea ve sienna kaşlarını çatarken tessa yüzünü buruşturur
“çok üzgünüm dorian.. sienna, derhal buraya gel..”
sienna kardeşinin yanında giderken andrea dorian’a iyi olup olmadığını soruyordur..

“yaptım tessa, az önce ateşi söndürüp andreanın saçlarını uçuşturdum-“
“muhteşem, harika ve şimdi buna deliler gibi sevinemediğim için beni lütfen öldürme ama daha büyük bir problem var..”
sienna kardeşinin herhangi bir problemini evrendeki tüm elementlerden daha üstün tutuyordur, endişeyle sorar
“ne oldu?”
“regl oluyorum..”
“bu sorun-oh..OH..”
tessa tırnağını kemirirken başını sallar, sienna onu derhal kolundan tutup yukarı, lattynin odasına giderken yolda herhangi bir karşı cinsle karşılaşmamaya özen gösteriyordur..

“yüce luslo...”
sienna ve tessa, latty’nin yatağında onun karşısına oturmuş ve durumu anlatmışken latty yeni edindiği bilgileri sindirmekte biraz zorluk çekiyordur, iki elini de kaldırarak bir an düşünür, sonra iki kız kardeşe bakar
“şimdi.. yanlışsam beni düzeltin..”
sienna ve tessa başlarını sallayarak beklerken latty durumu hem kendine hem de tanrı lusloya bir özet geçer

“tessa bir venüs bakiresi olduğu için her regl döneminde güçlerinin kontrolünü tamamen kaybediyor, herkesin hormonları şaşıyor, her şey birbirine geçiyor..”
tessa evet derken latty sorar
“kaç gün sürüyor?”
“iki.. belki üç..”
latty hımlarken sienna ona bakıyordur
“latty?”
genç kraliçe hafifçe gülümserken tessa kaşlarını çatar
“ne düşünüyorsun-“
“genel olarak hormonlar mı şaşıyor yoksa özellikle sana mı saldırmak istiyorlar?”
“benimle bir alakası yok bu sefer ama bu dönemde en son venüs dışında olduğumda insanlar akıllarını kaçıyordu..”
“neredeydin?”
“satürndeydim..”
latty başını sallar
“biz insanlardan daha güçlüyüz.. bunu engellemek için bildiğiniz bir yol var mı? venüste ne yapıyordunuz?”
sienna omzunu silkerek tessaya bakar, sonra lattye döner
“venüste bir şey yapmamıza gerek kalmıyor..”
latty *tabii ya* diyerek yanağının içini kemirirken sakince diğer iki bayana döner
“ben bunu çözecek bir tılsım var mı araştıracağım ama şu an için bir şey yapamayacağımıza göre ve bugün de Cuma olduğuna göre, oreondan gelenleri de bu konuda bilgilendirip kendilerini kontrol etmeye çalışmalarını söyleriz...”
tessa kontrol kısmının *birazcık* zor olacağını söylerken latty gülümser
“birbirimizi öldürmediğimiz sürece sorun yok..”
sienna korkuyla tessaya bakarken genç kadın gözlerini devirir
“tabii ki öyle bir şey yok..”
sienna yine de emin olalım derken latty ona sakin olmasını söyleyerek tessaya döner
“sadece erkekleri mi etkiliyor?”
“en başta öyle başlıyor-“
“ki az önce dorian ilk kurbanımız oldu..”
latty sırtırtırken sienna da gülümser, tessa onların durumdan zevk almaya başladıklarını görünce gözlerini devirir
“bir kaç saat sonra siz de dorian gibi olduğunuzda zevk almak için neler yapacaksınız göreceğiz..”
latty ohlarken sienna daha önce hiç kardeşinin kontrolsüz güçleri altında kalmamış kaşlarını çatar, bu sefer tessa sırtırtır..

“oreon yuvaya döndü!”
delora keyifle içeri girerken yukarı sesleniyordur, onun arkasında bütün ekip haftasonunu maynardda geçirmek için birer ikişer içeri girerken delora tekrar kapıya döner ve ashley’le abisi scott’u da içeri davet ederken scott bir an nefesinin kesildiğini hissederek merdiven tarafına bakar, genç adamın renginin çekildiğini gören delora merdivenlerden inen üç başlı bir yaratık görmeyi bekleyerek o tarafa baktığında tessa ve diğerlerinde görünce gülümser ve tekrar scotta döner
“birazdan alışırsın..”
scott başını sallarken bayanlar önden büyük salona giriyorlardır, genç adam da onları takip ederken gözlerini deloranın kalçalarından çekmeye çalışıyordur..

herkes büyük salonda toplandığında latty önemli haberi vermiş ve herkesin ne yapacağını bilemeyen rahatsız suratları odayı dolduruyorken tessa rahatsızca yerinde kıpırdanır ve o anda colmdan tanımlanamayan bir ses çıkarken bütün gözler ona döner, genç adam çok özür dileyerek oturduğu koltuğa kendini biraz daha gömerken latty ayağa kalkar
“ben buna karşı nasıl bir tılsım yaratabiliriz araştıracağım, ben bir şey bulana kadar herkesin kendini kontrol etmesi gerekiyor-“
“oreon’a geri dönelim..”
conrad hariç herkes colm’un fikrine bir ağızdan katılırken conrad ona göre ortada hiçbir problem olmadığını söylüyordur, colm onun hormonlarının zaten doğuştan bozuk olduğunu söylerken conrad itiraz edecek olur ama tessa yüzünü buruşturarak onların lafını keser
“uzaklaşsanız da bir işe yaramaz, bir kere etkisi altına girdiniz..”

herkesin umutları bir anda sönerken conrad colma kaşını kaldırarak kolunu vienin omzundan atarken genç kadın karnındaki kelebeklerle derin bir nefes alarak güler
“bir hayli ilginç olacak..”
tessa çok özür dilerken, şöminenin yanında dorianla birlikte oturan wusla özür dilenecek bir şey olmadığını söyleyip latty'e döner
“hepimiz aklı başında yetişkinleriz, bir problem olacağını sanmıyorum latty..”
genç kraliçe gülümserken tekrar yerine oturur ve yanındaki ewana dönerken genç adam ona öyle bir gülümser ki latty zevkten diken diken olur, dudağını ısırarak önüne dönerken conrad ne zaman yemeğin başlayacağını sorarak şu anda yemek yemeyi düşünen tek insan olmanın gururunu yaşar..

SOUNDTRACK / *Timbaland feat. Justin Timberlake - Release*

akşam yemeği bu sefer bir hayli kısa sürmüş, herkes sarayda başka bir yere dağılmışken ashley colm'la beraber sarayın güvenlik sektöründedir, scott söz verdiği günden bir hafta sonra ashley'nin maynardın güvenlik sektörünün başına atanmasını sağlamışken daha önce yetkiyle sektör başı olmuş Thomas bu sabah mutlulukla plutoya terfi etmiş, onun yerine gelen ashleyse şimdi rahatsızca etrafına bakıyordur. Sektörde gece nöbete kalanlar kesinlikle başlarını masalarından kaldırmazken böylece hem işler yolunda gidiyor hem de kimse birbiri hakkında fantaziler üretmiyordu, colm teker teker kimin ne iş yaptığını, daha çok hangi sistemlerin kullanıldığını, bağlantıların ne kadar aralıklarla güncellendiğini, yedeklemelerin nasıl yapıldığını ve daha bir çok şeyi tanrıya şükür ezbere anlatıyorken ashley dugandaki güvenliğe benzer yönleri kavramış, gerisini colmun kollarını, omuzlarını, boynunu ve dudaklarını izleyerek geçiriyorken genç adam dönerek ona bakar, ashley gülümserken colm yutkunarak ellerini ceplerine sokar
“işte böyle..”
ashley hımlarken tekrar genç adamı süzer ve mırıldanır
“delora arkadaşım olduğu için şanslısın..”
colm kaşını kaldırırken ashley sırtır ve arkasını dönüp optik sensörlü kapıların iki yana açılmasıyla dışarı çıkarken colm hızlı bir nefes bırakarak genç kadını takip eder...

latty gülerek yatağa düşerken ewan üzerinde yükseliyordu, genç adam sırtarak ona eğilirken latty keyifle inler, ewan dudakları bırakıp hızla lattynin boynuna doğru yol alırken genç kadın onun saçlarını karıştırarak dudaklarını ısırır, elleri arasındaki sarı saçlar yavaş yavaş aşağı doğru inerken latty gülerek mırıldanır
“tılsımı araştırmaya başlamam lazım..”
ewan altındaki muhteşem kadının belini öpüp başını kaldırır
“bunu engellemek için mi tılsım yaratacağız..”
ewan tekrar lattynin üzerinde yükselip eli genç kadının bacaklarının arasına inerken latty inleyerek gözlerini kapatıyordur, ewan sırtır
“hiç sanmıyorum..”
kraliçe gülerek kaptanı saçlarından kendine çeker ve dudaklarına saldırırken tılsım bir süre için daha araştırılma aşamasında kalır...

sarayda çiftler odalarında, bekarlarsa onlarca farklı odanın birinde uykularının gelmesini beklerken o bekarlardan bir tanesi ve bu durumun sorumlu kişinin ablası olan sienna mutfakta, buzdolabına eğilmiş onu mutlu edebilecek bir yiyecek maddesi arıyordu; çikolatalı pasta, çikolata sosu, saf çikolata..
sienna çok zengin bir paletle buzdolabının kapağını kapatıp arkasını döndüğü anda mutfakta umut arayan başka biriyle, flaslerle çarpışır ve siennanın zavallı çikolatalı pasta dilimi flaslerin gri tişörtüne yapışırken ikisi de bir an dururlar, flasler üzerinden kayıp yere düşen pastanın tişörtünde kalan çikolatalı kremasından bir parmak alıp ağzına götürür, sienna genç adamın parmağındaki kremayı yalamasını izler ve dudakları hafifçe açılırken bir an sonra aynı genç adamla göz göze geldiğinde kaşlarını kaldırır ve kocaman gülümserken flasler de aynı şekilde gülümser
“pastanın son dilimi değildi umarım..”
“öyle olsaydı şu anda ağlıyor olurdum..”

ikisi de gülerken flasler genç kadının elindeki çikolata paketlerinden birazını alır ve kocaman mutfağın ucundaki masaya götürüp koyarken sienna dolaptaki pastanın hepsini çıkarıp genç adamı takip eder..

colm ve ashley odalarına gitmek için ayrılmışken genç adam odasından çıkan tessayla karşılaşır ve bir anda taş kesilirken tessanın da eli kapıda kalmıştır, ikisi birbirine bakarken tessa rahatsızca gülümser ve gözü hafifçe aşağı kayarken kaşlarını kaldırarak tekrar colmun tam gözlerinin içine bakar

“ben.. ben odama gireyim..”

colm bir şey söyleyemezken tessa ne yapacaksa vazgeçmiş, tekrar odasına girip kapıyı kapatır ve onun hemen ardından colm neredeyse koşar adımlarla odasına gider ve kapıyı açtığı anda üzerine saldıran delorayla rahatlayarak genç kadını belinden kavrayıp kaldırdığı gibi kapıyı iterek kapatır..

bütün çiftler odalarında kendilerini rahatlatmayı başarırken zavallı vien wusla tarafından bir odaya tıkılmış, arkadaşının ona söyleyeceği şeyi bekliyordur, wusla ellerini saçlarından geçirir ve gitmek için sabırsızlandığını bildiği viene dönerek ellerini açar

“ben dorian’la yatamam..”

vien bir an duyma bozukluğu geçirdiğini sanarak gözlerini kırıştırır

“efendim!?”

“yatamam-“

“BEN YATTIĞINIZI SANIYORDUM!”

“biraz sessiz ol! ve hayır, yatmadık..”

vien wusla’ya aklını kaçırmış gibi bakarken, anlayamıyordur, kavrayamıyordur

“wusla.. dorian.. ateş.. tutku... SEKS?!”

wusla bildiğini söyleyerek ellerini birbirine vurur ve odada volta atmaya devam ederken vien ayağa kalkıp wuslayı kolundan çevirirerek kendine döndürür

“daha konuşmadınız, değil mi?”

wusla yüzünü buruşturup neredeyse inleyerek bir hayır mırıldanır, vien çok öfkeli, çok kızgın, çok.. *her şey* olarak wusla’ya döner

“tanrım wusla, şimdi gidip hemen konuşuyorsunuz, her şeyi anlatıyor ve o adamı yatağa sokuyors-“

“şimdi olmaz!”

“nasıl olmaz?!”

“şimdi yanına gidersem yatarız..”

“wusla!? kaç yaşındasın?! 40!?”

koskoca oreon yüksek kurul başkan yardımcısı sinirle tırnağını kemirerek şu an ne yapacağını bilemiyorken vien elleri belinde, dudağını kemirerek ayağını yere vuruyordur

“zamanlaman muhteşem.. o adama şimdi söylemezsen yarın sabaha kadar ölür..”

wusla gözlerini devirirken vien ellerini indirir

“ciddiyim ben wusla, adamın ihtiyacı var.. iki haftadan beri ateşi kaç derece sen biliyor musun? ben yattığınız için güç topluyor sanıyordum ama adam ölüyormuş!”

wusla bir anda neredeyse katil statüsüne yükselirken vien arkasını dönerek kapıyı açar ve wuslaya koridoru göstererek konuşur

“şimdi gidip söylemen gereken şeyi söylüyorsun ve sen dorian’ın hayatını kurtarıırken ben de kendiminkini kurtartıyorum..”

wusla kem küm edecekken vien genç kadını kolundan çekip dışarı çıkarır ve odasının tarafına iterken hemen sonra o da kendisinininkine koşarak onu bekleyen conradın yanına giriyordur..

flasler ağzına bir çikolata daha atarken sienna pasta kabında kalmış kremayı kaşıkla sıyrıyordu, flasler çikolata pakedini alıp arkasına yaslanırken güler

“çok zavallıyız..”

sienna kaşığı yalarken gülüyordur

“kesinlikle katılıyorum..”

“biz de katılabilir miyiz?”

flaser ve sienna kapıya dönüp cuslovu ve yanındaki calisi gördüklerinde flasler elindeki pakedi onlara uzatır, sienna da pasta kabını ve elindeki kaşığı gösterirken cuslov siennaya, calis de flaslere gidip ilaçlarını alırlar.. cuslov çikolatalı kremayla buluştuğunda keyifle gözlerini kapatarak siennanın

yanındaki iskemleye çöküyor, hala ayakta olan calis de bir avuç çikolata topçuğunu ağzına atarken pakedinin elinden alınmasıyla hızla yanına döner ama ashleyi gördüğünde gülümseyerek ağzındakileri kıtırdatmaya devam eder, genç kadının arkasından abisi de mutfağa gelip koyu bir kahveye ihtiyacı olduğunu söylerken sienna kahve yerine uykusunun gelmesi için ballı süt öneriyordur..

wusla odasına girip kimseyi görmeyince gülümser ve derin bir nefes alarak tekrar koridora çıkar, hemen yanındaki dorian'ın kapısını tıklatırken alt dudağını kemiriyordur, kapı açılıp dorian görüldüğünde wusla konuşmaktan çok sabaha kadar dudaklarını bu adama vermek isterken bir an sonra kendini toparlar ve ellerini kaldırarak ciddiyetle konuşur
“dorian, seninle konuşmam gereken bir şey var..”
“tamam.. gel..”
genç adam kapıyı biraz daha açarken wusla içeri girer ve odada yanan mumları gördüğünde ince bir ses çıkarırken dorian hemen arkasındadır
“dinliyorum..”
wusla tekrar derin bir nefes alarak ona dönerken dorian bilerek ve isteyerek ona dokunmaktan kaçınıyordur, wusla da aynı şekilde ellerini arkasında bağlarken gülümser ama o anda dorian'ın ona eğilmesiyle arkasında bağladığı elleri genç adamın boynuna dolanırken dorianın dokunmaktan çekinen elleri wuslayı belinden ve sırtından kavrayarak kendine çekiyordur, wusla biraz sonra inleyerek dorianın başını iki eliyle kavrar ve kendinden uzaklaştırırken genç adamın gözlerinde neredeyse alevleri görüyordur, artık ne olursa olsun diyerek sonunda söyler
“benim bir kızım var dorian..”

SOUNDTRACK / Switchfoot - On Fire

dorianın wuslayı tutan elleri bir anda kasılmışken genç kadın hala onun gözlerine bakıyordu, belindeki eller bir an sonra rahatladığında dorian ona eğilir ve dudaklarına yumuşak bir öpücük bırakıp yavaşça geri çekilir, wusla hala emin değil, ona bakarken dorian önündeki güzel kadının saçlarını dikkatlice omzundan geri iter ve sorar
“adı nedir?”
wusla gülümserken dorian sarılarak kulağına mırıldanır
“delialona..”
dorian sarıldığı kadının saçlarını koklarken derin bir sesle mırıldanır
“çok güzel bir isim..”
wusla kalbi kanatlanarak dorianın saçlarını okşarken genç adam tek eliyle wuslanın saçlarını boynundan çekip dudaklarını yavaşça açılan tene değdirdiğinde wuslanın kanatlanan kalbi bir an durur ve genç kadın gözlerini kapatarak boynunu gerer, dorian'ın dudakları sıcak tende gezmeye devam ederken wusla yutkunarak yavaşça geri çekilir ve hemen sonra ikisinin dudakları buluşurken odadaki mumların alevleri güçleniyordur..

wusla kırmızı kumaşların arasında uzanmış, üzerindeki adamın onu izlemesini izliyorken gülümser, dorian gözlerinin içine baktığı kadının bir tanrıça olduğunu düşünürken tek eliyle genç kadının boynundan başlayıp göğüslerini, karnını, belinin kıvrımını ve kalçasını takip eden ateş gibi bir yol izlerken wusla derin nefeslerle gözlerini kapatmış, teninde gezen küçük ateş parçalarını hissediyorken biraz sonra o ateş dudaklarını bulduğunda genç kadının elleri dorianın sırtında dolaşıyor, dorian wuslanın dokunuşuyla daha da alev alıyorken ikisinin dudakları ayrılır, siyah odada, sarı mum alevlerinin ışığında, kızıl bir yatakta yatan iki beden birbirine dokunuyorken dorian hala tam anlamıyla neye sahip olduğunu kavrayamıyordu, iki nazik el yüzünü okşayıp boynunu sararken genç adam gözlerini kapatır, wusla dokunduğu adamın bütün tutkusunu teninde hissediyorken başını hafifçe yana eğerek ve dorianın boynunda duran elleri genç adamın ensesinden onu wuslaya eğerken ikisinin dudakları tekrar birleşir ve dorian artık genç kadının içine girip tam anlamıyla bir bütün olurken wusla sırtını gerer ve hayatında daha önce hiç tatmadığı bir zevkin damarlarındaki kanı kaynattığını hisseder..

dorian bir hayaldeymiş gibi wuslanın içinde hareket ederken bütün dünyası kocaman bir yangın oluyor ama ikisi alevlerin arasında hala nefes alıyorken wusla ellerini başının üzerinde birleştirmiş, başı yana dönük, hızla nefes alıyorken dorian onun boynunu öperek kulağına fısıldar
“çok, çok güzelsin wusla..”
wuslanın o anda zevkten, tutkudan, ateşten ve aşktan gözleri dolarken başını çevirip dorianla göz göze geldiğinde genç adam bir kez daha kendini ona iter ve wusla genç adamın dudaklarına uzanıp ona dokunduğu anda gelirken göz yaşları gözlerinden şakaklarına süzülüyor, doriaansa harıl harıl yanan alevlerin arasında cenneti yaşıyordur...

wusla ertesi sabah gözlerini açtığı anda sıcacık örtülerin arasında siyah bir odada olduğunu görünce gülümseyerek tekrar gözlerini kapatır ve onu hissedenden asıl sıcaklık kolunu genç kadının beline dolayıp omzunu öperken wusla *mmmlayarak* hafifçe arkasını döner ve dorianla göz göze geldiğinde usulca mırıldanır
“günaydın..”
genç adam ona eğilip güneş gibi bir öpücük verdiğinde wusla hiç bir yere gitmek istemiyordur, sonsuza kadar öyle kalacaklarmış gibi dorian sarılıp öpüşmeye devam eder..

üst kattaki siyah odada iki insan ısınırken alt kattaki kütüphanede bir kraliçe başını eline dayamış, yüzü yamulmuş bir şekilde uyuyordu.. Latty gece hiç hatırlamadığı bir saatte nasıl olduysa ewan’ı yatakta bırakıp aşağı inmiş ve tessa için tılsımları araştırmaya başlamışken yine ne zaman olduğunu bilmediği bir anda uyku onu alıp götürmüştür. Yatakta bırakılan kaptan kraliçesinin nerede olduğuna bakmak için sarayı dolaşırken kütüphaneye girer ve oradan buradan aşağı inmiş açık hap kitap platformlarını ve lattynin başına oturduğu uzun masada yığılmış boş kutuları görürken gülümseyerek genç kadına ilerler, arkasından kulağına eğilip hiç de usul olmayan bir sesle konuşur
“günaydın!”
latty irkilerek uyanıp ellerini masaya koyarken ewan arkasında kollarını kavuşturmuş onun donmuş sırtına bakıyordu, lattty hızla arkasını döner ve kaptan crashi görürken rahatlar ve bu sefer kolunun üzerine yatarken mızımızlanır
“beş dakika daha..”
ewan tamam deyip onun yanındaki iskemleyi çekip oturur ve boş kutulara bakarken sorar
“bir şey bulabildin mi?”
latty gözleri kapalı, başını sallarken tek gözünü açar ve yanında duran küçük kağıdı ewan’a uzatır
“şu iksiri yapmam lazım..”
ewan kağıdı okuyup hiçbir şey anlamaz ve üç beş kelime grubuna tekrar bakıp masaya bırakırken lattty sakın nefeslerle gerçekten uyuyor gibidir, ewan da kolunu masaya koyup başını yaslarken ikisi yüz yüzedir, genç adam lattynin yüzüne düşen saçları çekerken kraliçe gözlerini açar ve kaptanını gördüğünde gülümserken son dört dakikası için tekrar gözlerini kapatır...

andrea merdivenler inip bahçeye çıkarken kahvaltı için kimsenin inmediğini görünce kaşlarını çatar, bir de arka bahçeye gidip göz atacakken arkasını döndüğünde beyaz ceketini giyerek merdivenlerden inen flaslerler karşılaşır, genç adam ona gülümserken andrea sorar
“herkes nerede?”
“yarısı odalarında diğer yarısı da, ben dahil, tok..”
andrea kaşlarını çatarken flasler dün akşamki çikolata şenliğinden bahseder, andrea gülerken sorar
“sen nereye gidiyorsun?”
flasler bir an duraklarken andrea da onu izliyordur, genç adam elini alnına götürürken andrea gülmeye başlar
“günleri mi karıştırdın!?”
flasler kendine inanmadığını söylerken andrea genç adamın sırtını patpatlar ve o anda ikisi de gülmeyi bırakıp birbirlerine bakarken andrea genzini temizleyerek kendini toparlar, flasler de hızlı bir nefes bırakıp genç kadına merdivenlere doğru yol verirken mırıldanır
“aklımı kaybetmediğime şükretmem lazım..”
andrea gülümserken dün gece nasıl uyuyabildiğine şaşırıyordur..

latty ve ewan kütüphaneden çıkarken andrea onları görmüştür

“hey, günaydın..”

kaptan ve kraliçe de günaydın derken latty elindeki kağıdı andreaya da gösterir ve iki bayan mırıl mırıl bir şeyler konuşarak yukarı çıkarken ewan flaslere döner

“nereye gidiyorsun?”

“günleri şaşırdım..”

ewan ohlarken flasler de evet..diyordur, ikisi de ana salona doğru yürürken ewan gayri ihtiyari sorar “bugün Cumartesi, değil mi?”

flasler kesinlikle emin olduğunu söylerken ewan ikna olmuş, flasleri takip eder..

öğlene doğru herkes büyük bir istekle normal hayatına dönmeyi beklerken latty büyük salonda herkesi toplamış, elindeki iksir tüpünü tessaya uzatır

“iç bakalım..”

“ölmeyeceğim, değil mi?”

latty gülerek hayır derken tessa göz ucuyla ablasına bakar, sienna da gözüyle içmesini işaret ederken tessa içinde açık mavi bir sıvı olan tüpü bir dikişte bitirir ve boşu latty'e verirken ağzındaki tadın ne olduğunu anlamaya çalışıyordu

“naneli gargara gibi bir tadı var..”

latty başını sallarken herkes tadından çok işe yarayıp yaramadığını merak ediyordu, latty colm'a döner

“colm?”

genç adam bakışlarını tessadan çekip latty'e bakar

“niye bana soruyorsun!?”

latty sırtırtırken colm gözlerini devirir

“iyiyim..işe yaramış olmalı!”

herkes rahat bir nefes alırken gerçekten de kimsenin içinde *şimdi, burada, hemen* sevişme isteği yoktur, herkes emeği geçenlere teşekkür edip dağılırken tessa gülümser, onun yanından geçen conrad genç kadının gülen yüzünü işaret eder

“bunu yapmana gerek yok..”

vien gülerek conrad'ı iterken tessa daha da gülerek arkasını döner ve terasta delorayla konuşan colm'la göz göze gelirken hafifçe başını sallayarak salondan çıkar, genç adam tekrar ona bir şey anlatan deloraya dönerken genç kadın farkında bile değildir..

öğlen yemeği kahvaltının aksine tam zamanında arka bahçede servis edilmiş, herkes rahat rahat birbiriyle *sohbet edebiliyorken* vien masanın ortasındaki küçük kurabiye tabağına uzanır ve o anda wuslayla göz göze gelirken bakışları soruyordu, wuslanın bakışları da cevaplarken vien gülümseyerek kurabiesini alır ve arkasına yaslanır, wuslaysa caliste konuşan dorian'ın sohbetin ortak olmak için onlara döner..

“oreon postası..”

delora çalışma odasına girip elindeki bilgisayarla flaslerin yanında oturur, masanın etrafındaki latty, wusla ve cuslov da bilgisayarlarına teker teker gelen günlük gezegen haberlerine bakarken flasler delora'nın geçen hafta yaptığı kraliyet vakıf ziyaretlerinin raporlarını inceliyordu, gülümser

“çok güzel delora..”

delora mutlulukla gülümserken flasler latty'e döner

“üniversitenin düzenlemek istediği kurtuluş günü şenliği için ne düşünüyorsun latty?”

“onayladım bile..”

cuslov da az önce kayıtlara geçirdiğini söylerken flasler kendi raporlarını günceller, herkes teker teker olağan raporları incelemeye devam ederken bir anda latty ve cuslov'un bilgisayarlarında yüksek güvenlikli bir mesaj belirir, ikisi de irkilirken wusla ne olduğunu sorar, cuslov henüz bilmediğini söylerken latty ve ikisi sessizce önündekileri okuyorlardı, kraliçenin rengi solarken cuslov önündekileri bir daha okur ve latty'e döner

“ne?”

latty bilmediğini söylerken diğerleri endişelenmiştir, wusla ne olduğunu tekrar sorarken çalışma odasına ewan ve calis de girdiğinde wusla artık acil bir durum olduğunu kavrayarak ayağa kalkar...

“bu kadar seneden sonra?”

cuslov ve calis önündekileri incelerken latty ve ewan neler olduğunu öğrendikten sonra korkunç bir sessizlikle ne yapması gerektiğini düşünen wusla’nın yanında, büyük pencereden dışarıyı izliyorlardır, wusla biraz sonra derin bir nefes alır

“delialona’yı görmeliyim-“

“wusla-”

“hemen gitmem gerekiyor..”

wusla kolunu tutan lattyden sıyrılıp tekrar masadakilere yaklaşır

“bugün marsa gitmem gerekiyor-“

“wusla daha çıkmamış-“

wusla sertçe cuslova döner

“ama çıkacak! ..ve çıktığında kızını görmek isteyecek, bu konuda bekleyecek kadar kibar olmaz cuslov.. edward ona ulaşmadan önce benim delia’ya ulaşip anlatmam gerekiyor..”

cuslov tamam diyerek başını sallar ve ewan’a dönerken genç adam zaten bekliyordur, derhal kapıya yönelirken calis de onu takip eder ve ikisi odadan çıktıklarında wusla ellerin masaya dayayarak bir saniye için düşünür ve bir şey söylemeden geri çekilip odadan çıkarken kızına nasıl en büyük savaş suçlusu Edward Regan’ın, *babasının* 35 sene sonra bir anda aklanarak hapisten çıktığını anlatacağını düşünüyordur...

wusla çok kısa bir süre sonra oreona gidecek araç için ön bahçeye çıkarken merdivenleri iniyordur, araç geniş bahçede, uzakta bekliyorken wusla yalnızdır, özellikle kimseyle gitmek istemediğini söylemiş, kimse itiraz etmemişken sadece bir kişi onu merdivenlerin sonunda bekliyordur.. Wusla son basamağı da inip dorian’la yüz yüze gelirken iç çeker, dorian onun yüzünü kavrayıp yavaşça öperken wusla genç adamın kollarına tutunur, ikisi biraz sonra ayrıldıklarında wusla önündeki adama bakar

“seni seviyorum.. ve döndüğümde her şeyi anlatacağım..”

dorian tamam diyerek başını sallar ve genç kadını alnından öpüp çekilirken usul ses konuşur

“ben de seni seviyorum.. dikkatli ol..”

wusla gülümseyerek genç adamın yüzünü okşar ve başını sallayıp ondan sıyrılıp uzaktaki araca doğru yürürken dorian bir eli cebinde genç kadının yürüyüşünü, araca girişini ve beyaz aracın uzaklaşmasını izler ve hiçbir sorusuna cevap beklemeden merdivenlere döner..

“colm..”

delora boş toplantı odasındaki masanın ucunda, colmun yanına oturmuş genç adamın tek bir kelime etmesini beklerken colm yumruk yaptığı elini dudaklarına dayamış, son yirmi dakikadır yeri izliyordur, delora onun kolunu okşarken colm bir anda ayağa fırladığında genç kadının eli havada kalır, colm ellerini saçlarından geçirerek sinirle güler ve deloraya dönüp sonunda konuşur

“o adamı hapse tıkanlardan biri bendim! hatta *benim!* ‘evet, sistemden bilgileri sızdıran Edward Regan’dır.’ lafını mahkemede söylemeseydim o adam hapse girmeyecekti-“

“sen yalan söylemedin colm-“

“AMA YALANMIŞ! O YAPMAMIŞ DELORA! 35 SENE SONRA ADAM YİNE DE VAZGEÇMEMİŞ VE BULMUŞ!”

delora colmun başırsıyla gözlerini kapatırken genç adam biraz sakinleşir

“üzgünüm..ama aklım almıyor..edward benim hocamdı delora, şu anda bildiğim her şeyi, her satır kodu da her işe yarar taktiği de ondan öğrendim ben.. seneler önce kıcı kırık bir asistanken kalkıp o adamı yine *ben* hapse soktum-“

“her delil onu gösteriyordu-“

“bir yerde bir iz varmış, sadece ben görecektim kadar zeki değilmişim!”

delora sinirlenmeye başlamış, ayağa kalkar

“o dava dosyasında bütün oreon’un ifadeleri var colm, her şeyi üzerine alamazsın-“

“o departmanın edwarddan sonra sözünü dinlediği kişi bendim ve benim sözüm her şeyi değiştirebilirdi-“

“sen bildiklerinle, *ortada açık açık duran şeylerle* hareket ettin! saçmalamayı keser misin!”

“ama raporu okumadın mı!? adam cartelada yetişmiş zavallı hacker’ın teki! sadece şansını yardım etmiş-“

“ve edward bunu farkedememiş colm, hiçbir suçu olmasa bile bu yeteri kadar büyük-“

colm sinirle gülerek başını sallar

“şimdi olsa yine göremeyiz, yine farkedemeyiz delora.. ve olabilirdi! asıl herif senelerdir kaçıyormuş, adamın elindeki bilgileri yeni bir güvenlik sistemine sokmak aylar sürecek, belki yıl!”

delora genç adamın yanına gidip bakışlarını yakaladığında sorar
“edward’ın hayatını sen mahvetmedin colm, o bir hata yaptı-“
“ve kendini temize çıkardı-“
“olabilir..ama onun temize çıkmış olması senin gaddar bir hain olduğun anlamına gelmez,
yaptıklarının arkasında duramıyorsan edward sana zaten hiçbir şey öğretmemiş demektir..”
colm deloraya bakarken genç kadın ciddidir, başını sallar
“şimdi kendine gel ve o aylar süreceğ şeyi yapmak için işinin başına geç.. o departmanın başkanı
artık sensin, kontrolünü kaybetme.. tamam mı?”
colm cevap vermezken delora kaşını kaldırır
“tamam mı dedim..”
colm iç çekerken başını sallar
“tamam.. tamam, delora..”
“güzel..gel buraya..”
delora parmak uçlarında yükselip genç adama sarılırken colm da ona sarılıp boynunu öperek hiç ara
vermeden aklını çalıştırmaya devam eder...

vien hariç bütün kurul saatlerdir özel bir toplantı yapıyorken, vien de siennayla çalışan dorian’ı
kibarca izin isteyerek almış ve onlar da uzun süredir ortalıkta görünmüyorken sienna terasta yere
düşmüş bir yaprağı eline alır ve salona döner, yaprağı havada uçuşturmaya başlarken andrea devamlı
pratik yapmasını söylemiştir, genç kadın da onu dinleyerek yaprağı eliyle havalandırmaya devam
ederken antreye çıkar, yaprağı da önünden gidiyorken toplantı bitmiş, oreon kalabalığı odadan çıkıp
antreye dağılıyorken sienna da yaprağını eline alır ve ona doğru gelen flaslere gülümserken genç
adam ensesini ovuyordur, sienna gülümseyerek sorar
“önemli kararlar verdiniz mi?”
“aslımı istersen evet, bir kaç gece uyumama kararı en önemlisiydi..”
sienna üzüldüğünü söylerken flasler onun yalnız kaldığını farkederek
“diğerleri nerede?”
sienna arka bahçeyi işaret eder
“dorian ve vien konuşuyorlar.. andreayla tessa da üst kattalar ama ne yaptıklarını bilmiyorum..”
“seni yalnız bırakmışlar..”
sienna elindeki yaprakla oynarak yüzünün doğal ifadesi olan gülümsemesiyle omzunu silker
“yalnızlığa alışığım ben, kendime yetiyorum..”
flasler elini indirirken üzerindeki ceketin kollarını düzeltir
“yalnız kalmak zorunda olmadıkça kendine yetmene gerek yok..”
sienna yaprağı elinin üzerinde hafifçe havalandırırken *doğru* diye mırıldanır, flasler havada süzülen
yaprağa bakarak sorar
“birazdan şehre inmem gerekiyor, gelmek ister misin?”
yaprak siennanın eline tekrar konarken genç kadın geldiğinden beri saraydan çıkmamıştır, gerçekten
gitmek isterken yine de sorar
“çok isterim-ama, yani senin işlerini engellemek de istemem..”
flasler gülümseyerek ellerini cebine sokar
“engellemezsin merak etme..”
sienna tamam diyerek daha da bir gülümserken flasler hayatında bu kadar aydınlık gülen bir insan
daha görmemiş, elinde olmadan dudakları kıvrılıp öyle kalırken sienna merdivenlere doğru
dönmeden önce sorar
“ne zaman çıkacaksın?”
“sen ne zaman hazır olursan..”
sienna keyifle tamam deyip hızlı adımlarla merdivenlere ilerler ve koşarak çıkarken flasler
gülümseyerek önüne döner...

wusla escolaya ulaştığında özel araç onu delialona’nın üniversitesinde bırakmıştır, genç kadın şimdi
kızının yurt binasından içeri giriyorken onu tanıyan arkadaşları gördükçe gülümsüyor, “nasılsınız
bayan liharo” “daha sık gelin!” “delia sizi çok özlemişti!”ler havada uçuşuyorken wusla ikinci kata
çıkarak, koridorun ilk sağındaki odanın kapısını tıklatır ve hemen onun sesiyle kapı açılırken güzeller
güzeli genç bir kız, masmavi gözleri parlayarak kocaman gülümser
“anne!”
wusla da hayatında kimseye gülmediği gibi gülerek ona atılan kızını kucaklar, delialona annesini
sımsıkı sarmışken konuşur

“daha bir ay beklemiyordum seni-çok özledim..”

genç kız annesinden ayrılıp elinden tutar ve odaya sokarken etraf birazcık dağınıktır, delia sırtarak annesini kendine çevirir

“etrafa bakma, gel benim odama gidelim..”

wusla kızı tarafından oraya buraya çekilmeye izin verirken gülüyordur, delialona onu odaya sokup kapıyı kapatırken morlu sarılı rengarenk yastıkların olduğu yatağını gösterir, wusla gidip otururken delialona da karşısına geçer ve gülümseyerek annesinin saçlarını düzeltir

“bu renk sana çok yakışıyor..”

wusla kızın elini tutup içini öperken teşekkür eder, güzel delialona annesinin hüznünü o anda görürken sorar

“bir şey oldu, değil mi anne?”

wusla kızının bulutlanan gözlerini gördüğünde şimdiden kalbi kırılırken başını sallar, delialona annesinin elini iki eliyle kapatıp biraz daha endişeli sorar

“biri ölmedi, değil mi-ölse haberim olurdu gerçi ama-calis’e bir şey olmadı, değil mi!?”

delialona babası gibi gördüğü calis’in nasıl olduğunu deliler gibi sorarken wusla onun yüzünü tutar

“tatlım sakın ol, calise bir şey olmadı.. herkes çok iyi, tamam mı?”

delialona rahatlamış, iç çekerek yatağa biraz daha yerleşir

“tamam o zaman gerisi önemli değil, hallederiz.. hadi söyle..”

wusla kocaman mavi gözlerinden zeka akan kızına bakar ve babasına ne kadar benzediğini görürken gözleri dolar, delialona bunu görünce daha da endişelenirken annesinin elini çeker

“anne, yapma.. ne oldu, hadi söyle..”

“babam hapisten çıkıyor delia..”

genç kızın kocaman mavileri iki buz parçasına dönerken wusla işte bunu görmek istemiyordur, hafifçe gülümseyerek kızının yüzünü okşarken gözünden yaşlar süzülür...

SOUNDTRACK / Yann Tiersen - Father and Mother

delialona annesinden elini çekerken ayağa kalkar

“olamaz.. o savaşa ihanet etti, bize ihanet etti anne.. çıkamaz, hayır-hem nasıl çıkıyor? kim çıkarıyor?! neburadan çıkmak o kadar kolay mı!?”

delialona çok küçük yaşta savaşın içinde kalmış, babasının suçlu oluşu, üstelik herkesin onu suçlu görmesi onu çok yaralamışken o zeka dolu aklı şimdi tekrar o güne dönmüş, öyle bir adamın, o kadar kötü bir adamın nasıl hapisten çıkacağını algılamaya çalışıyordur, tamam, o kötü adam babası olabilir ama babası olması zaten işleri daha da çıkmaza sokuyordur, babası kendi insanlarını, arkadaşlarını, ailesini tehlikeye atabilmiş ve savaşta işlenecek en büyük suçu işleyip düşmana bilgi sızdırmıştır. O adam suçlu bulunduğu gün delialonanın babası olmaktan çıkmıştır, ona dondurma alıp bilgisayar oyunları öğreten adam olmayı bırakmıştır o gün. Delialona daha minicikken babasına olan aşkını unutmayı başarmış, onun için şimdi evrende sadece annesi ve hiç düşünmeden ona babalık eden calis vardır. Güzel kız oreon’un küçük bebeğiymken annesi onu savaştan hemen sonra marstaki bir okula göndermiş delialona asla annesine itiraz etmeden, sık sık onun ve calis’in ziyaretleriyle yıllardır burada yaşıyordur. Şimdiyse annesi gelip onun hayatını tepe taklak eden adamın, *babasının* hapisten çıkacağını söylüyordur, hayır, çıkmaması gerekiyordur-

“suçlarından aklandığı için çıkıyor..”

delialona şokla annesine döner ve tekrar yatağa otururken anlamıyordur

“kim aklamış? kim yapmış o zaman!?”

“cartela’daki hükümet için çalışan bir hacker-“

“oradaki adamlar babamın yarısı kadar bile olamazlar anne! colm bile yapamaz!”

“biliyorum hayatım, ama adamın izi yıllar sonra bulunmuş ve itiraf etmiş, üstelik sistemdeki küçük izleri de uzmanlar incelemiş, adamın ifadesinde tek bir boşluk yok-“

“ya yalan söylüyorsa-“

“delia..hayır..”

genç kız bir an *babasını* suçlu çıkarmaya çalıştığını fark ettiğinde kaşlarını çatır

“ama sen hep onun...ben de babamın...babam yapmamış mı?”

wusla hayır derken delialona elini ağzına kapatır

“o zaman yapmadım dediğinde hiçbiriniz ona inanmamıştınız, inanmamıştık-“

“hayır, hayır hayır sakın kimseyi suçlama.. o zaman öyle olması gerekiyordur delia-“

“ama anne o benim babam, senin de kocandı! o kadar sene bizden uzak yaşadı, hiç sesini çıkarmadı anne, bağırmadı, kızmadı.. beni son kez öpüp gideceğini söylediğinde ben çocuk aklımla bile ondan nefret ediyordum, o kadar kabul ediyorduki her şeyi.. meğer kimsenin ona güvenmediğini gördüğü için vazgeçmiş-“

“delia-“

delialona çok kızmış, babasına kızmış, kendine kızmış, *herkese* kızmışken sinirden gözleri doluyordu “biz çok büyük olduğumuz için, çok büyük bir şeyin üzerinde yaşadığımız için böyle oldu.. normal bir aile olsaydık babam gözümüzün önünde adam bile öldürmüş olsaydı göz yumardık!”

wusla şokla kızına bakıyordu, artık sesini yükseltir ve

“delialona!”

“ama doğru! bir nedeni olduğunu düşünürdük, kendimize ait evrenimiz o kadar küçük olurdu ki dışardaki kocaman uzayın içinde bunu babama yaptıracak bir neden olduğunu düşünürdük.. ama şimdi o evrene de, uzaya da biz sahibiz..düşüncelerimiz de, merhametimiz de elimizden alınmış anne, görmüyor musun?”

wusla bir şey söylemezken kızının kocaman kalbi babasından hiç nefret etmemiştir, şimdi bütün sevgisi mantığıyla birleşip geri gelmiş, onu mahvederken bebeği ağlıyordu, hem de iç çeke çeke ağlıyordu

“ben onun yüzüne nasıl bakacağım?”

wusla kahrolarak kızına sarılırken genç kadın kimden nefret edeceğini bilmiyordu, sadece kızının saçlarını okşar...

Wusla sırtını yatağın yumuşak başına dayamış, delialona da onun göğsüne kıvrılmış, ikisi sessizce oturuyorken genç kız sorar

“ne zaman çıkıyor?”

“henüz gün kesin değil.. ama bir haftayı bulmaz..”

delialona başını sallarken annesi onun saçlarını okşayıp ipek siyahlarını öper

“babam haksız yere orada olduğu için sakın kendini suçlama.. sen bir şey yapmadın tatlım, tamam mı?”

genç kız başını kaldırıp annesine bakar

“peki sen? sen ne yapacaksın? hala babamdan nefret ediyor musun-“

“ben babandan nefret etmiyorum delia-“

“hiç mi etmedin? herkes, her şey suçlu olduğunu söylediği zaman da mı nefret etmedin?”

wusla bir şey söylemezken delialona yine başını eski yerine koyar

“biz ondan nefret etmesek bile o bizden nefret edecek anne, ben ondan korkuyorum..”

wusla iç çekerken delialona başının yükselmesiyle gözlerini kapatır, annesi tekrar eskisi gibi nefes alırken genç kız gözlerini açar

“diğerleri ne dediler? colm?”

“bilmiyorum.. onlarla konuşmaya vaktim olmadı, hemen buraya geldim..”

delialona annesine sıkı sıkı sarılır, wusla da kızına sarılır ve beklerken ikisinden başka kimse şimdilik önemli değildir..

flasler ön bahçede elindeki araba ahantarlarını sallayarak beklerken vien ve dorian arka bahçeden geliyordu, vien flasleri ve anahtarları gördüğünde sorar

“nereye?”

“şehre inip mahkemenin elindeki kayıtların bir kopyasını almam gerekiyor..”

“onları kraliyetin tutmasına gerek olmadığını sanıyordum?”

“artık var..”

vien ohlarken flasler başını sallıyordu, o sırada merdivenlerde sienna görünürken flasler genç kadını gösterir

“ayrıca, siennaya luxplexi gezdireceğim..”

vien çok iyi bir fikir olduğunu söylerken sienna omuzlarını açıkta bırakan turuncu blüzü, hayal gibi havalanan beyaz eteğiyle parlayarak onların yanına gelirken parlak günışeten tek gözünü kapatarak diğerlerine bakar

“hey..”

“sonunda seni saraydan alıp kaçırarak biri çıktı sienna..”

sienna gülerken küçük beyaz çantasını tuttuğu elini flaslerin koluna koyar

“flaser incelik gösterip beni davet etti.. ayakbağı olmayacağıma eminsin, değil mi? bak tekrar soruyorum, doğru söyle..”

flasler gülerek gözlerini devirir ve tekrar *kesinlike hayır* derken sienna da gülümseyerek vienle dorian'a döner
“tessa ve andreay'ı göremedim ama gördüğünüzde dışarda olduğumu söylersiniz, sen de bugün biraz dinlenmiş olursun dorian.. günlerdir durmadan benimle çalışıyorsun..”
“benim için zevk sienna..”
“hepiniz o kadar iyisiniz ki ne yapacağımı şaşıyorum bazen!”
herkes gülerken sienna gülümseyerek kahküllerini düzeltir, eli hala onun kolunda olan flasler genç kadına döner
“gidelim mi?”
“oh..tabii, gidelim.. görüşürüz!”
vien onlara el sallarken flasler ve sienna bir şeyler konuşup gülerken arabaya doğru uzaklaşıyorlardır, vien iç çekerek onların arkasından bakar
“sienna kadar iyi insanların evrende kaldığını sanmıyordum..”
dorian da ellerini iki yana açmış bir şeyin büyüklüğünü anlatan genç kadına bakarken hafifçe gülümser...

SOUNDTRACK / *Des'ree - Life*

flaslerin arabası mahkeme binasının önüne park edilmiş, içinde sienna tek başına bekliyorken etrafına bakınıyordur, ne kadar güzel bir gezegendir burası, bir sürü insan kaldırımlarda yürürken yavaş yavaş alçalan akşam güneşi gök yüzüne muhteşem bir renk veriyordur, sienna başını yana çevirip kaldırımda geçen insanları izlerken annesinin elini tutarak paytak paytak yürüyen bir afacan siennayı görmüş, gülerken ona sallarken sienna da derhal bütün sevimliliğiyle el sallar ve çocuğun annesiyle de göz göze gelip selamlaşırken onlar geçtikten sonra büyük taş binanın merdivenlerinden inen flasleri görür, genç adam elindeki dosyalara bakarak son basamağı da iner, kapıyı açıp içeri girerken sienna genç adamın elindeki dosyalara bakıyordur
“her şey tamam mı?”
flasler son bir sayfaya daha bakıp dosyaları kapatır ve gülümseyerek elindekileri siennaya uzatır
“evet..şunları torpido gözüne koyabilir misin sienna?”
sienna dosyaları alıp önüne döner ve
“tabii koyarım-ama bunu açacak bir kol yok..”
flaslerin o anda aklına gelirken özür diler ve nasıl açması gerektiğini gösterir
“elini hemen gözün altına koy..”
sienna *buraya mı* diye sorarak elini bir yere koyarken flasler gülerek başını sallar
“evet oraya..biraz bekle..”
sienna beklerken biraz sonra torpido gözünün kapağı pıt diye açılır, genç kadın hımlayarak ilgiyle kapağı çeker, dosyaları koyup kapattıktan sonra flaslere döner
“çok kullanışlı..”
“el iziyle çalışıyor, oreon'da kayıtlı olanlar açabilir sadece..”
sienna ilgiyle az önce kullandığı eline bakarken flasler gülümser ve anahtarı çevirecekken sienna sorar
“gideceğimiz yer çok mu uzak?”
“um.. hayır, değil.. neden?”
sienna gülümseyerek omuzlarını silker
“hava çok güzel.. yürüsek sorun olmaz, değil mi?”
flasler de etrafına bakarken başını sallar
“haklısın.. daha uygun bir yere parkedip yürüyelim..hem senin temiz havaya ihtiyacın var, değil mi?”
sienna gülümseyerek başını sallarken flasler tamam der ve arabayı çalıştırıp binanın otoparkına girerken kapıdaki görevli kraliyet elçisine selam vererek geçiti açıyordur..

flasler beyaz ceketini omzundan arkaya atmış, eli sık pantolonunun cebinde, siennanın yanındaki yürürken genç kadın geniş kaldırıma eşit aralıklar dizilmiş ağaçlara bakıyordur, o sırada karşıdan bir köpek gezdiricinin elindeki köpekler onların bacaklarına dolanırken sienna gülerek büyüklü küçüklü köpeklerden bacaklarını kurtarmaya çalışıyor, köpeklerini kontrol edemeyen delikanlı çok özür dileyerek tasmaların iplerini çekiştiriyorken delora önemli değil der ve o anda ayağı bir ipe takılıp

sendelerken flasler derhal onu ellerinden tutar ve köpeklerin kendi yollarını bulmasını beklerken ikisi sonunda tüy yumaklarından kurtulup rahatça ayakta duruyorken sienna gülerek flaslere döner “çok güzellerdi!”

“köpekleri sever misin?”

flasler onun ellerini bıraktığında sienna tekrar yürümeye devam ederken cevaplar

“bayılırım.. küçükken tessayla iki yavru köpeğimiz vardı ama annem öldükten sonra onlar da hastalandı..”

“oh.. üzgünüm..”

sienna gülümseyerek önemli olmadığını söyler ve

“çok güzel bir hayat gördüler, mama, su, sevgi..”

flasler işte ondan emin olduğunu söylerken sienna yanlarından geçen bir kadından sıyrılıp genç adama döner yine ve sorar

“ne kadar zamandır oreon’dasın flasler?”

genç adam parmaklarıyla şöyle bir hesapladıktan sonra siennaya döner

“doğduğumdan beri..”

sienna gözleri büyüyerek gülümser

“gerçekten mi?”

flasler başını sallarken anlatır

“babam kraliçe latty’nin babasının, kral nestorun elçisiydi.. ben de latty gibi maynard’da doğdum, onunla büyüdüm-hatta o benimle büyüdü, o doğduğunda ben ufacık boyumla merdivenlerden yukarı aşağı koşuyordum..”

flasler küçük bir benzetme gösterirken sienna keyifle güler, genç adam da o günleri hatırlayıp gülümserken devam eder

“kraliyet üniversitesinden mezun olduktan 2 sene sonra babam emekli oldu, kral nestor onun yerine beni uygun gördü, memnuniyetle kabul ettim..”

“sen de bir asilsin..”

flasler başını eğerek gülümser

“hala öyle mi diyorlar bilmiyorum ama sanırım..öyleyim, bilmiyorum..insanın kendine asil demesi biraz garip..”

sienna önüne bakarken elini kaldırarak açıklar

“ama öylesin, baksana hayatın boyunca kraliyet ailesiyle yaşamışsın, asil okullarda okuyup şimdi en asil işi yapıyorsun.. asilsin..”

flasler yine de kendi ağzıyla asil olduğunu söylemeyi redderken sienna gülerek sadece kabul etmesinin yeterli olduğunu söylüyordu...

“aç mısın?”

sienna flaslere dönerken genç adama ona önlerindeki restoranı gösterir

“luplex’in en iyilerinden biridir..”

sienna şık restoranın girişine bakıp flaslere döner

“kıyafetim uygun değil-“

“çok güzel görünüyorsun, sakın onu dert etme..”

sienna teşekkür eder ama yine de emin olamazken flasler ona kolunu uzatır, sienna peki diyerek girer ve flaslerin ona kapıyı açıp yol vermesiyle teşekkür ederek içeri girer, yüksek tavanlı, ferah ve kibar bir restorandır burası, flasler de siennanın arkasından takip ederken şık takımı içinde zarif bir hostes onların yanına gelir

“hoş geldiniz bay wesva, sadece iki kişi mi?”

flasler evet derken hostes gülümseyerek onlara yolu gösterir...

çift genç hostesi takip ederek masalarını bulurken flasler siennanın iskemlesini çeker ve oturmasına yardım ederken genç kadın teşekkür ederek hostesin uzattığı şarap menüsünü alır, flasler de oturup kendi menüsü aldığı anda teşekkür eder ve hostes birazdan garsonlarının onlarla ilgileceğini söyleyerek uzaklaşırken sienna elindeki listeye bakıyordu, mırıldanır

“La Chanson kusursuz bir şarap, en son düğünümüzde onu kullanmıştım, herkes giderken birer şişe de yanlarından götürmek istedi..”

flasler gülümserken o da listeye göz atıyordu

“*Patriglione* çok nadir bir şaraptır hiç denedin mi?”

sienna başını sallayarak elini dudaklarına götürür ve parmak uçlarını öper

“ben oyumu ondan yana kullanabilirim...”

“şu çok daha iyi.. 12 numara..”

sienna gözlerini 12 numaraya indirirken keyifle gülümseyerek menüyü kapatır

“başka bir şey düşünmem..”

flasler de aynı şekilde kendi menüsünü kapatıp masaya koyarken peçetesinin ucuyla oynayan siennaya bakar, genç kadın da başını kaldırıp onunla göz göze gelirken gülümser ve tam o sırada garson masalarına yaklaşıp bu akşam onlarla kendisinin ilgileceğini söyleyip şarap seçimlerini sorarken flasler bakışlarını siennadan koparıp o tarafa çevirir ve

“*Venticinque Anni* lütfen..”

garson kusursuz bir seçim olduğunu söyleyerek elindeki kağıt inceliğinde olan bilgisayara not alırken yanında getirdiği ana menüyü çifte verir, birazdan şaraplarıyla burada olacağını söylerken ikisi de teşekkür ederek menülerini alırlar, sienna saçını kulağının arkasına atarak önündeki menüye bakarken flasler bir an genç kadına bakar, sonra kendi menüsüne dönerken restoranda çalan usul müzik nota değiştiriyordur...

SOUNDTRACK / *Michael Buble - Summer Wind*

“..soyunma odasında nedimelerden birinin topuğu duvağa takılmış, güzelim tül boydan boya yırtıldı!”

“aman tanrım..”

ikisi de gülerken sienna elini sallar

“hatırlamak bile istemiyorum, gelin saatlerce ağlamıştı!”

“korkunç olmalı...”

sienna korkuncun sözlük anlamının bu olabileceğini söylerken çatal ve bıçağını bırakarak kadehini eline alır

“kraliyette de *korkunç* şeyler olmuyor mu?”

“korkunç bir şey olduğunda savaş çıkıyor..”

sienna *ohlar* ve telaşla öyle demek istemediğini söylerken flasler güler

“savaş dışında da oluyor evet... babamın zamanında daha çok olurdu, sanırım o zamanlar çocuk olduğumuz için bize komik gelirdi..”

“mesela?”

sienna keyifle bir örnek beklerken flasler düşünüyor, şarabından bir yudum alırken aklına gelmiş olacak, kocaman gülümser

“nasıl unuturum.. oreondaki genç nüfusun daha çocuk olduğu noellerden biriydi-“

“siz noeli kutluyor musunuz?”

“tabii..”

sienna mutlu olurken flasler de gülümseyerek devam eder

“ana salonda gerektiğinden daha büyük bir yılbaşı ağacımız olurdu, hala da olur ve ağacı biz süsleriz.. o sene de ben, latty, delora ve ewan süslüyorduk.. dört bir yandan koca ağaca dördümüz de saldırınca dev gibi çam ağacı devrildi..”

sienna aman tanrım derken, flasler daha kötüsü var diyor

“neptün büyük elçisinin üzerine devrildi..”

siennanın gözleri büyüyerek elini ağzına kapatır

“aman tanrım.. adama bir şey oldu mu?”

flasler başını iki yana sallar

“kraliçe lara süslemeyi bizim yapacağımızı bildiği için ağaca hafifletme tılsımı koymuştu ama yine de büyük elçinin ağacın altında yere serilmesi pek hoş bir durum değildi..”

“hem de hiç değil! tanrım!”

sienna gülerken flasler kabus gibiydi diyor

“babam öfkeden deliye dönmüştü, neyseyki kral nestor çok neşeli bir adamdı ve biz *çocuktuk*.. olay uzun bir akşam yemeğinden sonra tatlıya bağlandı.. gerçi büyükelçi ben göreve ilk geldiğim seneler benimle çok dalga geçmişti ama şimdi o da emekli oldu, rahatım..”

sienna keyifle daha başka hikayeler olup olmadığını soruyorken flasler gülerek utanç dakikalarının ortaya serildiğinden dem vuruyordu..

sienna boş kadehini bırakırken restoranın diğer ucundaki dans pistine bakar ve müzikle hafifçe hareket ediyorken ona uzatılan bir elle başını diğer yana çevirir ve flaslerin nazik bir şekilde ona eğildiğini görünce gülümser, genç adam sorar

“bu dansı bana lütfeder misin güzel bayan?”

sienna bu asil teklifi reddetmez ve elini genç adama verip dizlerinin üzerindeki peçeteyi iskemlesine bırakır, ikisi piste geldiklerinde sienna kibarca flaslerin kollarına girer ve ikisi uygun adımlarla hareket ederken sienna planladığı yüzlerce düğünde dansetmiş, flasler asil okullarında ilk bu adımları öğrenmiştir, genç adam siennayı etrafında döndürüp hafifçe arkaya yatırırken sienna keyifle ona ayak uyduruyor, tekrar yükselirken mırıldanır

“böyle dansetmeyi bilmeyen ne kadar çok erkek var bilsen şaşırırsın..”

“bu kadar güzel bir eşe sahip olsalar, hiç düşünmeden öğrenirlerdi..”

sienna pembeleşirken flasler onu tekrar döndürür ve genç kadın parlayarak geri döndüğünde ikisi de müziğin keyifli ritmiyle adım atmaya devam eder..

flasler ve sienna restorandan çıktıklarında hava çoktan kararmış ve bir hayli serinlemiştir, sienna ürperirken rüzgar saçlarını uçuşturuyordur, genç kadın kollarını kendine dolarken bir an sonra omzuna konan sıcaklıkla flaslere döner, genç adam ceketini üşüyen genç kadının üzerine bırakırken sienna ceketini tutuyordur, mırıldanır

“sen de üşüyeceksin..”

“önemli değil, yeter ki hava kırımımız hasta olmasın..”

sienna gülümseyerek teşekkür eder ve cekete biraz daha sarılırken biraz sonra öyle omuzlarından sarmakla olmayacağını anlar ve kollarını geçirip üzerine bir kaç beden büyük gelen beyaz ceketin önünü kapatıp kollarını kavuşturur ve flaslere döner

“aslında havayı ısıtabiliyor olmam gerek..”

flasler elleri ceplerinde yürüyorken kaşını kaldırır

“hiç denedin mi?”

sienna cıklarken flasler yüzlerine vuran hafif rüzgarla konuşur

“şimdi dene o zaman..”

“nasıl yapacağımı bilmiyorum ama..”

“yaprağı nasıl uçuruyorsun?”

“uçmalarını istiyorum..”

sienna gülümser ve ağaçların dibindeki dökülmüş yaprakları havalandırırken flasler gülümser

“nasıl yapıyorsan ısıtmayı da dene..”

sienna derin bir nefes alarak durur ve gözlerini kapatırken flasler de onun önünde durarak hem biraz olsun rüzgarını kesiyor, hem de onu izliyordur, genç kadın konsantre olmaya çalışırken bir an sonra rüzgar daha da şiddetlenerek buz gibi eser, sienna feryat ederek flaslere sokulurken rüzgar tekrar eski serinliğine döndüğünde sienna gülerken başını flaslere kaldırır

“daha sıkı giyindiğimiz bir zamanda denemem gerekiyor sanırım..”

genç adam gülümserken sienna onun gözlerine bakar bir an sonra başını indirirken flasler tekrar onun yanına geçer

“çok uzak sayılmayız, büyük adımlar atalım..”

sienna kocaman bir adım atarken flasler güler, genç kadın büyük adımlarla yürümeye devam ederken gülerken arkasını döner

“cidden soğuk!”

flasler ellerini biraz daha ceplerine sokarken sienna uzanarak onu kolundan çeker

“donacaksın hadi koşalım..”

“iyiyim ben-“

“hadiiii, asıl senin hasta olmaman gerekiyor, daha geceler boyu uyumayacaksın.. hadi..”

sienna bir iki adım koşarken flasleri de kolundan çekiyordur, genç adam gülerken adımlarını hızlandırırken ikisi bir an sonra tek tük insanların olduğu kaldırımda koşmaya başlar...

flasler sarayın ön kapısını açıp siennaya yol verirken genç kadın üzerindeki ceketini çıkarır ve kolunda katlayarak flaslere döner, genç adam kapıyı kapatırken kimse etrafta görünmüyordur ama arka bahçeye dönük pencerelerden sesler gelirken flasler siennaya döner

“hala yemekte olmalılar..”

sienna da pencereye dönüp başını sallarken tekrar flaslere döndüğünde gülümser

“çok güzel bir akşamdı flasler, teşekkür ederim..”

ve genç adama ceketini uzatırken flasler ceketini alıp siennanın elini tutar ve kaldırarak nazikçe öperken genç kadın gülerken başını sallar
“tam bir asilsin..”
genç adam güzel siennaya elini geri verirken ikisi de arka bahçeye çıkmak için arka kapıya giden koridora yönelir...

flasler siennanın arkasından bahçeye indiğinde gece lambalarıyla aydınlatılmış bahçedeki büyük masada oturan konuk ayağa fırlar
“flasler!”
genç adam ona gelen delialona’yı gördüğünde ceketini çimlere bırakarak ona atılan genç kızı tutar, ikisi sarılırken delialona gülerken geri çekilir
“hiç beni ziyarete gelmiyorsun artık!”
“aslında bu sefer wuslayla calisi atlatıp sadece ben gelecektim ama benden önce davranmışsın..”
delialona keyifle genç adamın koluna girererken onları izleyen siennayı gördüğünde ohlayarak genç kadına elini uzatır
“heyecanım için üzgünüm, merhaba, delialona regan..”
“delia benim kızım sienna..”
sienna wuslaya bakarak şaşkınlıkla tekrar delialonaya döner ve elini sıkar
“sienna adams, çok memnun oldum delialona..”
delialona gülümseyerek aynı şekilde derken ekler
“hava kıran değil mi?”
sienna başını sallarken delialona ilgiyle andrea ve dorianı gösterir
“hepiniz muhteşemsiniz.. ben sadece mistik tarih dersinde kitaplardan okuduğum kadar biliyordum!”
“ben hiç bilmiyordum!”
bahçedeki herkes gülerken delialona diğerlerinden olduğu gibi siennadan da hoşlanmıştı, gülümseyerek genç kadına bakar
“bu arada bana delia diyebilirsin, flasler hariç herkes sadece kızdıkları zaman delialona der..”
sienna flaslere bakarak gülümser
“o neden delialona diyor?”
delia koluna girdiği adama bakarak boynunu dikleştirir
“o asilliğinden kimseye takma adıyla seslenmez..”
flasler gülerken başını öne eğerken tekrar kaldırdığında siennayla göz göze gelir, genç kadın kaşını kaldırarak gülümser ve tekrar deliaya dönerken genç kız ikisini de masaya döndürür ve o da yerine otururken herkes *önemli* meseleleri şimdilik bir kenara bırakmış, bu gece için küçük kızlarının dönüşüyle ilgileniyordur...

masadaki toplu sohbet bitip herkes yavaş yavaş dağılmaya başladığında delialona’nın yanındaki calis de izin isteyerek iyi geceler diler ve delia’nın başını öpüp tatlı rüyalar görmesini söylerken genç kız tamam diyerek genç adamı yollar ve masaya döndüğünde bahçede sadece o, annesi ve dorian kalmıştır, delialona genç adama döner ve gülümser
“annem senden çok söz etti dorian ve seninle tanıştığıma gerçekten çok sevindim..”
wusla masanın altından kızının elini tutarken dorian da delialonaya gülümsüyordu
“ben de çok sevindim ve annenin seninle gurur duyduğuna eminim..”
delialona gülümseyerek annesine bakar ve elini daha da kavrarken tekrar dorian’a döner
“bir şey sorabilir miyim?”
dorian tabii diyerek başını sallar
“ne istiyorsan sorabilirsin..”
delialona bunun üzerine masaya yaklaşır
“gerçekten avcunun içinden alev topları fırlatabiliyor musun?”
wusla gülerken dorian da içtenlikle gülümser, wusla bunu gördüğünde kalbi dururken genç adam gömleğinin kolunu kıvrarak avcunu kaldırır ve o anda yukarı fırlayan alev etrafı aydınlatırken delialona keyifle bir kahkaha atar
“yüce luslo!”
dorian iki elini birbirine sürterken delialona bu sefer masadaki sönmüş mumu onun önüne iter, wusla gözlerini devirirken mum biraz sonra yandığında delialona yarın diğerlerine de bir kaç numara yaptırmayı aklına yazarak gülümser...

gecenin karanlığında maynard uykuya dalmışken, kocaman sarayda sadece bir kişi gölgelerin arasından yürüyerek merdivenleri iniyordur, siyah saçları tepesinde toplanmış, sıcak çorapları, kısa şortu ve kalın hırkasıyla çok da alakalı bir pijama seçimi yapmamış olan delialona esneyrek merdivenleri iner ve mutfağa ilerlerken ama yolda büyük bir vazoya ayağı takılırken genç kız sessiz bir feryatla vazoyu tutar, büyük cam ve içindeki uzun çiçeklerin güvende olduğundan emin olduğunda tekrar mutfağa döner ve iki kanatlı kapıyı iterek içeri girerken, karanlıkta buzdolabının nerede olduğunu biliyor, ilerleyip kapağı açarken yüzüne vuran ışığın yanında bir de odanın ucundan onun ismini söyleyen birini duyduğunda irkilerek bu sefer gerçekten feryat eder ama sonra colmu gördüğünde eli göğsünde, derin bir nefes alır

“ödümü koparttın!”

“özür dilerim de sen bu saatte ne yapıyorsun mutfakta?”

“susadım..”

genç kız dolaptan küçük bir şişe alıp kapağı kapatır ve oda tekrar kararırken delialonanın gözleri alışmış, masaya gidip colm’un yanındaki iskemleye tünerken elindeki şişeyi açmaya çalışıyordur, kapak bir türlü açılmazken colm elini uzatır, delialona şişeyi ona verir, colm kapağı pıt diye açıp geri uzatırken sırtır, delialona şişeyi alırken güler

“ben zaten gevşetmiştim..”

colm *tabii* der, delialona şişeyi kafasına dikip kocaman bir yudum alır, sonra tekrar colma bakarken sorar

“iyi misin?”

“eh..sen?”

“değilim.. babam yıllar sonra suçsuzum deyip hapisten çıkıyor, nasıl iyi olayım?”

“doğru..”

delialona iç çekerek biraz daha su içer ve kapağını kapatıp şişeyi masaya koyarken mırıldanır

“annemin bana söylediklerini ben de sana söyleyeyim..”

colm gülümseyerek ona bakarken delialona da hafifçe gülümser

“ben mahkemede ifade vermedim ama ağlayıp yapmayın diye bacaklarınıza sarılmadığım için suçlu sayılırım-“

“seninle bir alakası yok delia..”

“var.. o benim babam, senin de abin gibiydi, biliyorum, ama o zaman herkes ne yapması gerekiyorsa onu yaptı.. şartlar öyle gerektiriyordu.. neden daha çok araştırılmadı diye düşündüm, senin de kendi kendini yediğini tahmin ediyorum..”

colm sinirle gülerken delialona başını sallar ve devam eder

“ama savaştaydık colm, ben her şeyi bilmiyorum ama babam neburaya gönderildikten sonra ne kadar kötü bir durumda kaldığımızı biliyorum.. değil açık saçık görünen bir suçu araştırmak, yanlış duyduğumuz bir ismi bile düzelterek vakit yoktu..”

“fazla zekisin sen..”

delialona gülümser

“babam kadar değil..”

“hiçbirimiz onun kadar zeki değiliz.. adam kendi kendini hapisten çıkarıyor..”

“biz yapmadığımız için..”

colm yanında iç çeken delialonaya bakar ve kolunu genç kızın omzundan atıp kendine çekerken delialona başını onun omzuna dayayıp masadaki şişeyi izler..

delialona ve colm mırıl mırıl bir şeyler konuşurken mutfağa gelen bir diğer konuk bu sefer ışıkları açtığında ikisi de o tarafa dönerler ve kapıdaki wuslayı gördüklerinde colm gülümser

“yakalandık..”

“hem de nasıl yakalandınız.. ne yapıyorsunuz?”

delialona boş su şişesini annesine gösterir

“ben susamıştım, colmu görünce oturdum.. kalkamadık..”

wusla kahverengi ipek sabahlığının önünü kapatarak masaya ilerler ve kızının çorapları ve şortuyla yataktan çıktığını görünce derhal anne olur

“donacaksın delia..”

“bir şey olmaz anne, ben hep böyleyim-“

“hep donuyorsun o zaman..”

delialona sırttırırken wusla ikisine birden annelik yaparak eliyle kalkmalarını işaret ediyordur

“hadi, yatağa.. colm senin yarın erken kalkman gerekmiyor mu? hadi..”

genç bir şeyler homurdanarak yerinden kalkarken delialona da annesinin kolunun altına girer anne kız önden çıkarken colm ışıkları kapatıp onları takip ediyordur, delialona başını annesine kaldırır “anne, ben luplex’te kalmak istiyorum..”

wusla bir an durup kolunun altındaki genç kıza bakarken colm onlardan sıyrılır ve iyi geceler dileyerek derhal merdivenleri tırmanırken delilona mavileriyle annesine bakıyordur

“ne diyorsun?”

“neden diyorum..”

“birincisi ve en önemlisi sen buradasın, ikincisi calis burada, üçüncüsü ben evimi özledim ve şimdi..”

“babam..”

“evet..”

wusla gülümseyerek kızının başını öper ve tekrar gözlerine bakar

“okulun-“

“transfer için başvuru yaptım-“

“ne zaman!?”

“geçen hafta-“

“delia-“

“kızma anne, lütfen..liseden beri geri dönmek istiyordum zaten ama hadi dedim, bu da bitsin.. şimdi üniversitede ilk dönemim bitmek üzere, geç kalmadan başvurdum!”

“ya hayır deseydim-“

“demezdin..”

delialona gülümserken wusla iç çekerek tamam der ve

“..bu seferlik bir şey demiyorum ama bir daha bana sormadan bir şey yapma-“

“ki şu ana kadar hiç yapmadım..”

“biliyorum tatlım, yine yapma..”

delialona başını sallarken uzanıp annesini yanağından kocaman öper ve o anda wusla onun burnunu ucunun ne kadar soğuk olduğunu hissederken derhal genç kıızı önüne katar

“donmuşsun! bir de *her zaman böyleyim ben anne!* diyor, koş yukarı..”

delialona yüzünü buruşturarak koşar adımlarla merdivenleri çıkarken wusla arkasından gülümseyerek kızını takip eder...

wusla delialonayı odasına *kapatıp* gülereken kendininkine dönecekken bir an durur ve kendi kapısı yerine yanındaki kapıyı tıklatıp girerken dorian uyuyordur, wusla sessizce genç adama yaklaşıp yatağın kenarına otururken dorian kapı açıldığından beri içeri girenin wusla olduğunu biliyor, sakince gözlerini açarken genç kadın gülümser

“sağol dorian..”

genç adam usul sesi karanlık odada yayılarak sorar

“ne için?”

“her şey için.. vienle konuştuğunuzu biliyorum, delialonayla döndüğümde oturup konuşacak zamanımız olmadı..”

“ne zaman anlatmak istersen dinlerim wusla ama bir şey beklemiyorum..sana önem vermediğim ya da umursamadığım için değil.. bildiğim için..”

wusla genç adamın alnını okşayarak saçlarını geri iterken dorian onun elini tutarak dudaklarına götürür ve avcunun içini öperken wusla *bunu* hak edecek ne yaptığını düşünüyordur, usulca sorar

“neler biliyorsun?”

dorian genç kadının elini göğsüne koymuş, gözleri onun gözlerindeyken cevaplar

“edward regan’ın delialonanın babası, senin eski kocan olduğunu, bugüne kadar bir savaş suçlusunu olarak yargılanıp mahkum edildiğini ama şimdi bütün suçlarından aklanarak neburadan çıkacağını biliyorum..”

wusla sessizce başını sallarken dorian tekrar konuşur

“ayrıca senin aklının şu an çok karışık olduğunu, ne yapacağına karar veremediğini ve kimseye kızmadığın için de mantığının seni yiyip bitirdiğini biliyorum..”

wusla yutkunararak dorianı bakarken genç adam devam eder

“bunu en son ne zaman söylediğimi, söylerken ne hissettiğimi bile hatırlamıyorum, ama wusla, *ben buradayım..*”

wusla gözleri dolarak hafifçe gülümserken dorian da gülümser ve diğer elini de göğsündeki elin üzerine kapatırken genç adamın dokunuşu sıcaktır, wusla sesi titreyerek mırıldanır

“delia senden çok hoşlandı..”

“delialona çok zeki bir kız, kalbi de bir o kadar büyük..annesine benziyor..”

wusla içtenlikle gülümserken dorian yavaşça doğrulur ve onunla yüz yüze geldiğinde uzanıp genç kadını öperken wusla bütün günü neyi beklediğini bilmeden geçirmiş ama şimdi sanki bütün soruları cevap bulmuş gibi öptüğü adamın yüzünü kavrarken elleri hala aralarında birleşmiş duruyordur..

bir hafta sonra...

delialona sarayın girişinde arabadan inip elindeki transfer dosyalarına bakarken delora arabanın anahtarlarını cebine atarak genç kızın yanına gelir, ikisi merdivenleri çıkarak içeri girerken delialona salon tarafından gelen andrea ve dorian'ı görür ve gülümser

“hey!”

“hey.. okul işleri halloldu mu?”

delialona elindeki dosyaları andrea'ya gösterir

“delora olmasa biraz zor olurdu..”

delora gülümseyerek genç kıza omzundan sarılırken delialona dorian'a döner

“annem döndü mü dorian?”

“bildiğim kadarıyla hayır..”

delialona peki diyerek dosyaları kolunun altına koyar ve annesi gelirse yukarda odasında olduğunu söyleyerek merdivenleri çıkarken yolda latty'e selamlaşır, okul meselesini ona da özet geçerken genç kadın onu tebrik ederek odasına yollar ve aşağıdaki üçlünün yanına inerken az önce delialonaya gösterdiği gülüşü solar

“söylemediniz, değil mi?”

hepsi başlarını hayır anlamında iki yana sallarken latty iç çeker

“bir kaç saat içinde gelmezse delia soru sormaya başlar ve biz hayatta *annen senden habersiz babanı görmeye gitti!* falan diyemeyiz..”

“o zaman sorarsa söyleriz-“

“söylememeliyiz delora, söyleyecekse wusla söylemeli..”

andrea ve dorian herhangi bir fikir beyan etmeden dinliyorken delora boş merdivenlere bakıp tekrar diğerlerine döner

“kaybolalım o zaman..wusla dönene kadar delia'yla karşılaşmamaya çalışın, siennayla tessaya da söyleyin..”

andrea bu görevi üzerine alarak yukarı çıkarken geride kalanlar da farklı yönlelere ayrılır...

SOUNDTRACK / Republic - Apologize

Bu sabah Oreon yüksek kuruluna gelen, Pluto Merkez Masası ve Nebura başkanı George Morricone'un imzasını taşıyan rapora göre, Edward Regan, Luplex zamanıyla 5 Mart 7052 tarihinde, saat 11:40 itibariyle hakkında iddia edilen bütün suçlardan beraatine karar verilerek serbest bırakılmıştır. Bu rapordan bir iki saat sonra Edward'ın Luplex sınırları içine girdiği ve yeni adresi Oreon kayıtlarına geçtiğinde wusla bunu bilen herkese delialonaya asla o dönmeden bir şey söylememeleri tembih etmiş ve genç kız transfer işleri için delorayla beraber çıktıktan hemen sonra edward'ı tanıdığından beri çok iyi bildiği adrese gitmek için maynard'dan ayrılmıştır. Şimdi önünde yükselen ve rastgele üst üste dizilmiş camla kaplı kutular gibi görünen bir apartmanın en üst katındaki tek kapının önündedir, elini kaldırarak derin bir nefes alır ve gözlerini kapatarak kapıya vurduğunda her şey o anda gerçek olur...

wusla kapalı kapıya bakarken tekrar çalmayı düşünür, sonra vazgeçer, elini kaldırır, sonra indirir ve kapı o anda ardına kadar açılıp uzun boylu, keskin ve ince yüz hatları olan, yakışıklı ve delialona'nın gözlerinin aynına sahip bir genç adam, edwar regan görünürken wusla nefes almanın ne olduğunu unutmıştır ama duruşunu değiştirmeden onu gören edward'ın bakışları donuktur, boştur, yavaşça kapıdan kenara çekilip wuslaya yolu açarken genç kadın sessizce içeri girer..

Yüksek tavanlı ve zemini boydan boya ahşapla kaplı büyük dairenin iki yanında, buzlu camlarla geri kalan her şeyden ayrılmış bir yatak odası ve banyo vardır. Mutfak sol tarafta, girişten yatak odasının kapısına kadar tezgahlar ve beyaz eşyaların yan yana dizilmesinden oluşuyordur, ortada kalan geniş alanda, uzun pencerelerin hemen önünde kıvılcık bir koltuk, önünde gösterişsiz, ahşap bir kahve

sehpası vardır, odanın geri kalan kısmı bir sürü değişik modelde iskemle, yarım daire şeklinde bir çalışma masası ve bütün hafızları sökülmüş, çalışmayan bilgisayarlar, pencerenin önünde, yerde, iskemlelerin üzerinde duran bir sürü antika kitap ve dergiyle doludur. Kapının hemen yanındaki buzdolabının her köşesi rengi solmuş ve küçük bir çocuğun yaptığı resimlerle, antika kitaplardan ve dergilerden kopmuş sayfalarla ve fotoğraflarla kaplanmışken tavanda üç yerden sallanan büyük lambalar güneşin çok fazla sokulamadığı büyük daireyi aydınlatıyordur..

her şeyin en son gördüğü gibi duruyor olması wuslanın suratına kocaman bir tokat gibi çarparken genç kadın derin bir nefes alarak arkasını döner ve kapıya dayanmış, kollarını kavuşturarak ona bakan adamı tekrar gördüğünde konuşur
“edward..”

genç adam hafifçe gülümserken wusla burnunun sızladığı hisseder ve gözlerinin dolmaması için korkunç bir çaba sarfederken edward kapıdan çekilerek genç kadına bir adım atar
“ilk ziyaretçimin sen olacağını biliyordum..”
“delialona döndüğünü bilmiyor..”

edward biraz daha gülümser ve mutfak tarafına yönelerek bardakların olduğunu dolabı açarken konuşur

“onu da tahmin ettim..”

genç adam bütün bardakların tozlu olduğunu gördüğünde dolabın kapağını kapatır, wusla onu izliyorken edward bu sefer tezgahın altındaki iki kapaklı dolabı açar ve üç katının her biri şarap şişeleriyle dolu olan dolaptan bir şişe çekerek üzerindeki etikete bakarken konuşur

“bilgisayarlarım çalışmıyor ama şaraplarımın daha da tatlandığı kesin..”

“edward..”

genç adam elindeki şişeyle wuslaya döner ve sanki 35 senedir bir hiç için hapisanede kalmış, elindeki her şeyi uçup gitmiş bir adam değilmiş gibi gayet doğal bir tonla sorar

“evet wusla?”

wusla onun tavrıyla buraya ne için geldiğini, ne söylemek istediğini, ne yapması gerektiğini aklında bir yerlerde kaybederken edward bekliyordur

“bir şey mi söylemek istiyorsun? çünkü söylemek istiyorsan dinlerim, vaktimiz bol.. 35 senedir hiç şöyle oturup güzel bir sohbet etmemiştim.. otursana..”

genç adam eliyle arkadaki koltuğu gösterirken wusla iç çekerek ona bakmaya devam ediyordur

“edward, yapma..”

edward şarap şişesini diğer eline geçirerek kollarını açar

“bir şey mi yapıyorum? aksine..sana oturup sohbet etmeyi teklif ediyorum, ben görmeyeli nezaket kurallarında bir değişiklik olduysa-

“edward-“

“EFENDİM WUSLA!”

genç adam elindeki şişeyi karşı duvar fırlatıp bin parçaya ayrılmasını izlerken wusla korkuyla başını korur ve az önce geriye ittiği yaşlar şimdi gözünü doldurup yanaklarında süzölmeye başlarken edward arkasındaki tezgahın kenarını iki eliyle sıkıyor, az önceki gülümsemeseden eser kalmamış, dişlerini sıkarak karşıdaki kadına bakar

“özür mü dilemek istiyorsun? barış mı yapmak istiyorsun? ya da nasıl olduğumu falan mı merak ediyorsun!?”

wusla bir şey söyleyemezken yaşlar yanaklarından süzölmeye devam ediyordur, edward tezgahı bırakıp ona doğru bir adım atar

“özür denen şeyin ne olduğunu bilmiyorum ben, öğrenmek için de çok geç artık.. o yüzden onu sakın deneme..”

edward bir adım daha atar

“barış?”

genç adam sinirle gülerken wusla öylece onun karşısında duruyordur, edward başını eğer, bakışları biraz sonra yine wuslaya döndüğünde mavi gözleri buz gibidir

“barış yapacağım en son kişi sen olacaksın..”

wusla gözlerini kapatarak çenesinden damlayan yaşları hissederken gözlerini tekrar açtığında edward gerilemiştir

“nasıl olduğumu bilmek istiyorsan da söyleyeyim.. BOK GİBİYİM! ANLADIN MI? KENDİ HAYATIM İÇİN 35 SENE KENDİMİ O DÖRT DUVAR ARASINDA BİLE PARÇALADIKTAN SONRA ŞİMDİ REZİL BİR DURUMDAYIM! TEK PARÇAYIM VE NEFES ALIYORUM AMA BEŞ PARA ETMEZ BİR HAYATIM VAR!”

wusla elini ağzına kapatırken edward da sinirden gözleri dolmuş, dişlerini sıkarak elini saçlarından geçirir ve burnunu çekerek tekrar wuslaya bakar

“sana delialonayla konuşman için sadece bugünü veriyorum ve yarın konuşup konuşmamış olman umrumda bile değil.. Oreon ya da maynard’daki kimse de umrumda değil, kızımı göreceğim.. o beni bulamazsa ben onu bulurum, kendi kendime bir çok şey yapabiliyorum, biliyorsun..”

wusla *hiçbir şey* sormadan elini indirirken nefesi titriyordur, edward bir an ona bakıp sonra kapıya ilerler ve açıp wuslaya döner

“göreceğini gördün, git şimdi..”

wusla genç adamın gözlerine bakmadan kapıya döner ve hızlı adımlarla koridora çıkarken bir an sonra arkasındaki kapı büyük bir gürültüyle çarpıldığında wusla titreyerek yanındaki duvara tutunur ve biraz sonra yere eğilerek elini ağzına kapatır ve sessiz hıçkırıqlarla açık açık ağlamaya başlarken az önce çarpılan kapının arkasında edward sırtı kapıya dayalı, yere oturmuş, kapının önüne kadar gelmiş şişe kırıkları arasında elleri titreyerek gözünden akan yaşlara lanet ediyordur...

wusla saraydan girdiğinde çalışma odasından çıkan latty saatlerdir diken üstünde, hızla onun yanına gelir

“tam zamanında geldin wusla, delia soruşturmaya başlamıştı..”

wusla başını sallayarak lattye aldırmadan merdivenlere yönelir, latty kaşlarını çatarak ondan bir adım geri çekilirken wusla arkasına bile bakmadan yukarı çıkıyordu, koridora girdiğinde delia’nın odasının açık olduğunu görür ve içeri girerken genç kız yatağında uzanmış, müzik dinliyordur, annesini gördüğünde kulaklıklarını çıkarıp aleti bir kenara atarken yerdeki dosyaları kapıp ayağa fırlar

“okuldan bunları verdiler.. sen neredeydin? oreonu aradım, cuslov bir iş için çıktığını söyledi..”

wusla kızının ona verdiği dosyalara kör gözlerle bakıp kapatır ve bakışlarını ona kaldırırken delialona rahattır, dudağını kemiriyor ve bir cevap bekliyordur, wusla cevaplar

“babanın yanımdaydım..”

delialona dudağını kemirmeyi bırakıp kaşlarını çatıyorken wusla bir de kızının onu azarlamasına hazır, bir şey söylemeden bekler...

“bana neden haber vermedin?”

“önce gidip ben konuşmak istedim..”

“konuştun mu?”

“evet..”

“ne dedi?”

“seni görmek istediğini söyledi..”

“bu kadar mı?”

“senin bilmen gereken kısım bu kadar..”

delialona sakince sorularını sormuş, şimdi sessizce annesine bakıyorken wusla kızını izliyordur, delialona sorar

“luplex’te mi?”

“evet..”

“hangi evde?”

“kendi evinde..”

delialona başını sallar ve başka bir şey söylemeden dışarı çıkarken wusla onun yatağına bakıyor, genç kızın merdivenlerden inerken aşağıya seslenip arabanın anahtarlarını istediğini duyar...

SOUNDTRACK / *Rosie Thomas - Time Goes Away*

delialona arabayı apartmanın önüne parkedip apar topar çıkar ve kapıyı itip binaya girerken asansörün düğmesine bir kaç kere basar, biraz sonra yan kabinin kapısı açıldığında genç kız içeri girer ve en üst katın düğmesine basıp kapı kapanırken kollarını kavuşturur, kat numaraları yavaş yavaş yükselirken delialona ayağını yere vuruyordur, numaralar hala yükselirken genç kız tırnağını kemirir ve gözü birer birer artan rakamlarda, sonunda istediği yere ulaştığında hızla açılan kapılara bakar ve hiç düşünmeden koridora girip kapıya yürürken siyah kapının önüne geldiğinde derhal hızla vurur, beklerse birisinin gelip onu kolundan çekeip götüreceğini düşünüyordur, kapı hemen açılmadığı için delialona bir kaç kere daha vurur ve kapı o hala vururken hızla açılıp elinde siyah bir çöp torbasıyla kızgın bir adam görünürken delialona eli havada kalmış, babası karşısında, gözleri

büyüyük mavileri göz yaşlarının arasında parlarken kızgın adam, edward donmuştur, elindeki torbayı yere bırakırken önündeki güzeller güzeli kız elini indirir, edward kendi gözlerinin mavisinde yaşlarla dolmuş gözlerle bakarken delialona bir an sonra ağlayarak kapıyı iter ve babasına atılıp sarılırken edward o anda nefes almaya başlar ve kızını sımsıkı sararken delialonanın yumruk yaptığı elleri babasının sırtını delip geçiyordur, genç kız ne kadar ses çıkardığına aldırmadan ağlarken hiç onun sesi gibi çıkmayan ses durmadan özür diliyordur, edward her seferinde kızını tekrar tekrar affederken delialona titreyerek ona biraz daha tırmanıyor, biraz daha sıkıyordu...

“baba çok özür dilerimçoközürdilerimbaba..”

delialona nefesi kesilmiş, iç çeke çeke ağlıyorken edward kızının başını tutmuş, gözlerini kapatmış, kendi yaşları öylece akıyorken bebeğinin kokusunu içine çekiyordur, kocaman olmuştur kızı, o görmeden büyümüş, boyu uzamış, saçları uzamış, genç kız olmuştur, edward bunu onun elinden alan herkese lanetler okurken delialona sonunda kollarını çözer ve yüzünü geri çekerek babasına bakarken suratı kıpkırmızıdır, bu halde aynaya baksa çılgın atıp kimsenin ona bakmamasını bağırarakken şimdi umrunda değildir, babasını izliyorken edward onun yüzüne yapışan saçları geri iter ve kocaman olmuş kızın hiç değişmemiş boncuk gözlerine bakarken gülümser

“geçti..”

delialona biraz olsun durulmuş ama titreyerek iç çekmeye devam ederken hafifçe gülümser

“döndün baba..”

edward başını sallarken mırıldanır

“döndüm bebeğim..”

delialona karşısındaki adamın yüzüne bakar, hala *babasıdır*, yine en yakışıklı baba odur, yaşlanmamıştır ama yorgundur, çok yorgundur babası, genç kız kendi yüzü sırlıslıklamken babasının yanaklarını elleriyle siler ve gülümserken biraz sonra tekrar ona sarılıp ağlamaya başladığında edward gülerken kapıyı iter ve kızını tutarken delialona babasının döndüğüne kendini inandırmaya çalışıyordu..

delialona odadaki kızıl koltuğa oturmuş, edward onun eline dolapların birinden bulduğu tuvalet kağıdı rulosunu vermiş, genç kız burnunu silip silip elinde kocaman bir top oluşturunuyordu, edward ona bir bardak su vermek istiyordur ama evde içilecek tek şey o çok lezzetli şaraplarken genç adam musluğu açar ama akan suyu beğenmez ve arkasını dönüp bir şey söyleyecekken kapı çalar, delialona irkilerek kapıya bakıp sonra babasına döner

“kim?”

edward kapıya giderken gülümser

“yemek..”

delialona *ohl*arken edward kapıyı açmıştır, uzun boylu, sarı saçları karman çorman suratına dökülen mavi gözlü genç bir adam iki elindeki torba yığınıyla kapıda bekliyordur

“bir hafta parmaklarım hareket etmeyecek..”

edward gülerken kapıyı açar, genç adam torbaları kapının önüne bırakıp yamulmuş parmaklarına bakarken edward torbaların içinden bir şişe su bulup koltuktaki delialonaya ilerler ve şişeyi açıp genç kıza verirken delialona şişeden içmeden önce parmaklarının işlevlerini kontrol eden adamı gösterir

“kim bu?”

kimliği sorulan genç adam başını kaldırıp delialonanın varlığını farkedirken uyanır ve ona ilerleyerek hala kullanabildiğini ellerinden birini uzatır

“Chris Morgan, edward’ın kurtarıcısıyım..”

delialona kaşlarını çatarak chris’in elini sıkarken edward yerinden kalıp sarışın adamın ensesine bir tane çakar

“ben neburadayken davanın tekrar açılmasını chris sağladı-“

“yani onu ben kurtardım-“

“sözümü kesme morgan.”

chris kendini toparlarken delialona ona bakıyordur, sorar

“avukat mısınız?”

chris evet diyerek başını sallarken ekler

“Yüksek teknoloji suçları uzmanıyım ve venüs merkez masasına bağlı olarak çalışıyorum-*dum*.”

“ne oldu?”

“davanın tekrar açılmasını talep edebilmek için oradaki işimi bırakmam gerekti..”

delialona bir şey söylemeden babasına bakarken şu hiç tanımadığı adam bile onu kurtarmak için işini feda etmiş, delialona yine ne kadar korkunç bir durumda olduğunu düşünürken edward kızının başını tutarak chrise döner

“bu akşam bilgisayarları hallederiz diyordum ama sonra-“

“hayır..”

iki genç adam da delialona’ya dönerken genç kız babasına bakıyordu

“hayır, baba.. ne yapmanız gerekiyorsa yapın, hem ben fazla kalmayaca-“

“gitmene izin verir miyim sanıyorsun?”

delialona bir an *beni bekliyorlar* demeyi düşünür ama babasının gökten luslo inse aldırmayacağını biliyor, o da aldırılmazken gülümser

“tamam kalırım ama yine de ne yapacaksanız yapın siz, ben de yardım ederim.. bir şeyler uzatırım, ya da ne bileyim-hah, torbaları yerleştiririm mesela..”

edward güler ve kapının yanında kendilerini salmış öylece duran torbalara bakıp tekrar kızına döner “anlaştık..”

delialona güzel deyip kalkar ve suyundan büyük bir yudum alıp şişeyi babasına geri uzatırken banyoyu işaret eder

“hemen dönerim..”

edward şişenin kapağını kapatıyorken başını sallar, delialona arkasına dönüp önünde duran chrise hafifçe gülümser ve genç adamdan sıyrılarak banyoya ilerlerken edward şişe elinde, kızını izler bir an, sonra chrisle göz göze geldiğinde sarışın adam gülümsüyordu, ellerini cebine sokarak iç çeker “başardın..”

edward gülümseyerek başını sallar ve kapalı banyo kapısına bakarken mırıldanır

“başardım morgan..”

delialona bulaşık makinesini az önce çalıştırmış, son torbadaki elmaları da buzdolabındaki meyveliğe boşaltır, boş torbayı buzdolabının yanındaki geri dönüşüm kutusuna atar ve arkasını dönüp dairenin diğer ucundaki bilgisayarlarla saatlerdir uğraşan ikiliye bakıp iç çekerek yanlarına gider ve koltuğun kenarına oturup onları izlerken chris bir kasayla, babası başka bir kasayla uğraşıyordu, edward kızının onları izlediğini görünce kasayı bırakıp ona döner

“aç mısın tatlım?”

delialona omzunu silker

“yerleştirirken bir şeyler çaldım..”

edward gülerken chris işini bitirdiği kasanın kapağını kapatıp ellerini birbirine sürter

“ben açım..”

delialona gülümserken edward gözlerini deviriyordu, chris ellerini kaldırıp genç adama bakar

“sabahlara kadar aç karnına kafa patlama zamanı bitti.. sen nasıl yemek yendiğini unutmuş olabilirsin ama ben hala hatırlıyorum..”

“haklı..”

edward kızına dönerken chris genç kızın yanına geçer ve sırtırtırken delialona ayaklanır

“muhteşem yemek pişirme yeteneklerimle sizin gözünüzü kamaştırabilirim..”

chris zevkle delialonayı takip ederken sorar

“hangi mutfaktan yiyoruz?”

“eski dünya.. *L’italiano*...”

chris daha da ilgilenmiş, delialonanın ne yaptığını izlerken edward elleri belinde, gülümseyerek onların yanına gelir, delialona derin bir tencere çıkarmış, içine su doldururken genç kızın her aşamasında chrisin yüzü düşüyordu, delialona suyu ocağa koyup başının üzerindeki dolaptan bir paket de makarna çıkardığında chris artık olaya el koyması gerektiğini anlamış, itiraz eder ve tencereyi alıp suyu geri dökerken edwarda bakar

“sen bütün banka hesaplarını geri almadın mı?”

edward bunun ne alakası olduğunu sorar bakışlarla kaşını kaldırıp chrise bakarken genç adam ellerini sallayarak açıklar

“açız, dışarıda çok güzel restoranlar var, güzel yemekler-“

“tamam morgan.. delia, ne dersin?”

genç kız hala makarnasının suyunun yasını tutuyorken lavaboya bakarak iç çeker ve tamam der, chris çok güzel diyerek edwarda cebindeki anahtarları verir ve cüzdanını nerede olduğunu sorarken delialona pek de hoş olmayan bir ses çıkarır, iki genç adam da ona dönerken genç kız bulaşık makinesinden ayağının altına sızan sudan kaçıyor, elleri belinde, makineye ters ters bakıp babasına döner

“italyan mutfağına dönüş yaşamak üzereyiz..”

“kapatır çıkarız-“

“olmaz, döşemeler mahvolur baba..”

“haklı..”

edward makinenin düğmesine basıp kapatmaya çalışırken chrise döner

“siz ikiniz anlaştınız mı- ve bu kahrolası makine neden kapanmıyor-üzgünüm tatlım, kahrolası demek istemedim..”

delialona gülerek babasının sırtını patpatlar

“yaş sınırını geçtim baba..”

“tabii doğru-morgan şuna bir de sen bas..”

chris gelip makinenin düğmesine basarken bu külüstürün hangi çağdan kaldığını sorup edwarddan bir uyarı daha alırken biraz sonra makinenin kapağı kendi kendine açılıp ortalığa su saçmaya başladığında delialona küfrederek, edward ona da heylerken chris sulardan kaçıyordu, delialona feryat eder

“döşemeler!”

chris döşemelere de başlayacakken edwardla göz göze geldiğinde ağzını kapatır, delialona makinenin kapağını kapatıp, üstüne bir de düğmeye basar ve saç başı dağılmış şekilde makinenin önüne oturduğunda ellerini birbirine vurur

“bu evi satmanın vakti gelmiş!”

edward yüzünü buruştururken chris yine delialonaya katılacaktır ama fikir beyan edecek kadar kuru değildir, susar...

bütün su temizlenmiş ve zavallı bulaşıklar elde yıkanmışken delialona duştan sonra giyinmiş, yatak odasında, elindeki havluyla saçlarını kuruluşturuyor, yatakta duran telefonunu alıp annesinin numarasını bulur ve arayıp küçük aleti omuzuyla kulağı arasındaki sıkıştırıp nemli havluyu yatağın ucuna serer, o sırada annesi cevap verdiğinde delialona doğrulur ve elini cebine sokarak telefondaki sese gülümser

“evet anne buradayım..iyiyiz, çok iyiyiz..bu gece burada olacağım, merak etme olur mu?..anne ağlıyor musun?..hayır-anne, lütfen..biliyorum, ben de seni çok seviyorum annem..lütfen ağlama-ben iyiyim, *biz iyiyiz*, gerçekten.. hadi uyu.. ben de, iyi geceler..”

genç kız iç çekerek telefonu kapatır ve havlunun yanında kalan boş yere otururken şu an en olmaması gereken durumdadır, annesiyle babasının arasında kalmış, ikisinin de üzülmemesini diliyorken elinden bir şey gelmiyordu, ama şu anda her şeyin daha çok taze olduğunu düşünerek biraz zaman geçmesini beklemeye karar verir ve dudağını kemirerek havlunun kenarıyla oynarken aralık kapıdan edward kızına bir kez daha bakıp ve sessizce mutfağa dönüyordu..

edward’ın özgür kalmasının üzerinden bir hafta geçmişken genç adamın sadece iki ziyaretçisi vardır; biri senelerdir onun için çalışan, çok genç olmasına rağmen bir dahi olan avukat chris morgan ve ikisinin tüm çabalarının hedefi delialona, genç adamın ondan başka kimseye ihtiyacı yoktur..

Edward luplex’e dönüşünün ikinci gününde her televizyona, gazeteye ve dergiye haber olmuş, bir haftadır bütün evrenden telefonlar alırken gelen tekliflerin hepsine düşünmeden hayır diyordu. Senelerce Oreon’da ikinci en büyük departmanın başkanlığı yürütüp bir de aile kurmuş bir adamın şu anda paraya ihtiyacı olmaması çok doğalken o adam şu an bir şeyleri kontrol etmek ya da yürütmek de istemiyordu. Kafasının bir süre boş olmasını istiyorken şimdi yine bilgisayarlarının başında, önündeki dört ekranı tek bir ekran olarak kullanıyor, e-maillerine, haberlere ve mesajlara şöyle bir bakıyorken dairenin kapısı açılır ve delialona bir kahkaha atarak içeri girerken arkasında chris gülerek geliyordu, ikisi de ellerindeki yemek kutularını mutfağa bırakıp bilgisayar başında arkasına yaslanmış, onları bekleyen edwarda dönerler, delia keyifle babasına gidip genç adamı yatağından kocaman öperken ekrana bakar

“hala mı soruyorlar..”

“*hala soruyorlar..*”

delialona gülümseyerek doğrulur ve hadi yemek yiyelim derken tabakları çıkaran chris’in yanına gidiyordu, edward tamam diyerek bir an onlara bakar, sonra bilgisayarına dönerken yeni gelen bir mesajı da *çöp kutusuna* sürükler...

SOUNDTRACK / *Butterfly Boucher - Life is Short*

delialona akşam üzeri maynardaki dönmüş, elindeki anahtarları sallayarak büyük salona girer, ewan ayakta, elindeki kumandayla önündeki kocaman televizyonun kanallarını hızla geçiyorken delialona genç adamın yanına gelir ve onunla beraber hızla geçen görüntülerden kör olurken yüzünü buruşturarak kumandayı ewanın elinden kapar ve televizyon kapanıp tekrar arkasındaki duvara geriler ve özel bölmesine girip kapaklar kapanırken ewan yanındaki genç kıza döner

“izliyordum..”

delialona sırtarak kumandayı koltukların birine atar ve gözlerini kırıştırarak ewana döner

“beni izle!”

ewan gülerken genç kızın burnuna bir fiske vurur

“senin flaslere aşık olduğumu sanıyordum..”

“artık büyüdüm, aklım başıma geldi..”

“ben de bu günü bekliyordum! nerede bu yüzük..”

genç adam hızla ceplerini karıştırıp hazırda beklettiği nişan yüzüğünü ararken delialona elini uzatmış bekliyordur, o sırada salona flasler ve sienna girerken flasler ceplerinde bir şeyler arayan ewanla, eli havada bekleyen delialonayı görünce kaşlarını çatır

“ne yapıyorsunuz?”

“seni terk ediyorum, muhteşem kaptan crash’le evleneceğim.. ama adam yüzüğü bulamıyor!”

flasler gülümserken sienna da ona bakarak gülümser ve bir yüzüğü bulamayan ewanın koluna vurup onu da terkeden delialonaya döner tekrar...

delialona ve ewan çalışma odasının kapısını tıklatıp içeri girerken latty hiç durmadan bir şeyler yazıyordur, delialona klavye tuşlarının sesine kaşını kaldırırken ewanla ikisi kraliçenin iki yanında dolaşp ne yazdığına bakarlar, latty gözü hala ekranda, hipnotize olmuş gibi cevaplar

“merkez masa başkanlarıyla oreon yazışmaları..”

“herkes kendi kısmını yollamış mı?”

“evet, ben seninkini baştan yazıyorum..”

ewan *hah*alarken delialona sırtır ve latty’e yanlış yazdığı bir kelimeyi gösterirken genç kadın teşekkür ederek silme düğmesini kırar ve diğer tuşlara eziyet etmeye devam ederken bir taraftan da sosyalleşerek delialonaya okulunun nasıl gittiğini sorar ve

“ayrıca oda koltuk dolu, oturun..”

ewan ve delialona emirleri dinleyerek otururken latty bir cümleye nokta koyup tekrar yaşama ve konuklarına döner

“evet, dinliyorum delia..”

genç kız gülümser

“iyi gidiyor.. kurtuluş günü için diğer okullara da biz liderlik edecektik, ben de komiteye girdim, gökten inmiş melek gibi muamele görüyorum..”

latty gülerken ewan delia’ya elini uzatıp sen zaten meleksin diyordur, delia gülerek onun elini iter

“yüzüğü bulamadın, sus sen..”

latty ne yüzüğü diye sorunca ewan oan döner

“şu her zaman hazırda beklettiğim..”

latty gülerek anladığını söyler ve deliaya dönüp bu komitede ne görev aldığını sorunca delia keyifle gülümser

“tiyatro bölümünün gösterisine koreografi yaratacağım..”

“andrea’ya sor..”

delia ewan’a dönüp gözünü kırpar

“onun için koreograf oldum zaten..”

ewan zekasından dolayı deliayı tebrik ederek tekrar ceplerine bakarken latty gözlerini devirerek tekrar raporuna döner...

delialona andrea’nın odasına çıkıp kapıyı tıklatır, içerden ses gelmeyince yavaşça kapıyı açarak boş odaya bakar ve tekrar koridor döndüğünde saçlarını toplayarak odasından çıkan tessayı görür

“hey tessa.. andrea’yı gördün mü?”

tessa gülümseyerek merdivenlere giderken delialonaya da gelmesini işaret eder

“ben de onun yanına gidiyorum gel..”

delialona hızlı adımlarla ona yetişip merdivenleri inerken tessa'nın giydiği kat kat kabarık siyah eteğe bakar ve

“bir yere mi gidiyoruz?”

“dans öğreniyoruz..”

delialona ilgiyle kaşlarını kaldırır

“kim kim öğreniyoruz?”

tessa son basamağı da inip mutfak tarafına döner ve bodrum kata inen kapıyı açarken eliyle de dans edenleri sayıyordur

“ben, delora, sienna.. bazen latty, arada wusla..”

“annem çok güzel danseder..”

“evet..latty ve delora da çok zarifler ama wusla bambaşka..”

delia içtenlikle gülümserken ikisi en az üst katlar kadar aydınlık olan bodrum katına inmiştir, andrea ve delora burayı yavaş yavaş bir stüdyo haline getirmiş, duvarlarda boydan boya aynalar varken yerler cilalı ahşapla kaplıdır, andrea ve delora karşı uçtaki devasa müzik sisteminin önünde bir şeyler yapıyorken tessa bir konuklarının daha olduğunu söyler, delora arkasını dönüp delia'yı gördüğünde kocaman gülümseyerek elini uzatır

“birazdan seni çağırmaya gidecektim..bir haftadır çok sık göremediğimiz için fırsat olmadı..”

o görüşemedikleri zamanların nasıl geçtiği şimdilik pek konuşulmazken delia andrea'ya sorar

“şenlikler için dans koreografisine ihtiyacım var andrea, yardım edebilir misin?”

“tabii ederim, tema ne olacak?”

“luplex'in doğuşu..”

andrea ilgiyle gülümserken de delia da mutlulukla teşekkür eder..

bir süre sonra stüdyoda nüfus genişlemiştir, delora kucağındaki bir bilgisayarla yere oturmuş, wusla da onun yanında, kayıtlardan Luplex'le ilgili bilgiler araştırırken wusla gördüğü bir sayfada delorayı durdurur

“tamam bu güzel.. andrea önce şunu okumakla başlayabiliriz, bu bitince biz detaylara gireriz..”

delora bilgisayarı yanındaki andreaya uzatır, genç kadın teşekkür ederek alırken latty ve delialona da onun önünde bağdaş kurmuştur, sienna ve tessa da onların yanında ilgiyle bekliyorken ewan'ın sesiyle herkesin kafaları o tarafa döner

“beni mi çağırdınız bayanlar?”

wusla evet diyerek eliyle gelmesini işaret eder, ewan gidip onların arasında yere oturduğunda kendini haremimdeymiş gibi hissederken gülümser ve

“ne yapıyoruz?”

“luplex'in tarihini öğreniyoruz..”

“çocukluğumu yani..”

wusla gülümserken ewan andrea'nın önündeki sayfaya şöyle bir bakar

“hatırladığım kadarıyla yardım ederim..”

“yaşlı tabii, unutuyor..”

latty ewan'ın saçlarını okşarken diğerleri güler, ewan bu sefer bir şey demeden gülümseyerek yere uzanır ve başını lattysinin dizine koyup sayfayı sesli okumaya hazırlanan andreaya döner..

LUPLEX

Luplex Güneş sistemi dışında kalan ve tamamı yaşam alanı içeren tek gezegendir. Baş kenti de aynı zamanda Luplex olarak anılan gezegenin yönetim biçimi Anayasal Monarşidir. Kraliyet sarayı Maynard, Luplexin merkezinde yer almakta, merkezi uzay üssü ve aynı zaman kraliyet karargahı olan Oreon ise gezegen yörüngesinin 8730 km dışında harici bir istasyon olarak inşa edilmiş ve Kraliyetle ortak olarak yönetimi sürdüren Oreon yüksek kurulu Merkez Masayla, güneş sistemi dışında varolan tek güç olarak ortaklık halindedir.

Gezegenin kökenleri Marsa dayanmakta ve evren savaşları sırasında yaşanan boyut kaymalarının etkisiyle dünya zamanına göre 2750 yılında Luplex adını alarak, Pluto ve Erisin 50678 km güneyinde ortaya çıkmıştır. Önceleri gezegen çapında özerk bir yaşam süren Marslı insan toplulukları dünya yılına göre 2950'de Kraliyet yönetimine geçmiş, 3000 yılındaysa Oreon

Yüksek kurulunun oluşturulmasıyla kraliyet monarşisinden Anayasal monarşiye geçiş yapmıştır. Günümüzde kraliyet'in başında Kraliçe Latty Flacil, Yüksek Kurul başkanı olarak Cuslov Nobes ve Ordu başkomutanı olarak Kaptan Ewan Crash bulunmaktadır.

İlk bir kaç yüzyılda, Luplex'in atmosfer ve coğrafi özelliklerinin güneş sistemi gezegenlerinden farklı olarak sahip olduğu elementler gezegende yaşayan marslı insan nüfusunun genetik özelliklerinin ve dolayısıyla fiziksel görünümünün değişmesine sebep olmuş, fakat gezegenin kurulumundan bu yana süren genetik çalışmalar kraliyetin kurulmasından sonraki 7 yılda ilk başarılı sonucunu almıştır. Bu bilimsel çalışmalar ışığında Luplex üzerinde yaşayan tek dünyalı insan Ewan Crash'in genetik şifrelerinin geliştirilmesiyle Luplex insanının biyolojik özellikleri kesin bir şekilde belirlenmiştir.

sienna parmaklarıyla hesaplıyorken işin içinden çıkamamış ewana döner

“kaç yaşındasın sen şimdi?”

ewan gülerek yaşını söylediğinde durumun gerçekliğini henüz kavramış üç bayanın gözleri büyür, tessa ewan’a şöyle bir bakıp sırtır

“çok iyi bakılmışsın..”

ewan kaşını kaldırarak en can alıcı gülümsemesiyle tessaya bakar ama tessanın bakışları onunkileri alt ederken ewan yutkunarak başını başka yere çevirir, latty sırtarak onun omzunu patpatlayıp saçlarıyla oynarken andrea okumaya devam ediyordur..

Günümüzde Luplex'in yaşam özellikleri güneş sistemi gezegenlerine %97'ye yakın bir benzerlik göstermektedir. Luplexlilerin yaşam süreleri normal bir insandan 4 kat daha uzun olmakla birlikte genetik özellikleri insan biyolojisine %86 oranında uyum göstermekte, fiziksel özellikleri bir insanınkiyle %100 benzerlikte, fakat bağıışıklık ve sinir sistemi işleyişi marslı kökenlerinden kaynaklanan bir gelişmişliktedir.

Luplex ve Merkez Masa arasındaki resmi ortaklığa göre gezegen zaman ölçümleri güneş sistemine göre düzenlenmiştir. Bir Luplex yılı 12 aydan oluşmakta ve atmosfere uygun olarak gezegenin % 75'inde 4 mevsim belirgin bir şekilde yaşanabilmektedir. Luplex, güneş sistemi dışında kalan bir zaman boyutunda yaşam sürdüğünden gezegenin dönüş hızına göre güneş sistemi gezegenleriyle arasında değişken zaman farkları görülebilir.

sienna, tessa ve andrea bilgilenmiş, düşünceli bakışlarla bilgileri kafalarına yerleştirirken andrea çenesini kaşıyarak düşünüyordur, sorar

“Luplex'in ilk çağlarındaki coğrafyayı yaratabiliriz, gezegendeki insanlar hayatlarını kurmaya başlar, sonra krallık kurulur, ewan'ın hayatı nasıl değiştirdiği de aynı zamanda gösterilmeli..”

herkes ilgiyle andreanın kafasında kurduğu sahneleri düşünürken genç kadın wuslaya döner

“ilk çağlarda bile luplexliler mağara adamları gibi yaşamıyordu diye tahmin ediyorum..”

wusla gülümser

“doğru düşünüyorsun, ilk yaşayanlar marsın teknolojisiyle gezegene geldiler. İlk zamanlardaki tek sorun yönetim olmamasıydı, gruplar kendi aralarında yerleşik hayata geçip nüfus genişledikçe doğal olarak anlaşmazlıklar çıkmaya başlamış, ilk kral ve kraliçe seçilmeden önce gezegen içinde de bölgesel çatışmalar olmuş.. İlk kral, Kral nestor'un büyük büyük babası, Adair Flacil başa geldiğinde parçalanmış birlikleri topladı, zaten o birliklerin yarısından fazlası Adair'in liderliğini kabul ediyordu, Adair Flacil kraliçe Benicia'yla evlendikten sonra Luplex krallığı kesin olarak kuruldu..”

“ben Adair ve Benicia'yı hayal meyal hatırlıyorum ama onun oğlu büyük baba Elgin çok muhteşem bir adamdı..”

latty de gülümseyerek ewan'a bakar

“büyük babamı benden daha çok tanıyorsun..”

ewan yaşlılığını hatırlatırken herkes iç çeker, delia annesinin omzuna başını dayarken andrea'ya bakarak mırıldanır

“yapabilecek miyiz?”
andrea linklere tıklayıp oradan oraya dolaşıyorken gülümseyerek başını sallar
“yapacağız tabii, çok da güzel olacak..”
delia mutlulukla gülümser
“yarın seçmeleri beraber yapalım o zaman-tabii vaktin varsa..”
“ortak projemiz için her zaman var, hem okulda çalışmamız gerekecek zaten, gelip görmem gerekiyor..”
delia çalışacakları büyük tiyatro binasını anlatırken andrea kafasında planlar yapmaya devam eder...

ertesi sabah delialona ve andrea okula beraber gitmişler, geride kalanlarsa bugün için maynard’ı yalnız bırakmış, sienna ve tessa’yı da alarak oreon’a dönmüşlerdir. Latty haftalardır görmediği ofisinin kapısını açıp girerken derin bir nefes alır ve gülümseyerek arkasından gelen ewana döner
“özlüyorum burayı da..”
“her sabah gel o zaman..”
latty masasına ilerlerken güler
“ayrırken daha çok iş yapıyoruz, mesela senin şimdi calisle beraber olman gerekiyordu..”
ewan sırtırken latty masanın başına geçip bilgisayarlarıyla ilgilenmeye başlar ve ciddiyetle buyurur
“işinizin başına kapt-muhteşem! ewan gel de şuna bak!”
ewan gözlerini devirerek lattynin yanına giderken ikisi bu sene şenlik için evrenin dört bir yanından gelen kutlamalara bakmaya başlar...

“iyisin değil mi? havaya ihtiyacın olduğunda söyle..”
sienna gözlerini yürüdüğü geniş koridorda sıralanmış ofislerden alıp yanındaki flaslere döner ve gülümser
“iyiyim merak etme, rahatsız olursam söylerim..”
“geçen hafta oksijen seviyelerini biraz daha yükselttik, daha hafif bir hava alıyor olman gerek..”
“fark ettim! teşekkür ederim..”
flasler gülümser ve yanındaki tessanın sorduğu bir soruyla ona dönerken sienna yanından geçtiği ofislerde göz göze geldiği görevlilere selam veriyordur..

calis cuslovun biraz önce istediği başkent güvenlik planlarının yazılı ana kopyasını vermek için ofisin kapısını tıklar, içerden hemen cevap gelmediğinde genç adam kapıyı aralar ve başını içeri soktuğunda koltuğunda arkasına yaslanmış, sessizce uyuyan cuslovu gördüğünde gülümser ve içeri girip kapıyı kapatır, elindeki iki uzun silindirik şeklindeki kutuyu kapının yanına koyar ve doğrulurken cuslovun sesiyle o tarafa döner
“sağol calis..”
“bir şey değil, geç bile kaldım.. iyi misin sen?”
cuslov tatsız bir ifadeyle ellerini saçlarına sokar ve başına masaj yaparken mırıldanır
“sabahtan beri korkunç bir baş ağrım var..”
“vien’e söyledin mi?”
genç kadın başını sallarken calis onun yanına gelmiş, masanın kenarına oturup ona bakar
“söylediklerini yaptın mı peki?”
cuslov gülümser
“yaptım, yaptım ama bir işe yaramadı..”
“dinlenmen gerek o zaman, arada gözünü kapatarak dinlenmekten bahsetmiyorum tabii..”
“haftaya dinlenirim-“
“evet, tabii..”
cuslov bir an sonra belinden desteklenerek yerinden kaldırılırken yorgunca güler
“ciddiyim, bu hafta şu kurtuluş meselesi geçsin, söz, dinleneceğim-calis sen beni dinliyor musun?”
calis cuslovu odadan çıkarmış, asansörü çağırmış şimdi açılan kapıdan önce cuslovu sokup sonra kendisi kabine girer ve genç kadının odasının olduğu katın düğmesine basar, cuslov bir şey söylemezken kapılar biraz sonra tekrar açılır, calis cuslova önde yol verir ve o da arkasından takip ederken cuslov konuşur
“bir saat sonra uyandır beni..”
“evet, tabii...”
“calis..başkanlık yetkilerimi kullanmama gerek kalmasın lütfen..”

genç adam gülümserken cuslovun odasına girmişlerdir, açık yeşil ve tonlarının olduğu ferah odanın ucundaki rüya gibi yatak cuslovu adeta çağırırken genç kadın iç çeker ve hiç üzerini değiştirmeyi bile düşünmeden şık ayakkabılarını çıkarır ve örtülerin altına girerken calis ışıkları azaltıyordur, gülümser “gerçekten de bir hafta bekleyebilmişsin..”
cuslov yumuşak yastıkların arasında mırıldanır
“yatağı görmeseydim beklerdim..”
“hadi uyu..”
cuslov tamam diyerek başka bir şey söylemeden rahatlar ve calis bir an daha yataktaki genç kadına bakıp sonra her şeyin tamam olduğundan emin olarak odadan çıkıp kapıyı kapatır...

“calis, cuslov nerede?”

“cuslov’un nereye gittiğini biliyor musun?”

“cuslov’u görürsen aradığımı söyler misin?”

“cuslov yerinde yok?”

calis genç kadını odasına bıraktığından beri bu soruların daha bir sürü şeklini, bir sürü insandan almış, herkes cuslovun nerede olduğunu soruyor, dinlendiğini öğrendiklerinde ne zaman döneceğini bilmek istiyor, bilinmediği söylenince de tamam diyerek uzaklaşıyorlardır, genç adam bir kez olsun *cuslov neden dinleniyor, bir şeyi mi var?* diyen kimseyi duymamıştır, gün içinde delorayı da beklemiştir ama o ya oreon’a hiç uğramamış, uğrasa bile henüz cuslov’un ofisine gitmemiş olmalıdır..

Calis gözünün önündeki rapolara bakıyor ama okumuyorken kapısı tıklatılır ve conrad görünür
“calis, cuslov’u gördün mü?”
conrad’ın sorusuyla calis artık yerinden kalkar ve odadan çıkmadan önce cevaplar
“cuslov dinleniyor, sana da sorarlarsa bugün herkesin kendi başının çaresine bakmasını söyle.. ben de biraz dinleneceğim, bir şey olursa direkt ewan’a uğra..”
conrad bir anda edindiği bilgilerle sadece başını sallar ve calis’in sinirli olduğunu kavrarken asansöre binen genç adamın arkasından bakar, ellerini cebine sokarak bir an için calis ve cuslovsuz bir oreon’un nasıl olacağını düşünürken hemen sonra böyle bir şeyi düşündüğü için kendine kızıp görevlilerden birini çevirerek ne yaptığını sorar..

cuslov kendi kendine bir şeyler mırıldanarak gözlerini açarken yanında oturan calisi görünce hafifçe irkilir, genç adam yavaşça onun koluna dokunup mırıldanır
“benim cuslov.. korkma, kabus görüyordun..”
cuslov o anda gözlerinin ıslak olduğunu anlar ve elinin tersiyle yanaklarını silerken derin bir nefes alır
“gerçekten yorulmuşum..”
“bir şeye mi üzüldün?”
cuslov usulca sorulmuş soruyla calise döner
“hayır, iyiyim.. kabumuş sadece..”
calis başını sallarken cuslov yatakça hafifçe doğrulur ve sırtını yatağın başına dayarken baş ağrısının hala geçmediğini hissettiğinde calise döner
“ne kadardır uyuyorum?”
“2 saat-“
“ne!? sana bir saat sonra beni uyandır demiştin calis-”
cuslov örtüleri iterek yataktan çıkacakken calis ona izin vermez
“yalan söyledim..”
cuslov ona bakarken sorar
“yarım saat oldu, değil mi?”
“4 saat oldu..”
cuslovun gözleri büyürken bütün yapması gereken işler gözünün önünden geçer ve genç kadın inleyerek gözlerini kapatırken baş ağrısı birden daha da şiddetlenmiştir, calis onu tekrar yatırırken mırıldanır
“herkes kendi kendine işleri hallediyor, ne kadar uyumak istiyorsan uyu-“

“uyuyamam-“
“ne kadar zamandır doğru düzgün uyumuyorsun cuslov?”
genç kadın şakaklarını ovuyordur, mırıldanır
“yeterince uyuyorum-“
“uyumuyorsun, burada da sarayda da en son yatağa giren sensin, hatta bazen ben yattığını bile hatırlamıyorum-“
“ayakta kalmam gerektiği bir zamansa tabii ki uyumayacağım calis.. aylardır ne kadar meşgul olduğumuzu biliyorsun, biana denen kadın ortaya çıktığından beri her şeyi iki kat daha fazla kontrol altında tutmak gerekiyor-“
“her şeyi tek başına yapamazsın-“
“ama bazen yapmam gerekiyor!”
cuslov başına saplanan iğnelerle susarken calis onu izliyordur
“artık savaş zamanında değiliz cuslov.. kraliçe döndü-“
“latty daha her şeye hakim değil-“
“sen biraz geri adım atmazsan olamayacak da.. her işimi benim için yapan biri varken neden uğraşayım cuslov, ki bazen benim işlerimi bile yaptığını biliyorum.. kendini parçalıyorsun-“
“çünkü *kendini* parçalayabilecek tek insan benim.. herkesin kendine ait dertleri var calis-“
“senin yok mu!? tanı aşkına cuslov sen hasta olup yataklardan çıkamadığında, kendi işlerini bile yapamadığında ne olacak!?”
“hasta değilim ben-“
“henüz değilsin, ama sen sırf başın ağrıdığı için gün ortasında 4 saat aralıksız uyuyorsan bir şeyler yanlış gidiyor demektir..”
calis sessizleşirken cuslov elini gözlerine kapayarak derin bir nefes alır, bir derin nefes daha, bir tane daha derken cuslovun aldığı nefesler titremeye başladığında calis genç kadını kendine çekip sarılır ve canı ağlamak istiyorsa istediği kadar ağlamasına izin verirken cuslov yorulmuş, başı ağrıyor ve henüz saçma sapan bir kabustan gözü yaşlı uyanmış bir şekilde biraz olsun rahatlamak için sessizce ağlıyordur..

cuslov biraz sakinleştiğinde calise biraz daha sarılıp ayrılır ve gözlerini silerken calis ona komodinın üzerinde kağıt peçete kutusunu uzatır, cuslov gülümseyerek bir iki tane çeker ve burnunu silerken calis onu bekliyordur, cuslov sonunda hazır olduğunda genç adam sorar
“rahatladın mı?”
cuslov burnunu çekerek derin bir nefes alır
“sağol nagel..”
“bir şey değil.. ama söz ver, kendine bakacaksın..”
cuslov bir şey söylemeden gülümserken calis onu çenesinden tutup kendine baktırır
“söz verdiğini duymadım..”
cuslov gözlerini devirirken calis kaşını kaldırıp doğru cevabı bekliyordur, genç kadın sonunda pes eder
“tamam, söz.. ama yine de gün ortasında uyumama izin verme..”
“geceleri kendim gelip seni yatağa sokacağım..”
calis son cümlesinin ağzından çıkışında bir gariplik sezerken cuslov da duraklamıştır, calis gülümseyerek yataktan kalkarken cuslov da gülerek elindeki peçeteleri top haline getiriyordur...

SOUNDTRACK / *Cirque de Soleil - Ravendhi*

Luplex’te uyku sorunu olanlar o geceyi rahat geçirmişken eski dünya’da, sıcak çöllerin üzerinde kendi küçük hayatlarını sürdüren insanların arasında, yakıcı güneşin kuru sıcağında kırık beyaz bir cüppenin şapkası altından akan siyah saçları olan bir kadın tahta tezgahların arasında sessizce yürüyordur, bir tezgahı ve gürültücü satıcıyı daha geçtikten sonra aynı kalabalıktan çıkan genç bir adam onun yanına gelir ve ikisi de sanki en başında beri beraber yürüyormuş gibi kalabalıkta adım atmaya devam ederken genç adam sorar
“yeterince beklemedik mi?”
siyah saçlı kadın genç adama cevap vermeden önce bir tezgahın önünde durur ve değişik şekillerdeki küçük, büyük, heykellere göz atarken cüppesinin şapkasını başından indirip su gibi berrak sesiyle cevaplar

“ne kadar beklememiz gerektiğine ben karar veririm-“
“zaten bir ömürdür beklemiyor musun biana, neden güçlenmelerine izin veriyorsun!?”
biana yanındaki genç prens favian’ın sabırsız tavrına *sabırla* gülümser ve heykellerden birini eline alırken parmakları kıvrımlarda dolaşıyordur, cevap verir
“güçlendiklerini sanmalarına izin veriyorum ve biz son noktada beklerken onlar yavaş yavaş bize yaklaşıyorlar, neden ben de yürüyüp kendimi yorayım sevgili favian?”
biana heykeli yerine bırakıp tekrar şapkasıyla başını kapatır ve yürümeye devam ederken favian yine bir nefes arkasındadır
“son noktaya gelmemize rağmen hala neden boş boş bekliyoruz anlamıyorum-“
“sana anlatmak zorunda da değilim. neyi bilip neyi bilmemen gerektiğini son zamanlarda karıştırmaya başladın. sana verdiklerimin karşılığında bu kadar soru soracağını bilseydim hiç zahmete girmezdim..”
genç adam sessizleşirken tezgahların birinin kuytusunda oturan bir dilencinin önünden geçiyorlardı, biana yaşlı kadının para için uzattığı çömleğe bakar ve hafifçe elini salladığında çömlek buz gibi suyla dolarken yaşlı kadının yorgun gözleri büyümüş, çöl sıcağında paradan daha değerli suyu kana içerken biana yoluna devam eder, favian da suyunu içip durmadan onlara dua eden dilenciye şöyle bir bakıp önündeki kadını takip ediyordur..

biana ve favian derme çatma evlerin toplandığı bir bölgeye gelmiş, birbirinin aynı gibi duran döküntü binaların birinin kapısını açıp girdiklerinde kendilerini bir anda saray gibi bir evde bulurlar, biana cüppesini üzerinden çıkarıp hemen yanındaki şık siyah koltuğa bırakır ve şöyle bir etrafına bakıp yanındaki faviana döner
“güzel bir yer seçmişsin..”
“merkez masadan troova prensi adına izinle açılmış bir boyut burası, birini bu salonda öldürmediğin sürece sorunumuz olacağını sanmıyorum..”
biana cevap vermeden geniş salonun sonundaki merdivenlere ilerler ve zarif adımlarla yukarı çıkarken favian iç çekerek yine onu takip eder...

“en azından şu yeni kıza saldırmamız gerekiyor, sienna-“
favian bir an sonra haykırarak yere çökerken biana sakince ona döner ve yere eğilip beyni yerinden sökülecekmiş gibi kıvranan adama bakar
“bana ilgilenmediğim tek bir laf daha edersen sana verdiğim güçleri sökerken bu acının iki katını yaşayacağını hatırlatmak istedim..”
favian ellerini saçlarından geçirmiş, başını sıkıyorken biana yavaşça doğrulur ve genç adamın beynine sapladığı bıçakları çekerek üst katta dolaşmaya devam ederken favian bu sefer ayağa kalkacak gücü bulamamış, öylece yerde uzanıp aklını toplamaya çalışır...

“hayatın boyunca yerde yatmayı planlamıyorsun umarım.. kalk.”
favian inleyerek yerden kalkarken biana onun gözlerine bakar ve genç adamın saçlarını düzelterek çenesinden tutar
“evine dön, ben sana ne zaman ihtiyacım olduğunu haber veririm..”
“yakın bir zamanda ihtiyacın olsa iyi olur-“
biana favianın çenesini sıkarak başını geri iterken zehir gibi gülümser
“ben sana ne dedim favian..”
genç adam dişlerini sıkarak cevap vermezken biana onun çenesini bırakır
“güzel, gidebilirsin..”
favian tek kelime etmeden arkasını döner ve üst kattaki özel kapılardan birini açıp kendi boyutuna dönerken biana sessizce hemen yanındaki kapıdan yatak odasına girer...

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - Things I'll Never Say

Delialona ve andrea okuldaki ikinci günlerinde seçmelerin ikinci turu için tiyatro binasına giderken deialona sohbetleri arasında binanın kapısında bekleyen chrisi gördüğünde durur ve andrea’yı da

kolundan çekip durdururken genç kadın ne olduğunu soruyordur, delialona saçlarını düzeltip andreaya dişlerini gösterir
“bir şey yok, değil mi?”
“hayır delia da ne oldu?”
delialona giriş kapısında etrafında bakınan sarışın genç adamı gösterir, andrea oraya bakıp chrisi şöyle bir süzerken kaşını kaldırır
“kim bu?”
“babam için çalışıyor..”
andrea ilgiyle hımlarken delialona onu kolundan çekiştirerek sonunda kapıya doğru ilerler ve en güzel gülümsemesiyle chrisi el sallar, genç adam da onu görünce rahatlayarak gülümserken elindeki kitapları gösterir
“bunları evde unutmuşsun, ihtiyacın olabilir dedik..”
delialona kitapları alıp teşekkür ederken chris ellerini cebine sokarak bir şey değil der ve genç kızın yanındaki andreaya gülümserken delialona o anda hatırlamıştır, andreaya döner
“andrea, bu chris morgan, babamın avukatı..”
andrea çok memnun olduğunu söylerken delialona chrisi döner
“chris, andrea dillard, andrea dans öğretmeni ve şenlik için kareografide bana yardım edecek..”
andrea ve diğer element bükücüler şimdilik sivil kimlikleriyle sosyalleşiyorken chris genç kadının elini sıkarken gülümser
“memnun oldum andrea, ben de dans etmeyi beceremeyen bir bilgisayar insanı olarak biliniyorum..”
andrea gülerken delialona da chrisi gülüyordur, genç adam biraz sonra tekrar ona döndüğünde genç kız kitapları göğsüne dayamış ona bakıyordur
“babam iyi mi?”
“turp gibi.. bugün bir kaç yere uğramamız gerekiyor, akşam geç geliriz muhtemelen..”
“ben de bugün uğrayamayabilirim, işimiz ne kadar uzun sürer bilmiyorum..”
“anladım..yarın görüşürüz o zaman..”
delialona tamam diyerek yüzünden hiç silinmemiş gülümsemesini biraz daha büyütür ve kitaplar için tekrar teşekkür ederken chris bir şey değil der ve adeta parlayarak ikisine de selam verip anahtarlarını atıp tutarak uzaklaşırken delialona tuttuğu nefesini vererek gevşer, andrea gülerek ona bakar
“çok sevimli..”
“değil mi! hayatımda bu kadar güldüğümü hatırlamıyorum ve o kadar zeki ki andrea, bazen yaptığı şakaları oturup düşünüyorum..”
delialona chrisi anlata anlata bitiremezken andrea genç kızın heyecanına gülümseyerek onu dinliyordur...

delialona ve andrea büyük tiyatro salonuna girdiklerinde seçmeler için gelmiş kalabalıktan selamlar yükseliyordur, delialona aralarından tanıdık yüzlere selam verip ilerlerken sahnenin bir köşesinde oturmuş ona bakan bir genç adamı gördüğünde gülümsemesi silinir ve andreanın önünden dolaşıp kitapları masaya vurup çantasını da yere koyduğunda andrea bu ani değişimle kaşlarını çatır
“şimdi ne oldu?”
delialona ona yaklaşp fısıldayarak konuşur
“şu sol tarafta oturmuş tipi görüyor musun-şimdi bakma!”
andrea olduğu yerde donarken delialona kitaplarla ilgileniyormuş gibi yapıyordur
“ne yaparsan yap sakın onu seçme..”
“neden?”
“gıcığın teki de ondan..”
andrea şöyle bir etrafına bakma bahanesiyle o tarafa döner ve kocaman mavi gözleri olan, gri tişörtlü ve yırtık pırtık bir kot pantolonu olan genç adamla göz göze geldiğinde karşı taraftandan hafif bir sırtış alır ve tekrar delialonaya dönerken sorar
“ne yaptı?”
“problemlili herifin teki.. oreon çocuğu olduğum için aklı sıra beni ezmeye çalışıyor, seçmelere de sırf beni deli etmek için gelmiştir.. yoksa tiyatronun Tsinden anlamıyordur..”
“sen öyle diyorsan..”
“inan bana andrea, çekilmez bir adam..iki hafta onunla çalışmaktansa kafama çuval geçirip otururum..”
andrea gülerken delialona gülmemesini, gayet ciddi olduğunu söylüyordur..

“merhaba arkadaşlar..”

andrea ve delialona sahnenin önündeki masaya oturmuşlar, önlerinde dizilen öğrencileri selamlarken delialona isim listelerine göz gezdirip gülümseyerek başını kaldırır

“bugün kral ve kraliçe için seçimler yapacağız, önümdeki çiftler listesinden sırayla isimlerinizi çağıracağız-“

“bir kişinin tek başına isim yazdığını görüyorum, lan Parker?”

delialona hızla andreaya dönerken az önceki gıcık genç adam elini kaldırır, andrea delialonanın bakışlarının şakağını delip geçtiğini hissederken rahatsızca gülümser

“bugün çiftler için seçmeleri yapıyoruz lan-“

“inanın bana çifte ihtiyacım yok bayan dillard-“

“rutinini nasıl göstereceksin lan?”

delialona onun bacağına vurup daha niye sorguladığını öğrenmek isterken lan sırttır

“delialona bana yardım eder diye düşündüm..”

genç kız hızla sahnedeki lan’a döner

“hayır, biz seçmeleri yapmak için buradayız-“

“ben de seçilmek için buradayım-“

“seni seçtik diyelim, yanına kimi koyacağız söylemisin?”

“ona sizin karar vereceğinizi sanıyordum..”

delialona sinirle gülüp önündeki kağıtları karıştırırken andrea endişeyle lan’a bakar ve bir şey söyleyecekken genç adam derhal araya girer

“ben buradaki herkesten daha iyi olduğuma eminim, herkesi gördükten sonra ben çıkarı-“

“o zamana kadar birini çoktan seçmiş oluruz zaten kendini yorma-“

lan sırtarak delialonaya bakar

“meraktan ölürsün regan..”

“hiçbir şey olmaz parker-“

“tamam..”

herkes andreaya bakarken genç kadın elindeki listeye bakıp diğerlerine döner

“herkesin zamanını alıyoruz, lan, delia sana eşlik eder, sıran gelene kadar bekle lütfen..”

delialona dehşetle andrea’ya bakarken genç kadın aldırmaz ve ilk çiftin ismini söylerken lan diğer herkesin ters bakışları arasında sahneden iner ve sırtarak delialonanın yanında geçip arkadaki koltuklara otururken ilk çift sahnedeki yerlerini alıyordur...

delialona danseden çiftleri izlerken çenesini eline dayamış, parmakları yanağına vuruyorken çift dansını bitirdiğinde yanındaki andrea keyifle alkışlar, delialona da alkışlarken o o kadar keyifli değildir, andrea çiftin isminin yanına bir şeyler yazıp delialonaya gösterirken genç kız listeye şöyle bir bakar ve yanında yazı olmayan tek ismin ian olduğunu gördüğünde iç çekerek önüne döner, andrea da biraz sonra aynı şeyi farkettiğinde arkasını döner ve ian’a gelmesini işaret eder, genç adam önündeki koltuğa koyduğu bacaklarını indirir ve masaya doğru ilerlerken delialona ayağa kalkıp sahneye ilerlemeye başlamıştır bile, ian da andreaya şöyle bir bakıp onun işaretiyle sahneye çıkarken delialona elleri belinde ona bakıyordu

“bir an önce başlayıp bitirsek iyi olur, seçilenlerin isimlerini söylememiz gerekiyor..”

ian hafifçe gülümseyerek genç kızı boydan boya süzer, sonra tekrar gözlerine bakıp andreaya döner “geri çekiliyorum..”

andrea kaşlarını çatarken delialona öfkeden köprüyordur

“vazgeçmek için mi o kadar afra tavra yaptın!?”

“sen de vazgeçmemi istemiyor musun?”

“bana ne, ne yaparsan yap parker..”

delialona genç adamı bırakıp sahneden inerken andrea ayağa kalkıp diğerlerine listelerin birazdan asılacağını söyler ve herkesi dışarı gönderirken, ian da elleri cebinde, kalabalığı takip ediyordu, delialona onun da gittiğini gördüğünde o an dayanamaz ve arkasından seslenir

“ian!”

genç adam dönüp ona bakar

“evet?”

delialona andreaya dönüp biraz dışarda beklemesini ister, andrea tamam deyip listelerle dışarı çıkarken delialona ian’a gelmesini işaret eder, genç adam alaylı bir gülüşle oraya dönerken sesi büyük salonda yankılanır

“ne istiyorsun regan, kalmam için yalvaracak mısın-“

“ben sana ne yaptım?”

ian ona yaklaşan delialonayla dururken kaşını kaldırır, genç kız kollarını kavuşturmuş, konuşur

“açık açık soruyorum.. okula transfer olalı 2 hafta bile olmadı ama sanki senelerdir sana kötü davranıyormuşum gibi devamlı tepemdesin, bilmeden bir şey yaptıysam söyle-“
“oh, oreon prensesi sorgulama yapıyor-“
“evet, yine başladık..”
delialona kollarını çözerken devam eder
“ailemin oreon’dan olması neden seni bu kadar rahatsız ediyor? kompleksli misin?”
“kompleksli falan değilim-“
“değilsen nedir seni bu kadar rahatsız eden? ben de senin gibi değil miyim? ben de Luplex’te doğdum, annem de babam da gayet normal iki Luplex’li-“
ian gülerken delora gayet ciddidir
“gülünecek bir şey yok, beni rahatsız ediyorsun ian. Bana katlanamıyorsan yanıma yaklaşma, ikimiz için de kolay olur? tamam mı?”
ian yüzünde asılı kalmış bir gülüşle ona bakıyordur, omzunu silkerek arkasını döner ve çıkışa giderken delialona bir şey söylemeden onu izliyordur, genç adam kapıdan çıkmadan önce elini kaldırır
“görüştürüz regan..”
kapılar ianın arkasından kapanırken delialona gözlerini devirerek masaya döner..

“neymiş problemi?”
“bilmiyorum..saçmaladı gitti yine..”
delialona son ismi de elektronik panoya girip geri çekilir, kalabalık derhal oraya üşüşürken yer kaparlardan sevinçli sesler yükseliyordur, andrea ve delialona onları arkada bırakıp bahçeye çıkarken geniş aralıklarla dizilmiş masaların birinde ian ve arkadaşları oturuyordur, delialona o tarafa bakarak onunla göz göze gelir, ian etrafındakilere bir şey anlatmaya devam ederek genç kıza bakarken bir an sonra delialona’yı çağıran bir sesle ikisinin de bakışları o tarafa döner, delialona ses döndüğünde babası ve chris’i görür ve şaşkınlıkla gülerken andreayı yine kolundan tutup o tarafa götürüyordur, genç kız babasını andreaya tanıtırırken bir çift kızgın göz onları izliyordur, o sırada yanındaki kızın bir şey söylemesiyle ian tekrar sohbete katılır..

delialona arabayı andreaya vermiş, chris ve babasıyla eve dönmüşken üçü televizyonun karşısında her zaman olduğu gibi kutulardan yemeklerini yiyordur, izledikleri filmde kadın adamın suratına bir tokat çakarken üçü de aynı anda owlar, delialona adamın hakettiğini söyler ve
“ben de bugün birinin suratına aynen öyle bir tokat patlatıyordum, tuttum kendimi..”
“kimmiş o?”
delialona babasına döner
“aptalın teki.. oreondanım diye kompleks yapmış..”
“rahatsız ediyorsa-“
“hayır hayır, yapma baba, o kadar da değil..”
delialona gülerken bu iş yine de edward’ın pek hoşuna gitmemiştir
“bir şey olursa haberim olsun..”
delialona gözlerini devirirken edward ona bir baba bakışı atar, genç kız derhal toparlanıp peki babacım diyerek yemeğine dönerken edward kızının saçlarını okşayıp tekrar televizyona dönüyordur, mırıldanır
“adı nedir bu aptalın?”
deliona sırtır
“ian parker..”
edward’ın lokması havada kalırken chris de ona dönmüştür, delialona iki birbirine bakan erkeği görünce sorar
“bir şey mi dedim?”
“parker dedin, değil mi?”
“evet?”
chris yine edwarda bakarken delialona da babasına döner
“katil mi yoksa?”
edward gülerken hayır der
“babası, Martin Parker oreonda benim için çalışan adamlardandı.. ben mahkum edildikten sonra bir kaç kişi daha soruşturma geçirip işlerinden alınmışlardı, babası onlardan biri..”
delialona ohlarken chris koltuğun önünde yerde oturmuş, televizyona dönerek mırıldanır
“sana da neden takıldığı belli oldu..”

genç kız iç çekerek koltuğa gömülürken mırıldanır
“en azından doğru düzgün bir sebebi varmış, ama biraz daha ileri giderse ağzının payını veririm..”
“işte budur!”
delialona gülerken chris de gülerken ona bakar, o sırada edward elindeki kutuyla kalkar
“kadın adama tokat attıkça ben yorulдум, yatıyorum.. delia hayatım, fikrini değiştirip kalmak istersen beni uyandır, yatağı sen al..”
“sen uyu baba, bugün kalmayacağım..”
“tamam tatlım, iyi geceler-morgan, delia’yı sen bırak ve üzerine döküyorsun..”
chris kutuyu çekip önüne bakarken edward yatak odasına girmiştir, delialona kahve sehпасına uzanıp bir tane peçete çeker ve gülerken chrise uzatır..

ewan bir kadının bir adamı tokatladığı filmi geçip başka kanallara geçerken onun bacaklarında yatan latty elini uzatarak kumandayı ister, ewan aleti biraz daha havaya kaldırıp kanalları geçmeye devam ederken colm kör olduğunu belirtir, sienna gülerken ewana yavaşlamasını söylerken latty yerinden kalkıp kumandaya atılıyordur, o sırada andrea salona girer
“birinin bana geleneksel kraliyet valsini göstermesi gerek..”
latty ona dönüp tekrar evan’ın üzerine düşerken flasleri işaret eder
“ben bazı adımları karıştırıyorum, flasler çok iyi yapar..”
flasler tabii diyerek kalkar ve andreaya ilerlerken genç kadın hayır der
“benim senin adımlarını görmem lazım, uzaktan.. siennayla danset mesela..”
sienna bütün başların ona dönmesiyle ellerini açar
“ama ben bilmiyorum ki..”
“önemli değil, flasler seni yönlendirir, benim onun adımlarını görmem gerek..”
sienna iç çekerek peki der ve gülümseyerek flaslerin yanına gelirken arkadakiler kocaman sırtıyor, delora andrea’yı el ve kol hareketleriyle tebrik ediyorken tessa keyifle ablasını izliyordur..
arkada bunlar olurken andrea gayet ciddi, adım görmek istiyordur, flasler elini siennaya uzatır, sienna dudağını ısırarak genç adamın elini alır ama bu dansın adımlarını bilmiyordur, elini de genç adamın omzuna koyar, flasler onu kibarca sırtından kavramışken andreaya döner, genç kadın ikisinin ayaklarına bakıyorken flasler tekrar siennaya dönüp öne yavaşça bir adım atar, sienna da derhal geriye bir adım atarken flasler kendi attığı adımları teker teker söylüyordur, öne, sağa, dön, tekrar sağa, sienna başını öne eğip adımları izlerken flasler gülümseyerek aynı adımları atmaya devam ediyordur, sienna biraz sonra düzeni kavramış, başını kaldırıp genç adamla göz göze gelirken ikisi artık daha rahat adım atıyorlardır, sienna gülerken tekrar dönerken genç adamın kollarına döndüğünde ikisi uçarmış gibi sağa doğru geniş bir adım atarlar, flasler keyifle gülümserken şimdi sağ eliyle yana açılması gerektiğini söyler, sienna genç adamın omzundaki elini çekip uçarcasına bir adımla sağa açılır, flasler şimdi sol tarafa derken ona dönen genç kadının sağ elini tutar, sienna bu sefer sol tarafa açılırken gülümsemesi parlıyordur, tekrar eski pozisyonlarına dönüp bir set daha yaptıktan sonra son geniş adımda flasler siennayı geriye yatırır ve genç kadın gülerken yataarken neden bunu söylemediğinden şikayet eder ama sadece bir gülümseme alırken ikisi yavaşça doğrulur, flasler güzel siennanın elini öpüp andreaya döner
“oldu mu?”
herkes bir anda ikisini alkışlamaya başlarken sienna gülerken hala flaslerin elini tutuyor, seyircilerine kibar bir reveransla selam verir, flasler de gülümseyerek başını eğerken andrea deloraya göz kırpmıyor ve zaten dün gece latty ve ewan’dan öğrendiği dansın adımlarını değil, danseden çifti alkışlıyordur..

kadının adamı tokatladığı film son bir tokat ve kızgın ama tutkulu bir öpücükle biterken delialona esner ve koltuğun diğer ucunda oturan chrise döner, genç adam başı yana düşmüş, dudakları büzülmüş bir şekilde uyuyorken delialona karşısındaki güzellikle bir an kalakalmıştır, hareket etmeden biraz daha chrisi izlerken televizyondan saçma sapan bir reklam sesi yükseldiğinde chris irkilerek gözlerini açar
“itiraz ediyorum!”
delialona gülerken chris ona döner ve az önce ne dediğini bir an kavrayamazken delialona açıklar
“uyuyakalmışsın..”
chris tabii doğru diyerek tekrar odağını toplar ve televizyonu işaret ederek sorar
“nasıl bitti film?”
“bir tokat, sonra öpüştüler..”
“adam dayanamadı artık tabii, tokat atmasında ne olursa olsun deyip öpmüştür..”
“aşıkta adam zaten..”

“aşkından tokatları yedi diyosun?”
“sen aşık olsan dayanmaz mısın?”
chris bir an düşünürken tekrar koltuğa yayılır
“bilmem, hiç o kadar aşık olmadım..”
delialona umutla parlarken chris farketmemiştir, ona döner
“sen aşık olduğun adamı tokatlar mısın peki?”
delialona sen tokatlamaya kıyamamam demek ister ama vazgeçip daha uygun bir cevap verir
“çok kızarsam evet..”
chris gülümser
“çok kızma o zaman..”
delialona da gülümserken olur der ama şu an içi erimekle meşgul olduğu için sohbet maalesef devam edemiyordur, chris sohbetin bitişiyle ayaklanıp televizyonu kapatır ve hemen arkasından ayağa kalkmış genç kıza döner
“hala eve gidiyor muyuz?”
delialona hıhımlayarak koltuğun yanındaki çantasını ve kitaplarını alır, chris de anahtar elinde, kapıyı açmış onu bekliyorken delialona gülümseyerek dışarı çıkar, chris de onu takip ederken kapı arkalarından kapanır...

chris arabayla sarayın ana girişine gelmiş, kapıdaki güvenlik görevlisi megafonundan onlara bakarak konuşur
“üzgünüm efendim ama bu saatten sonra konuk araçları içeri sokmuyoruz..”
delialona ohlarken önündeki uzun yola bakar, sonra camını açıp güvenlik görevlisine döner
“şoför çoktan uyumuştur Jacob, bu seferlik girsek, ayrıca arkadaşım avukat-kimliğin chris..”
chris kimliğini çıkararak delialonaya verir, genç kız jacob’a gösterirken genç adam maalesef der
“ben şimdi sizi alması için birini arıyorum efendim-“
“hayır, hayır yürürüm jacob..”
“ama efendim-“
“hayır dedim jacob, teşekkür ederim..”
“peki efendim, nasıl isterseniz..”
delialona gülümseyerek tekrar camı kapatırken chris döner, genç adam jacob’a bir bakış atıp delialonaya bakar, genç kız gülümseyerek kemerini çözüyordur, mırıldanır
“sarayda yaşamının zorlukları..”
chris de gülümser ve arka koltuğa uzanıp kitapları ve çantayı alır, delialona teşekkür edip genç adama bakarken chris yine güvenlik görevlisine bakıyordur, bakışlarını tekrar delialonaya çevirdiği anda dudaklarının kapandığını hissederken refleksiyle gözlerini kapatır ve karşılık verir gibi bir şey yaparken delialona hızla geri çekilir ve dehşetle az önce ne yaptığını kavrarken chris’in ağzından kem ve küm gibi heceler çıkıyordur, delialona çantasını ve kitaplarını kollarında aceleyle toplayıp chrisle göz göze gelmemeye çalışarak mırıldanır
“ah tanrım, üzgünüm.. bir anda geldi..”
“delia-“
“öyle saldırmak gibi olsun istememiştim, ama bir an-“
“delialona..”
“efendim?”
“sakın ol..”
genç kız kendine sakın ol emrini veremezken chrisin gülümsemesi de hiç ama hiç yardımcı olmuyordur, bir an sonra chris tekrar konuşur
“birincisi, özür dilenecek bir şey yok.. senin gibi güzel bir kız beni öptüğü için benim teşekkür etmem gerekiyor, hatta ediyorum.. teşekkür ederim..”
delialona gülerek bakışlarını kaçırırken chris devam eder
“ikincisi benim de dayanamayıp bir anda kızları öptüğüm çok olmuştur, gayet doğal..”
delialona bunu iki gündür düşündüğünü söyleyecek cesareti bulamazken chris maalesef devam ediyordur
“ama yine de seni umutlandıracak bir şey yaptıysam..”
delialona işte o anda paramparça olurken chris susmuyordur
“..asıl ben özür dilerim. öpücük çok güzeldi ama hala arkadaşız, değil mi?”
genç kız gülümseyerek başını sallar ve hemen sonra yalandan bir rahatlamayla elini sallar
“bir anda geldi dedim ya, nasıl olacağını merak ettim bir an..”
“nasıldı peki?”
“güzel..”

chris kaşlarını çatar

“sadece güzel mi?”

“muhteşem değildi.. hem muhteşem olsa hala öpüşüyor olurduk, değil mi?”

chris doğru diyerek başını sallarken delialona kırılan kalbini söküp duvara çarpmak istiyordur ama onun yerine sanki hiçbir şey olmamış gibi gülümser ve kapıyı açıp çıkarken iyi geceler diler, chris de iyi geceler dedikten sonra kapı kapanır, jacob delialonaya demir kapıları açıp genç kız girdikten sonra tekrar kapatır ve işine dönerken delialona kolundaki kitapları sıkarak yürüyordur, biraz sonra sırtına vuran araba farları da kaybolurken genç kız arkasını döndüğü anda dolmuş gözlerini kapatarak kendi aptallığına sessizce ağlamaya başlar...

ertesi gün delialona erkenden ve kimseyle konuşmadan evden çıkmayı başarmış, özellikle deloradan kaçarak aklının okunmasını engellemişken akşam gidene kadar dün geceyi kafasından atması gerekiyordur, annesi ve cuslov o daha küçükken onun aklını okumayı bırakmış ama delora hala laf dinlemiyordur, delialona başka şeyler düşünmeye kendini zorlayarak kolundaki çantasını çapraz takıp koridorda köseyi dönerken elindeki kahveden bir yudum almaya kalkışır ama köseyi döndüğü anda çarpıştığı vücutla bardak elinden yuvarlanırken delialona sendeleyerek önündeki vücudun sahibine bakar, gıcık parker’ı karşısında gördüğünde şu an hiç onu çekemeyecek halde olduğunu belirtir bir şekilde yerdeki bardağı alıp çöp kutularının birine atar ve yere dökülmüş kahvenin üzerinden atlayıp yoluna devam edecekken ian kaşını kaldırarak onu izliyordur, delialona dönüp giderken arkasından seslenir

“ne o prenses, tacını mı çaldırdın?”

delialona zaten siniri tepesinde, hızla arkasını döner ve ian’a ilerlerken genç adamın suratındaki

salak sırtış yok olmuştur, bir adım gerilerken delialona tam önünde, gözlerine bakarak konuşur

“babanın işini kaybetmesine üzüldüm ama olan bir şeyi değiştiremeyiz ve gerçekten ben sana bir şey yapmamışım, o yüzden beni rahat bırak, *tamam mı?*”

ian yine cevap vermeyince delialona bu sefer sesini yükseltir

“tamam mı dedim!”

“iyi *tamam!* vurma..”

“ne vurması-her neyse parker, yoluma çıkma..”

ian’ın bir şey söylemesine fırsat bırakmadan delialona arkasını dönüp uzaklaşırken, genç adam bir an onu izler, sonra koşarak ona yetişir ve kolundan tutup kendine çevirirken delialona öfkeyle ona bakar

“ne yapıyorsun parker!? bırak kolumu..”

ian ona aldırmadan çekip boş bir amfiye sokar ve kapı arkalarından kapanırken delialona sonunda kolunu kurtarmış, büyük bir kızgınlıkla önündeki adama bakar

“şimdi suratına öyle bir tokat atardım ki, ama şükret hala senden nefret ediyorum..”

ian bir an aradaki alakayı kavrayamazken tekrar ne yapmak için onu buraya soktuğunu hatırlar ve ifadesi sertleşirken delialona ona bakıyordur

“yine ne var?”

“babam sana ne anlattı?”

“babanın o mahkum olduktan sonra işten çıkarıldığını söyledi..”

“bu kadar mı?”

“dahası da mı var?”

ian sinirle gülerken başını sallar

“babam o gün çok ciddi bir kalp krizi geçirdi ve o zamandan sonra hiç doğru düzgün iyileşemedi, iki sene önce de kalp yetmezliğinden öldü..”

delialona şokla ona bakıyorken ne diyeceğini bilemiyordur, anlamsız bir şeyler gevelerken ian tekrar araya girer

“ama babamı siz öldürmediniz, değil mi? tabii.. ama bana şu ana kadar kaç luplexlinin kalp krizinden öldüğünü söyler misin!? senin baban 35 sene sonra hapisten çıkıp seni okuldan almaya geliyor ama benim babam gerçekten işlenmemiş bir suç yüzünden artık neredeyse adı bile unutulmuş bir hastalık edinip ölüyor! işte bu yüzden acısını senden çıkarıyorum, tamam mı?”

delialona bir süre daha sessiz kalırken gözlerini kırıştırır, biraz sonra şokunun yerini tekrar mantığını alırken dikleşir

“babam için *gerçekten* üzgünüm ian ama bunun benimle hiç alakası yok ve babanın sağlığını kaybetmesinin suçunu birilerine atmaya çalışırsan acını asla atlatamazsın.. ben de babamın 35 sene boyunca bütün evrene ihanet eden bir suçlu olduğunu düşünüyordum, şimdi o masum olduğu ve ben mutlu olduğum için pişman olacak değilim.. bana söylediklerini bir daha düşün lütfen..”

ian sessiz kalırken delialona usulca çıkmak için izin ister, genç adam bir an daha ona bakıp kapının önünden çekilir, delialona eli kapının kolunda, ian’a bakar ve uzanıp genç adamın kolunu tutup hafifçe sıkar, ian’ın bakışları ona döndüğünde delialona hafifçe gülümser ve hemen sonra kapıyı açıp dışarı çıkarken ian derin bir nefes alarak boş sıraların birine oturup önündeki kapalı dijital tahtayı izler...

delialona kafeteryada önündeki tepsiyi karıştırırken ian’a aslında teşekkür etmesi gerekiyordur çünkü kafası dün gecedен çok uzak, zavallının ölen babasını düşünüyordur, kendi babasının olmadığı zamanlarda ne hissettiğini hatırlarken ölümle çok uzakta bir yerlerde olma arasında büyük bir fark olduğunu düşünüyordur-

“ne düşünüyorsun böyle kara kara?”

delialona çatalını önündeki sebzelere saplayıp başını kaldırır ve iki haftadır beraber takıldığı ve bir hayli eğlenceli ve iyi bir kız olan melanie’yi gördüğünde gülümser

“hiç.. öylesine bir şeyler işte..”

melanie uzun sarı saçlarını bileğindeki lastikle toplayıp tepsisindeki kolayı açar ve bir yudum alırken delialona delik deşik olmuş havuçlardan bir tanesini ağzına atar, melanie de sandviçinden bir ısırık alıp yanındaki arkadaşına döner

“parker bir şey saçmaladıysa aldırma..”

delialona tamam derken melanie kaşlarını çatarak sandviçini tabağa geri bırakır

“bir şey yaptırı, değil mi? lisede de saçmalardı ara sıra ama şimdi daha beter olmuş.. istersen ben konuşurum-“

“hayır melanie, sağol..ianla alakası yok zaten..”

“babam tekrar hapse girmedi değil mi? haberlerde bir şey yoktu..”

delialona gülerek hayır der, melanie rahatlayarak tekrar sandviçini eline alırken bir an sonra aklına gelmiş, sandviç tekrar tabağa inerken sorar

“chris, değil mi?”

delialona ona bakarken başını sallar, melanie tepsiyi biraz öne itip masaya yaklaşıırken delialonaya bakıyordu

“anlat hadi.. nişanlı mıymış yoksa..”

delialona gülümseyerek *keşke!* derken dün geceyi ve nasıl *hala arkadaş olduklarını* anlatmaya başlar...

andrea ve delialona bugün derslerden sonra buluşmuş, andrea kareografinin tamamını ilk defa göstermişken delialona heyecanla nasıl güzel olacağından bahsediyordur, ikisi arabaları parkettikleri yere geldiklerinde delialona kendininkinin kapısına dayanmış bir ian görünce heyecanı yarıda kesilir, andrea da genç adamı görmüş, kaşlarını çatır

“ne istiyor?”

“sen önden git andrea-“

“emin misin?”

delialona gülümser

“eminim, hem bugün biraz konuştuk, artık o kadar gıcık değil..”

andrea ian’a bir bakış atıp tamam der ve kendi arabasına giderken delialona arkasını döner, ian yerdeki taşlarla oynarak onu bekliyorken genç kız çantasına iki eliyle asılmış, genç adamın yanına gider

“hey..”

ian başını kaldırıp delialonanın gözleri gibi kocaman mavilerle genç kıza bakar

“özür dilemek için geldim..”

delialona kaşını kaldırırken ian gözlerini devirir

“çok meraklı değilim..”

“biliyorum işte, ona şaşırdım..”

ian sırttırırken delialona gülümser

“tamam, özrün kabul edildi-“

“daha özür dilememiştim-“

“kurtardım seni işte, fena mı?”

ian bu sefer şikayet etmeyince delialona çantasına dönüp anahtarlarını çıkarır ve tekrar ian’a bakıp sorar

“bir şeyler atıştırmak ister misin?”

“özür diledim diye bana yemek mi ısmarlayacaksın regan?”

“delialona ve ben *sen bana* ısmarlarsın demiştim.. hatalı olan sensin..”
ian kaşını kaldırırken delialona onu arabanın kapısından kenara iter yavaşça, ian eller ceplerinde genç kıza bakarken bir an sonra yemek teklifini kabul ettiğinde delialona gülümseyerek ona döner
“ama ben çok yerim..”
“ben normal insanın yediği kadarını öderim o zaman..”
“hey!”
ian açık kapıdan arabaya binerken ellerini kaldırır
“ben bir şey demedim..”
delialona da arkasından arabaya girerken sorar
“senin de araban var sanıyordum..”
“var.. dönüşte gelip alacağım, boşuna motorun şarjını bitirmeye gerek yok..”
“ne kadar kibar bir adamın sen parker..”
“sizin kadar olmasın prenses..”
“delialona..”
“delialona..”
“aferin..”
ian kendi kendine gülerken delialona arabayı parkettiği yerden çıkarıp okulun çıkışına doğru döner...

andrea saraya tek başına girdiğinde delora salondan kapıya koşar
“delia nerede?”
“arkadaşıyla kaldı..”
“hangi arkadaşı, delia’nın arkadaşı mı var?”
andrea gülerken delorayla beraber salona dönüyorlardır
“sabah morali bozuktu ama ben tek bir şey okuyamadan kaçtı gitti..”
“ben gördüğümde iyiydi-”
“delia nerede andrea?”
andrea arkasında wuslayı duyduğunda ona döner
“bir arkadaşıyla kaldı wusla..”
wusla tamam diyerek tekrar çalışma odasına dönerken delora iç çeker
“bunu okumama bile gerek yok, perişanlığı gözlerinden fışkırıyor resmen..”
“kolay değil, colm ne yapıyor?”
“deliler gibi çalışıyor, ama yakın bir zamanda gidip edward’ın kapısına dayanacağını düşünüyorum.. bardak daha taşmadı..”
andrea iç çekerek hadi bakalım der ve delorayla beraber salona döner...

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

bir hafta sonra; Kurtuluş Günü..

“biz çıkıyoruz! geç kalmayın!”
“oreon hiçbir yere geç kalmaz!”
delialona conrad’a gülerek kapıdan çıkan andrea’yı takip ederken vien küpesini takarak merdivenlerden iniyordu, conrad onun güzelliğiyle adeta yıkanırken kollarını açar, vien sarı ve amber rengi taşlarla süslenmiş canlı elbisesiyle gülümseyerek genç adama gider ve öpüp ceketini düzeltirken dış kapıdan flasler giriyordu
“araçlar hazır, diğerleri nerede?”
vien conrad’ın koluna girmişken yukarıyı gösterir
“hepsi hazır, birazdan inerler..”
flasler tamam diyerek şık ceketinin kollarını düzeltir ve alının kaşınarak etrafa bakarken vien onun kalp atışlarını olduğu yerden duyabiliyordu
“iyi misin sen flasler?”
flasler ona döner
“iyiyim tabii, neden iyi olmayayım?”
“heyecandan bayılıp gidecekmisin gibi bir his var içimde..”
“yanılmışsın öyleyse..”
“peki..”

flasler gülümseyerek önüne dönerken merdivenlerden inen siennayı gördüğünde bir an donar, sienna kabarık etekleri dizlerine kadar gelen kırmızı bir elbise giymiş, omuzları yine zarifçe açıkken belindeki kalın kurdele sevimli bir fiyonkla bağlanmış, genç kadın gülümseyerek merdivenlerden iniyorken vien hafifçe öksürür ve flasler o anda tekrar nefes alırken conrad sırtarak onu izliyordur, sienna genç adamın yanına gelip diğerlerinin de biraz sonra aşağıda olacağını söyler, flasler başını sallayarak onu izlerken sienna incecik, taşlı bileziğini düzeltiyordur, parfümünün tatlı kokusu önündeki genç adamı sarıyorken biraz sonra tessa uzun açık yeşil ipek elbisesiyle merdivenlerde görüldüğünde sienna gülümser ve kardeşiyle beraber dışarı çıkarken conrad tessanın kalçasına kadar olan ve ucu çiçeklerle süslü sırt dekoltesinde takılı kalmış, flaslerse venüs bakiresinin ne olduğunu bile unutmuş, yanındaki siennayı izliyordur, bir an sonra conrad onu omzundan kendine çevirir “o kızı artık öpmezsen hepimiz kuruyup gideceğiz.. anladık asillik falan, ama her şey bir yere kadar..”

flasler gülerek önüne dönerken conrad gayet ciddi olduğunu beyan eder ve bugün bizzat onu izleyeceğini belirterek tekrar sahip olduğu güzelliğe dönerek vieni koluna alır ve dışarı çıkar...

delialona bütün dansçılar giyindikten ve her şeyin tamam olduğuna emin olduktan sonra kendisi de giyiniyordur, üzerinde su gibi dalgalanan, sağ omzundan başlayıp kalçasına kadar çapraz dantel işlemlerle süslenmiş ve sol omzundaki askının da ipek bir kurdele olduğu elbisesiyle paravanın arkasından çıkarken büyük aynalarda saçlarına bakar ve dudaklarının rengi de hoşuna giderken gülümseyerek arkasını döner ve kapıdan giren ian’ı görürken genç adamın içeri girmesine izin vermeden onu dışarı iter

“ne yapıyorsun sen burada?”

“andrea senin bulmamı söyledi-“

“niye sana söyledi, başka adam mı kalmamış?”

“en bahtsızları bendim..”

delialona gülerken bir taraftan da yürüyordur, sorar

“bir şey mi olmuş?”

“hayır..”

“niye öyle bakıyorsun parker?”

ian delialonanın ona dönüp damdan düşer gibi sormasıyla afallamışken bir an sonra kendine gelir

“nasıl bakıyorum-bakmıyorum, iyiyim.. gidelim..”

delialona iyi bakalım diyerek öne düşerken ian onun figürünü izliyordur, delialona arkasına dönmeden elini sallar

“gömleğini düzelt..”

ian önüne bakıp pantolonundan çıkmış gömleğini tekrar içine sokarken delialona eteklerini tutarak dikkatlice merdivenleri iniyordur, ian adım adım onun arkasından gelirken önündeki genç kız bir anda durur, ian da hemen arkasında dururken delialona hızla ona döner

“nasıl görünüyorum?”

ian onu şöyle bir süzerken delialona açıklama ihtiyacı hisseder

“kendinmiş gibi bakma..”

“kim gibi bakayım rega-delialona?”

“başkasıymış gibi bak..”

ian sırtırken tekrar rahat rahat genç kızı süzer

“şurada boş bir sınıf var..”

“harika.. gidelim..”

ian kolundan çekilirken sorar

“sınıfa mı?”

delialona cevap vermezken biraz sonra bahçeye çıktıklarında andrea’nın yanındaki chris onlara döner, delialona ian’ın kolunu bırakarak kocaman gülümser ve genç adama ilerleyip yanağından öperken o gece en azından buna yaramıştır, chris ona ne kadar güzel görüldüğünü söylerken delialona havalara uçacaktır, teşekkür eder ve babasının nerede olduğunu sorarken chris denen adam uzaklarda bir yeri gösteriyordur, ian bir an uzanan o parmağı kırmak isterken kendini toplayarak delialonaya yaklaşır

“ben gidiyorum regan..”

“tamam, görüşürüz..”

delialona tekrar chrise dönerken ian onlara bir bakış atıp kendi işine döner ve uzaklaşır..

büyük bir savaş arenasası süsü verilmiş geniş bir dairenin etrafındaki tribünlerde, oreon için en üst katta ayrılmış özel kısımda wusla kızının nerede olduğunu görmeye çalışıyordu, soyunma odalarından arenaya açılan kapının önünde sarışın bir genç adamla konuştuğunu görünce iç çeker ve başını çevirecekken onlara doğru ilerleyen edward'ı gördüğünde onları izlemeye devam eder, delialona babasını görünce sevinçten ağzı kulaklarına varmıştır, wusla edward'ın sadece delialona için geldiğini biliyor ikisinin sarılmasını izlerken edward kızının elinden tutup etrafında döndürür ve güzelliğine iltifatlar ederken wusla hafifçe gülümser, wuslanın yanında oturan dorian onun gülümsemesini ve daha sonra nereye baktığını görürken bir şey söylemeden tekrar önüne döner...

kısa bir süre sonra bütün kalabalık yerlerine geçmiş, gecenin ilk ve en büyük gösterisi için bekliyorlarken tribünlerin aydınlatması söner ve büyük spotlar ortadaki geniş arenayı aydınlatırken kalabalıktan çıt çıkmıyordur...

SOUNDTRACK / *Bond - Scorchio*

Müziğin karanlık günleri andıran ritmiyle bekleyişte olan sessizliğin ortasındaki arenaya iki uçtan, iki güçlü genç adam giriyordur, ikisinin de elinde gösterişli kılıçlar varken, arenanın tam ortasında karşı karşıya geldiklerinde bir anda kılıçlar birbirine vurmaya başlar, gezegenin ilk nefesi bir savaşla başlarken güçlü adamların ve birbirine vuran demirlerin sesleri bütün arenada yayılıyor, kılıçlarla dövüşen adamların etrafı gittikçe kalabalıklaşıyordu, üç, beş, yedi, on derken bir sürü insan iki tarafta toplanmış savaşan iki adamı izliyorken kılıçlar birbirine daha sert vurmaya başlamış, gittikçe ikisinin de gücü tükenirken iki güçlü demir tam ortada birbirine vurduğunda müzik birden canlı bir ritimle aydınlanır ve gösterişli kılıçlar genç adamların ellerinde yüzlerce ateş böceğine dönüşerek havaya fırlarken iki ayrı uçtaki kadınlı erkekli kalabalık tek renk beyaz giysileriyle dönerek birbirlerine karışmaya başlar, kocaman arenanın her köşesine dalgalanarak küçük gruplara ayrılırken üzerlerindeki giysilerin renkleri değişiyor, her grup kendi içinde, sadece kendi grubuna has figürler yapıyor ve Luplex'in ilk çağlarındaki ayrık yerleşkeleri canlandırırken müziğin ritmi dalgalandıkça gruplarda dansedenler yavaş yavaş tekrar bir araya gelmeye başlıyordu, beş grup dörde, dört grup ikiye düşerken farklı renklerin sayısı azalıyor, en sonunda sadece siyah ve beyaz renkte iki grup kalıyordu iki gruptan da birer çift öne çıkıp ortada kalan boş alanda dönerek dansetmeye başlar, müziğin coşkusu arttıkça siyah ve beyaz çift birbirinden koparak eşlerini değiştirip ve uçarcasına dönerek iki grubun arasını açıyorken, yavaş yavaş büyük grup siyahların arasına beyazlar, beyazların arasına da siyahlar karışarak bütün arenayı dansederek dönüyorlarken müzik bir anda usul bir sesle durulur ve o siyah beyaz kalabalığının arasında altın gibi parlayan bir çift yükselir ve diğer herkes saygıyla yere eğildiğinde Luplex'in ilk kral ve kraliçesi el ele dönerek kalabalığı selamlıyorlardır, biraz sonra müzik tekrar coşkuyla girerken kral ve kraliçe geleneksek kraliyet valsini gezegen tarihinde ilk defa büyük bir coşkuyla yapıyor, önlerinde eğilmiş halkın ortasında asil altın yıldızlarını onlara saçıyorlarken siyah beyaz halkın giysilerinin rengi tekrar değişmeye başlıyor, bu sefer her biri farklı bir renge büründükçe ayağa kalkıp çiftlerini buluyor ve valse katılıyorken biraz sonra bütün gezegen insanları dönerek dansediyorken bir an sonra müziğin kararlı ve hızlı ritimleri yayılırken bir anda arenanın tam ortasından bembeyaz bir ışık gökyüzünü delip geçiyor ve Oreon işte o anda kuruluyorken bütün halk tekrar bembeyaz giysileriyle eşitleniyor, kral ve kraliçe beyaz ışığın ortasında, Oreon büyük bir çember halinde onları dışardaki daha geniş bir halkadan ayırıyorken en dışa halka sağa, oreon sola doğru dönerek dansediyor ve Luplex sihirle dönen bir çark gibi parlıyorken bir an sonra şarkı son notalarını vurur ve bütün dansedenler coşkuyla bağırıp ellerini havaya açarken tribünler de aynı anda aydınlanır ve herkes ayağa fırlayarak coşkuyla, elleri acıyana kadar alkışlamaya başlar...
